

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΓ'

Τετάρτη 12 Μαρτίου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο και 2ο Δημοτικό Σχολείο Κερατσινίου, το 3ο Δημοτικό Σχολείο Μελισσίων, το 10ο ΤΕΕ Πάτρας, το Γυμνάσιο Νεάπολης Αιτωλοακαρνανίας και το 19ο Γυμνάσιο Πάτρας. σελ. 6178, 6181, 6197, 6205, 6209

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών. σελ. 6173
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών. σελ. 6174
3. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 13 Μαρτίου 2008. σελ. 6178

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής: « Κύρωση των Συμβάσεων Παραχώρησης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένος Πειραιώς (Ο. Λ. Π. Α.Ε.) και Θεσσαλονίκης (Ο.Λ.Θ. Α.Ε.), ρυθμίσεις για το προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. και άλλες διατάξεις ». σελ. 6179
2. Αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας βουλευτή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί το άρθρου 3 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής. σελ. 6213

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.	σελ. 6184
ΑΛΑΒΑΝΟΣ Α.	σελ. 6185
ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ – ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε.	σελ. 6211
ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ Γ.	σελ. 6173, 6194, 6200
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α.	σελ. 6208
ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ Ι.	σελ. 6202
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ.	σελ. 6183, 6184
ΖΙΩΓΑΣ Ι.	σελ. 6204
ΖΩΪΔΗΣ Ν.	σελ. 6180, 6181
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α.	σελ. 6199, 6200, 6201, 6197, 6198
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π.	σελ. 6212
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ.	σελ. 6179
ΛΑΜΠΙΡΗΣ Η.	σελ. 6203
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α.	σελ. 6206
ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ Δ.	σελ. 6190
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι.	σελ. 6191, 6192
ΝΑΣΙΩΚΑΣ Ε.	σελ. 6188
ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ Ε.	σελ. 6181, 6182, 6187, 6198, 6199
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. (Ν. Άρτας)	σελ. 6203, 6204
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.	σελ. 6195, 6196, 6197, 6199, 6213
ΠΑΥΛΙΔΗΣ Α.	σελ. 6186, 6187, 6198, 6213
ΠΛΕΥΡΗΣ Α.	σελ. 6209
ΡΑΠΤΗ Σ.	σελ. 6193
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π.	σελ. 6205
ΣΚΟΥΛΑΣ Ι.	σελ. 6201
ΣΟΥΡΛΑΣ Γ.	σελ. 6197, 6201
ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ Μ.	σελ. 6210, 6211
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ.	σελ. 6212
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν.	σελ. 6207
ΧΑΪΔΟΣ Χ.	σελ. 6192
ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ.	σελ. 6189

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΓ'

Τετάρτη 12 Μαρτίου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 12 Μαρτίου, ημέρα Τετάρτη και ώρα 11.00' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής): Μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θέλετε να ζητήσετε συγγνώμη για την καθυστέρηση;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Βεβαίως, κύριε Βουλγαράκη, γιατί περιμένουμε εδώ περισσότερο από μισή ώρα.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ζητήσω συγγνώμη, γιατί είχαμε έκτακτη συνεδρίαση του ΚΥ.Σ.Ε.Α.. Είχε προγραμματιστεί για αύριο, αλλά λόγω του ότι ο Πρωθυπουργός θα πρέπει να φύγει στο εξωτερικό, έγινε νωρίτερα. Υπήρξε ένας κακός συντονισμός δικός μου με τον Υφυπουργό, γι' αυτό και υπήρξε αυτή η καθυστέρηση. Θέλω να σας ζητήσω συγγνώμη, ήταν κάτι το οποίο πραγματικά δεν ήθελα να γίνει και ζητώ την κατανόηση του Σώματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Είμαι σίγουρος ότι τη συγγνώμη την έχετε απ' όλους τους συναδέλφους και τη συνάδελφο.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Συμεών Κεδικόγλου, Βουλευτή Εύβοιας τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Κέντρο Πρόληψης Εξαρτησιογόνων Ουσιών Νομού Αχαΐας διαμαρτύρεται για τη διακοπή λειτουργίας του Ε.Κ.Τ.Ε.Π.Ν. λόγω έλλειψης χρηματοδότησης.

2) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μόβρης Νομού Αχαΐας ζητεί την αυτόνομη και αυτοτελή λειτουργία των ανταποκριτών του Ο.Γ.Α..

3) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Κέντρο Πρόληψης των Εξαρτησιογόνων Ουσιών Νομού Αχαΐας ζητεί την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του Ο.ΚΑ.ΝΑ. προς τα κέντρα πρόληψης.

4) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός και Περιβαλλοντικός Σύλλογος Ρακίτας «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ» ζητεί τη νομιμοποίηση αυθαιρέτων κατοικιών, στην περιοχή Ρακίτας Νομού Αχαΐας.

5) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κ. Κορκολής ζητεί την επανεξέταση δικαστικής του υπόθεσης.

6) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός Σύλλογος Πριολίου Καλαβρύτων «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» ζητεί την προμήθεια αθλητικών οργάνων και τη συντήρηση γηπέδου.

7) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Λευκασίου Νομού Αχαΐας ζητεί την ανέγερση Περιφερειακού Ιατρείου στο Δ.Δ. Φιλίων.

8) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Εργαζόμενοι στη Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης-Αποχέτευσης Ηγουμενίτσας ζητούν να αναγνωρισθούν ως εργαζόμενοι με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

9) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία υπάλληλοι της Β' Δ.Ο.Υ. Σερρών ζητούν την απομάκρυνση της κεραίας κινητής τηλεφωνίας από το κτήριο της Β' Δ.Ο.Υ. Σερρών.

10) Ο Βουλευτής Ρεθύμνου κ. ΗΛΙΑΣ ΛΑΜΠΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα προβλήματα λειτουργίας της πολεοδομίας Ρεθύμνου.

11) Οι Βουλευτές Α' Θεσσαλονίκης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ, και κ. ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Αυτοκινητιστών Δήμου Ελλησπόντου Κοζάνης καταγγέλλει την παραβίαση από τη Δ.Ε.Η. συμβατικών υποχρεώσεων προς τους εργαζομένους του σωματείου.

12) Οι Βουλευτές Β' Αθηνών κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ και Β' Αθηνών κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-ΕΥΑ ΜΕΛΑ κατέθεσαν αναφορά με την

οποία το Σωματείο Προσωπικού Ιδιωτικών Κλινικών - Εργαστηρίων - Γηροκομείων - Οίκων Ευγηρίας - Διαγνωστικών Κέντρων και Συναφών Χώρων καταγγέλλει την απόλυση εγκύου, εργαζομένης στο Ιατρικό Κέντρο Αθηνών.

13) Οι Βουλευτές Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ και Αιτωλοακαρνανίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Εκπολιτιστικός και Αθλητικός Σύλλογος Ιτεών, Κατοίκων και Περιοίκων Εργατικών Κατοικιών ζητούν την επισκευή των εργατικών κατοικιών των Ιτεών Πατρών Αχαΐας.

14) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Κυκλάδων ζητεί τον καθαρισμό θερινών δρομολογίων για τα Νησιά της Σύρου και της Ίου.

15) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Έπαρχος Θήρας ζητεί την επαναφορά των ακτοπλοϊκών δρομολογίων από Πειραιά και Θήρα, προς τη Σύρο.

16) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Έπαρχος Θήρας ζητεί την πρόσληψη μόνιμου προσωπικού από τον Ο.Α.Ε.Δ. της Σαντορίνης.

17) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Έπαρχος και ο Δήμαρχος Μήλου ζητούν την άμεση αποπεράτωση των έργων επέκτασης του αεροδρομίου της Μήλου.

18) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γ. Αλεβίζος ζητεί το ποσοστιαίο κονδύλιο του Ο.Π.Α.Π. για τον πολιτισμό να διανέμεται ανά διοικητική περιφέρεια και αναλόγως των εσόδων του Ο.Π.Α.Π. από τη συγκεκριμένη περιοχή.

19) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σώμα Επιλέκτων Μεταφραστών-Διερμηνέων ζητεί την αναγνώριση και κατοχύρωση του επαγγέλματος του μεταφραστή και διερμηνέα.

20) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην άμεση ανάγκη τοποθέτησης νέου εξομοιωτή ακτινοθεραπείας στο Π.Γ.Ν.Π.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 3995/8.1.08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννη Σκουλά δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β13-18/25.1.08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Ι. Σκουλάς, με θέμα «Και νέες αυξήσεις έως 15% σε βασικά αγαθά», σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Από το 1992 και μετά, δυνάμει της Α.Δ. 16/92, οι τιμές πώλησης των πάσης φύσεως αγαθών και υπηρεσιών στο σύνολο σχεδόν των τροφίμων και ποτών διαμορφώνονται ελεύθερα με βάση την προσφορά, ζήτηση και τους κανόνες του υγιούς ανταγωνισμού, σε όλα τα στάδια εμπορίας τους (βιομηχανία, βιοτεχνία, εισαγωγέας, χονδρέμπορος, λιανοπωλητής), με μόνη εξαίρεση τα οπωρολαχανικά και τις παιδικές τροφές, των οποίων οι τιμές τελούν ακόμα υπό το καθεστώς των ελεγχόμενων ειδών.

Η απελευθέρωση των τιμών ήταν απόρροια της επιτακτικής ανάγκης εναρμόνισης της οικονομίας της ελληνικής αγοράς προς τις αντίστοιχες οικονομίες των άλλων Κρατών-Μελών της Ε.Ε., αφ' ενός μεν γιατί κάτι τέτοιο επιτάσσει η συνθήκη ένταξης της χώρας μας στην Ε.Ε. και αφετέρου γιατί με την απελευθέρωση αυτή διασφαλίστηκε η οικονομική επιβίωση των ελληνικών επιχειρήσεων απέναντι στις ανταγωνιστικές συνθή-

κες στην Ευρωπαϊκή και Παγκόσμια Αγορά, που είναι αισθητές αλλά και για να δοθούν κίνητρα στις επιχειρήσεις αυτές να δραστηριοποιηθούν και ανταγωνιστικά μεταξύ τους, προς όφελος των ιδίων και του καταναλωτικού κοινού.

Συνεπεία πλέον της απελευθερωμένης αγοράς οι εκάστοτε κρατούσες συνθήκες, πολλές φορές στα πλαίσια του υγιούς ανταγωνισμού, εκ των πραγμάτων επηρεάζουν τις τιμές (π.χ. με χαμηλή προσφορά -υψηλή ζήτηση άνοδος τιμών, με υψηλή προσφορά χαμηλή ζήτηση -μείωση τιμών).

Το γεγονός ότι οι τιμές διαμορφώνονται ελεύθερα, δε σημαίνει ότι δεν υφίσταται μηχανισμός ελέγχου αυτών, αφού σε ισχύ ευρίσκεται το ισχυρό νομικό πλαίσιο του Ν. 703/77 «Περί προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που εφαρμόζεται από την αρμόδια Επιτροπή Ανταγωνισμού, νόμος που θεσπίζει κανόνες περί τη λειτουργία της αγοράς μέσα από υγιείς συνθήκες ανταγωνισμού και επιβάλλει κυρώσεις σε επιχειρήσεις, που για ίδιο και μόνο οικονομικό όφελος, εφαρμόζουν συμπεριφορές και πρακτικές που διαστρεβλώνουν τον ανταγωνισμό (κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης, εναρμονισμένες πρακτικές τιμών, ολιγοπωλιακές ή μονοπωλιακές καταστάσεις κ.λ.π.).

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, ο ανταγωνισμός υπαγορεύει στον καταναλωτή την ανάγκη όπως, για την προστασία του και διασφάλιση των οικονομικών του συμφερόντων, ερευνά την αγορά, για επιλογή των προϊόντων της αρεσκείας του και στις συμφέρουσες γι' αυτόν τιμές.

Από πλευράς αρμοδιότητας της Διεύθυνσης Τιμών, Τροφίμων και Ποτών της Γ.Γ. Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης ισχύουν μηχανισμοί, μέσω των οποίων παρακολουθείται η διαμόρφωση και εξέλιξη των τιμών τροφίμων και ποτών στην εγχώρια αγορά, όπως:

α) Η Α.Δ. 5/05, με την οποία επιβάλλεται η υποχρέωση σε βιομηχανίες, βιοτεχνίες και εισαγωγείς μεγάλης οικονομικής επιφάνειας (υψηλός κύκλος εργασιών) όπως, επί εκδηλούμενης πρόθεσής τους να μεταβάλλουν τις τιμές των τροφίμων και ποτών (που απαριθμούνται σε 57 προϊόντα), ενημερώνουν απευθείας την υπηρεσία 10 ημέρες τουλάχιστον, πριν τη μεταβολή αυτή, υποβάλλοντας προς τούτο τον τιμοκατάλογο με τις νέες τιμές. Σε συνέχεια αυτής της διάταξης και σε μια προσπάθεια καλύτερης καταγραφής των τάσεων της αγοράς, ζητήθηκε από την Πολιτική Ηγεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης από τις αλυσίδες των Super Market να καταθέτουν επιπλέον λίστες με τις τιμές από 450 βασικά προϊόντα. Μέσα από αυτή τη διαδικασία και με παράλληλη εξέταση των τιμών παραγωγού και των αντίστοιχων διεθνών τιμών επιδιώκεται η διερεύνηση αναίτιων ανατιμήσεων.

β) Η σε τακτά χρονικά διαστήματα διενέργεια τιμοληψίας σε βασικά είδη διατροφής από επιλεγμένες πηγές πληροφόρησης (Σούπερ Μάρκετ) της Πρωτεύουσας.

γ) Ο καθημερινός αγορανομικός και τιμοληπτικός έλεγχος στις τιμές οπωρολαχανικών που διαμορφώνονται στις Λαϊκές Αγορές της Πρωτεύουσας.

δ) Η λειτουργία του θεσμού «ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΙΜΩΝ», όπου καταγράφονται οι τιμές πώλησης οπωρολαχανικών που διαμορφώνονται στις Κεντρικές Αγορές Χονδρεμπορίου και στις Λιανικές (Σούπερ-Μάρκετ, Οπωροπωλεία και Λαϊκές Αγορές).

Όλα τα στοιχεία τιμών που συλλέγονται από τους παραπάνω μηχανισμούς καταγράφονται παρακολουθούνται και αξιολογούνται έτσι ώστε να υπάρχει κάθε φορά μια σαφής εικόνα στις τάσεις της αγοράς από πλευράς τιμών. Στο πλαίσιο των δράσεών μας για την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς και την καλύτερη ενημέρωση, τόσο των εμπόρων, αλλά και των καταναλωτών, δημοσιοποιούμε - στην αντίστοιχη Ιστοσελίδα- τις τιμές χονδρικής οπωρολαχανικών και κρεάτων στις Κεντρικές Αγορές Αθηνών (Ρέντη) και Θεσσαλονίκης. Έτσι ο κάθε λιανοπωλητής γνωρίζει τι τιμές θα βρει στη Κεντρική Αγορά σε καθημερινή βάση. (Βλ. ιστοσελίδες www.okaa.gr, στο πεδίο: Δελτία Τύπου - Δελτία Τιμών και www.kath.gr, πεδίο: Δελτία Τιμών). Η γραμμή καταναλωτή 1520 λειτουργεί διατηρώντας την ανωνυμία της κάθε καταγγελίας, αν αυτό επιθυμεί ο κάθε καταγγέλλων ν πολί-

της, διερευνά την κάθε υπόθεση και δημοσιοποιεί τις ποινές.

Επίσης, σημειώνουμε ότι ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Γιώργος Βλάχος με την από 13/12/07 επιστολή του ζήτησε από εταιρίες τροφίμων, μετά την αναγγελία νέων τιμών στα προϊόντα τους και επειδή αυτές υπερβαίνουν τις αυξήσεις του δείκτη καταναλωτή, να ενημερώσουν τις υπηρεσίες του Υπουργείου Ανάπτυξης με τα αναλυτικά κοστολόγια από τα οποία προκύπτουν οι αυξήσεις. Επιπλέον ζήτησε όπως γνωστοποιήσουν αν οι αναγγελθείσες ανατιμήσεις αφορούν νέα παραγωγή ή εισαγωγή ή αποθέματα προσδιορίζοντας και το χρονικό διάστημα που αφορούν.

Ο αγορανομικός έλεγχος ως προς την κανονικότητα ή μη των τιμών, υπό τη στενή του έννοια, διενεργείται μόνο στις τιμές των οπωρολαχανικών και παιδικών τροφών, επειδή τα είδη αυτά, όπως προαναφέρεται, υπάγονται στην κατηγορία «των ελεγχόμενων ειδών».

Σε όλα τα υπόλοιπα είδη τροφίμων και ποτών η κανονικότητα των τιμών συνδέεται ευθέως με το Ν. 703/77 αρμοδιότητας της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Δεν υπάρχει βέβαια αμφιβολία ότι οι αυξήσεις διεθνώς των τιμών πετρελαίου, έχουν επιπτώσεις στις οικονομίες των χωρών και κατ' επέκταση και στην χώρα μας. Αυτονόητο λοιπόν είναι ότι οι αυξήσεις αυτές επιδρούν και στην εσωτερική αγορά μέσω αλυσιστικού επηρεασμού τιμών και ως εκ τούτου ο παράγοντας «πετρέλαιο» ως στοιχείο επίδρασης στο κόστος των τροφίμων και ποτών δε μπορεί να παραγνωρισθεί.

Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι πολύ υψηλές τιμές διαμόρφωσης των δημητριακών, αφ' ενός μεν λόγω της παρατεταμένης ξηρασίας στην χώρα μας και αφ' ετέρου λόγω της υψηλής ζήτησης που παρατηρήθηκε στην Κίνα και Ινδία για τα προϊόντα αυτά, είχαν σαν συνέπεια ν' αυξηθούν σημαντικά οι διεθνείς τιμές του είδους, αίτια που επέδρασαν αυξητικά στις τιμές των παραγώγων προϊόντων των δημητριακών (άλευρα, άρτος, ζυμαρικά κ.λπ.).

Οι αυξήσεις των εισαγωγικών τιμών των κτηνοτροφικών προϊόντων (όπως γάλα, τυροκομικά, κρέατα κ.λπ.), που συμπαρασύρουν αυξητικά και τις τιμές των αντίστοιχων εγχωρίων προϊόντων, λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι στις αξίες αυτές επέδρασαν και επελθούσες ανατιμήσεις των ζωοτροφών.

Σε επίπεδο εργοστασιακών τιμών στα παραπάνω προϊόντα δεν πρέπει να διαφεύγει το γεγονός ότι οι τιμές αυτές επηρεάζονται και από άλλους κοστολογικούς παράγοντες που δε μπορούν να παραγνωρισθούν, όπως:

Η τελική τιμή εργοστασίου, αναμφισβήτητα εμπεριέχει στοιχεία κόστους που εξ' αντικειμένου δεν μπορούν να παραγνωρισθούν, όπως π.χ.

-Τιμή κτήσης πρώτης ύλης, μεταφορά στο εργοστάσιο, έξοδα παραγωγής, έξοδα διάθεσης, γενικά έξοδα, καθαρά κέρδη, προμήθεια αντιπροσώπων, κέρδη χονδρεμπόρων, κέρδη λιανοπωλητών, Φ.Π.Α. κ.λπ.).

Επίσης ο έλεγχος για την εφαρμογή των διατάξεων του Αγορανομικού Κώδικα και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού ισχυουσών Αγορανομικών Διατάξεων εντάσσεται μέσα στα ημερήσια καθήκοντα των Αρχών που ασκούν αγορανομικούς ελέγχους και όπου διαπιστώνονται παραβάσεις από τους υπόχρεους εφαρμογής των διατάξεων αυτών, κινούνται οι διαδικασίες εφαρμογής των νομίμων κατά των παραβατών. Επιπρόσθετα, σας πληροφορούμε ότι, με την έκδοση του Ν.3377/19-08-05 «Θέματα Υπουργείου Ανάπτυξης», ενισχύεται η κείμενη Νομοθεσία.

Σας γνωρίζουμε ότι για τη διάπραξη αγορανομικών αδικημάτων το μέγιστο μέρος αυτών τιμωρείται μόνο ποινικά από τα αρμόδια δικαστήρια και σε μερικές εξαιρετικές περιπτώσεις τιμωρείται πέραν των ποινικών κυρώσεων και με το Νόμο 1401/83, που επιβάλλει χρηματικά πρόστιμα με απόφαση των αρμόδιων Νομαρχών.

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις αδικημάτων και σε εφαρμογή του άρθρου 38 παράγρ. 2-6 του Αγορανομικού Κώδικα, αυτά τιμωρούνται μόνο με χρηματικό πρόστιμο 350 ευρώ με τη διαπίστωση της παράβασης.

Για το έτος 2007 βεβαιώθηκαν τα παρακάτω χρηματικά πρόστιμα:

στιμα:

Α) Για 315 παραβάσεις, που αφορούν το άρθρο 38 (παράγρ. 2-6) του Αγορανομικού Κώδικα βεβαιώθηκαν χρηματικά πρόστιμα συνολικού ύψους 110.250 ευρώ.

Β) Για 516 παραβάσεις, που αφορούν το Υπαίθριο Εμπόριο και Λαϊκές Αγορές βεβαιώθηκαν χρηματικά πρόστιμα συνολικού ύψους 237.500 ευρώ.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ»

2.Στην με αριθμό 3613/20.12.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννη Κοσμίδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ.ΥΠ./Κ.Ε./247/11.1.08 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 3613/20.10.07 ερώτησης του Βουλευτή κ.Γιάννη Κοσμίδη, και σύμφωνα με τα στοιχεία που έθεσε υπόψη μας ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 1 του ν. 2121/1993 οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης (ΟΣΔ) μπορούν να αξιώσουν από τους χρήστες, που έχουν την ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, ποσοστιαία αμοιβή σύμφωνα με το άρθρο 32 παρ. 1 ν.2121/1993. Το ύψος των αμοιβών αυτών ορίζεται από τους ΟΣΔ στα εκδιδόμενα από αυτούς αμοιβολόγια. Ο νόμος ορίζει γενικά πως τόσο κατά την κατάσχεση όσο και κατά την εφαρμογή των αμοιβολογίων οι ΟΣΔ οφείλουν να ενεργούν χωρίς αυθαίρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις, ενώ υφίσταται και η δυνατότητα κατάρτισης συμφωνιών μεταξύ ΟΣΔ και οργανώσεων αντιπροσωπευτικών των χρηστών, που να ρυθμίζουν την οφειλόμενη αμοιβή και άλλα σχετικά ζητήματα (άρθρο 56 παρ. 3 εδ. στ' και ζ' ν. 2121/1993). Τα αμοιβολόγια καταρτίζονται συνεπώς από τους αντίστοιχους ΟΣΔ και σε περίπτωση διαφωνίας των χρηστών για το ύψος της αμοιβής ο ισχύων νόμος περί πνευματικής ιδιοκτησίας 2121/1993 παρέχει τις εξής δυνατότητες:

α) «Αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι η αμοιβή είναι προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει, πριν από οποιαδήποτε χρήση, να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά επί της αμοιβής αποφαινείται το αρμόδιο δικαστήριο» (άρθρο 56 παρ. 2 εδ. β' ν. 2121/1993).

β) Άλλη δυνατότητα που παρέχει ο νόμος είναι η προσφυγή σε διαιτησία, με διαιτητή που θα ορίσουν είτε από κοινού οι ΟΣΔ και οι αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των χρηστών ή ο Υπουργός Πολιτισμού. (άρθρο 56 παρ. 3 εδ. α'-δ' ν. 2121/1993).

γ) Στο νόμο δίνεται επίσης γενικότερα η δυνατότητα υπαγωγής σε διαιτησία των διαφορών μεταξύ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των χρηστών ως προς το ύψος της αμοιβής που θα πρέπει να καταβάλει ο χρήστης στον οργανισμό (άρθρο 56 παρ. 5 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 8 παρ. 15 ν. 2557/1997). Οι διαιτητές ορίζονται από πίνακα που καταρτίζει κάθε δύο χρόνια ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.). Κατά την κατάρτιση του πίνακα αυτού λαμβάνεται υποχρεωτικά υπόψη η γνώμη των ΟΣΔ και των χρηστών.

Σύμφωνα με το ισχύον νομοθετικό καθεστώς ο Ο.Π.Ι. δεν μπορεί να επέμβει στον προσδιορισμό των αμοιβών για τη χρήση των έργων του ρεπερτορίου των ΟΣΔ που καθορίζεται αποκλειστικά από αυτούς. Οι ΟΣΔ διαμορφώνουν κατά νόμο το αμοιβολόγιο τους ελεγχόμενοι μόνο από την Επιτροπή Ανταγωνισμού βάσει των σχετικών διατάξεων. Ο ν. 2121/1993 και οι διεθνείς συμβάσεις δεν επιτρέπουν άλλη παρέμβαση στα αμοιβολόγια αυτά, ιδίως από το Υπουργείο Πολιτισμού και τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Επομένως η επέμβαση του Υπουργείου Πολιτισμού η/και του Ο.Π.Ι. στον τρόπο σύνταξης των αμοιβολογίων προϋποθέτει προηγούμενη νομοθετική μεταρρύθμιση.

Κατά πάγια τακτική των ΟΣΔ και όπως προκύπτει από τα

δημοσιευμένα αμοιβολογία τους, ο προσδιορισμός των αμοιβών για τη χρήση των έργων του ρεπερτορίου τους δεν είναι ενιαίος και ομοιόμορφος για όλες τις κατηγορίες των χρηστών αλλά πραγματοποιείται καταρχήν βάσει διαφόρων κριτηρίων και παραγόντων (τρόπος ή μέσο με τον οποίο γίνεται η δημόσια εκτέλεση, σκοπός της, η χωρητικότητα του καταστήματος με βάση τα τετραγωνικά μέτρα, το γεγονός αν πρόκειται για αστική, τουριστική ή επαρχιακή περιοχή, οι τιμές των ποτών σε μία επιχείρηση κ.α.).

Σύμφωνα άλλωστε με το άρθρο 56 παρ. 3 του ν. 2121/1993 οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι όχι μόνο υποχρεωμένοι να καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολογία) αλλά και να τον γνωστοποιούν στο κοινό με δημοσίευσή του σε τρεις εφημερίδες, η μία εκ των οποίων πρέπει να είναι οικονομική. Αναφέρεται ενδεικτικά ότι η Α.Ε.Π.Ι. για το 2005 έχει δημοσιεύσει το αμοιβολογίο της στις εξής εφημερίδες: «Ελεύθερος Τύπος», 9/11/2005, σ. 39, «ΤΑ ΝΕΑ» 9/11/2005, σ. 37 και «Ναυτεμπορική», 9/11/2005, σ. 46. Επίσης, τρεις από τους ΟΣΔ, ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Ελλήνων Μουσικών ΣΥΝ.ΠΕ. «Απόλλων», ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης και Προστασίας Δικαιωμάτων Παραγωγών Υλικών Φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας «GRAMMO» και ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Τραγουδιών και Ερμηνευτών ΣΥΝ.ΠΕ. «Ερατώ», έχουν καταρτίσει ενιαίο αμοιβολογίο, το οποίο κρι έχουν δημοσιεύσει στο Ριζοσπάστη 2/5/2003, σ. 33, στην Αυγή, 6/5/2003, σ. 12-13 και στη Γενική Δημοπρασιών 2/5/2003, σ. 7 (Δημόσια εκτέλεση σε καφέ, μπαρ, εστιατόρια, ταβέρνες κ.τ.λ.).

Η υποχρέωση γνωστοποίησης των ΟΣΔ περιορίζεται μόνο στη δημοσίευση του αμοιβολογίου σε τρεις εφημερίδες και όχι μόνο στο διαδίκτυο. Η υπ' αρ. 245/11/2003 Απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού -καθώς και η υπ' αρ. 2194/2004 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Αθηνών- απηύθυνε σύσταση στην Α.Ε.Π.Ι. αλλά δεν την υποχρέωσε να βελτιώσει την πληροφόρηση δημιουργών και χρηστών δημοσιεύοντας στην ιστοσελίδα της στο διαδίκτυο το ισχύον πλήρες αμοιβολογίο και τον κανονισμό διανομής. Η Α.Ε.Π.Ι. πρόσφατα συμμορφώθηκε και προέβη στη σχετική δημοσίευση http://www.aepi.gr/greek/licences/i_amoivologio.asp.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΣ ΛΙΑΠΗΣ*

3. Στην με αριθμό 2590/28-11-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 424/9-1-08 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μ. Στρατάκης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η τελευταία μεταρρύθμιση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) σηματοδότησε μια νέα φάση στις ενισχύσεις για τη στήριξη του εισοδήματος των γεωργών, εισάγοντας την έννοια της Ενιαίας Αποδεδειγμένης Ενίσχυσης στον Α' πυλώνα της Κ.Α.Π. και ενισχύοντας τον Β' πυλώνα της Κ.Α.Π. με μεταφορά πόρων από τον Α' πυλώνα.

Επίσης βασικό στοιχείο της μεταρρύθμισης αποτελέσει η σύνδεση της καταβολής των ενισχύσεων με την υποχρέωση των παραγωγών να τηρούν τις οδηγίες και τους κανονισμούς για την προστασία του περιβάλλοντος, τη δημόσια υγεία και την υγεία των ζώων, καθώς και να ακολουθούν τις ορθές γεωργικές και περιβαλλοντικές πρακτικές με στόχο την προστασία του περιβάλλοντος.

Στο πλαίσιο της συμφωνίας για τη μεταρρύθμιση της Κ.Α.Π. το 2003, είχε προβλεφθεί ότι η Επιτροπή, δύο (2) χρόνια μετά την έναρξη της εφαρμογής της Ενιαίας Αποδεδειγμένης Ενίσχυσης ή το αργότερο έως 31 Δεκεμβρίου 2009 θα υποβάλλει έκθεση προς το Συμβούλιο, συνοδευόμενη από σχετικές προτάσεις.

Ο «διαγνωστικός έλεγχος» που επιχειρεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει σαν στόχο τη βελτίωση της λειτουργίας και τον περαιτέρω εκσυγχρονισμό της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής

καθώς και την προσαρμογή της στις νέες προκλήσεις και δυνατότητες που παρουσιάζονται μετά το 2007 στην Ευρωπαϊκή Ένωση των -27 Κρατών- Μελών.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 21/11/2007 προέβη σε ανοικτή ανακοίνωση σχετικά με το θέμα αυτό, την οποία έθεσε σε δημόσια διαβούλευση. Η ίδια ανακοίνωση παρουσιάστηκε από την Επίτροπο Γεωργίας κα Boel στο Συμβούλιο Υπουργών 26-27 Νοεμβρίου, στη βάση της οποίας θα υποβληθούν αργότερα, την άνοιξη του 2008, οι επίσημες προτάσεις, με στόχο την κατάληξη των διαπραγματεύσεων σε επίπεδο Συμβουλίου Υπουργών Γεωργίας μέχρι το τέλος του έτους, δηλαδή επί Γαλλικής Προεδρίας.

Η έκθεση κινείται σε τρεις βασικούς άξονες:

- Με ποιο τρόπο η ενιαία αποδεδειγμένη ενίσχυση θα γίνει περισσότερο αποτελεσματική, αποδοτική και απλή.

- Πώς θα βελτιωθεί ο προσανατολισμός των αγροτικών προϊόντων στην αγορά, λαμβανομένης υπόψη της παγκοσμιοποίησης και πώς θα διαχειριστούμε τις νέες προκλήσεις σε μία Ευρωπαϊκή Ένωση 27 Κρατών- Μελών.

- Πώς θα αντιμετωπιστούν οι μεγάλες προκλήσεις από τις κλιματικές αλλαγές μέχρι τα βιοκαύσιμα και τη διαχείριση των υδάτινων πόρων.

Στις πρώτες αντιδράσεις του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων στο Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας κατά την παρουσίαση της ανακοίνωσης εκ μέρους της Επιτροπής κας Boel τονίζεται, μεταξύ άλλων, η ανάγκη στήριξης χωριστά του Β' πυλώνα και όχι με μεταφορά πόρων από τον Α' πυλώνα της Κ.Α.Π. και η ανάγκη στήριξης των μικρών εκμεταλλεύσεων λαμβάνοντας υπόψη το μικρό κλήρο που υπάρχει στη χώρα μας.

Ο Υπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ*

4. Στην με αριθμό 1626/7-11-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παναγιώτη Σγουρίδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ.041.2/ΑΣ/942/26-11-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της εν θέματι ερώτησης, και κατά λόγο αρμοδιότητας του Υπουργείου Εξωτερικών, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η Ελληνική Κυβέρνηση είναι ενήμερη για το θέμα που θέτει η ερώτηση και ασφαλώς θα παρακολουθήσει εκ του σύνεγγυς τις τυχόν εν προκειμένω εξελίξεις. Σημειώνεται, πάντως, ότι επί του παρόντος βρίσκεται στο εντελώς πρώιμο στάδιο της ανακοίνωσης ενδιαφέροντος.

Σε κάθε περίπτωση, δεδομένης της ευρωπαϊκής προοπτικής της Αλβανίας, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το ζήτημα παρακολουθείται από τη χώρα μας και σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφού το πλέγμα των σχέσεων ΕΕ-Αλβανίας προσφέρει μια σειρά από μέσα για τον έλεγχο της συμπεριφοράς της χώρας στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας. Αξίζει δε να σημειωθεί ότι, σε ό,τι αφορά την Βουλγαρία και το πυρηνικό εργοστάσιο του Κοζλοντούι, περίπτωση αμέσου ενδιαφέροντος για τη χώρα μας, η ενταξιακή διαδικασία οδήγησε στο κλείσιμο των τεσσάρων αντιδραστήρων του που δεν εκπληρούσαν τις προδιαγραφές ασφαλείας.

Στην περίπτωση της Αλβανίας, η Συμφωνία Σταθεροποίησης και Σύνδεσης της χώρας με την ΕΕ, η οποία βρίσκεται στο στάδιο της κύρωσης, προβλέπει (αρ.107, 108) ότι η συνεργασία μεταξύ των δύο μερών θα επικεντρωθεί στις περιοχές προτεραιότητας που σχετίζονται με το κοινοτικό κεκτημένο στον τομέα της Ενέργειας και του Περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένης, καταλλήλως, της πυρηνικής ασφάλειας. Το σχετικό κεκτημένο περιλαμβάνει μια σειρά από Διεθνείς Συμβάσεις με αντικείμενο την πυρηνική ασφάλεια, την προστασία από τα ραδιενεργά απόβλητα και την μόλυνση, καθώς και την πρόληψη ατυχημάτων.

Εξάλλου, η Αλβανία έχει υπογράψει με την ΕΕ τη Συνθήκη για τη θέσπιση της Ενεργειακής Κοινότητας, που έχει τεθεί σε ισχύ. Ανάμεσα στις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει με τη Συνθήκη αυτή είναι και η εφαρμογή διατάξεων του κοινοτικού κεκτημέ-

νου για το Περιβάλλον και για την Ενέργεια. Επιπλέον, τόσο στην Ευρωπαϊκή Εταιρική Σχέση της Αλβανίας του 2005, όσο και στην υπό συζήτηση στο Συμβούλιο Υπουργών, Ευρωπαϊκή Εταιρική Σχέση του 2007, η χώρα καλείται να εκπληρώσει την εφαρμογή των υποχρεώσεων που προβλέπονται από διεθνείς συμβάσεις στον τομέα του Περιβάλλοντος και να υιοθετήσει στρατηγική για την περαιτέρω προσέγγιση της νομοθεσίας σε θέματα Περιβάλλοντος στο κοινοτικό κεκτημένο.

Οι επιδόσεις, λοιπόν, της Αλβανίας στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας αποτελούν αντικείμενο στενής παρακολούθησης από πλευράς ΕΕ και των κρατών-μελών της. Αξίζει δε να σημειωθεί, ότι οι καθυστερήσεις στη συμμόρφωση της χώρας έχουν εντοπισθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και καταγραφεί σε κείμενα, όπως η πρόσφατη Έκθεση Προόδου του 2007, στην οποία διαπιστώθηκε ότι η Αλβανία δεν έχει σημειώσει πρόοδο στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας και της προστασίας από την ραδιενέργεια.

Είναι αυτονόητο, ότι από πλευράς μας, ως όμορη χώρα με αυξημένο ενδιαφέρον για το θέμα και ως κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα συνεχίσουμε να παρακολουθούμε στενά την εξέλιξη του θέματος, τόσο στο διμερές πλαίσιο των σχέσεών μας με την Αλβανία, όσο και στο πλαίσιο των σχέσεων Αλβανίας - ΕΕ, προκειμένου να προβούμε στις απαιτούμενες κάθε φορά ενέργειες, σε κάθε επίπεδο.

Ο Υφυπουργός
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΛΗΝΑΚΗΣ»

5. Στην με αριθμό 3206/12-12-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 52/30-1-08 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της αριθ. πρωτ. 3206/12-12-2007 ερώτησης του Βουλευτή κ. Μ. Στρατάκη, που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων και μας διαβιβάστηκε με το ανωτέρω σχετικό, όσον αφορά σε θέματα αρμοδιότητας ΥΕΝΑΝΠ σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Βάσει του Πρωτοκόλλου που υπογράφηκε στις 17-7-2005 μεταξύ του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (Ε.Τ.Επ.) δύναται να χρηματοδοτηθούν έργα σε λιμένες μέσω της παροχής δανείων με ιδιαίτερα ευνοϊκούς όρους. Στα επιλέξιμα έργα περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων υποδομές, ανωδομές, μέτρα ασφαλείας και προστασίας, ευκολίες διαχείρισης και διοίκησης, συμπεριλαμβανομένων και των πληροφοριακών συστημάτων. Παρέχεται επίσης η δυνατότητα χρηματοδότησης της πρόσβασης στους λιμένες για τη διασφάλιση της καλύτερης διασύνδεσής τους με την ενδοχώρα, ενώ υπάρχει η πρόβλεψη για τη χρηματοδότηση πλοίων για ακτοπλοϊκή διασύνδεση των λιμένων μεταξύ τους και των λιμένων νησιωτικών περιοχών με αυτούς της ηπειρωτικής χώρας.

2. Το Χρηματοδοτικό Πρωτόκολλο, ενεργοποιήθηκε ήδη με επιτυχία με τη σύναψη δανείου για την κατασκευή του Προβλήτα Ι του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς Α.Ε., που κατέληξε στην υπογραφή σχετικής σύμβασης ύψους 35 εκατ. ευρώ, ενώ ο συνολικός προϋπολογισμός του έργου ανέρχεται στα 85 εκατ. ευρώ. Ένα ακόμη σημαντικό έργο αποτελεί η ολοκλήρωση της κατασκευής του Προβλήτα ΥΙ στο λιμένα της Θεσσαλονίκης, για την υλοποίηση του οποίου ο Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης Α.Ε. έχει υπογράψει σχετική σύμβαση με την Ε.Τ.Επ. ύψους 50 εκατ. ευρώ για την εκτέλεση έργου συνολικού κόστους 100 εκατ. ευρώ.

3. Έχει ήδη διεξαχθεί σειρά συναντήσεων εκπροσώπων της Ε.Τ.Επ. με εκπροσώπους των φορέων διοίκησης των λιμένων για την υλοποίηση έργων στους Οργανισμούς Λιμένα Πατρών, Κέρκυρας, Ηρακλείου και Λαυρίου, ενώ έχει εκδηλωθεί ενδιαφέρον από ακτοπλοϊκές εταιρείες, ώστε να αξιοποιηθεί το Χρηματοδοτικό Πρωτόκολλο για τη ναυπήγηση νέων πλοίων ή την αγορά μεταχειρισμένων μικρής ηλικίας, για την εξυπηρέτηση νησιών της «άγονης γραμμής». Για την πλήρη αξιοποίηση των δυνατοτήτων και των ευκαιριών που διανοίγονται με το εν λόγω Χρηματοδοτικό Πρωτόκολλο προωθούνται διαδικασίες πρόσλη-

ψης Συμβούλου.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ»

6. Στην με αριθμό 4608/17-1-08 ερώτηση της Βουλευτού κ. Σοφίας Γιαννακά δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β13-43/29-1-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων η Βουλευτής κ. Σ. Γιαννακά, με θέμα «Μονοπωλιακές πρακτικές και πρακτικές καρτέλ στην ελληνική Ακτοπλοία», σας επισυνάπτουμε το με αριθ. πρωτ. 344/23-01-2008 σχετικό έγγραφο της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

7. Στην με αριθμό 3852/8-1-08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Περικλή Κοροβέση δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ.ΥΠ./Κ.Ε./271/25-1-08 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 3852/8.1.08 ερώτησης του Βουλευτή κ. Περικλή Κοροβέση, και σύμφωνα με τα στοιχεία που έθεσαν υπόψη μας οι αρμόδιες υπηρεσίες, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Σε ό,τι αφορά τις επιχορηγήσεις των χορευτικών σχημάτων, το Υπουργείο Πολιτισμού διαθέτει μηχανισμό αξιολόγησης. Συγκεκριμένα υπάρχει Γνωμοδοτική Επιτροπή Χορού που εξετάζει τους φακέλους που κατατίθενται από τα χορευτικά σχήματα και παρακολουθεί τις παραστάσεις. Ενδεικτικά αναφέρονται μερικά από τα μέλη της Επιτροπής που αξιολόγησε τις χορευτικές παραγωγές της προηγούμενης περιόδου, την τεχνογνωσία και εμπειρία των οποίων είναι βέβαιο ότι δεν αμφισβητεί κανείς Ντένη Ευθυμίου, Βίκυ Μαραγκοπούλου, Κλημεντίνη Βουνελάκη, Ελευθερία Ντεκώ.

2. Η αρμόδια Διεύθυνση Θεάτρου και Χορού του ΥΠ.ΠΟ., εποπτεύει και παρακολουθεί την ομαλή εξέλιξη των θεατρικών και χορευτικών παραγωγών. Σημειώνεται η πρόσφατη ίδρυση του ΝΠΙΔ Εθνικό Κέντρο Θεάτρου και Χορού, που βασικό στόχο έχει να επαναδιατυπώσει μία εθνική στρατηγική για το Χορό και το Θέατρο.

Στο πλαίσιο της μεταφοράς των αρμοδιοτήτων στο προαναφερθέν ΝΠΙΔ, παρατηρείται μια μικρή καθυστέρηση στην εκταμίευση των επιχορηγήσεων.

Είναι βέβαιο, ότι το νέο αυτό ευέλικτο σχήμα -πάντα φυσικά με την αρωγή και εποπτεία του Υπουργείου Πολιτισμού- θα αποδώσει σύντομα τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα για μια συντεταγμένη πολιτική για τις παραστατικές τέχνες.

Σε ό,τι αφορά τις παραγωγές που δεν πραγματοποιήθηκαν, αναμένεται η σχετική εισήγηση του Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού σε συνεργασία πάντα με την αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Πολιτισμού.

Τέλος, όσον αφορά την νέα προκήρυξη, αφού επαναδιατυπωθούν τα κριτήρια αξιολόγησης στο μέτρο του δυνατού, θα επιληφθεί το Εθνικό Κέντρο Θεάτρου και Χορού, αφού φυσικά αφούγκραστεί και συνομιλήσει με το εθνικό δυναμικό της χώρας το οποίο επιθυμούμε, μέσω της νέας αυτής διοικητικής και οικονομικής δομής να στηρίξουμε στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΣ ΛΙΑΠΗΣ»

8. Στην με αριθμό 3969/8-1-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 343/25-1-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και

Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής ερώτησης και σύμφωνα με τα στοιχεία των αρμόδιων Υπηρεσιών, σας γνωρίζουμε ότι οι αρμόδιοι φορείς Οργανισμός Αντισεισμικού Σχεδιασμού και Προστασίας (ΟΑΣΠ) και Ινστιτούτο Τεχνικής Σεισμολογίας και Αντισεισμικών Κατασκευών (ΙΤΣΑΚ), από το 2000 έως σήμερα δεν έχουν χρηματοδοτηθεί από την Ε.Ε για θέματα πρόγνωσης σεισμών.

Ο Υφυπουργός
Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ»

9. Στην με αριθμό 3703/27-012-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Σπυρίδωνα - Άδωνα Γεωργιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ.900α/5694/9437/21-1-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 3703/27-12-2007 ερώτησης της Βουλής των Ελλήνων, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων - Άδωνις Γεωργιάδης, με θέμα τα συνταξιοδοτικά αιτήματα των απόστρατων ιπταμένων ραδιοναυτίλων της Π.Α., σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Από τις υφιστάμενες διατάξεις των Ν.2838/00 και Ν.3016/02, δεν παρέχεται η δυνατότητα ικανοποίησης του αιτήματος των ε.α. αξιωματικών της ως άνω κατηγορίας.

Επιπροσθέτως σας υπενθυμίζουμε ότι, τα θέματα των μισθολογικών προαγωγών, ως μισθολογικής φύσεως αιτήματα, σύμφωνα με το άρθρο 73 του Συντάγματος, άπτονται της αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομίας & Οικονομικών, το οποίο υλοποιεί την μισθολογική του πολιτική με ειδικούς μισθολογικούς νόμους.

Πέραν των ανωτέρω, σας γνωστοποιούμε ότι η κατηγορία του προσωπικού στην οποία αναφέρεσθε, είναι εξαρχής ιδιαίτερα ευνοημένη, δεδομένου ότι ελάμβανε μισθολογικές προαγωγές τρία έως έξι χρόνια νωρίτερα, τόσο σε σχέση με τους απόφοιτους των σχολών αυτών, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες αυτοί αποφοιτούσαν με το βαθμό του Σμηνία, όσο και άλλων ισότιμων σχολών υπαξιωματικών.

Ως εκ τούτου, σε περίπτωση πρόωξης σχετικής νομοθετικής ρύθμισης, αφενός μεν καταστρατηγείται η έννοια του χρόνου πραγματικής υπηρεσίας, αφετέρου δε, δεν διασφαλίζεται η ισότητα και ισονομία, με τις οποίες επιβάλλεται να αντιμετωπίζεται το σύνολο του προσωπικού.

Για όλους τους ως άνω λόγους το ΥΠ.ΕΘ.Α θεωρεί ότι, στην παρούσα τουλάχιστον φάση, δεν είναι δυνατόν να προωθηθεί αρμοδίως πρόταση για νομοθετική ρύθμιση του θέματος.

Ο Υφυπουργός
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΤΑΣΟΥΛΑΣ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του

Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-δάσκαλοι από το Α' και Β' Δημοτικό Σχολείο Κερατσινίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 13 Μαρτίου 2008.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130, παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 710/6-3-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Σοφίας Γιαννακά προς τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την προστασία του Αμβρακικού Κόλπου κ.λπ..

2. Η με αριθμό 712/6-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Μαυρίκου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη διερεύνηση του θέματος καταγραφής συνομιλιών εργαζομένων στο Τ.Ε.Ι. Πειραιά κ.λπ..

3. Η με αριθμό 716/6-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με το χαρακτηρισμό του φαραγίου της Καντάνου ως ιστορικού τόπου κ.λπ..

4. Η με αριθμό 708/6-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την αύξηση της εγκληματικότητας κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130, παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 714/6-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος του κ. Αθανασίου Αλευρά προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την εναλλακτική κοινωνική θητεία κ.λπ..

2. Η με αριθμό 711/6-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Ζίωγα προς τους Υπουργούς Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την επέκταση της περιοχής Natura περιμετρικά του Αγίου Όρους, μέχρι πεντακόσια μέτρα από τις ακτές κ.λπ..

3. Η με αριθμό 717/6-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Νικολάου Τσούκαλη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την προστασία του Κορινθιακού Κόλπου κ.λπ..

4. Η με αριθμό 707/6-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τις παραβιάσεις της εταιρείας «HYATT REGENCY Ξενοδοχειακή και Τουριστική Α.Ε.» όσον αφορά τη νομοθεσία περί προστασίας ξένων επενδύσεων κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής «Κύρωση των Συμβάσεων Παραχώρησης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένος Πειραιώς (Ο.Λ.Π. Α.Ε.) και Θεσσαλονίκης (Ο.Λ.Θ. Α.Ε.), ρυθμίσεις για το προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. και άλλες διατάξεις».

Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε επί της αρχής στη χθεσινή συνεδρίαση και στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας ο κ. Συμεών Κεδίκογλου.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όσα είπαμε στις προηγούμενες συνεδριάσεις στην επιτροπή και εδώ στην Ολομέλεια δεν αλλάζουν το γεγονός ότι πρόκειται για κυρώσεις συμβάσεων που είχαν υπογραφεί το 2001 και το 2002. Πρόκειται για τη συνέχιση μιας πολιτικής που θεωρούμε μονόδρομο και συνεχίζουμε.

Αναλυτικότερα, το άρθρο πρώτο και το άρθρο δεύτερο είναι οι νομοθετικές κυρώσεις της σύμβασης για τον Οργανισμό Λιμένα Πειραιά από τις 13 Φεβρουαρίου 2002 και της σύμβασης για τον Οργανισμό Λιμένα Θεσσαλονίκης από τις 27 Ιουνίου 2001. Είναι ακριβώς το ίδιο κείμενο, δεν αλλάζει ούτε κεραία.

Στο άρθρο τρίτο αναφέρεται το θεσμικό πλαίσιο που διέπει την άσκηση των δικαιωμάτων που παραχωρούνται με τις συμβάσεις που κυρώνονται. Με την παράγραφο 3 για λόγους διαδικασίας το ελληνικό δημόσιο αναλαμβάνει την υποχρέωση να προβεί σε κάθε νόμιμη ενέργεια σχετικά με την τροποποίηση των συμβάσεων.

Στο άρθρο έκτο προβλέπεται η διαδικασία ένταξης στο πρόγραμμα εθελουσίας αποχώρησης. Στη συνέχεια έχουμε όλες τις διαδικασίες που διασφαλίζουν τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Το άρθρο ένατο αναφέρεται στο Λιμενικό Σώμα, το οποίο θα συμφωνήσετε ότι πρέπει να αναδιαρθρωθεί. Έχει ένα νέο πεδίο δραστηριοτήτων, ευρύτερο και πρέπει να προβλεφθεί η εξέλιξη και άλλων ειδικοτήτων.

Ακούστηκαν πολλά για τη λειψανδρία του Λιμενικού Σώματος και όντως θα συμφωνήσω κι εγώ ότι υπάρχουν μεγάλες ελλείψεις. Όμως, βρίσκεται ένας διαγωνισμός σε εξέλιξη. Προβλέπονται του χρόνου και άλλες χίλιες πεντακόσιες προσλήψεις λιμενικών. Οπότε οι ρυθμίσεις αυτές αφορούν μόνο και μόνο τους αξιωματικούς και είναι για την πιο εύρυθμη λειτουργία του Λιμενικού Σώματος.

Επειδή αναφερθήκαμε σε ένα νέο πνεύμα λιμενικής πολιτικής, θα ήθελα να επισημάνω και το ζήτημα των Σχολών Εμποροπλοιαρχών.

Κυρίες Υπουργέ, δεν γνωρίζω εάν μπορούν να εμπλουτιστούν τα μαθήματα, τα οποία διδάσκονται. Θα πρέπει να δούμε και το θέμα των κτηριακών εγκαταστάσεων, γιατί όταν αναβαθμίζουμε τη λιμενική μας πολιτική, δεν νοείται να έχουμε εγκαταστάσεις όπως αυτές της Κύμης.

Επίσης, έχει μεγάλη σημασία για την επιτυχία της λιμενικής μας πολιτικής η ολοκλήρωση των συνδυασμένων μεταφορών και θέλω να παρακαλέσω για την επίσπευση του σχεδίου σύνδεσης του σιδηροδρομικού δικτύου με το λιμάνι του Πειραιά. Δεν νοείται να μην υπάρχει αυτή η σύνδεση, δεν νοείται να μην μπορεί να γίνει μεταφόρτωση απευθείας από το πλοίο στο σιδηρόδρομο. Θα βοηθήσει και τον Ο.Σ.Ε. να ξεπεράσει τα σημερινά του προβλήματα, γιατί σήμερα είναι μια εποχή που προσφέρεται όχι μόνο για τις θαλάσσιες μεταφορές αλλά και για τις σιδηροδρομικές.

Θέλω να επαναλάβω ότι είναι μονόδρομος ανάπτυξης αυτή η επιλογή. Το σημερινό μοντέλο είναι αντιαναπτυξιακό. Ο Οργανισμός Λιμένα Πειραιά έχει να ανταγωνιστεί άλλα λιμάνια έχοντας 35% μικρότερη παραγωγικότητα, 63% μεγαλύτερο εργα-

σιακό κόστος και το 70% των εσόδων του πάνε σε ανελαστικές δαπάνες, σε μισθοδοσίες και έχει και όλες τις δυσλειτουργίες του δημοσίου. Ακούσαμε παραδείγματα ότι ενάμιση χρόνο θέλει η προμήθεια μιας γερανογέφυρας, που ακόμη δεν έχει προμηθευτεί ή σε ό,τι αφορά τις προσλήψεις, όταν χρειάζεται άμεση πρόσληψη προσωπικού οι διαδικασίες Α.Σ.Ε.Π. δεν επιτρέπουν τέτοιες ταχύτητες.

Ακούσαμε πολλά για μονοπώλια, για ξεπούλημα, για ανεργία.

Σε ό,τι αφορά τα μονοπώλια, στον Πειραιά και ορίζεται ρητά από το σχετικό άρθρο, θα λειτουργεί ο Ο.Λ.Π. στον έναν προβλήτα και ο νέος επενδυτής στον άλλον προβλήτα. Ο ανταγωνισμός μεταξύ τους, αυτός από μόνος του, αποτρέπει μονοπωλιακές πρακτικές.

Σε ό,τι αφορά τη Θεσσαλονίκη, είναι μόνο ένας ο πάροχος αλλά υπάρχει πρόβλεψη για τη δυνατότητα να υπάρξει και δεύτερος όταν θα έχει επεκταθεί ο προβλήτας.

Ξεπούλημα. Θα συμφωνήσετε ότι αλλού επικεντρώθηκε η συζήτηση του νομοσχεδίου τόσο στην επιτροπή όσο και εδώ στην Ολομέλεια. Επικεντρώθηκε στις διακηρύξεις για τους νέους αναδόχους. Νομίζω ότι υπάρχουν σαφέστερες εγγυήσεις όχι μόνο για ένα εγγυημένο ποσό κάθε χρόνο του δημοσίου, αλλά και για ένα πλαφόν των κερδών του αναδόχου και σε κάθε περίπτωση αυξάνονται αναλόγως τα έσοδα του δημοσίου.

Όσον αφορά την ανεργία, μόνο και μόνο από τις αλλαγές στον Πειραιά προβλέπονται πάνω από δύο χιλιάδες τριακόσιες νέες θέσεις εργασίας, πάνω από οκτακόσιες άμεσες και χίλιες πεντακόσιες έμμεσες απασχόλησης, γιατί θα αυξηθούν όλες οι παραλιμενικές δραστηριότητες. Είναι νέες θέσεις εργασίας και πρέπει να σκεπτόμαστε και τους ανέργους.

Σε ό,τι αφορά τα δικαιώματα των εργαζομένων νομίζω ότι τους δίνεται κάθε δυνατότητα. Θα επαναλάβω αυτό που είπα και χθες ότι δεν μπορώ να φανταστώ ότι δεν υπάρχει μία θέση σ' ολόκληρο το δημόσιο τομέα που να καλύπτει τις ανάγκες τους, που να είναι αντάξιά τους. Σε αντίθετη περίπτωση μπαίνουμε σ' άλλες σκέψεις.

Υπήρχαν δύο μελέτες. Ακούστηκαν πολλά. Είπαμε ότι ακόμη και η μελέτη της Γ.Σ.Ε.Ε. - η οποία μόνο σε τετρασέλιδη περίληψη παραδόθηκε αλλά καταφέραμε να βρούμε το πλήρες κείμενο - λέει ότι το ύψος των επενδύσεων που απαιτεί ο εκσυγχρονισμός του λιμανιού, δεν μπορεί να γίνει μόνο από τον Ο.Λ.Π.. Είπατε για το χρηματοδοτικό πρωτόκολλο με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Μα και σ' αυτή την περίπτωση τα μισά κονδύλια θα πρέπει να τα καταβάλει ο ίδιος ο Ο.Λ.Π. και δεν έχει αυτή την πιστοληπτική δυνατότητα. Λέει η μελέτη της Γ.Σ.Ε.Ε. για 35.000.000 ευρώ ετήσια έσοδα εκτός Σ.Ε.Μ.Π.Ο., αλλά ο Ο.Λ.Π. σήμερα αδυνατεί να φθάσει πάνω από 17.000.000 ευρώ. Δεν υπάρχει άλλη λύση για να μπορέσουν να αντληθούν σε σύντομο χρονικό διάστημα τα απαραίτητα κεφάλαια, να ολοκληρωθούν εγκαίρως τα έργα, να βρεθούν οι νέοι πελάτες, που θα μπορέσουν να επιτρέψουν την επίτευξη του μεγάλου στόχου που είναι ο τριπλασιασμός της κίνησης του λιμανιού.

Θα πω για άλλη μια φορά ότι με το νομοσχέδιο αυτό δεν εκχωρούνται κυριαρχικά δικαιώματα, δεν εκποιείται δημόσια περιουσία, δεν πουλιούνται τα λιμάνια. Χρησιμοποιούμε τις δυνατότητες και την τεχνολογία του ιδιωτικού τομέα για το κοινό συμφέρον προσφέροντας καλύτερες υπηρεσίες, χωρίς να επιβαρύνουμε τον Έλληνα φορολογούμενο. Διασφαλίζουμε πλήρως τα κυριαρχικά δικαιώματα. Εξασφαλίζουμε την έγκαιρη υλοποίηση των τελευταίων επενδυτικών σχεδίων και στον Πειραιά και στη Θεσσαλονίκη αποκλειστικά με ιδιωτικά κεφάλαια, όχι εις βάρος του εθνικού προϋπολογισμού, που -δόξα τω Θεώ!- υπάρχουν δαπάνες πολλές και στον τομέα της υγείας και στον τομέα των δημοσίων έργων, που πρέπει να αντληθούν κεφάλαια.

Διασφαλίζουμε την προσέλκυση νέων πελατών.

Αυτή η επιλογή είναι κάτι παραπάνω από τη διασφάλιση επιπλέον εσόδων, είναι επιλογή προοπτικής, ανάπτυξης και προόδου. Πρέπει να καταστήσουμε τα λιμάνια μας σημαντικούς διεθνείς σταθμούς διακομετακομιστικούς για τις επόμενες δεκαετίες. Δεν πρέπει να χάσουμε άλλο χρόνο, δεν πρέπει να χάσου-

με άλλο έδαφος έναντι των ανταγωνιστών μας και για το λόγο αυτό εισηγούμαι την υπερψήφιση όλων των άρθρων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο εισηγητής της Μειοψηφίας κ. Νικόλαος Ζωίδης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς τα τρία «δεν» που ανέφερε ο εκλεκτός συνάδελφος της Πλειοψηφίας φαίνεται ότι είναι σαν τα «δεν» του ασφαλιστικού. Το νομοσχέδιο αποτελείται από τρεις θεματικές ενότητες.

Στην πρώτη, στα άρθρα πρώτο έως τρίτο, διαμορφώνει το θεσμικό πλαίσιο που διέπει τα δικαιώματα που πρόκειται να παραχωρηθούν στον ανάδοχο ιδιώτη επενδυτή.

Στη δεύτερη, στα άρθρα τέταρτο έως όγδοο, ρυθμίζει τις τύχες των εργαζομένων των Ο.Λ.Π. και Ο.Λ.Θ..

Στην τρίτη, στο άρθρο ένατο, περιλαμβάνονται οι άλλες διατάξεις που ρυθμίζουν τροποποιήσεις του κώδικα προσωπικού του Λιμενικού Σώματος.

Αυτή τη στιγμή βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη από τις «Ο.Λ.Π. Α.Ε.» και «Ο.Λ.Θ. Α.Ε.» οι πρώτες φάσεις των διεθνών πλειοδοτικών σταθμών για την επιλογή αναδόχων, με σκοπό την παραχώρηση της εκμετάλλευσης των σταθμών εμπορευματοκιβωτίων των λιμένων σε ιδιώτες για τα επόμενα τριάντα, τριάντα πέντε και πενήντα χρόνια. Η όποια ερμηνεία των άρθρων του παρόντος επιβάλλεται να γίνει λαμβάνοντας υπ' όψιν αυτήν την παράμετρο που αποτελεί την *casus legis* και το δικαιολογητικό τρόπο εισαγωγής προς ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου.

Η θέση στη διεθνή κατάταξη, για να κλείσουμε μια εκκρεμότητα από χθες, δεν είναι παρά ένας δείκτης της κερδοφορίας και του όγκου εργασιών, σε σχέση με τα υπόλοιπα λιμάνια ανά την υφήλιο. Το ότι κατεβήκαμε σε διεθνή κατάταξη, δεν είναι θετικό ασφαλώς, αλλά από μόνο του δεν είναι το καθοριστικό κριτήριο. Αντίθετα, ο μόνος δείκτης που έχει ουσιαστική σημασία είναι η κατάσταση των δικών μας λιμένων, σε σχέση με τη ροή εμπορευμάτων στα υπόλοιπα λιμάνια της περιοχής μας.

Να δούμε μερικά θέματα νομικά που ανακύπτουν. Στις 13-2-2002 και 27-6-2001 αντίστοιχα η τότε κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προχώρησε σε σύναψη συμβάσεων μεταξύ του ελληνικού δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένων Πειραιώς Α.Ε. και Θεσσαλονίκης Α.Ε., οι οποίες ρητά στο νόμο χαρακτηρίζονται ως «εταιρείες κοινής ωφέλειας», με σκοπό την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος που λειτουργούν κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας. Είναι ήδη από το 2004 εισηγμένες στο Χρηματιστήριο και διαθέτουν την ευελιξία στη λήψη αποφάσεων και στην άμεση πραγματοποίηση των στόχων και απολαμβάνουν διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας.

Αντικείμενο των παραπάνω συμβάσεων αποτέλεσε η παραχώρηση του αποκλειστικού δικαιώματος χρήσης και εκμετάλλευσης των γηπέδων, κτηρίων και άλλων εγκαταστάσεων που βρίσκονται εντός της χερσαίας λιμενικής ζώνης των Ο.Λ.Π. και Ο.Λ.Θ. υπό τον προσδιορισμό των ειδικότερων όρων και παραχωρήσεων αυτών. Με τον τρόπο αυτό το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εξασφάλισε τη λειτουργία των λιμανιών μας με ευέλικτες μεθόδους ενεργείας, κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, θωρακίζοντας ταυτόχρονα την κυριαρχία του ελληνικού λαού στα λιμάνια του, δυνάμει του όρου να παραμείνει το δημόσιο καθ' όλη τη διάρκεια των συμβάσεων αυτών κύριος μέτοχος των ανωνύμων εταιρειών με ποσοστό συμμετοχής στο μετοχικό τους κεφάλαιο τουλάχιστον 51%. Αμφότερες συνήφθησαν σε εκτέλεση του 35 άρθρου του ν. 2932/2001 για τον Ο.Λ.Π. και του άρθρου 17 του ν. 2892/2001 για τον Ο.Λ.Θ., με τα οποία προβλέπεται δυνατότητα του δημοσίου να προβεί στις εν λόγω παραχωρήσεις σε συνδυασμό με την κείμενη νομοθεσία που διέπει τη χερσαία λιμενική ζώνη ως κοινόχρηστο δημόσιο πράγμα. Όλες οι διατάξεις των συμβάσεων των άρθρων 1 και 2 βρίσκονται ήδη αυτή τη στιγμή που μιλάμε σε ισχύ.

Ας δούμε τώρα μερικές επί μέρους παρατηρήσεις.

Βάσει του 3.1, «η εκμετάλλευση περιλαμβάνει την προσωρινή παραχώρηση». Αυτό αναφέρεται. Πέρα από τη διαφωνία μας ως προς την σκοπιμότητα και την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των λιμανιών και του κράτους, μπορεί μια τριακονταετής ή

πεντηκονταετής παραχώρηση να θεωρηθεί προσωρινή; Η παραχώρηση δε αυτή επιτρέπεται με την επιφύλαξη του άρθρου 3.2, το οποίο προβλέπει ότι «η άσκηση του δικαιώματος της παραχώρησης αποκλειστικής χρήσης και εκμετάλλευσης της χερσαίας λιμενικής ζώνης των λιμένων θα είναι δυνατή μόνο μετά από ειδική προς τούτο συμφωνία του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς και του δημοσίου, εφόσον τα αντίστοιχα κτήρια και οι εγκαταστάσεις, υφιστάμενες ή νέες, προορίζονται ή χρησιμοποιούνται πράγματι και κατά κύριο λόγο για σκοπούς που δεν σχετίζονται άμεσα με την παροχή λιμενικών υπηρεσιών και εξυπηρέτησεων, όπως ιδίως για σκοπούς βιομηχανικής, πολιτιστικής, τουριστικής, και εμπορικής εκμετάλλευσης (Εφεξής, οι «λοιποί σκοποί»)). Υφίσταται τέτοια ειδική συμφωνία;

Σε ένα άλλο σημείο, στο 3.3, «κατά την εκ μέρους της Ο.Λ.Π. άσκησης του δικαιώματος χρήσης και εκμετάλλευσης των παραχωρούμενων, θα λαμβάνονται υπ' όψιν τα ακόλουθα κριτήρια: πρώτον, «προστασία της εθνικής ασφάλειας, καθώς και της δημόσιας τάξης και ασφάλειας». Θα είναι ανεκτοί από την ελληνική δημόσια τάξη οι όροι εργασίας που θα επιβληθούν στους εργαζόμενους από τους νέους διεθνείς αναδόχους στις «Ο.Λ.Π. Α.Ε.» και «Ο.Λ.Θ. Α.Ε.»; Κριτήριο έξι: «Η ενίσχυση της εθνικής και τοπικής οικονομίας και η εξυπηρέτηση του τοπικού και διεθνούς εμπορίου». Εξέλιξη πιθανή, δυνάμει των σύγχρονων συστημάτων συνδυασμένης μεταφοράς.

Όλα αυτά καθίστανται ανίσχυρα μέχρι να συμφωνηθούν συμβατικά οι τροποποιήσεις που προβλέπονται κυρίως με το άρθρο 4.2. «Η αρχική διάρκεια της παρούσας είναι δυνατόν να παραταθεί μία ή περισσότερες φορές και πάντως εντός των ορίων του νόμου με νέα έγγραφη συμφωνία των μερών και τροποποίηση του άρθρου 4.1». Αναφέρθηκε στην επιτροπή ότι μ' αυτές τις διαδικασίες είναι δυνατόν η παραχώρηση να προσεγγίσει και τα εκατό έτη.

Στο κεφάλαιο Β' ρυθμίζονται θέματα προσωπικού των ανωνύμων εταιρειών «Ο.Λ.Π.» και «Ο.Λ.Θ.» και προβλέπονται τα ακόλουθα κατ' άρθρον. Στο 1α «παρέχεται η δυνατότητα στο πάσης φύσεως προσωπικό των ανωτέρων εταιρειών που θεμελιώνει δικαίωμα άμεσης λήψης πλήρους σύνταξης κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-2010 έως 31-12-2011 κ.λπ. εφόσον πληρούνται αθροιστικά οι οριζόμενες προϋποθέσεις και δεύτερον, στο προσωπικό που αποχωρεί κατά τα ανωτέρω αναγνωρίζεται κατά το χρόνο αποχώρησης τόσο ο πλασματικός χρόνος ασφάλισης, όσος απαιτείται για τη θεμελίωση δικαιώματος άμεσης λήψης πλήρους σύνταξης. Και στο 2 α προσδιορίζεται η διαδικασία της εθελούσιας αποχώρησης του προσωπικού των «Ο.Λ.Π. Α.Ε.» και «Ο.Λ.Θ. Α.Ε.» και προβλέπεται ότι τα δικαιολογητικά που συνοδεύουν τη σχετική αίτηση και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται αορίστως με κοινή υπουργική απόφαση. Οι ανώνυμες εταιρείες «Ο.Λ.Π.» και «Ο.Λ.Θ.» αναλαμβάνουν «1.» να καλύψουν αποκλειστικά τις επιβαρύνσεις που θα προκύψουν από την εφαρμογή των προτεινόμενων ρυθμίσεων όπως το κόστος, στις πάσης φύσεως εισφορές εργαζομένων και εργοδοτών και «2.» των καταβαλλομένων συντάξεων μέχρι την ημερομηνία συνταξιοδότησης του προσωπικού υπό κανονικές συνθήκες, «3.» τις χρηματοδοτικές δαπάνες που θα προκύψουν για το οικείο ταμείο πρόνοιας από την πρόωγη καταβολή της εφάπαξ χορηγίας, «4.» της προαναφερόμενης αποζημίωσης. Και δεύτερον, τα ποσά των ανωτέρω επιβαρύνσεων προσδιορίζονται με κοινή υπουργική απόφαση με την οποία καθορίζεται και ο τρόπος απόδοσης αυτών στους οικείους ασφαλιστικούς φορείς. Παρέχεται δε η δυνατότητα μεταφοράς από την ίδια σχέση εργασίας προσωπικού των «Ο.Λ.Π. Α.Ε.» και «Ο.Λ.Θ. Α.Ε.» σε υπηρεσίες, φορείς, ή Ν.Π.Ι.Δ. και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, καθώς και σε εταιρείες του κεφαλαίου Β' του ν. 3429/2005, στις οποίες το δημόσιο κατέχει την πλειοψηφία του μετοχικού κεφαλαίου κατά το χρόνο διενέργειας της μεταφοράς, εφόσον πληρούνται συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Όλα τα παραπάνω μέτρα έχουν ως στόχο τον αποδεκατισμό των σημερινών εργαζομένων από τους σταθμούς εμπορευματοκιβωτίων στις «Ο.Λ.Θ. Α.Ε.» και «Ο.Λ.Π. Α.Ε.» και διά αυτών επιχειρεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να τους παραδώσει προσηκόντως αποψιλωμένους από εργασιακά δικαιώμα-

τα στους διεθνείς port operators που φιλοδοξεί να εγκαταστήσει.

Οι συνδικαλιστικοί φορείς των λιμενεργατών έχουν απορρίψει στο σύνολό του τη φιλοσοφία του σχεδίου νόμου.

Αν προχωρήσουμε παρακάτω τι βλέπουμε; Οι διασφαλίσεις των εργασιακών σχέσεων απουσιάζουν από τη διακήρυξη για την παραχώρηση και όσοι ιδιώτες ενδιαφέρονται για τους Σ.ΕΜΠΟ. γνωρίζουν ότι οι εργασιακές σχέσεις που θα αναπτύξουν θα βασίζονται για το υπάρχον προσωπικό στους κανόνες ελεύθερης αγοράς εργασίας. Επειδή δεν υφίσταται καμμία επαγγελματική κατοχύρωση, οι εργαζόμενοι των λιμανιών, παρά την υψηλή τους εξειδίκευση, θα περάσουν σε καθεστώς ελαστικών σχέσεων εργασίας. Από τη διακήρυξη προκύπτει δε ότι η «Ο.Λ.Θ. Α.Ε.» παραχωρεί έως εκατόν πενήντα εργαζόμενους στον ανάδοχο μονοπωλητή, δηλαδή κάτι παραπάνω από το 20% όσων απασχολεί σήμερα. Δεν υπάρχει καμμία αναφορά στους εργαζόμενους που μεταβιβάζονται στον ιδιώτη. Η επιλογή, εάν θα πάνε στον ιδιώτη, γίνεται από την «Ο.Λ.Θ. Α.Ε.» με σαφή κριτήρια. Αυτό πώς δικαιολογείται; Στην πραγματικότητα το νομοσχέδιο απορρυθμίζει τις εργασιακές σχέσεις και δεν παρέχει εργασιακές διασφαλίσεις. Οι δήθεν διασφαλίσεις των θέσεων εργασίας και εργασιακών δικαιωμάτων, της δυνατότητας εθελούσιας εξόδου και μετατάξεων εκφράζει την πρόθεση του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και των διοικήσεων του λιμανιού του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης να κατοχυρώσουν τον ιδιώτη, ο οποίος θα αποφασίζει τελικά με ποιο τρόπο θα διαχειριστεί προς όφελός του το εργασιακό ζήτημα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η πρόβλεψη που υπάρχει στην προκήρυξη για την παραχώρηση του Σ.ΕΜΠΟ. για δεκαοκτάμηνο δανεισμό του προσωπικού της «Ο.Λ.Θ. Α.Ε.» στον παραχωρησιούχο, όπου με συμφωνία των δύο πλευρών, δηλαδή της «Ο.Λ.Θ. Α.Ε.» και του ιδιώτη, μπορεί να παραταθεί για όσο διάστημα βολεύει τον ανάδοχο.

Εκθέσαμε και εχθές τα ερωτηματικά που ανακύπτουν στις προβλέψεις για την εθελούσια έξοδο. Πρώτον, ποιος εγγυάται την καταβολή της σύνταξης για τον πλασματικό χρόνο αναγνώρισης; Δεύτερον, έχουν προχωρήσει στις αναλογιστικές μελέτες για το κόστος της εθελούσιας εξόδου; Το κόστος που θα πληρώσει η «Ο.Λ.Θ. Α.Ε.» για να γίνει η εργασία του αναδόχου μονοπωλητή θα είναι ίσο ή μεγαλύτερο από την καταβολή του εφάπαξ ποσού του τιμήματος των 50.000.000 ευρώ που θα εισπράξει, εκ των οποίων τα 25.000.000 ευρώ θα είναι για την πρώτη φάση. Τρίτον, δεν έχουν υπολογιστεί πόσα χρήματα θα χάσει κάθε εργαζόμενος από τη διαφορά μεταξύ μισθού και σύνταξης που θα προκύψει από τις αποδοχές.

Οι μετατάξεις στην πραγματικότητα αναιρούνται. Το Διοικητικό Συμβούλιο της «Ο.Λ.Θ. Α.Ε.» θα αποφασίσει για τον ανώτατο αριθμό των μετατάξεων που θα επιτραπούν. Έτσι θα παγώνει όποια μετάταξη θέλει με το απαραίτητο πρόσχημα για κάποια υπηρεσία υπαλλήλων. Καταψήφισουμε, λοιπόν, και τα άρθρα του δεύτερου κεφαλαίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχω υπερβεί το χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Έχετε υπερβεί το χρόνο σας και θα σας παρακαλούσα να βρείτε τον τρόπο να ολοκληρώσετε την ομιλία σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Αναφέρθηκα χθες στις επιφυλάξεις μας παρά τη φιλική διάθεση με την οποία προσεγγίζουμε το προσωπικό του Λιμενικού Σώματος, τις επιφυλάξεις μας για την ιεράρχηση που κάνει στις ανάγκες του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας η Κυβέρνηση και ο Υπουργός. Υπ' αυτήν την έννοια, λοιπόν, και μόνο γι' αυτό είμαστε υποχρεωμένοι να ψηφίσουμε και το ένατο άρθρο, το οποίο αναφέρεται στη διάρθρωση, στις προαγωγές των αξιωματικών του Λιμενικού Σώματος.

Θα κάνω τώρα μία σύντομη αναφορά στις τροπολογίες.

Σε πρώτη φάση θα ήθελα να πω ότι θα μπορούσαμε κατ' οικονομία να δεχθούμε την τροπολογία που αναφέρεται στη χορήγηση των επιδομάτων στις σχολές του Εμπορικού Ναυτικού, παρά το ότι επιφυλασσόμαστε στο ότι διαφωνούμε με τον τρόπο που εισάγεται, ακόμα και από το ίδιο το κείμενο έτσι

όπως μας κατετέθη με διαγραφές, με μπλάνκο και με μία προχειρότητα η οποία δεν νομίζω ότι συνάδει με τις συνήθειες συμπεριφορές του Εθνικού Κοινοβουλίου. Έτσι τηρούμε τις επιφυλάξεις μας. Παρά ταύτα, επειδή κάποια παιδιά πρέπει να πάρουν κάποια χρήματα, αυτήν την τροπολογία θα την αποδεχθούμε.

Δυστυχώς όμως δεν θα αποδεχθούμε, κύριε Υπουργέ, την τροπολογία που έχει να κάνει με την υγιεινομική διάταξη. Και δεν θα την αποδεχθούμε για πολλούς λόγους. Θα πρέπει να επισημάνουμε ότι κάτι δεν πάει καλά στο βασίλειο της Δανιμαρκίας και αναφέρομαι στο Υπουργείο Υγείας.

Αυτήν τη στιγμή στη Ρόδο υπάρχουν 300.000 ευρώ για την πρόσληψη παρανόμως τριάντα νοσηλευτών -διαφορετικά το Νοσοκομείο της Ρόδου κλείνει- που περιφέρονται από το δήμο στη νομαρχία, για να δούμε ποιος θα αναλάβει ευθύνη να συνάψει παράτυπες συμβάσεις για να μην κλείσει το νοσοκομείο μας. Δηλαδή, βάζουμε το μαχαίρι στο λαιμό του Δωδεκανήσιου πολίτη για το αν θα έχει ή όχι νοσοκομείο. Κι έρχεται το Υπουργείο Υγείας και φέρνει μία τροπολογία, που μας δημιουργεί και προβληματισμούς κατά πόσον είναι σύνομη και κατά πόσο επιβάλλεται από μας η ψήφισή της. Υπάρχει, λοιπόν, ένα νομικό θέμα και μπαίνει ερωτηματικό εδώ, γιατί αυτή η εκ νέου νομοθετική πρόταση ακολουθεί μία άλλη, είναι δηλαδή η δεύτερη, όπου η πρώτη ρύθμιση έγινε δεκτή με αιτιολόγηση ότι πρόκειται περί συγγνωστής πλάνης, μήπως υπάρχει νομικό ζήτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ τελειώνετε, κύριε συνάδελφε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Γι' αυτό βέβαια θα όφειλε να απαντήσει το Υπουργείο Υγείας. Υπάρχει ένα πολιτικό θέμα, με το οποίο μετατοπίζεται το πρόβλημα στο μέλλον χωρίς καμμία πραγματική προετοιμασία υλοποίησης της οδηγίας. Και τρίτον, η κοινοτική οδηγία εντάχθηκε στο εθνικό δίκαιο και ή εφαρμόζεται επακριβώς ή ξεπερνιέται με συλλογική κλαδική σύμβαση. Επομένως καταψήφισουμε την τροπολογία του Υπουργείου Υγείας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρία μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής πενήντα μία μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί-δασκαλοί από το Γ' Δημοτικό Σχολείο Μελισσίων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδος κ. Ελπίδα Παντελάκη έχει το λόγο.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ κι εγώ την ανοχή σας γιατί θέλω να σταθώ και στις τροπολογίες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στη συζήτηση σήμερα επί των άρθρων του νομοσχεδίου και με βάση την τοποθέτηση που κάναμε στη χθεσινή συζήτηση επί της αρχής είναι σαφές ότι δεν ψηφίζουμε κανένα άρθρο, γιατί ακριβώς το κάθε άρθρο ξεχωριστά και όλα μαζί διαπερνούν τη φιλοσοφία αλλά και την πράξη στο διά ταύτα της Κυβέρνησης, παραδίδει τα λιμάνια, ολοκληρώνει την πορεία της ιδιωτικοποίησης των λιμανιών στους μονοπωλιακούς ομίλους.

Βεβαίως, έγινε ιδιαίτερη συζήτηση το πώς και το γιατί. Εγώ θέλω να πω ένα πράγμα το οποίο αφορά και την ουσία των άρθρων πρώτο και δεύτερο στο γιατί διαφωνούμε. Διαφωνούμε, γιατί τώρα θα χειροτερέψουν τα πράγματα, τώρα θα υπάρχουν αρνητικές επιπτώσεις σε σειρά εργαζομένων. Αναφέρθηκα και χθες αλλά λόγω συντομίας του χρόνου δεν θα αναφερθώ ξανά στα ίδια ζητήματα. Όμως εδώ βγαίνει ένα συμπέρασμα, ότι η μαγική λέξη η οποία λέγεται «αυταγωνιστικότητα» για την Κυβέρνηση και για το κεφάλαιο έχει αποδειχθεί περίτρουνα όλα αυτά τα χρόνια, διαχρονικά από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας, είναι αφαίρεση δικαιωμάτων για τους εργαζόμενους, χειροτέρευση της θέσης τους και κέρδη για το κεφάλαιο. Ας δούμε παραδείγματα σε όλους τους στρατηγικούς τομείς της οικονομίας που έχουν παραδοθεί. Κι εδώ πλέον δεν είμαστε στην δεκαετία του 1990 ή του 2000,

είμαστε στο 2008, για να ακούγονται αυτά που ακούστηκαν χθες εάν θα είναι 51% ή 49%. Όταν ξεκινάει η ιστορία στην εποχή της ζούγκλας της αγοράς θα είναι 100% ιδιωτικοποίηση. Παραδείγματος χάρι ο Ο.Τ.Ε..

Έχει αποδειχθεί, λοιπόν, σε όλους τομείς της οικονομίας –τι θέλετε να πιάσουμε, τη Δ.Ε.Η., τον Ο.Τ.Ε.– ότι ο κανόνας είναι σαφής, μείωση θέσεων εργασίας, αντικατάσταση των θέσεων εργασίας αυτών με άλλες θέσεις εργασίας οι οποίες έχουν ευελιξία, εργασιακού μεσαίωνα, μισθωτούς δούλους και ακριβές υπηρεσίες για το λαό. Αυτό είναι κανόνας. Αυτό θα συμβεί και σε σχέση με τα λιμάνια. Είναι σαφές ότι έχουμε αντικατάσταση των εργαζομένων από άλλους εργαζόμενους που δεν θα καλύπτονται ούτε καν από την κοινή υπουργική απόφαση γιατί ακριβώς στα πλαίσια αυτής της απελευθέρωσης θέλετε να είναι ακόμα πιο χαμηλόμισθοι, να έχουν ακόμα μεγαλύτερη ευελιξία. Το όνειρό σας είναι στα λιμάνια οι επόμενοι εργαζόμενοι να είναι με χειρότερους όρους από ό,τι ήταν στη δεκαετία του 1960, που ήταν τότε ελεύθεροι εργάτες, που μαζεύονταν το πρωί στο τσουρμάρισμα και πήγαιναν για δουλειά. Άλλη μέρα πήγαιναν και άλλη όχι. Αλλά στις σημερινές συνθήκες θα είναι ακόμα χειρότερα τα πράγματα. Εμείς είμαστε συγκεκριμένοι και σαφείς και καλούμε τον κόσμο να παλέψει το επόμενο διάστημα, πρώτον να μην εφαρμοστεί ο νόμος και δεύτερον, το πιο σημαντικό από όλα είναι, ότι χρειάζεται κλιμάκωση του αγώνα, να καταργηθεί η κοινή υπουργική απόφαση η οποία δημιουργεί παλιούς και νέους εργαζόμενους με ενιαία σχέση εργασίας να είναι οι εργαζόμενοι με βάση τη συλλογική τους σύμβαση.

Και βεβαίως εμείς συζητάμε για κατάργηση του ν. 2688/99 που μετατρέπει τα λιμάνια σε Α.Ε., για τα λιμάνια του Πειραιά, της Θεσσαλονίκης και για τα δέκα λιμάνια που έχουν μετατραπεί σε Α.Ε.. Είμαστε σαφείς σ' αυτό κι αυτήν την προσπάθεια θα κάνουμε το επόμενο διάστημα.

Δεύτερο ζήτημα, όσον αφορά στο Λιμενικό Σώμα δεν αναφέρουμε καθόλου πλόν. Αναφέρθηκα επιστολεμένως στη συζήτηση επί της αρχής, εξακολουθούν να ισχύουν τα ίδια πράγματα και για μας αυτό είναι το ουσιαστικό. Δεν πήραμε καμμία απάντηση ούτε για τα προσήματα στα θέματα που θέσαμε, που είναι εξαιρετικά προβληματικά για την Κυβέρνηση. Σας εγκალέσαμε για εγκληματική αμέλεια, σας αναφέραμε τις περιπτώσεις και δεν ακούστηκε ούτε μία απάντηση.

Θέλω να αναφερθώ πιο συγκεκριμένα στις δύο τροπολογίες.

Η μία τροπολογία έρχεται για τους σπουδαστές του Εμπορικού Ναυτικού. Εδώ τι έχουμε; Έχουμε κατ' αρχάς μία ιστορία η οποία έρχεται από παλιά, έρχεται από το 1998 από νόμο της προηγούμενης κυβέρνησης. Κάνετε αυτές τις παρατάσεις. Ποιο είναι το θέμα που θέτουμε εμείς; Υπάρχει ένα ερώτημα που είναι κρίσιμο. Από την εφαρμογή του νόμου εμείς ζητάμε ποιοι παίρνουν αυτά τα χρόνια τα χρήματα και τα δίνουν στους σπουδαστές και δεύτερον πόσο σπουδαστές είναι αυτοί. Θέλουμε απολογισμό. Γιατί κάνουμε αυτήν την ερώτηση; Γιατί στο κεφάλαιο ναυτικής εκπαίδευσης του Ν.Α.Τ. δεν υπάρχει τέτοιος λογαριασμός. Μιλάμε αυτήν τη στιγμή για τα χρήματα που υπάρχουν εδώ με βάση το Γενικό Λογιστήριο 3.700.000 ευρώ. Προφανώς είναι άλλη μία επιδότηση των εφοπλιστών. Αυτό είναι. Θα μου πείτε, δεν θέλετε να παίρνουν ένα επίδομα οι σπουδαστές; Μα, εδώ ποιο είναι το πρόβλημα; Λέτε ότι στο πρώτο τους ταξίδι στη θάλασσα αυτοί οι εκπαιδευόμενοι να παίρνουν ένα επίδομα. Γιατί να παίρνουν επίδομα; Αυτοί οι άνθρωποι δουλεύουν σαν σκυλιά. Να παίρνουν κανονικό μισθό. Αλλά γι' αυτά τα χρήματα δεν υπάρχει απολογισμός, κωδικός στο Ν.Α.Τ.. Άρα ζητάμε απολογισμό, για να αποδειχθεί για ακόμα μία φορά πού πάνε αυτά τα χρήματα.

Λέτε τώρα για τους εκπαιδευόμενους και είναι μία ολόκληρη ιστορία.

Στην ποντοπόρο ναυτιλία δεν υπάρχουν αυτές οι ειδικότητες. Πάνε στην ακτοπλοΐα; Το θέμα δεν είναι πού πάνε αλλά να ξέρουμε τι γίνεται.

Εμείς λέμε, λοιπόν, ότι ο κόσμος αυτός που πάει για εκπαίδευση βεβαίως πρέπει να πάει για εκπαίδευση, αλλά δουλεύει κανονικά και πρέπει να πληρώνεται κανονικά και όχι να βρίσκουμε άλλη μία «τρύπα» από το 1998 ώστε να επιδοτούνται με

έμμοιθο τρόπο οι εφοπλιστές.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Σας έπιασε μανία με τους εφοπλιστές. Πείτε κάτι άλλο!

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Τι να κάνουμε; Εδώ είναι συγκεκριμένα τα πράγματα. Δεν έχουμε κανένα πρόβλημα με τη φυσική παρουσία των εφοπλιστών, αλλά εδώ αποδεικνύεται ότι σ' αυτήν τη χώρα παράγεται πλούτος, ότι οι εργαζόμενοι παράγουν αυτόν τον πλούτο και γι' αυτό βγαίνει το συμπέρασμα ότι έχουν δικαιώματα οι εργαζόμενοι. Την ίδια στιγμή οι εφοπλιστές έχουν γίνει σύγχρονοι κροίσοι από τους ίδιους τους νόμους των κυβερνήσεων από το 1953 και μετά. Οι ναυτεργάτες μειώνονται σταδιακά τα τελευταία χρόνια. Με τις οργανικές θέσεις που μειώνονται σταθερά με τις εγκριτικές πράξεις που έχουν ψηφίσει και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και η Νέα Δημοκρατία, έχουν γίνει κροίσοι οι εφοπλιστές. Ούτε τα προσήματα κρατάτε και σ' αυτό; Και από τη μύγα ξύγκι; Αυτό είναι το ζήτημα;

Για το ζήτημα της τροπολογίας που έχει σχέση με τους σπουδαστές και με τους γιατρούς, κοιτάξετε να δείτε, αυτό το ζήτημα έρχεται και επανέρχεται, παράταση στην παράταση. Εδώ υπάρχει πρόβλημα. Εμείς το έχουμε πει ευθύς εξαρχής εδώ και χρόνια ότι είμαστε ενάντια στην πολιτική που ασκήθηκε μέχρι τώρα, αλλά και ενάντια στην ίδια την εφαρμογή αυτών των οδηγιών. Εμείς λέμε καθαρά και συγκεκριμένα ένα πράγμα το οποίο είναι ρεαλιστικό και μπορεί αύριο το πρωί να γίνει: Πρώτον, εξάωρο, πενθήμερο και τριαντάωρο για τους γιατρούς και μία εφημερία. Δεύτερον, να γίνουν όλες οι αναγκαίες προσλήψεις των γιατρών με σχέση εργασίας που να είναι μόνιμη και με αποκλειστική απασχόληση. Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτό με τους επικουρικούς, με τους γιατρούς ορισμένου χρόνου κ.λπ., με κατηγοριοποίηση και με ελαστικές σχέσεις εργασίας. Πρέπει εδώ και τώρα να μονιμοποιηθούν όλοι. Βεβαίως πρέπει να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα που υπάρχουν στα νοσοκομεία, αλλά αυτός ο κόσμος δεν μπορεί να δουλεύει κάτω απ' αυτές τις συνθήκες και πρέπει να πληρωθούν όλες οι υπερωρίες που έχουν πραγματοποιηθεί. Εμείς λέμε τώρα, αύριο το πρωί. Δεν μπορεί πίσω από τη διελκυστίνδα των οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από τις αποφάσεις των παρέδρων να περιμένουμε πότε αυτός ο κόσμος θα πληρωθεί τις υπερωρίες του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, λίγη κατανόηση και ολοκληρώων.

Εδώ υπάρχει ένα θέμα. Δεν μπορεί να συνεχίζεται αυτή η κατάσταση στα νοσοκομεία, αλλά είναι και αποτέλεσμα της πολιτικής που ακολουθείται όλα αυτά τα χρόνια, της συνύπαρξης του δημόσιου με τον ιδιωτικό τομέα. Δείτε πού κατέληξε.

Ολοκληρώνοντας θέλω να πω το εξής, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Είναι σαφές ότι καταψήφισουμε το νομοσχέδιο και όλα τα άρθρα. Εγώ θέλω να καταγγείλω απ' αυτό το Βήμα την Κυβέρνηση. Βεβαίως αυτό το κάνουν και μέσα από τη δουλειά μας, μέσα στον κόσμο, την ίδια στιγμή που υπάρχει μία ενιαία, πολυμέτωπη και πολύπλευρη επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων που πλήττονται από την αντιλαϊκή πολιτική που ακολουθείτε εσείς και έχουν στην πλάτη τους διαχρονικά τις τελευταίες δεκαετίες. Δεν είναι όμως μόνο η πολιτική, είναι και ο τρόπος με τον οποίο ασκείτε αυτήν την πολιτική, με συκοφαντία, με προσπάθεια κατασυκοφάντησης των εργαζομένων σε «ρετιρέ» και «υπόγεια», σε προνομιούχους και μη προνομιούχους. Τη στιγμή που δηλώνετε ότι είναι αναφαίρετο το δικαίωμα της απεργίας, την ίδια στιγμή χτυπάτε αυτήν την απεργία των εργαζομένων ακολουθώντας αυτό το σπορ της «ανθρωποφαγίας», ο ένας κλάδος πάνω στον άλλον. Αυτό είναι δείγμα της αδυναμίας σας, δείγμα ότι δεν μπορείτε να πείσετε με την πολιτική σας, ότι δεν μπορείτε να αντιμετωπίσετε αυτό το απεργιακό κύμα, αυτήν την αντίδραση του κόσμου.

Εγώ θέλω να πω ένα πράγμα, ότι ο κόσμος πρέπει αυτήν την κρίσιμη ώρα, αυτές τις δύο εβδομάδες, ιδιαίτερα τώρα που περνούν αυτά τα νομοσχέδια, να βγει στο δρόμο συντονισμένα και την ίδια στιγμή απέναντι σ' αυτήν την ολομέτωπη επίθεση της Κυβέρνησης να προβάλει την ενιαία απάντηση όχι ο κάθε κλάδος ξεχωριστά, αλλά ενιαία να δημιουργήσει τις συνθήκες για αντεπίθεση απέναντι στην Κυβέρνηση, να αποτρέψει, να

καθυστερήσει μέτρα και να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις τα επόμενα χρόνια για την ανατροπή αυτής της πολιτικής και να διεκδικήσει την εξουσία και τον πλούτο που παράγει για τον εαυτό του. Αυτή είναι η λύση ως προοπτική, αλλά όταν έχουμε μία γραμμή πάλης που αμφισβητεί την ουσία της πολιτικής, υπάρχουν λύσεις σήμερα με τις οποίες ο κόσμος μπορεί να αποτρέψει και μπορεί να έχει κατακτήσεις, αλλιώς δεν υπάρχει άλλος δρόμος και θα πρέπει να υποταχθούμε στη λογική του μοιραίου και του αναγκάιου.

Εμείς νομίζουμε ότι αυτή η πολιτική ούτε μοιραία είναι ούτε αναγκαία. Οι εργαζόμενοι μπορούν με τη δράση τους να την ανατρέψουν.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε την κ. Παντελάκη.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ελπίζω σήμερα να μην παρακολουθήσουμε την ίδια ανούσια αντιπαράθεση και το διαγκωνισμό των πολιτικών προσωπείων Νέας Δημοκρατίας και ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το ποια ιδιωτικοποίηση είναι καλύτερη και εν πάση περιπτώσει κατά πόσο, όπως έλεγε η Νέα Δημοκρατία, συγχάριε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την πολύ καλή επιλογή του το 2001 και το 2002 ή πόσο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα μας πείσει ότι υπάρχουν και σοσιαλιστικού χαρακτήρα ιδιωτικοποιήσεις και νεοφιλελεύθερες επιλογές.

Νομίζω ότι θα πρέπει να μείνουμε στα συγκεκριμένα γιατί και ο κ. Υπουργός στην πολύ συγκεκριμένη κριτική που ασκήσαμε, με την εύκολη επιλογή να καυγαδίζει με το ΠΑ.ΣΟ.Κ., μας απέφυγε με τη μέθοδο της μεγαθυμίας. Αναγνώρισε ότι τα κόμματα της Αριστεράς είμαστε κόμματα αρχών και ότι ασκούμε πολιτική αρχών και τελεία. Και από κει και πέρα τίποτα για το πώς μπορεί να είναι ένα πρωθυπουργικό νομοσχέδιο για την εξυπηρέτηση των υποψηφίων επενδυτών που δεν τους ξέρουμε ακόμα μ' έναν και μόνο κύριο στόχο, τη δραστική μείωση του κόστους εργασίας ως μπόνους που το δίνουμε από πριν. Δεν μας απάντησε για το διάλογο και για το ποιες μελέτες έχει και τι είδους πραγματική επιστημονική τεκμηρίωση υπάρχει, θολώνοντας τα νερά για το αν εμφανίστηκε η μία μελέτη και η άλλη. Εδώ το Υπουργείο, η Κυβέρνηση η οποία προτείνει, στηρίζεται σε μία συνολική μελέτη όχι μόνο για κάποια μεγέθη δεικτών του λιμανιού, αλλά για μία συνολικότερη τέτοια αλλαγή και πώς θα επηρεάσει τη συνολική οικονομία της χώρας; Για την εθνική λιμενική πολιτική που είναι ιδέα για έκθεση, για το port authority, για τη διοίκηση των λιμένων και για το ρόλο του Ο.Λ.Π. και του Ο.Λ.Θ. στις νέες συνθήκες, για τις επενδύσεις που δεν πραγματοποιήθηκαν ενώ αποδείξαμε ότι μπορούσαν να πραγματοποιηθούν και κανένα απ' όλα τα επιχειρήματα τα οποία επικαλείται ο Υπουργός δεν στέκει. Δείξαμε πως και η ταχύτητα και το ένα και το άλλο είναι απλώς προσχήματα. Για τη δανειοληπτική ικανότητα που επίσης δεν χρειάζεται να αναφερθεί και να υπολογιστεί επί των 475.000.000 και που για την πρώτη φάση δεν χρειάζονταν καν δανεισμός. Για την αξιολόγηση των οικονομικών στόχων του σχεδίου παραχώρησης, τα κέρδη και τις ζημιές όπου, απ' ό,τι με τα στοιχεία του Ο.Λ.Π. δείξαμε και αποδείξαμε, οδηγείται σε ζημιά η επιλογή αυτή και όχι σε κέρδη. Για τη δραστική μείωση του κόστους εργασίας και τις πολλαπλές συνέπειες που έχει αυτή η εξέλιξη. Για το περιβάλλον της πόλης και την Αυτοδιοίκηση, για τη χερσαία ζώνη του λιμανιού που δεν είναι λιμενικός εγκαταστάσεων, για τη Δραπετσώνα που ζητάει έναν αιώνα να βγει στη θάλασσα και τα λιπάσματα και ο Ο.Λ.Π. έχει όλη την ακτογραμμή σε βάθος πενήντα μέτρων από την ακτή και εν πάση περιπτώσει επιμένει να σχεδιάζει μεγαλόπνοια σχέδια ιδιωτικοποιημένων εκμεταλλεύσεων. Για την Ηετιώνια Πύλη, για το Παλατάκι, για το Πέραμα, για τη Θεσσαλονίκη, για ένα σωρό τέτοιες περιοχές που τις εντάσσει και μ' αυτό το νομοσχέδιο στην ιδιωτική εκμετάλλευση.

Για το δίκτυο των χερσαίων μεταφορών, των συνδεδεμένων με τα λιμάνια, το οποίο δεν υπάρχει, που εν πάση περιπτώσει θα το επωμιστεί το ελληνικό κράτος και θα το αξιοποιήσουν οι ιδιώτες. Για την απειλητική προοπτική της πτώσης της συμμετοχής του δημοσίου κάτω του 51%. Για την τιμολογιακή πολιτική που

δεν προβλέπεται και για τις προτεραιότητες των πελατών κατά σειρά προσέλευσης, όπως ισχύει μέχρι τώρα. Για εξασφαλίσεις, δηλαδή, για τις οποίες δεν απάντησε ο Υπουργός σ' αυτά τα σχέδια και απέφυγε με το γνωστό του τρόπο. Ακόμα-ακόμα για τις ευθύνες ως προς την υποχώρηση της θέσεως κατάταξης των λιμανιών του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης. Και τα αίτια είναι προφανή. Η κρίση, που έχει προκαλέσει η Κυβέρνηση όλα αυτά τα χρόνια, είναι αυτή που οδήγησε στη μείωση των θέσεων αξιολόγησης. Μην το επικαλείστε. Για τις προμήθειες των μηχανημάτων και τη χρονοβόρα διαδικασία. Μα, είναι πολύ απλό. Όλοι στην αγορά ξέρουν ότι ακόμα και οι ιδιώτες όταν παραγγέλνουν μία γερανογέφυρα, περιμένουν τουλάχιστον ένα χρόνο για να την εγκαταστήσουν. Δεν υπάρχουν έτοιμες γερανογέφυρες, για να εγκατασταθούν, στο «PRAKTIKER». Για την προβλήτα 3 και το Πέραμα και μία απόδειξη μιας μελέτης ότι όντως αυτή μπορεί να γίνει, πέρα από την άρνηση της Αυτοδιοίκησης, των κατοίκων, της τοπικής κοινωνίας και τις σοβαρές ενστάσεις που έχουν, υπάρχουν τεχνικά ζητήματα. Οι εκβαθύνσεις αμέσως-αμέσως στην περιοχή αυτή μπορεί να αναδείξουν ζητήματα αρμοδιότητας Αρχαιολογικής Υπηρεσίας. Δεν έχουν μελετηθεί. Είναι το Στενό της Ναυμαχίας της Σαλαμίνας. Είναι πολλά ζητήματα. Έχει τόση βεβαιότητα ότι μπορεί να κάνει την προβλήτα 3 όταν δεν υπάρχει μία πραγματική μελέτη για όλα αυτά; Πέρα από τις αντιδράσεις και τις ενστάσεις.

Για τα άλλα λιμάνια πάλι απέφυγε.

Τέλος, όσον αφορά το άρθρο 73 του Συντάγματος, που απαιτεί χωριστό νόμο για τις συντάξεις και που εν πάση περιπτώσει χρειάζεται να τεθεί το ερώτημα και στη Νομική Υπηρεσία της Βουλής. Σε σχέση με όλα αυτά, θα ήθελα να πω το εξής: Εμείς λέμε ότι η διατήρηση του δημόσιου χαρακτήρα είναι η βέλτιστη λύση και για το λιμάνι του Πειραιά και ειδικότερα για το λιμάνι της Θεσσαλονίκης, που όπως τονίσαμε πολλές φορές το ύψος της εγχώριας και ανελαστικής μάλιστα ζήτησης, είναι τέτοιο που η επιλογή του ιδιώτη επενδυτή είναι καταστροφική για την εσωτερική αγορά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, δώστε μου ένα περιθώριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κατ' αρχάς, δεν έχει τελειώσει ο χρόνος σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δώστε μου ένα περιθώριο όταν τελειώσει ο χρόνος μου, ευχαριστώ πολύ.

Μπαίνω αμέσως στα άρθρα. Υπάρχει ανασφάλεια δικαίου στα άρθρα τέταρτο έως όγδοο για τα εργασιακά δικαιώματα. Η εθελουσία έξοδος, πέρα από το γεγονός ότι είναι μία επιλογή απαράδεκτη και αντιφατική με την πολιτική –τα σχολιάσαμε αυτά και χθες και στην επιτροπή– δεν εξασφαλίζει συνταξιοδοτικές εγγυήσεις γι' αυτούς που θα την επιλέξουν. Το αφήνει στον αέρα. Και η ανασφάλεια δικαίου, που διατρέχει και τα τέσσερα αυτά άρθρα, ως προς τα εργασιακά δικαιώματα μένει να λυθεί με την έκδοση κοινών υπουργικών αποφάσεων. Δηλαδή, ανάλογα με τους συσχετισμούς, με τις επιθυμίες, με τις πολιτικές που θα έχει η κάθε κυβέρνηση στο μέλλον.

Αντιλαμβάνεστε ότι αυτό δεν είναι εξασφάλιση εργαζομένων. Είναι αποσάθρωση των κατεκτημένων τους δικαιωμάτων και των ιστορικά διαμορφωμένων σχέσεων εργασίας που έχουν οι εργαζόμενοι στον Οργανισμό Λιμένα Πειραιά και στον Οργανισμό Λιμένα Θεσσαλονίκης.

Ο Οργανισμός Λιμένα Θεσσαλονίκης παραχωρεί εκατόν πενήντα εργαζομένους στον ιδιώτη μονοπωλητή χωρίς περιγραφή των όρων, των εγγυήσεων, των εξασφαλίσεων.

Η εισηγητική έκθεση επικαλείται το προεδρικό διάταγμα 178, το οποίο δεν εξασφαλίζει κανέναν και αρνείται να καθιερώσει οποιοδήποτε εξέλιξη γύρω από τα εργασιακά ζητήματα, τις κατακτήσεις που έχουν οι εργαζόμενοι στον Οργανισμό Λιμένα Θεσσαλονίκης κυρίως, μέσω του ν. 2688/1989.

Για το Ταμείο Πρόνοιας του Ο.Λ.Θ. το είπαμε και στην επιτροπή. Καμμία πρόνοια, καμμία αναφορά πώς να αποθεματικά του, πώς εν συνεχεία οι συνταξιολογούμενοι, μέσω άλλων ταμείων, εργαζόμενοι του Οργανισμού Λιμένα Θεσσαλονίκης θα έχουν τα δικαιώματά τους, που απορρέουν από τις σχέσεις

τους με το Ταμείο Πρόνοιας του Ο.Λ.Θ. και τι θα γίνουν τα υψηλά αποθεματικά του ΤΑΠ-Ο.Λ.Θ.. Οι μετατάξεις, δε, αυτοαναιρούνται. Μόλις θεσμοθετούνται, αυτοαναιρούνται με μια σειρά από κοινές υπουργικές αποφάσεις, όρους και περιορισμούς για το εάν και εφόσον υπάρχουν κάποιες προϋποθέσεις για να γίνουν. Από εκεί και πέρα το χάος.

Η κατάρρευση των εργασιακών σχέσεων για το μέλλον: «Παρά το ότι πάτε εδώ, όσοι πάτε εκεί, όσοι θέλετε, μείνετε, αλλά μετά τον ενάμιση χρόνο νέες σχέσεις εργασίας και σχέσεις ελαστικής εργασίας, σχέσεις συμβασιούχων, σχέσεις του σύγχρονου εργασιακού νομοθετικού πλαισίου». Αυτό είναι που τάζει ως εργασιακό μέλλον στα λιμάνια η Κυβέρνηση.

Από αυτήν την άποψη είναι προφανές ότι κι αυτό που επικαλείται η Κυβέρνηση -και θέλει εκεί να μείνουμε- ότι μ' αυτό το νομοσχέδιο κατοχυρώνει τους εργαζόμενους στον Οργανισμό Λιμένα Πειραιά και στον Οργανισμό Λιμένα Θεσσαλονίκης, είναι για μία ακόμα φορά ένας πρόσθετος παραπλανητικός ισχυρισμός, που δεν έχει καμμία βασιμότητα και δεν μπορεί να σταθεί.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ στα στοιχεία, τα οποία κατά καιρούς η Κυβέρνηση δίνει. Στον Οργανισμό Λιμένα Θεσσαλονίκης οι πωλήσεις υπηρεσιών του Σ.Ε.Μ.Π.Ο. το 2007 -το εννιάμηνο- ήταν 31.000.000 και το κόστος υπηρεσιών ήταν 15.000.000. Στο συμβατικό λιμάνι τα ποσά είναι δεκάδες και δεκαπεντάμετρα. Ήδη το κόστος εργασίας και το κόστος παρεχομένων υπηρεσιών στο Λιμάνι της Θεσσαλονίκης είναι χαμηλό και η διαδικασία κερδοφόρα. Το άλλο λιμάνι πάσχει. Και δεν πάσχει από υψηλές αποδοχές, αλλά από ζητήματα κακής οργάνωσης και επιλογών.

Τελειώνω με τις τροπολογίες. Στη δευτερολογία μου θα αναφερθώ αναλυτικότερα.

Είναι απαράδεκτο να μπαίνει εμβόλιμα τροπολογία του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας στο νομοσχέδιο για τα λιμάνια. Και είναι απαράδεκτο η Κυβέρνηση, που έχει υποσχεθεί να δώσει λύση σ' αυτό το πρόβλημα των εφημεριών, δίνει μία ακόμα παράταση και υπεκφεύγει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Δρίτσα, θα σας παρακαλέσω να ολοκληρώσετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Το δε άλλο, δεν καταλαβαίνω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε Δρίτσα. Έχετε και τη δευτερολογία σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ολοκλήρωσα, κύριε Πρόεδρε.

Όσον αφορά την άλλη τροπολογία θα ήθελα να πω το εξής. Μα, δεν υπάρχει κλάδος στην Ελλάδα το κόστος των ασκουμένων να μην το αναλαμβάνουν αυτοί που απολαμβάνουν την ωφέλεια από την εργασία που παρέχουν οι ασκούμενοι, οι δικηγόροι, οι άλλοι κλάδοι κ.λπ.. Ακόμα και στην Ιατρική πληρώνονται από αυτούς που ωφελούνται. Εδώ αναλαμβάνει το κράτος το κόστος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Δρίτσα, θα σας παρακαλέσω να ολοκληρώσετε. Έχετε φτάσει στο δέκατο τρίτο λεπτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Το κράτος αναλαμβάνει το κόστος για ιδιώτες επιχειρηματίες, εφοπλιστές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατ' αρχάς τα λιμάνια μας και ιδίως τα δύο κύρια ελληνικά λιμάνια, του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης, θα μπορούσαν να είναι, όπως έχει κατά κόρον ειπωθεί, οι πύλες εισόδου και οι πύλες εξόδου προς τη Μαύρη Θάλασσα και κέντρο των Βαλκανίων αντιστοίχως. Μιλάω για τον Πειραιά και τη Θεσσαλονίκη. Αυτό το ακούμε χρόνια. Από τότε που ήμουν φοιτητής θυμάμαι να λένε πως αυτά τα δύο λιμάνια έχουν θαυμάσιες προοπτικές, μπορούν να αποτελέσουν σημαντικές πύλες, ακόμα και για την Ευρωπαϊκή Ένωση, προς Ανατολάς και προς τα Βαλκάνια.

Δυστυχώς, όμως, πέρασαν είκοσι χρόνια από την κατάρρευση

του κομμουνιστικού κόσμου και ακόμα περιμένουμε να γίνει ο Πειραιάς πύλη προς την Ανατολή και το Λιμάνι της Θεσσαλονίκης πύλη προς τα Βαλκάνια. Συνέχεια ακούμε οι Θεσσαλονικείς για πρωτεύουσα των Βαλκανίων, για αναβάθμιση της θέσης της πόλης τους, αλλά δυστυχώς τίποτα από όλα αυτά δεν έχει επαληθευθεί.

Νομίζω ότι όλοι γνωρίζουμε πως οι ιδιωτικοποιήσεις και η εκχώρηση μέρους του ποσοστού, το οποίο κατέχει το ελληνικό δημόσιο, σε επιχειρήσεις που του ανήκουν, απλώς στοχεύουν στο βραχυπρόθεσμο βούλωμα σε κάποιες τρύπες που υπάρχουν στους κατά παράδοση ελλειμματικούς προϋπολογισμούς. Και αυτοί οι πόροι, δυστυχώς, δεν κατευθύνονται στην ανάπτυξη.

Οι ιδιωτικοποιήσεις είναι, θα λέγαμε σχηματικά, σαν να παραδίδεις τα κλειδιά του σπιτιού σου σε ξένους, αφού τα λιμάνια μας είναι βασικής και στρατηγικής σημασίας πύλες εισόδου και εξόδου εμπορευμάτων από και προς την πατρίδα μας. Να μην ξεχνάμε ότι η μόνη οδική σύνδεση που έχουμε εμείς με την υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μέσω της Βουλγαρίας. Δεν είμαι σίγουρος εάν το κόστος από την οδική σύνδεση μέσω Βουλγαρίας βολεύει τις επιχειρήσεις. Αυτό που είδα τόσα χρόνια που ήμουν στο Βέλγιο, είναι ότι τα ελληνικά αγροτικά προϊόντα δεν προσεγγίζουν τις υψηλές εισοδήματος αγορές του Βελγίου, της Ολλανδίας, του Λουξεμβούργου κ.ο.κ. Άρα, προφανώς, υπάρχει αυξημένο κόστος από τις οδικές μεταφορές.

Τι μας μένει, λοιπόν; Μας μένει η πύλη των λιμανιών. Εάν θα θέλαμε -γιατί ίσως αυτό είναι και το ζητούμενο- βελτιωμένα οικονομικά αποτελέσματα, υπήρχε η άνετη λύση της τοποθέτησης ικανών μάντζερ, οι οποίοι θα μπορούσαν να κάνουν τη δουλειά τους -το είπε και χθες, ο συνάδελφος κ. Αποστολάτος. Ικανοί μάντζερ με διασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα των λιμανιών, που θα μπορούσαν να κάνουν κάλλιστα τη δουλειά τους, υπό την προϋπόθεση φυσικά ότι ο κομματισμός μένει στην άκρη. Άρα, λοιπόν, ούτε η ιδιωτικοποίηση χρειάζεται ούτε εκχώρηση δημόσιας περιουσίας -ξεπούλημα θα το έλεγα εγώ- ούτε μακροχρόνιες παραχωρήσεις σε ιδιώτες.

Έχω μπροστά μου τη μελέτη που πραγματοποίησε το Ινστιτούτο Εργασίας της Γ.Σ.Ε.Ε., η οποία γράφει ότι οι ιδιώτες αυτούς οποίους παραχωρείται η λειτουργία των λιμανιών, σταδιακά περικόπτουν θέσεις εργασίας και εργασιακά δικαιώματα. Επίσης, προσθέτει, ότι οι Ευρωπαίοι συνάδελφοι των Ελλήνων λιμενεργατών ομολογούν την αρνητική εμπειρία που βιώνουν από τότε που έχουν ιδιωτικοποιηθεί τα αντίστοιχα λιμάνια και έχουν ήδη προαναγγείλει νέες πανευρωπαϊκές κινητοποιήσεις.

Στην Επιτροπή Παραγωγής της οποίας παρακολούθησα τις συζητήσεις, πολλοί συνάδελφοι μίλησαν για διαχειριστή των λιμανιών. Έχουμε σκεφθεί ποιος μπορεί να είναι αυτός ο διαχειριστής, που θα μπει στην καρδιά στρατηγικών εγκαταστάσεων για την Ελλάδα; Έχουμε σκεφθεί ότι κάποιος ο οποίος μπορεί να είναι εκτός Ελλάδος διαχειριστής θα ελέγχει μ' αυτόν τον τρόπο τη ροή της εμπορευματικής κίνησης από και προς την Ελλάδα;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Επίσης, σε συζήτηση που είχα με το συνάδελφο Βουλευτή Σερρών κ. Πολατίδη...

Κύριε Πρόεδρε, να υπάρξει λίγο ησυχία, γιατί δεν μπορώ να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριοι συνάδελφοι, ακούστε την έκκληση του συνάδελφου. Ενοχλείτε, επειδή είστε κοντά και θορυβείτε. Ενοχλείτε τη ροή της έκφρασης του λόγου του.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Έχετε απόλυτο δίκιο, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Είχα μια συζήτηση με το συνάδελφο κ. Πολατίδη, Βουλευτή Σερρών, ο οποίος γνωρίζει πολύ καλά τα θέματα των λιμανιών και μου έθεσε μια άλλη διάσταση. Ωραία. Ας πούμε ότι κάποιο λιμάνι μας το παίρνουν Άραβες, το παίρνουν Κινέζοι. Διασφαλίζεται η απασχόληση των Ελλήνων σ' αυτό το λιμάνι; Είμαστε μια χώρα με έντονη ανεργία. Μήπως έρθουν εργαζόμενοι από κάποια άλλη χώρα, εκτοπίζοντας τους Έλληνες εργαζόμενους;

Τα σκεφθήκαμε όλα αυτά, όταν μιλάμε για διαχειριστή;

Για τους λιμενικούς, τώρα, είναι γνωστό ότι έχουν ένα πολύ βαρύ καθήκον στην Ελλάδα. Είμαστε μια χώρα με πολύ ιδιόμορφη γεωγραφική διαμόρφωση και οι λιμενικοί μας έχουν τεράστιο όγκο δουλειάς. Είναι, πραγματικά, κρίμα και έχουμε λάβει όλοι νομίζω στις θυρίδες μας καταγγελίες από τους λιμενικούς σχετικά με τα καθυστερούμενα οδοιπορικά τους. Για τρίτο χρόνο τα καθυστερούν. Δεν μπορούμε, τέλος πάντων, να τακτοποιήσουμε το θέμα των οδοιπορικών των λιμενικών, ώστε να σταματήσουν οι άνθρωποι να διαμαρτύρονται;

Πνιγόμαστε, επίσης, από e-mail, από εμπόρους που βλέπουν τα εμπορευματικά κιβώτια να περιμένουν στον Πειραιά. Οι άνθρωποι αυτοί έχουν έξοδα, τα οποία τρέχουν και μηδενικά έξοδα επί μακρύ χρονικό διάστημα. Πόσο μπορούν αυτοί οι άνθρωποι να αντέξουν, όταν τα κιβώτια παραμένουν ακίνητα στον Πειραιά;

Είμαστε, λοιπόν, μια χώρα στην οποία είσαι στο σπίτι σου, υπάρχουν συνεχείς διακοπές ρεύματος. Τρομάξεις να μπεις στο ασανσέρ, γιατί δεν ξέρεις εάν θα μείνεις. Βγαίνεις από το σπίτι σου, κάνεις σλάλομ ανάμεσα από τα σκουπίδια διότι κανείς δεν τα μαζεύει. Είμαστε μια χώρα στην οποία μπαίνεις στα αεροπλάνα της Ολυμπιακής και οι χειριστές της διαβάζουν ανακοινώσεις για τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, στις οποίες τον κατηγορούν ότι απαξιώνει την Ολυμπιακή. Το Χρηματιστήριο δεν λειτουργεί. Όποιος ξένος δει τη σημερινή εικόνα της Ελλάδος, έχει την εντύπωση ότι το καλοκαίρι ήρθε πρόωρα στην Ελλάδα, όχι όμως λόγω καιρού, αλλά λόγω του ότι έχει μια κυβέρνηση «θερινών διακοπών».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Αϊβαλιώτη.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Αλαβάνος.

Ορίστε, κύριε Αλαβάνο έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρόκειται για ένα απερίγραπτο νομοσχέδιο, το οποίο όχι μόνο παραχωρεί ουσιαστικά τη δημόσια περιουσία σε ιδιώτες αλλά και απειλεί θέσεις εργασίας που υπάρχουν, σε δημόσιες επιχειρήσεις που πάνε καλά. Είναι, ένα νομοσχέδιο που δίνει ένα από τα τελευταία δείγματα γραφής μιας πολιτικής και μιας Κυβέρνησης, η οποία δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις στοιχειώδεις απαιτήσεις που θα είχε ως Κυβέρνηση του δημοσίου, ως Κυβέρνηση του ελληνικού κράτους, ως εκφραστής του ελληνικού λαού.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ακόμα και δυνάμεις που θα περίμενε κάποιος να είναι συμπαραστάτες, είτε σωπηλοί είτε ανοιχτοί υποστηρικτές της Κυβέρνησης στο θέμα των λιμανιών, διαφοροποιούνται. Άκουσα χθες και μου έκανε μεγάλη εντύπωση, τον Πρόεδρο του Συνδέσμου Εξαγωγέων της Βόρειας Ελλάδας σε μια τοποθέτηση που μετέδιδε ένας τηλεοπτικός σταθμός να λέει ότι δεν γίνεται να πάει άλλο αυτή η κατάσταση, διότι όντως οι εξαγωγείς, άλλες επιχειρήσεις, δέχονται ήδη τις επιδράσεις των κινητοποιήσεων των εργαζομένων και καλούν την Κυβέρνηση να απαλύνει τα μέτρα της.

Η Κυβέρνηση κωφεύει στους εργαζόμενους. Δεν ενδιαφέρεται για το τι ζητάνε οι εργαζόμενοι. Είναι ένα ερώτημα να περιμένω από τον κύριο Υπουργό μια απάντηση. Βγαίνει ο Σύνδεσμος Εξαγωγέων και σας λέει ουσιαστικά: «Πάρτε το νομοσχέδιο πίσω, διότι απειλείτε τις εξαγωγές, τις εισαγωγές, τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας μέσα σ' ένα πλαίσιο εξαιρετικά πιεστικό με τις τιμές του πετρελαίου, με την ακρίβεια κ.λπ.».

Αφήστε τους εργαζόμενους. Δεν σγαλίζουν τίποτα για σας. Γιατί δεν παίρνετε υπ' όψιν σας τους εκφραστές των ισχυρών οικονομικών συμφερόντων, οι οποίοι δέχονται σήμερα τις πιέσεις μιας αλλοπρόσαλλης πολιτικής; Είναι αλλοπρόσαλλη αυτή η πολιτική!

Μέχρι τώρα είχε αναπτυχθεί μια ιδεολογία εδώ ότι πουλάμε ή δίνουμε ή κάνουμε συμβάσεις παραχώρησης σε ιδιώτες για επιχειρησιακούς χώρους του δημοσίου, γιατί είναι ζημιογόνοι,

διότι δεν μπορεί, παραδείγματος χάριν ο φορολογούμενος πολίτης να πληρώνει την Ολυμπιακή Αεροπορία, η οποία έχει τεράστιες ζημιές και καλύπτεται από δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού που προέρχονται από τους φόρους.

Και αυτή τη λογική εμείς την αμφισβητούμε, γιατί πρέπει να δούμε γιατί η Ολυμπιακή Αεροπορία έφτασε να είναι ζημιογόνα και ποιος τη χρησιμοποίησε ως παραρτήματα του κόμματός του, όταν ήταν στην κυβέρνηση. Εν πάση περιπτώσει, ήταν ένα επιχείρημα που έπιανε κάπως. Εδώ δεν καταλαβαίνουμε. Εδώ, έχουμε επιχειρησιακές δραστηριότητες, οι οποίες είναι κερδοφόρες, έχουμε το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, έχουμε τον Ο.Π.Α.Π., έχουμε τον Ο.Τ.Ε., έχουμε τη Δ.Ε.Η. και όλες αυτές με διάφορους τρόπους παραχωρούνται στον ιδιωτικό τομέα. Έχουμε το Λιμάνι του Πειραιά και το Λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Έχουμε 200% αύξηση της κερδοφορίας του Λιμανιού της Θεσσαλονίκης.

Τι άλλο θέλει κάποιος; Πόσες ιδιωτικές επιχειρήσεις στην Ελλάδα έχουν τέτοια αύξηση της κερδοφορίας; Για ποιο λόγο επομένως ένα πεδίο δραστηριότητας του δημοσίου που έχει σχέση και με τις υποδομές για την ανάπτυξη μας, έχει σχέση με τα μεγάλα δίκτυα συγκοινωνιών, στα οποία πρέπει να συμμετέχουμε, και τις μακροπρόθεσμες πολιτικές προς όφελος της χώρας, έχει σχέση και με την εθνική μας ασφάλεια, έχει σχέση με όλα αυτά τα ζητήματα, είναι κερδοφόρο, δεν στοιχίζει 1 ευρώ στο δημόσιο, το παραδίδουμε προς ιδιωτικοποίηση;

Διάβασα από τη χθεσινή παρέμβαση του Υπουργού στα Πρακτικά διάφορα επιχειρήματα, τα οποία δεν στέκουν. Λένε γιατί το ίδιο έκανε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. με το αεροδρόμιο «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» ή με το Ρίο-Αντίρριο. Δηλαδή, τα επιχειρήματα της Νέας Δημοκρατίας είναι οι αμαρτίες του Π.Α.Σ.Ο.Κ.; Δεν μπορώ να το καταλάβω αυτό! Αυτό είναι για μια μεταξύ σας συζήτηση. Δεν είναι για μια συζήτηση με το λαό και για το μέλλον της χώρας μας.

Μας λέει η Κυβέρνηση ότι χρειάζονται δημόσιοι διαγωνισμοί, που παίρνουν πάρα πολύ καιρό. Είπε και ο κ. Δρίτσας ότι πάρα πολύ καιρό παίρνουν και οι γερανογέφυρες των ιδιωτών. Γιατί να μη γίνουν πιο ευέλικτες οι δημόσιες επιχειρήσεις; Γιατί να μην μπορούν να προμηθεύονται ή να κάνουν τις επενδύσεις τους με ένα πιο ευέλικτο, ελεγχόμενο και σύντομο τρόπο;

Το Α.Σ.Ε.Π. είναι χρήσιμο. Το χρησιμοποιείτε όμως σαν το μεγάλο κόλπο, εκεί καταλήξαμε. Δεν έχουν γιατρούς τα νοσοκομεία και επικαλούμαστε το Α.Σ.Ε.Π.. Υπάρχουν προβλήματα δυσλειτουργιών σε δημόσιες επιχειρήσεις και επικαλούμαστε το Α.Σ.Ε.Π., αντί να βρούμε τρόπους, που στη θέση των δύο και τριών χρόνων που χρειάζονται, να μπορούν να λύνονται τα θέματα με αξιοκρατία, με αντικειμενικά κριτήρια μέσα σε δύο ή τρεις μήνες.

Μας είπατε επίσης, ότι το ίδιο κάνουν, λέει, και οι άλλες κυβερνήσεις. Και αναφέρατε ορισμένες κυβερνήσεις, κύριε Υπουργέ, και μας πείσατε. Αναφέρατε τον κ. Ερντογάν. Εντάξει. Αν η Νέα Δημοκρατία έχει ισλαμική πολιτική για τα λιμάνια, να μας το πει. Αναφέρατε τον κ. Μουμπάρακ. Εντάξει. Αν οι πολιτικές μιας κυβέρνησης δικτατορικής στον αραβικό κόσμο και αυτά που κάνει στο Σουέζ είναι το υπόδειγμα για τη Νέα Δημοκρατία, να μας το πει. Να ξέρουμε κι εμείς τα ιδεολογικά βάθρα και τις πηγές έμπνευσης της Νέας Δημοκρατίας.

Εγώ θα σας αναφέρω όμως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το 2003-ήμουν Ευρωβουλευτής ακόμη τότε- έρχεται πρόταση της Κομισιόν για την απελευθέρωση των λιμανιών. Και υπάρχει μια πανευρωπαϊκή κινητοποίηση και η Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου απορρίπτει την πρόταση αυτή της Κομισιόν. Το 2006 έρχεται πάλι πρόταση από την Κομισιόν, η οποία απορρίπτεται από την Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με 523 ψήφους έναντι 132.

Αυτή η πολιτική, την οποία μας προτείνετε, για την απελευθέρωση των λιμενικών εργασιών, για την ιδιωτικοποίηση των λιμανιών, δεν είναι μια ευρωπαϊκή πολιτική. Ίσα-ίσα έχει συναντήσει την αντίθεση της μεγάλης Πλειοψηφίας των εκπροσώπων των ευρωπαϊκών λαών, των λαών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως ακριβώς εκφράζεται μέσα από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Δεν μπορείτε, επομένως, να μας την προτείνετε. Δεν μπορείτε να μας λέτε για την Αίγυπτο και για την Τουρκία. Δεν μπορείτε να «φλερτάρετε» με συμβάσεις παραχώρησης με κρατικές επιχειρήσεις άλλων χωρών, είτε αυτή είναι η «COSCO» της Κίνας είτε είναι η «Dubai Ports» των Αραβικών Εμιράτων, λέγοντας ότι δεν μπορούμε εμείς ως Ελληνική Κυβέρνηση, μπορούμε όμως τα κεφάλαια, τα κρατικά άλλων χωρών.

Εγώ πιστεύω ότι αυτό είναι μια φοβερή ομολογία αποτυχίας της Νέας Δημοκρατίας. Και είναι ένα ερώτημα αυτό. Τι θα γίνει; Δεν μπορεί να αντιμετωπίζετε έτσι τον δημόσιο πλούτο. Δεν μπορεί να έχουμε μια Κυβέρνηση, η οποία το μόνο που έχει να προσφέρει είναι να πουλάει και να πουλάει κερδοφόρες επιχειρήσεις και να πουλάει επιχειρήσεις με δυνατότητες και να πουλάει επιχειρήσεις με εξαιρετικές προοπτικές, κρίσιμες, «κλειδιά» για την ανάπτυξή μας.

Γιατί, κύριε Βουλγαράκη; Γιατί κι εσείς και ο κ. Αλογοσκούφης και ο κ. Καραμανλής δεν αναζητάτε μια ικανοποίηση, αν θέλετε, των δημιουργικών σας δυνατοτήτων στον ιδιωτικό τομέα; Γιατί ο κ. Καμμένος που είναι σε μια θέση υπουργική και, αφού πιστεύει τόσο πολύ στον ιδιωτικό τομέα, δεν παρέμεινε, αν θέλετε, σε μια οικογενειακή παράδοση που έχει, στον ιδιωτικό χώρο;

Και στον ιδιωτικό χώρο έχει μάθει, φαντάζομαι, από την παράδοση αυτή ότι παλεύεις για να επιβιώσεις. Ξέρεις ότι υπάρχουν ανταγωνιστές, οι οποίοι είναι καλύτεροι, οι οποίοι μπορεί να κάνουν μεγαλύτερες επενδύσεις ή οι οποίοι μπορεί να έχουν περισσότερα κεφάλαια. Παλεύεις όμως για να επιβιώσεις.

Για ποιο λόγο, λοιπόν, έρχεστε ως μέλη της Κυβέρνησης αυτής, να εκποιήσετε τον δημόσιο πλούτο; Κατά τη γνώμη μου, αυτό που παραδέχεστε είναι η αρχή του τέλους σας, ότι δεν έχει νόημα πια μια τέτοια πολιτική, ότι το έχει καταλάβει ο κόσμος, ότι το έχει καταλάβει παγκοσμίως και το έχει καταλάβει και στην Ελλάδα.

Και σας ανέφερε ο κ. Λαφαζάνης τη συμβολική περίπτωση της «Northern Rock» στη Μεγάλη Βρετανία, που μία από τις μεγάλες τράπεζες μόνο, τελικά, υπό εθνικοποίηση μπορούσε να σωθεί. Και εσείς μας λέτε ότι επειδή είναι δημόσια, δεν μπορούν να σωθούν. Διαβάστε τι συζητήθηκε στο Νταβός. Διαβάστε ότι σήμερα οι εκφραστές των μεγάλων ιδιωτικών οικονομικών δυνάμεων παγκοσμίως επικαλούνται τον δημόσιο τομέα και τη δημόσια παρέμβαση ως ένα στοιχείο για την επιβίωσή τους.

Τέλος, θα ήθελα να πω και κάτι άλλο σε σχέση με τις εργασιακές σχέσεις. Ακολουθείτε μια πολιτική παράνοιας και σχιζοφρένειας. Περνάτε το ασφαλιστικό. Το επόμενο μεγάλο νομοσχέδιο που θα προσπαθήσετε να περάσετε είναι το ασφαλιστικό, στο οποίο κάνετε κηρύγματα ενάντια στην πρόωγη συνταξιοδότηση, στην παραμονή σε μεγάλες ηλικίες, στο να δουλεύεις μέχρι να φτάσεις στην πόρτα του νεκροταφείου!

Και εδώ, την προηγούμενη βδομάδα, περάσατε ένα νομοσχέδιο που λέτε για εθελούσια έξοδο. Και για την εθελούσια έξοδο αυτή εσείς είστε έτοιμοι να χρησιμοποιήσετε σχεδόν όσα κονδύλια θα πάρετε από το ενοίκιο στο πλαίσιο της σύμβασης παραχώρησης, για να φύγουν νωρίς οι εργαζόμενοι. Τι θέλετε επιτέλους; Τι θέλετε; Νέους συνταξιούχους; Γέρους συνταξιούχους; Εθελούσια έξοδο; Δουλειά μέχρι τα εξήντα επτά;

Είστε μια Κυβέρνηση, η οποία δεν έχει έρμα, δεν έχει πυξίδα, δεν χρειάζεστε στη χώρα. Είστε ζημιά για τη χώρα. Όσο πιο γρήγορα την απαλλάξετε από την παρουσία σας, τόσο καλύτερα. Και πιστεύω ότι αυτό γίνεται τόσο καλύτερα, γιατί σήμερα υπάρχουν άλλες εναλλακτικές λύσεις για ριζοσπαστικά διαφορετικές πολιτικές, με πυρήνα τις δυνάμεις της Αριστεράς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΠΙ.Ζ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Παυλίδης.

Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού, επιτρέψτε μου να κάμω παρατήρηση επί των όσων είπατε, καθ' όσον αφορά στη

συζήτηση ενόσω ήσασταν Ευρωβουλευτής, για την απελευθέρωση λιμενικών εργασιών.

Θυμάσθε ότι επρόκειτο περί άλλου θέματος, όχι απελευθέρωση διαχειρίσεως λιμένων. Και εκεί, οι περισσότερες των χωρών που είχαν ενδιαφέρον για τέτοιο θέμα, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, ετήρησαν –και εσείς ως Ευρωβουλευτής και οι συνάδελφοί σας– στάση, την οποίαν ησπάσθη κι εγώ εις το Εθνικόν Κοινοβούλιο. Και καλώς επράξατε.

Αλλά είναι διαφορετική εκείνη η υπόθεση από αυτήν που συζητούμε σήμερα. Ασφαλώς συνδέονται οι λιμενικές εργασίες εκείνης της πρωτοβουλίας με τη γενικότερη λειτουργία του λιμένος, αλλά είναι ελαφρώς διαφορετικό. Αυτό, για να καταγραφεί εις τα Πρακτικά.

Κα να πάμε τώρα νομοτεχνικά στην υπόθεση που το Σώμα συζητά. Δεν θα επανέλθω επί των άρθρων 1, 2, 3 και μέχρι το όγδοο. Τα είπαμε χτες. Έχουμε διαφορετική άποψη για τη διαχείριση των λιμανιών, όπως αυτή αναδύεται από το υπ' όψιν νομοσχέδιο για τα δύο μεγάλα λιμάνια. Διαφορετική με ορισμένες εκ των πτερύγων της Βουλής, αλλά περίπου ταυτόσημη με αυτήν του ΠΑ.Σ.Ο.Κ., περίπου.

Να πάμε τώρα όμως στα επόμενα άρθρα. Άρθρον ένατο. Λιμενικόν Σώμα. Διακηρύττω και εγώ την ανάγκη ιδιαίτερης προσοχής. Είμαι βέβαιος ότι ο κύριος Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής γνωρίζει απολύτως ακριβώς το ρόλο του Λιμενικού Σώματος εν τη εν ασκήσει νησιωτικής κυρίως πολιτικής, αλλά όχι μόνο νησιωτικής πολιτικής, ναυτιλιακής πολιτικής εντός και εκτός Ελλάδος.

Το Λιμενικό Σώμα, υποδείξει πάντοτε των εκάστοτε κυβερνήσεων, την αποστολή του αυτή την εξετέλεσε με μεγάλη επιτυχία. Ένας εκ των παραγόντων αναδείξεως της χώρας μας σε ναυτιλιακή δύναμη πρώτου μεγέθους είναι και η παρουσία των λιμενικών στο όλο σύστημα. Ανάγκη προσοχής, λοιπόν.

Κύριε Υπουργέ, για να φθάσετε στο σημείο να φέρετε αυτήν τη διάταξη, γνωρίζω ότι τα πράγματα το επέβαλαν. Δεν είναι ούτε «καπρίτσιο» ούτε το «γούστο» κανενός, τα πράγματα το επέβαλαν. Όμως, δίδεται η ευκαιρία να μιλήσουμε για το ρόλο γενικότερα που το Λιμενικό Σώμα διαδραματίζει σε δραστηριότητα προπάντων έχουσα σχέση με τη νησιωτική Ελλάδα. Και αναφερόμαι γενικότερα στο σύστημα «λιμίν – πλοίο – πλήρωμα – επιβάτης», εν τη ουσία, ακτοπλοία.

Ο Πειραιάς, λοιπόν, είναι μέγα ακτοπλοϊκό κέντρο. Το νομοσχέδιο διαχωρίζει δύο δραστηριότητες, την ακτοπλοία και τη λοιπή ναυτιλιακή δραστηριότητα. Σ' αυτήν την περίπτωση, το Λιμενικό Σώμα έχει μια εξαιρετική αποστολή να επιτελέσει υπό τη βασική προϋπόθεση, κύριε Υπουργέ –και παρακαλώ προσέξτε το– κυρίως τα μέσα που κατ' αυτήν την περίοδο έχουν ανάγκη μίας ειδικής συντηρήσεως. Το γνωρίζετε, αλλά θεωρώ υποχρέωσή μου να το παρουσιάσω και εδώ.

Υπάρχουν και ορισμένες άλλες παράμετροι του όλου συστήματος, οι οποίες έχουν σχέση με τα οικονομικά. Εμείς έχουμε πλούσιο δίκτυο των λεγομένων «αγόνων γραμμών». Χρηματοδοτείται ισχυρά, ισχυρότατα, αλλά υπάρχουν και έσοδα τα οποία μέχρι στιγμής δεν έχουν παρουσιαστεί στην έκταση που πρέπει να παρουσιαστούν. Δεν είναι μόνο τα κλασικά λιμενικά τέλη, είναι και ο επίναυλος. Χαίρομαι, πληροφορούμενος ότι έχετε αρχίσει να «βάζετε χέρι» σε όσους δεν είναι συνεπείς στην απόδοση του επιναύλου. Σας λέγω από του Βήματος θερμά, θερμότατα συγχαρητήρια. Δεν μπορεί να εισπράττει επίναυλο από τον επιβάτη ο οποιοσδήποτε ακτοπλοϊκός –επιχειρηματίας και να μην τον αποδίδει εις το κράτος. Εάν είναι ακριβής η πληροφορία ότι υπάρχουν τέτοιες περιπτώσεις οφειλών κοντά στο 1.500.000 ευρώ, πού πάμε; Εδώ για πέντε δεκάρες βάζουμε τον κόσμο στο κρατητήριο. Πού πάμε, λοιπόν;

Έχω τον κ. Ζωΐδη απέναντί μου, ο οποίος διετέλεσε και με επιτυχία Πρόεδρος του Λιμενικού Ταμείου της εκλογικής μου περιφέρειας, και γνωρίζει τι θα πει η εισπράξη αυτών των οφειλών. Αλλά, πάντως είναι αδήριτος ανάγκη ό,τι αρχίσατε, κύριε Υπουργέ, να το φθάσετε μέχρι τέλους.

Αυτά καθ' όσον αφορά στο Λιμενικό, τους λιμένες και πολύ επιδερμικά τα λιμενικά ταμεία. Ενθαρρύνω την Κυβέρνηση να προχωρήσει σε ό,τι συνεζητείτο επί Υπουργίας κ. Κεφαλογιάν-

νη. Επέκταση του συστήματος μετατροπής λιμενικών ταμείων, όσα μπορούν βεβαίως, σε οργανισμούς, ανώνυμες εταιρείες, όχι με το «πιστόλι στο κεφάλι», αλλά αυτοί που μπορούν και το επιθυμούν σε συνεργασία πάντοτε, με την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Και έχουμε πολλές τέτοιες περιπτώσεις.

Καθ' όσον αφορά δε στην αξία των δύο μεγάλων Λιμένων, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, μπορεί να μην είναι απαραίτητο να επαναλάβω την εθνική τους σημασία αλλά για τη Θεσσαλονίκη ιδιαίτερως έχω να πω ότι είναι ένα εξαιρετικό στοιχείο του εφαλτήριου της χώρας μας προς τα Βαλκάνια. Το εφαλτήριο έχει τρία στοιχεία: Το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, την «HELEXPO», την Έκθεση της Θεσσαλονίκης δηλαδή, και το λιμάνι. Ομιλούμε κατ' αυτήν την περίοδο με επιμονή για το περίφημο Σκοπιανό. Γνωρίζετε οι Σκοπιανοί πώς βλέπουν τη Θεσσαλονίκη, όχι κατακτητικά –και είναι υπερβολή καμμία φορά να το επαναλαμβάνουμε– αλλά σαν έναν οικονομικό πνεύμονα και αντιλαμβανόμεθα την ιδιαίτερη αξία όχι μόνο για τα Σκόπια, αλλά και για όλη τη Βαλκανική.

Αυτά, λοιπόν, καθ' όσον αφορά στο ένατο άρθρο, το οποίο με παρέσυρε εν είδει κύματος να κάμω τις παρατηρήσεις που έκαμα.

Πάμε τώρα στην τροπολογία, την αναφερομένη στη ναυτική εκπαίδευση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατροί!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Με αγωνία σας προσέχουμε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ναυτική εκπαίδευση. Η μεγάλη ελληνική εμπορική ναυτιλία προπάντων βασίστηκε στην ικανότητα των ναυτικών μας. Ακούω τις διάφορες αιτιάσεις κατά των εφοπλιστών. Δεν γνωρίζετε ότι στην Ακτή Μιαούλη οι περισσότεροι των εφοπλιστών προέρχονται από την τάξη των ναυτεργατών; Γι' αυτό κατά καιρούς και εσείς τους επαινείτε. Προ ημερών, σε άλλη αίθουσα του Κοινοβουλίου μας, είχαμε απέναντί μας εκπροσώπους Ιδρυμάτων, τα οποία ίδρυσαν εφοπλιστικές οικογένειες. Το τι ακούστηκε δεν περιγράφεται. Εγώ, χάρηκα ιδιαίτερα. Δεν μιλήσαμε για το Ίδρυμα Τσάτσου, για το Ίδρυμα Λάτση, για το Ωνάσειο, για το Ίδρυμα Πατέρα, με ενισχύσεις σε προικοδοτήσεις, κατασκευές πολιτιστικών κτηρίων; Έ, τα ξεχάσαμε αυτά; Όπου το κεφάλαιο παρανομεί υπάρχουν νόμοι του κράτους, αλλά όχι πια και πάρτε τους και βάλτε τους εις την πυρά!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Το παραβλέπω αυτό, για να επανέλθω στη ναυτική εκπαίδευση. Ατυχώς, η Ελλάς έπαψε να είναι η χώρα εις την οποία τα Ελληνόπουλα κατευθύνονται προς τη θάλασσα, στα ναυτικά επαγγέλματα. Είναι ανάγκη να αναληφθεί εθνική εκστρατεία, προσπάθεια. Η τροποποίηση του συστήματος, η εισαγωγή του «Sandwich Course» που μνημονεύεται εις την υπ' όψιν τροπολογία, έγινε επί ημερών μου ως μέλους της τότε Κυβέρνησης Συνεργασίας, με Πρωθυπουργό τον κ. Τζαννετάκη. Μεγάλη απόφαση και ελήφθη με τη συνεργασία των τότε κομμάτων εις την κυβέρνηση. Αλλάξαμε το σύστημα. Το 75% των αποφοιτώντων από τις Σχολές του Εμπορικού Ναυτικού, τις Α.Δ.Σ.Ε.Ν., δεν πήγαινε στη θάλασσα.

Έτσι, λοιπόν, εισαγάγαμε την «εναλλασσόμενη ναυτική εκπαίδευση». Εις την αρχή οι σπουδαστές των σχολών ήταν μη αμειβόμενοι, αλλά μετέπειτα αμειβόμενοι. Γινόταν κόσκινο και γίνεται ακόμη και σήμερα για την εφαρμογή του συστήματος. Επιλέγουν οι εταιρείες επί του πλοίου. Γι' αυτό βλέπετε ότι οι περισσότεροι στο πλοίο που θα μπουν κατά την εκπαίδευσή τους, στην εταιρεία, περίπου σε αυτήν μένουν, διότι τους «ψαρεύουν» ως ικανούς εκείνοι που επιλέγουν τους αξιωματικούς είτε είναι γεφύρας είτε είναι μηχανής. Πολύ καλά κάνετε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, και παρατείνετε την ισχύ της διατάξεως του επιδόματος στους σπουδαστές κατά το εκπαιδευτικό ταξίδι.

Θα ήθελα να σας πω ότι πρέπει στο Κοινοβούλιο, κάποια στιγμή, να φέρετε μια πρόταση για το τι θα κάνουμε, για να προσελκύσουμε νέους εις το ναυτικό επάγγελμα, αξιωματικούς όμως. Τα ναυτιλιακά μας γραφεία ζητούν Έλληνες Αξιωματι-

κούς. Αμοιβές εξαιρετικές, διαβίωση καμμία σχέση επί του πλοίου με εκείνη του παρελθόντος. Ο τουρισμός καλός είναι. Εγώ προέρχομαι από τουριστική κυρίως περιοχή, και γνωρίζουμε ότι έχουμε έσοδα. Έχει και εκείνος τον πόνο του, αλλά όχι μονομέρεια. Ας δούμε και την Ναυτιλία. Ναι, χαίρομαι για το έσοδο, αλλά το έσοδο δεν είναι το δια βίου, έχει ανάγκη συντηρήσεως. Και η συντήρηση γίνεται δια των ανθρώπων. Τα ναυτιλιακά μας γραφεία πρέπει να αποκτήσουν ικανά στελέχη, όταν βεβαίως ευρεθούν στην ελεύθερη εργασιακή αγορά. Τα κατάλληλα, δια προσελκύνσεως και πάλι εις το ναυτικό επάγγελμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Παυλίδη, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Αναφέρομαι τώρα στην τελευταία τροπολογία.

Κύριε Υπουργέ, την τροπολογία σας την ψηφίζω με πολύ βαριά καρδιά. Παίζω το ρόλο Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου. Αυτήν την ώρα που μιλούμε, στη Ρόδο έχουμε νοσοκομειακή εξέγερση. Γνωρίζω ότι εξ ανάγκης κάνετε αυτό που κάνετε. Θα την ψηφίσουμε την τροπολογία, δεν είναι όμως λύση του προβλήματος. Δεν μπορούμε με αυτόν τον τρόπο να κρατήσουμε τους γιατρούς στα νοσοκομεία μας. Να πάρουμε απόφαση σαν Κυβέρνηση ότι θα πληρώσουμε. Πώς θα γίνει αυτό το πράγμα; Δεν μπορεί κάθε λίγο και λιγάκι να αναγκάζεται με «καταδρομική» επιχείρηση το Υπουργείο Υγείας, και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, να στέλνει 300.000 ευρώ σε μια μη κερδοσκοπικού χαρακτήρος εταιρεία στο «Γαληνόν», για να πηγαίνουν δια του «Γαληνού» στο Νοσοκομείο της Ρόδου ή της Κω. Πιθανόν παρόμοιες περιπτώσεις να έχουμε και σε άλλα νοσοκομεία στο Αιγαίο. Πώς θα γίνει αυτό το πράγμα; Δώστε λύση οριστική και πιστεύω ότι όλες οι πτέρυγες θα την ψηφίσουν. Η παράταση που δίδεται τώρα –αναμόρφωση κάνετε της ισχύουσας διατάξεως– είναι εξ ανάγκης. Τόσο οι νοσηλευτές όσο και οι ιατροί πρέπει να έχουν τη βεβαιότητα τουλάχιστον της μισθοδοσίας. Είναι η προσπάθεια που κάνετε ανασυνγκροτήσεως του συστήματος υγείας πάρα πολύ καλή, τη γνωρίζω, μετέχω σε αυτήν τη διαδικασία, αλλά για τέτοια θέματα παρακαλώ θερμώς φέρτε τα μας ως οριστικές λύσεις και έχω τη βεβαιότητα πως ό,τι γίνεται σήμερα –εγώ τουλάχιστον, νομίζω ότι το ασπάζεται και το Κοινοβούλιο– θα επαναλάβουμε όχι με βαριά καρδιά, αλλά με όλη μας την καρδιά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, πάρα πολύ, τον κ. Παυλίδη, ο οποίος διετέλεσε Υπουργός Αιγαίου.

Κυρία Παντελάκη, θα δευτερολογήσετε; Επειδή δεν μίλησε ο Υπουργός και επειδή δεν πρωτολόγησαν δεκαεννέα Βουλευτές που είναι εγγεγραμμένοι...

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, το λόγο για δυο λεπτά, επειδή τώρα αξίζει να γίνει τοποθέτηση και από τη δική μου πλευρά, επειδή μπήκε το ζήτημα, σε σχέση με τις ευρωπαϊκές οδηγίες. Νομίζω, λοιπόν, ότι τώρα πρέπει να γίνει η συζήτηση. Παίρνουν και το λόγο μετά οι Βουλευτές, γι' αυτό χρησιμοποιώ το δικαίωμά μου αυτό.

Απάντησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας στο θέμα της ευρωπαϊκής οδηγίας, τι έγινε τότε με βάση αυτό που έβαλε ο κ. Αλαβάνος, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α.. Γι' αυτό το λόγο θέλω να πω το εξής. Εδώ, πρέπει να συνεννοηθούμε, ανεξάρτητα τι άποψη έχει ο καθένας, πώς είναι τα πράγματα. Γι' αυτό πήρα το λόγο. Είπε ο κ. Αλαβάνος, πριν από λίγο, ότι αυτή η πολιτική δεν είναι ευρωπαϊκή πολιτική. Αυτό είπε και εγκάλυψε την Κυβέρνηση γι' αυτό, δικαίωμά του. Αυτή η πολιτική, είναι ακριβώς ευρωπαϊκή πολιτική. Δηλαδή δεν κατάλαβα, γιατί ήρθε να απαλλάξει την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις αρχές της ελευθερίας –γιατί στηρίζεται ακριβώς σ' αυτήν την πολιτική της ελευθερίας κίνησης του κεφαλαίου– της εγκατάστασης εργαζομένων, του προσωπικού. Αυτή είναι η πολιτική που είναι μήτρα, η οποία γεννά όλα αυτά τα νομοσχέδια, απελευθέρωση και ιδιωτικοποίηση. Αλλά πέρα από το γενικό, γιατί βεβαίως το έχει ψηφίσει προηγουμένως ο Συνταγματικός και γι' αυτό προφανώς συμφωνεί, το σοβαρό είναι άλλο. Στο δια ταύτα, εγώ θα ήθελα να πω –για όλους όσους δεν το έχουν το κείμενο, θα το καταθέσω αυτή τη

στιγμή στα Πρακτικά, 18 Οκτωβρίου 2007 COM (2007) 616 τελικό, η ανακοίνωση της επιτροπής, σχετικά με την Ευρωπαϊκή Λιμενική Πολιτική, είμαστε σε απόσταση αναπνοής από αυτή τη συζήτηση- ότι βεβαίως δεν πήρε απόφαση το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο -το έβαλα και στην πρωτομιλία μου- δεν έχει γίνει οδηγία. Όταν, όμως, συζητηθεί από αρκετές χώρες, θα γίνει οδηγία στην πορεία. Όμως, έβαλε τις κατευθυντήριες γραμμές που από αυτές δεν μπορεί να ξεφύγει κανένα κράτος-μέλος που συμφωνεί. Από ποιο ζήτημα; Και το λέω συγκεκριμένα. Εδώ μιλάει συγκεκριμένα για τις συμβάσεις παραχώρησης, για το ρόλο των Λιμενικών Αρχών, μιλάει για τις τεχνικοναυτιλιακές υπηρεσίες που είναι η πλοήγηση, η ρυμούλκηση και ο ελλιμενισμός και για τη διακίνηση φορτίου και τους λιμενεργάτες. Γράφει μέσα το κείμενο σαφέστατα και καθαρά ότι δεν μπορεί ζητήματα που προσκρούουν στην Συνθήκη, όπως λέγεται τώρα, που είναι Ευρωσύνταγμα -που είναι η ελευθερία εγκατάστασης, η ελευθερία παροχής υπηρεσιών- κάποιο κράτος-μέλος στις συμβάσεις παραχώρησης να είναι ενάντια σ' αυτό. Είναι τόσο απλό. Άρα, είναι πολύ συγκεκριμένες οι κατευθύνσεις ότι χρειάζεται χρηματοοικονομική αυτονομία, το κάθε λιμάνι και η παραχώρηση του λιμανιού και σου λέει η κάθε χώρα κράτος-μέλος, όπως θέλει ας βάλει την ταμπέλα. Επομένως, το θέμα δεν είναι να αθωνούμε την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ακριβώς, στηρίζεται η Κυβέρνηση σ' αυτήν την πολιτική, την οποία βέβαια και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και η Νέα Δημοκρατία την έχει χαράξει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σαφώς με αυτή την στρατηγική συμφωνεί και ο Συνασπισμός. Και γι' αυτό, ακριβώς, λέμε ότι είναι αντιφατική η πολιτική του με την έννοια ότι διαφωνεί στις συνέπειες και στα προβλήματα που έχει ο λαός από όλη αυτή την πολιτική, αλλά την ίδια στιγμή έχει ψηφίσει την ουσία της. Παρακαλώ, καταθέτω στα Πρακτικά το κείμενο αυτό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ελπίδα Παντελάκη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κυρία Παντελάκη.

Είναι εγγεγραμμένοι δεκαεννέα Βουλευτές, για να ομιλήσουν. Αν συνυπολογίσουμε και τον Υπουργό, τους Κοινοβουλευτικούς, δευτερολογίες, εκτιμώ ότι θα πάμε μετά από τις 16.30' το απόγευμα. Το λέω αυτό, για να καταλάβουμε ότι καλά είναι να περιοριστείτε στο οκτάλεπτο που δικαιούστε. Το Προεδρείο δεν εξαντλείται βιολογικά, αντέχει, αλλά όλα έχουν τα όριά τους.

Το λόγο έχει ο κ. Νασιώκας.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα το λόγο γι' αυτό το σημαντικό νομοσχέδιο για να τονίσω και να αναφερθώ κυρίως σε μια διάταξη, σε μια τροπολογία που ενσωματώθηκε σ' αυτό το νομοσχέδιο. Άλλωστε η τοποθέτηση του εισηγητού μας του κ. Ζωΐδη μας καλύπτει απολύτως και προεβλήθησαν όλες οι πτυχές αυτού του νομοσχεδίου και της πολιτικής της Κυβέρνησης. Αυτό, όμως, που μας δημιουργεί πρόβλημα -να το καταλάβουμε- είναι ότι σ' αυτό το νομοσχέδιο, άκαιρα με μεγάλη καθυστέρηση, έρχεται μια τροπολογία για να ρυθμίσει θέματα νοσοκομείων, τις εφημερίες, το σημαντικότερο ζήτημα.

Ξεπερνάω τελείως ότι το νομοσχέδιο είναι άσχετο. Τι σχέση μπορεί να έχουν οι εφημερίες των νοσοκομείων με τη ρύθμιση της ιδιωτικοποίησης των λιμανιών; Εκτός αν θεωρήσουμε ότι το θέμα είναι «θαλασσοδαρμένο», ή αν, κατά μια έννοια και η ιδιωτικοποίηση που γίνεται στην υγεία ταιριάζει με αυτή των λιμανιών. Μόνο αν έχουν τέτοια σχέση, άλλη δεν υπάρχει. Το ξεπερνάω, γιατί θέλω να μιλήσω στην ουσία για ένα πάρα πολύ σημαντικό θέμα και να αποκαλύψω, συμβάλλοντας με προτάσεις, την πολιτική και κατά την άποψή μου την επικίνδυνη πολιτική της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, στην υγεία.

Είναι παρών ο αρμόδιος Υφυπουργός, ο Γιώργος Παπαγεωργίου, ένας άνθρωπος με σημαντική συμβολή και στο Κοινοβούλιο και στο Υπουργείο και υφίσταται την κριτική αυτός, αλλά είναι άλλων οι ευθύνες, κύριε Υφυπουργέ. Είναι του Υπουργού

και είναι και της Κυβέρνησης, της ιεράρχησης, δηλαδή του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

Και θα μπορούσαμε να συζητήσουμε διαφορετικά γι' αυτό το θέμα, αν δεν υπήρχε προϊστορία και ήμασταν εδώ, πριν δεκατέσσερις μήνες, όταν τότε, αφού δυο χρόνια πριν, είχατε εναρμονίσει την κοινοτική οδηγία, το '05 δηλαδή και δεν είχατε κάνει τίποτα για δυο χρόνια. Αναγκαστήκατε, παρά τη ρητή διάταξη και την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ότι από την 1 Ιανουαρίου 2007 έπρεπε να εφαρμοστούν οι οδηγίες, να ζητήσετε έξι μήνες παράταση, με δυνατότητα εξάμηνης παράτασης, με υπουργική απόφαση. Γενάρης του 2007, ανακοινώθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Δημοσιεύτηκε 8 Φεβρουαρίου. Είχε αναδρομική ισχύ. Δημιούργησε τεράστια προβλήματα για εκείνες τις σαράντα εννέα μέρες. Πολλά νοσοκομεία δεν μπορούσαν να πληρώσουν και άλλα λόγω συγκριτικής πλάνης του τμήματος, για να δοθεί αυτή η παράταση. Σας είχαμε πει τότε, να ψηφίσουμε και εμείς την παράταση, υπό έναν όρο. Να φέρετε ένα πακέτο σωστής λειτουργίας και ανασυγκρότησης -δεν βλέπουμε καμμία ανασυγκρότηση δυστυχώς, κύριε Παυλίδη, στο σύστημα υγείας- σε αυτόν τον τομέα. Δεν το έκανε ο Υπουργός, είπε ότι όλα θα γίνουν στην ώρα τους και μέσα στο 2007, θα ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία. Είχαμε προβλέψει, δυστυχώς, ότι θα έρθετε το 2008 πάλι στην Βουλή, ζητώντας παράταση.

Ξεκινάω, τώρα, λέγοντας ότι θα έρθετε, κύριε Υφυπουργέ, το 2009 πάλι στη Βουλή, ζητώντας καινούρια παράταση. Γιατί και τώρα ζητάτε έξι μήνες παράταση με το νόμο και εξουσιοδότηση για υπουργική απόφαση για άλλους έξι μήνες, δηλαδή για όλο το 2008. Και πάλι, ήρθατε με αναδρομικότητα στη διάταξη. Βρισκόμαστε στα μέσα του Μάρτη και φυσικά δεν θα πάει στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως πριν από το τέλος του Μάρτη, για να καλύψετε Γενάρη, Φλεβάρη και Μάρτη πρώτα, πέραν του ότι υπάρχει κίνδυνος να εκπέσει στο σύνολό της αυτή η διάταξη -ας την ψηφίζουμε εμείς εδώ, ας την ψηφίζετε εσείς εδώ- με αναδρομικότητα για τρεις μήνες που υπάρχει το απόλυτο κενό.

Γιατί το θέμα των εφημεριών είναι τόσο σημαντικό. Γιατί λόγω και της έλλειψης οργανωμένης πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, καλείται να καλύψει δυο μεγάλους τομείς. Το ένα. Η λειτουργία, η εικοσιτετράωρη κάλυψη όλων των ασθενών της χώρας που νοσηλεύονται στα νοσοκομεία μας. Δυστυχώς, οι αρρώστιες, δεν έχουν εξέλξη μόνο στην πρωινή βάρδια που είναι όλοι οι γιατροί εκεί και όλο το προσωπικό, έχουν εξέλξη όλο το εικοσιτετράωρο και τότε στην παρόξυνση, στην αλλαγή της κατάστασης πρέπει να είναι πλήρως καλυμμένο το νοσοκομείο. Και αυτό το λέω, για να αναφέρω και ένα δεύτερο θέμα, ότι δεν αφορά μόνο τους γιατρούς. Αφορά το όλο προσωπικό. Δεν έχει σημασία αν επιμένουμε σε εικοσιτετράωρη βάση ή σε κυλιόμενο ωράριο και το λέω, για να τονίσω τα μεγάλα κενά και των γιατρών και του νοσηλευτικού προσωπικού. Και ας αφήσουμε στην άκρη -συμπληρώνω αυτά που είπε και ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.- ότι λόγω Α.Σ.Ε.Π., δεν προσλαμβάνουμε γιατρούς. Οι γιατροί είναι εκτός Α.Σ.Ε.Π.. Η καθυστέρηση δεν έχει να κάνει καθόλου με το Α.Σ.Ε.Π. και αυτό είναι ένα μεγάλο παράδειγμα να καταλάβουμε γιατί δεν έχουμε και νοσηλευτές που είναι στο Α.Σ.Ε.Π.. Ζητάει ο Υπουργός, βγάλτε το από το Α.Σ.Ε.Π. να τους προσλάβω. Μα τους γιατρούς που είναι εκτός Α.Σ.Ε.Π., δεν τους προσλαμβάνει. Μου λες τώρα ότι θα προσλάβεις τους νοσηλευτές, άμα βγει από το Α.Σ.Ε.Π.; Το πρώτο, λοιπόν, είναι αυτό το μεγάλο κενό.

Ο δεύτερος τομέας που καλύπτουν οι εφημερίες, είναι τα επείγοντα περιστατικά, ανά τη χώρα.

Ο κάθε Έλληνας πολίτης θέλει να νιώθει ασφαλής ότι αν αρρωστήσει, όταν αρρωστήσει, όποια ώρα αρρωστήσει, στο διπλανό νοσοκομείο είναι όλοι έτοιμοι να τον περιθάλψουν στα επείγοντα και να γίνει στο νοσοκομείο ό,τι είναι δυνατό να γίνει ιατρικώς, σήμερα. Φυσικά, υπάρχουν αρρώστιες και καταστάσεις που δεν αντιμετωπίζονται. Εμείς θέλουμε αυτό που αντιμετωπίζατε. Αυτό κάνατε, λοιπόν, πριν ένα χρόνο.

Κύριε Υπουργέ, έρχεστε τώρα και παρατείνετε μία νομικά αμφιλεγόμενη διάταξη που δεν ξέρουμε αν μπορεί να ισχύσει. Ποια είναι η λύση; Δύο πράγματα. Κάναμε όλες τις προετοιμα-

σίες για να εφαρμοστεί η κοινοτική οδηγία και δεν έχουμε δει τίποτα. Ο Υπουργός έχει εξαγγείλει αρκετά πράγματα, λέει ότι συζητάει με τους γιατρούς, λέει ότι έχει δεσμεύσεις από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών και από τον Πρωθυπουργό, τα ανακοινώνει, αλλά δεν κάνει τίποτα.

Εμείς κρατάμε κάτι αρνητικό που προχθές που ήταν ο Υπουργός εδώ, σε επίκαιρη ερώτηση που του είχα υποβάλει, του είπα, ότι έχει μια μεγάλη ευθύνη. Βγαίνει στη Βουλή των Ελλήνων και ανακοινώνει ότι παίρνει χρήματα και ότι λύνει τα προβλήματα της υγείας. Δεν είναι αλήθεια αυτό. Αλήθεια είναι ότι δεν έχει χρήματα, δεν παίρνει χρήματα, κάνει προσπάθεια εξορθολογισμού, αλλά δεν έχει αποτελέσματα. Αν μπορείτε να μου απαντήσετε, να μου πείτε τι αποτελέσματα έχει το σχέδιο νόμου για τις προμήθειες, γιατί εγώ μπορώ να σας μιλήσω για τα χρέη των νοσοκομείων που υπερδιπλασιάζονται. Δεν έχει, λοιπόν, χρήματα και γι' αυτό δεν το λύνει. Δεν έχει χρήματα και δεν του δίνει η Κυβέρνηση γιατί δεν είναι στην ιεράρχησή της. Άρα, τι πρέπει να κάνετε; Το είπαμε προχθές το λέμε και σήμερα. Διόλογο με όλους τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία και με τους γιατρούς. Υπογραφή κλαδικής σύμβασης με τους γιατρούς για να εφαρμοστεί, κατά το δυνατόν, η οδηγία και να ξεπεραστεί, γιατί θα υπάρχουν κέντρα υγείας, μικρά νοσοκομεία που δεν μπορούν να εφαρμοστούν οι σαράντα οκτώ ώρες για τους ειδικευμένους και οι πενήντα οκτώ για τους ειδικευόμενους. Αυτό όμως, σημαίνει μία πολύ σημαντική δέσμευση.

Τα αιτήματα των εργαζομένων είναι δύο. Το πρώτο είναι το προσωπικό. Δυστυχώς, τώρα έχουμε τρεισήμισι χιλιάδες λιγότερους νοσηλευτές απ' όσους είχαμε πριν τέσσερα χρόνια στα νοσοκομεία μας. Άρα, χρειάζεται γενναία πρόσληψη προσωπικού, νοσηλευτών κυρίως και άλλο προσωπικό και τέσσερις χιλιάδες οκτακόσιους γιατρούς τα δύο χρόνια.

Το δεύτερο είναι να συζητήσετε τα οικονομικά αιτήματα για ένα λογικό μισθολόγιο των εργαζομένων στα νοσοκομεία. Είναι δυνατόν οι γιατροί μας να παίρνουν βασικό μισθό μικρότερο απ' όσο παίρνουν πάρα πολλοί άλλοι εργαζόμενοι στο δημόσιο και να δουλεύουν είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο και να θέλουμε να εκπαιδεύονται και να αναβαθμίζεται το σύστημα για να μπορούμε να έχουμε ποιοτικές υπηρεσίες υγείας για όλους;

Κλείνω λέγοντας το εξής, κύριε Πρόεδρε. Το Εθνικό Σύστημα Υγείας, παρά τα μεγάλα κτυπήματα που υφίσταται τα τελευταία τέσσερα χρόνια, στέκει ακόμα σε υψηλό επίπεδο, κυρίως όμως στον πατριωτισμό και στην αυτοθυσία των εργαζομένων. Ε, λοιπόν, ας τους δώσουμε και τις δυνατότητες να το κάνουν αυτό καλύτερα.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Νασιώκα.

Το λόγο έχει ο κ. Χρυσοχοϊδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή στην πολιτική το κρίσιμο ζήτημα κάθε φορά δεν είναι οι προθέσεις αλλά τα αποτελέσματα μιας απόφασης πολιτικής, θα επιχειρήσω να προσεγγίσω, στο λίγο χρόνο που διαθέτω, το σκεπτικό της Κυβέρνησης γι' αυτήν την πολύ σημαντική υπόθεση που αφορά την αναπτυξιακή προοπτική της χώρας και αφορά και το δημόσιο συμφέρον.

Θα συμφωνήσω, λοιπόν, με τον κ. Βουλγαράκη, ο οποίος τον τελευταίο καιρό διακηρύσσει με πολύ υψηλούς τόνους ότι πρέπει να είμαστε παρόντες στο διεθνές ανταγωνισμό στο χώρο της Μεσογείου, ότι οι θαλάσσιες μεταφορές, τα τελευταία χρόνια, έχουν αλλάξει ριζικά και διεξάγονται πλέον με έναν διαφορετικό τρόπο απ' ό,τι παραδοσιακά, ότι έχουμε συστήματα συνδυασμένων μεταφορών, ηλεκτρονικό εμπόριο κ.λπ.. Θα συμφωνήσω, επίσης, ότι τα λιμάνια δεν είναι απλά κέντρα διαμετακόμισης. Είναι μονάδες που παίζουν πολύ σημαντικό, κεφαλαιώδη ρόλο στην οικονομική διαχείριση των επιχειρήσεων που διακινούν πρώτες ύλες και προϊόντα και θα συμφωνήσω επίσης –και θα συμφωνήσουμε όλοι εδώ μέσα– ότι τα λιμάνια αποτελούν έναν από τους πιο νευραλγικούς τομείς της ελληνικής οικονομίας.

Το ερώτημά μου, κύριε Πρόεδρε, είναι το εξής. Όλα αυτά

που συνδέονται με την επόμενη κίνηση που κάνει η Κυβέρνηση για την ιδιωτικοποίηση των δύο μεγάλων λιμανιών, την παραχώρηση με σχέση μίσθωσης, πάνω σε ποιο στρατηγικό σχέδιο βασίζονται;

Για παράδειγμα, επειδή ακούω επίσης τον κ. Βουλγαράκη σε πολύ υψηλούς τόνους να λέει ότι η επόμενη αγωνία του είναι η διασύνδεση των λιμανιών με μεταφορικούς κόμβους, με βιομηχανικές περιοχές, με εμπορικά κέντρα κ.λπ., υπάρχει τέτοιο σχέδιο στη χώρα, αυτή τη στιγμή; Υπάρχει σχέδιο στη χώρα για την εξειδίκευση του ρόλου μιας σειράς σημαντικών λιμένων της χώρας; Υπάρχει σχέδιο που να βασίζεται στην ανάλυση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, αλλά και των ευρύτερων επιπτώσεων στις περιοχές όπου θα εγκατασταθούν τα Σ.ΕΜΠΟ., με το νέο καθεστώς τώρα πια;

Αυτά είναι ζητήματα στα οποία, δυστυχώς, δεν υπάρχουν απαντήσεις και για μία ακόμη φορά, κύριε Πρόεδρε, βιώνουμε μία μεμονωμένη, αποσπασματική πολιτική απόφαση, η οποία ονομάζεται μεταρρύθμιση.

Κατά τη γνώμη μου, αυτή η πολιτική απόφαση για τη σύμβαση παραχώρησης των δύο μεγάλων λιμανιών της χώρας, δεν αποτελεί μεταρρύθμιση, δεν αποτελεί αλλαγή. Για ποιο λόγο γίνονται αυτές οι κινήσεις αυτήν τη στιγμή, έστω και αποσπασματικές; Ένα είναι το βασικό επιχείρημα αυτήν τη στιγμή και ένα θα προσθέσω και εγώ. Δύο θα είναι τα κριτήρια –αν πρέπει να είναι τα κριτήριά μας– για κάθε πολιτική απόφαση, νομίζω. Η πρώτη απάντηση είναι αυτή που δίνει ο κ. Βουλγαράκης. Λέει ο Υπουργός: «Εγώ δεν μπορώ να περιμένω μέσα σε αυτό το μεγάλο διεθνές ανταγωνισμό στη Μεσόγειο, τότε θα κινηθούν οι διαδικασίες του δημοσίου για τις προμήθειες, λόγω χάριν, ή για τις προσλήψεις και μία σειρά άλλες γραφειοκρατικές αγκυλώσεις που χαρακτηρίζουν το δημόσιο». Αυτό είναι το πρόβλημα; Αυτό είναι το μεγάλο ζήτημα; Αυτή είναι η απάντηση; Έτσι δημιουργείται η αναπτυξιακή προοπτική της χώρας, μέσα από μία απάντηση ότι απλώς το δημόσιο είναι αγκυλωμένο και γραφειοκρατικό, και όχι μία μελέτη η οποία θα δείξει τα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα της συγκεκριμένης ενέργειας;

Εδώ θέλω να σταθούμε λίγο. Ρίξτε μία ματιά γύρω σας, κύριε Υπουργέ. Ρίξτε μία ματιά πώς δουλεύει, πρώτον, ο ανταγωνισμός σε αυτόν τον τόπο. Είναι γεμάτος μονοπωλία και ολιγοπωλία, τα οποία πληρώνει η μεσαία και η φτωχή τάξη σε αυτόν τον τόπο. Δυστυχώς, ούτε κουλτούρα ανταγωνισμού έχουμε, ούτε υπάρχουν μηχανισμοί οι οποίοι να δουλεύουν. Τα βιώνουμε κάθε μέρα και δεν τα βιώνουν πια μόνο οι φτωχοί. Τα βιώνει και ο κορμός της ελληνικής κοινωνίας που είναι η μεσαία τάξη.

Δείτε, σας παρακαλώ, λίγο το παράδειγμα της Δ.Ε.Η., όπου το 2005 επιχειρήθηκε και επιχειρείται σήμερα η απελευθέρωση της αγοράς με βάση και τις ευρωπαϊκές οδηγίες. Δείτε λίγο τι γίνεται. Αυξήθηκε το ηλεκτρικό ρεύμα, που είναι δημόσιο αγαθό, περίπου 25% σε τρία χρόνια. Η τελευταία αύξηση θα γίνει τώρα τον Ιούνιο. Για ποιο λόγο, κύριε Πρόεδρε; Για να μπουν μέσα οι ιδιώτες, διότι δεν συμφέρει τους ιδιώτες να μπουν στην επιχειρηματικότητα της ηλεκτρικής ενέργειας με χαμηλά τιμολόγια. Σοβαρά, αυτό είναι πράξη που δημιουργεί προοπτικές για την ανάπτυξη της χώρας και εξυπηρετεί το κοινωνικό και δημόσιο συμφέρον; Μπορεί κάποιος να το υποστηρίξει αυτό; Ε, και όμως εφαρμόζεται αυτή η λογική, αυτή τη στιγμή. Και σας μιλάω εγώ που δεν είμαι ακραία κρατικιστής.

Το δεύτερο είναι εάν με αυτήν την απόφαση υπηρετείται το δημόσιο συμφέρον. Κατά ποιο τρόπο άραγε; Με ένα μίσθωμα –δεν ξέρω πόσο ψηλό θα είναι και δεν έχει σημασία αυτό– το οποίο θα λαμβάνει κάθε χρόνο το ελληνικό δημόσιο και ο Ο.Λ.Π.;

Υπάρχουν και ορισμένες άλλες αντιφάσεις όπως αυτή που ανέφερα, προηγουμένως, ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΠΙ.Ζ.Α. Αλήθεια, φέρνεται νομοσχέδιο –αυτή τη στιγμή συζητείται στη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής– το οποίο αυξάνει τα όρια ηλικίας όλων των εργαζομένων κατά δύο χρόνια περίπου, αυξάνει το όριο στις εργαζόμενες μητέρες κατά πέντε χρόνια περίπου και φέρνεται άλλο νομοσχέδιο, με το οποίο επιχειρούμε να διώξουμε κόσμο από τις δουλειές του, δίνοντάς του μάλιστα γενναίες αποζημιώσεις για να φύγουν στα σαράντα πέντε και πενήντα

χρόνια, ως συνταξιούχοι.

Αυτό έχει καμμία λογική, επίσης; Έχει καμμία συνέχεια αυτή η πολιτική; Δεν αποτελεί αντίφαση;

Και θέλω να θέσω και ένα ακόμα ζήτημα, το οποίο είχα θέσει στον κύριο Υπουργό, όταν κάναμε εδώ την συζήτηση για την επερώτηση που φέραμε στη Βουλή και αφορά και τη Διοίκηση του Ο.Λ.Π. που βλέπω ότι είναι παρούσα.

Εδώ, έχουμε εμπορικές αξίες, οι οποίες έχουν προστεθεί ως προστιθέμενες αξίες στην περιουσία του Ο.Λ.Π., αλλά και του Ο.Λ.Θ., μετά την εισαγωγή τους στο Χρηματιστήριο. Θέλουμε δεν θέλουμε, υπάρχουν εμπορικές αξίες. Αν είναι πραγματικές –όχι ότι δεν έχει σημασία αυτό– κατά νόμο είναι αξίες.

Το ερώτημα, όμως, είναι με βάση ποιες αξίες και ποια συνολική περιουσιακή και εμπορική αξία θα παραχωρηθεί ο Ο.Λ.Π. και ο Ο.Λ.Θ. στον όποιον ιδιώτη θα προκύψει από το διαγωνισμό που θα διεξαχθεί τους επόμενους μήνες; Και αυτό είναι ένα κρίσιμο ερώτημα το οποίο θα πρέπει να δείτε, διότι φοβούμαι ότι θα αντιμετωπίσετε πολύ σοβαρά νομικά ζητήματα. Καλό θα είναι, λοιπόν, υπηρετώντας το δημόσιο συμφέρον, να δείτε αυτό το θέμα με πολύ μεγάλη σοβαρότητα και με πολλές λεπτομέρειες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι επειδή ο κύριος Υπουργός επιχειρώντας επίσης να αναλύσει το μεσογειακό τουλάχιστον τοπίο, περιέγραψε μια σειρά γειτονικών παραδειγμάτων, πόλεων και λιμένων που κάνουν την ίδια δουλειά, εγώ θα του σύστηνα να δει λίγο –ας το δει και η Διοίκηση του Ο.Λ.Π.– πώς γίνεται αυτή τη στιγμή η διαδικασία στη Λατβία της Συρίας –στη Συρία παρακαλώ– η οποία ακόμα δεν έχει χαρακτηριστικά μιας ευρωπαϊκής χώρας με τη δυτική έννοια.

Επίσης, θα σας πρότεινα να δείτε τη βρετανική εμπειρία. Να δούμε τι επενδύσεις έκαναν στα λιμάνια επί Θάτσερ –όταν ξεκίνησε η ιδιωτικοποίηση– αυτοί που πήραν τα λιμάνια και τα εκμεταλλεύονται τόσα χρόνια τώρα και τι επενδύσεις έχουν κάνει άλλα λιμάνια στη Βρετανία πάλι, όταν βρίσκονται στα χέρια ιδιωτών, δήμου ή του δημοσίου.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Χρυσοχοϊδη.

Το λόγο έχει ο κ. Λιντζέρης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να προσθέσω, λοιπόν, και εγώ τη φωνή μου σ' αυτήν την Αίθουσα, για να διατυμπανίσω με τον πιο ηχηρό τρόπο ότι η διαφορά, η διαφωνία ημών ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τη Νέα Δημοκρατία γι' αυτό το σχέδιο νόμου είναι δομική, είναι ουσιαστική. Και οι διαφορές μας εστιάζονται σε λόγους εθνικούς, οικονομικούς, αναπτυξιακούς, εργασιακούς και κοινωνικούς. Και ίσως μόνο ο κ. Δρίτσας και ο Πρόεδρος του Συνασπισμού δεν βλέπει την τεράστια διαφορά μεταξύ της πολιτικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας και συναντιέται με την Κυβέρνηση και την κυβερνητική πρακτική στο ζήτημα της αλαζονείας και του κυνισμού. Όμως, ας είναι.

Η Κυβέρνηση συνεχίζει τη μόνιμη επιχειρηματολογία της που έγκειται στο ότι πρόκειται για ίδια πολιτική. Ποια είναι η ίδια πολιτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Είναι διαφορετικό πράγμα να εισάγεις στο Χρηματιστήριο μια κρατική επιχείρηση διατηρώντας και το μάντζιμντ και τον κοινωνικό έλεγχο, αλλά και τη δυνατότητα συμμετοχής στο διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας και των εργαζομένων και των δημοτικών αρχών της συγκεκριμένης περιοχής και είναι άλλο πράγμα αυτό που επιχειρείται σήμερα, το οποίο αποτελεί εκποίηση, ξεπούλημα και γης και αναπτυξιακής και οικονομικής και εθνικής δυνατότητας αυτού του κράτους, αυτής της χώρας.

Επιχειρείτε, λοιπόν, να πλασάρετε το επιχείρημα ότι όλοι είναι ίδιοι. Όχι, λοιπόν, δεν είναι όλοι ίδιοι! Και μπορεί αυτό το επιχείρημα να βολεύει εσάς, να βολεύει και τα κόμματα της Αριστεράς, αλλά απέχει άρδην από την αλήθεια. Και η αλήθεια είναι άλλη, κυρίες και κύριοι, συνάδελφοι.

Η αλήθεια είναι ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι υπερήφανο για το έργο

του της προηγούμενης τετραετίας. Και αν ο κ. Αλαβάνος είπε ότι τα έργα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την Αττική Οδό, για το Ρίο-Αντίριο αποτελούν τις «αμαρτίες» του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τότε να προσχωρήσω μετά πολύ μεγάλης χαράς στους αμαρτωλούς, κύριε Πρόεδρε. Διότι είναι άλλο πράγμα –το επαναλαμβάνω ξανά– με δημόσιους ή με ιδιωτικούς πόρους να φτιάχνεις ένα αναπτυξιακό έργο και άλλο πράγμα να παραχωρείς μια κερδοφόρα επιχείρηση και μάλιστα, το 70% μια κερδοφόρα επιχείρησης, στον ιδιωτικό τομέα και μάλιστα, με κανένα φως στον ορίζοντα όσον αφορά το πού, πώς, γιατί και χωρίς να διασφαλίζει τους όρους και τις προϋποθέσεις.

Και δεν σας το λέω μόνο εγώ αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Σας το λένε οι εργαζόμενοι οι οποίοι βρίσκονται στους δρόμους. Σας το λένε οι δήμοι οι οποίοι βρίσκονται στους δρόμους. Σας το λένε οι κάτοικοι των περιοχών του Πειραιά που βρίσκονται στους δρόμους. Και βρίσκονται τώρα στους δρόμους, κύριοι, και όχι επί ΠΑ.ΣΟ.Κ., διότι επί τέσσερα χρόνια, κυβέρνηση αυτής της χώρας δεν είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αλλά η Νέα Δημοκρατία.

Και ίσως βέβαια, το κάνετε αυτό, κύριοι της Κυβέρνησης, δηλαδή θέλετε να τα βάλετε όλους και όλα σε ένα τσουβάλι, επειδή ίσως σας λείπει το πολιτικό θάρρος και ίσως γιατί θέλετε επιχειρήματα εκεί που δεν υπάρχουν.

Και θα ήθελα να πω και κάτι ακόμα. Ο κ. Βουλγαράκης, ο κύριος Υπουργός, έχει συνδέσει την μέχρι τώρα πολιτική του σταδιοδρομία στην τελευταία κυβερνητική φάση ως Υπουργός Δημόσιας Τάξης με τις υποκλοπές και ως Υπουργός Πολιτισμού με την επώαση του σκανδάλου Ζαχόπουλου. Πιστεύω, λοιπόν, ότι αυτά τα γεγονότα θα είναι αναμνήσεις μπροστά σ' αυτό που θα συμβεί τώρα. Θα πάρει, λοιπόν, τον τίτλο που πωλητή της περιουσίας του ελληνικού λαού.

Και κάποιος θα πρέπει να του πει, όπως άλλωστε και σε όλη την Κυβέρνηση, ότι οι αιρετά, δημοκρατικά εκλεγμένες κυβερνήσεις είναι εφήμεροι διαχειριστές των συμφερόντων του ελληνικού λαού και δεν είναι ιδιοκτήτες τους. Και εάν δεν μπορούν να αυξήσουν αυτόν τον κρατικό πλούτο, καλά θα κάνουν να μην τον μειώνουν και κυρίως να μην τον ξεπουλούν.

Και απ' ό,τι φαίνεται, η δική μου η γνώμη τελεί σε απόλυτη συμφωνία με τη γνώμη της πλειοψηφίας των Βουλευτών της κυβερνητικής παράταξης.

Κύριε Πρόεδρε, δεν νομίζω ότι υπάρχει άλλο τέτοιο προηγούμενο σ' αυτό το Κοινοβούλιο. Υπάρχουν είκοσι εγγεγραμμένοι Βουλευτές και ουδείς της Νέας Δημοκρατίας. Και, βεβαίως, λείπουν αναμφίβολα και οι Πειραιώτες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Λιντζέρη, είναι ένας ομιλητής από τη Νέα Δημοκρατία, ο κ. Βαρβιτσιώτης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Έχετε δίκιο, κύριε Πρόεδρε. Δεν τον είδα, γιατί είναι γραμμένος τελευταίος.

Και επαναλαμβάνω ότι λείπουν και οι Πειραιώτες. Και καλά κάνουν και λείπουν οι άνθρωποι, γιατί πώς θα διεκδικήσουν ξανά την ψήφο του λαού της περιοχής με αυτά που επιφυλάσσουν για το μέλλον για εκείνες τις περιοχές;

Κυρίες και κύριοι, υποστηρίζω ότι με αυτό το σχέδιο νόμου παραχωρούνται κυριαρχικά δικαιώματα. Αυτό δεν οφείλεται στην παγκοσμιοποίηση αλλά σε μία αντίληψη της κυβερνώσας παράταξης, που αντί για κυβερνήτης ελεύθερου κράτους επιφυλάσσει στον εαυτό της το ρόλο του επικεφαλής ενός προτεκτοράτου, αφού αφαιρεί γεωστρατηγικά και γεωπολιτικά πλεονεκτήματα της χώρας μας.

Ας δούμε, όμως, συγκεκριμένα τι είναι τα λιμάνια. Τα λιμάνια είναι αναμφίβολα τα σύνορα του κράτους μας, ενώ συγχρόνως αποτελούν την οικονομική και αναπτυξιακή «είσοδο» και «έξοδο». Και μη μου πείτε, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό το σχέδιο νόμου δεν αφαιρεί το αυτεξούσιο του κράτους και μάλιστα χωρίς ασφαλιστική δικλίδα, χωρίς επιστροφή και χωρίς μετάνοια.

Για πείτε μου, σας παρακαλώ, πώς θα ελέγχετε εσείς το λαθρεμπόριο από εδώ και μπρος; Διακινδυνεύετε «να» ή «όχι» την οικονομική και αναπτυξιακή ανεξαρτησία; Γιατί οι σύνδεσμοι των εξαγωγέων σας κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου; Ποιος θα ασκεί από εδώ και εμπρός πολιτική εισαγωγών και

εξαγωγών; Το κράτος ή αυτοί που θα ελέγχουν τα λιμάνια; Και ποιοι θα είναι αυτοί;

Και για πείτε μου, σας παρακαλώ, ποιος θα καθορίζει αν ένα είδος εισάγεται σε μία μέρα ή σε εκατό μέρες, από τη στιγμή που δεν θα έχετε εσείς, σαν κεντρική κρατική διοίκηση, τον έλεγχο πάνω σ' αυτό, αλλά τα έχετε αφήσει στους ιδιώτες; Παρεμβαίνετε με αυτόν τον τρόπο στον έλεγχο της αγοράς; Βεβαίως. Η απάντηση, όμως, είναι καταλυτική. Υπάρχει, λοιπόν, εκποίηση και της δημόσιας περιουσίας και των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων.

Ακούμε το κλασικό επιχείρημα περί ανταγωνιστικότητας της οικονομίας. Μόνο που η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας δεν αφορά πλέον κανέναν άλλο παρά μόνο τους δύσμοιρους τους εργαζόμενους. Όσο και αν συνθλίψετε τους εργαζόμενους, δεν μπορείτε να παράξετε περαιτέρω υπεραξία. Άλλες οδούς πρέπει να ακολουθήσετε. Μία σύγχρονη οικονομική πολιτική πρέπει να ακολουθήσετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Και επειδή μας λέτε ότι επιστρέφουμε στον κρατισμό, ακούστε: Κάποιος πρέπει να σας πει ότι δεν εκποιούνται τα πάντα και ότι ελεύθερη οικονομία δεν σημαίνει ότι πωλούνται τα πάντα, και τα λιμάνια και η Ακρόπολη. Αυτά είναι αγαθά τα οποία δεν ανήκουν σε σας. Ανήκουν στον ελληνικό λαό διαχρονικά.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, σεβόμενος το χρόνο θα μου επιτρέψετε μόνο να πω δύο πράγματα: Οι δήμοι της περιφέρειας στην οποία εκλέγομαι, της Β' Πειραιά, βρίσκονται στους δρόμους. Το ίδιο και οι δημότες. Μέχρι σήμερα, από τότε που δημιουργήθηκε ο Ο.Λ.Π., είναι παραθαλάσσιοι δήμοι, αλλά δυστυχώς δεν έχουν πρόσβαση στη θάλασσα, γιατί είναι οι εγκαταστάσεις του Ο.Λ.Π.. Τώρα βλέπουν ότι εκτός απ' αυτό θα υπάρχουν και συμματοπλέγματα άλλης εθνικότητας στην κυριαρχία τους και στον τόπο τους. Γι' αυτό και αρνούνται και γι' αυτό σας λέω ότι αυτός ο νόμος θα μείνει γράμμα κενό περιεχομένου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Λιντζέρη.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μαγκριώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα πολύ γρήγορα να αναφερθώ εισαγωγικά στη νέα τροπολογία, καθ' ἑξῆς της Κυβέρνησης, για τις εφημερίες των νοσοκομειακών γιατρών. Η τροπολογία αυτή αποκαλύπτει την τραγωδία, την ανεπάρκεια και την αποτελεσματικότητα της Κυβέρνησης. Αντί να προχωρήσει σε προσλήψεις ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού, προγραμματισμένες προσλήψεις, έχει εφεύρει τα τερτίπια των τροπολογιών, αμφιβόλου νομιμότητας και εγκυρότητας.

Θα τα βρει μπροστά της. Μα, πάνω απ' όλα την ανεπάρκεια της πολιτικής της τη βρίσκουν μπροστά τους οι ασθενείς, οι Έλληνες πολίτες που πληρώνουν με τους φόρους τους το Εθνικό Σύστημα Υγείας και δεν έχουν τις αντίστοιχες υπηρεσίες. Την πληρώνουν οι εργαζόμενοι, οι νοσηλευτές και οι γιατροί στο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Είναι στον αέρα τρεις τουλάχιστον μήνες. Δεν έχουν πληρωθεί και αυτό αποκαλύπτει και τη στοιχειώδη έλλειψη πρόνοιας και προγραμματισμού της Κυβέρνησης. Τώρα αντελήφθη ότι τρεις μήνες δεν πληρώνονται οι γιατροί τις εφημερίες και έφερε την τροπολογία; Αυτή είναι, όμως, η πολιτική της Κυβέρνησης σε όλα τα πεδία, πιστεύοντας πως θα καλύψει τις ανεπάρκειές της με την επικοινωνιακή της πολιτική. Δυστυχώς, όμως, τα προβλήματα είναι τραγικά. Είναι μεγάλα. Οξύνονται καθημερινά. Η απογοήτευση και η δυσφορία των πολιτών είναι καθολική.

Η Κυβέρνηση, κύριε Πρόεδρε, δεν έχει λιμενική πολιτική. Γι' αυτό και προσπαθεί συνεχώς να βρει συγγένειες με την πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Προσπαθεί να μας πει πως είναι συνέχεια της πολιτικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων στα λιμάνια της χώρας. Αυτό και μόνο αποκαλύπτει την ένδεια επιχειρημάτων και την αδυναμία της να υποστηρίξει την πολιτική της. Προσπαθεί να κρυφτεί πίσω από το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Βεβαίως, αυτή είναι μια πάγια τακτική, προσφιλή στην Κυβέρνηση, την οποία –θα έλεγα– τη διαχειρίζεται από κοινού με τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, για να διαμορφώνουν

ένα περιβάλλον σύγχυσης και θολούρας στην κοινωνία και να επιτυγχάνουν το γνωστό τους σλόγκαν πως όλοι είναι ίδιοι.

Δεν είμαστε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ίδιοι σε πολλά και βασικά. Ασφαλώς θα υπάρχουν και ομοιότητες και κοινές απόψεις και θέσεις σε σημαντικά θέματα. Στην ίδια χώρα ζούμε και φαντάζομαι ότι θα έχουμε και τις ίδιες αγωνίες για την πορεία αυτού του τόπου. Όμως έχουμε ριζικά διάφορες απόψεις για την αντιμετώπιση σημαντικών θεμάτων.

Σας ανέπτυξα ήδη για τα θέματα του Εθνικού Συστήματος Υγείας, ειδικότερα και για τη λιμενική πολιτική. Πρέπει να καταλάβετε, επιτέλους, πως άλλο είναι να λειτουργούν δημόσιοι φορείς ή φορείς που εποπτεύονται από το δημόσιο με ιδιωτικο-οικονομικά κριτήρια και να εκχωρούν μέρος των εγκαταστάσε-ων τους σε ιδιώτες, όμως, κάτω από τη δημόσια εποπτεία, γιατί αποτελούν στρατηγικού χαρακτήρα υποδομές και δίκτυα και άλλο να εκχωρείται το σύνολο των υποδομών και η διαχείρισή τους, δηλαδή το σύνολο της λιμενικής πολιτικής και δραστηριότητας. Αν αυτό το απλό δεν το καταλαβαίνετε, τότε λυπάμαι πάρα πολύ, αλλά δυστυχώς πορεύεστε χωρίς πυξίδα, χωρίς πολιτική.

Το ότι δεν έχετε λιμενική πολιτική έχει αποδειχθεί στα τέσσερα χρόνια που είστε στην Κυβέρνηση, με τις διαδοχικές επιλογές σας. Τα τρία πρώτα χρόνια χαρακτηρίστηκαν από απόλυτη απραξία. Αδρανειακά εκινούντο και αναπτύσσονταν τα λιμάνια από τις υποδομές, την πολιτική των προηγούμενων χρόνων και την αύξηση του παγκόσμιου εμπορίου. Καμμία συνέργεια, καμμία πρωτοβουλία από τη δική σας πλευρά.

Στο τέλος της προηγούμενης κυβερνητικής σας θητείας πήρατε το δάνειο από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, μιλήσατε για τη δημόσια λιμενική πολιτική και τη δημόσια ανάπτυξη των λιμανιών και –ω του θαύματος!– μέσα σε λίγους μήνες μετά τις εκλογές ανατρέψατε αυτήν την πολιτική και τη στρατηγική. Κλείνετε άρον-άρον τις εργολαβίες, πληρώνετε με το παραπάνω τους εργολάβους που είχαν εγκαταστήσει στα λιμάνια και φεύγουν, για να τα εκχωρήσετε σε ξένα κρατικά ιδιωτικά μονοπώλια. Ε, αυτός είναι ένας επιπλέον λόγος, μια επιπλέον πραγματικότητα που αποκαλύπτει την έλλειψη σταθερής λιμενικής πολιτικής!

Κινείστε δογματικά, κινείστε πρόχειρα, κινείστε αυταρχικά στο όνομα των μεταρρυθμίσεων, χωρίς να αναζητάτε αναπτυξιακό, κοινωνικό, θεσμικό ή οτιδήποτε άλλο πλεονέκτημα στις αλλαγές και στις μεταρρυθμίσεις. Γιατί, όπως σας αποδείξαμε, ούτε δημοσιονομικό όφελος θα έχει η χώρα μας από την εκχώρηση των λιμανιών, γιατί τα λιμάνια είναι κερδοφόρα και με πολλούς τρόπους προσφέρουν στα δημόσια οικονομικά, ούτε κοινωνικό όφελος, γιατί δεν θα υπάρξει αύξηση της απασχόλησης, ούτε επιχειρηματικό και οικονομικό όφελος στις ευρύτερες περιοχές, γιατί θα πληγεί η επιχειρηματική και οικονομική δραστηριότητα –είτε η εξαγωγική είτε η εισαγωγική– των ελληνικών επιχειρήσεων.

Γνωρίζετε πολύ καλά πως οι ξένες εταιρείες, οι μεγάλες αυτές πολυεθνικές –κρατικές ή ιδιωτικές– εντάσσουν τα λιμάνια που αγοράζουν ή που ενοικιάζουν με μακροχρόνια μίσθωση σε μια παγκόσμια αλυσίδα διακίνησης φορτίων ή διαχείρισης λιμένων, με μόνο στόχο το δικό τους κέρδος. Είμαι βέβαιος πως θα προσαρμόζουν έτσι τη φορά και τη διακίνηση των φορτίων, αλλά και την τιμολογιακή τους πολιτική. Θα προτιμούν τα δικά τους προϊόντα που διακινούν στην παγκόσμια αλυσίδα τους και φυσικά δεν θα δίνουν προτεραιότητες στα εγχωρίως παραγόμενα ή σε αυτά που θα εισάγουν οι ελληνικές επιχειρήσεις. Θα μπορούν πάρα πολύ εύκολα, όπως κάνουν όλες οι πολυεθνικές, να μεταφέρουν την κερδοφορία τους, γιατί θα κάνουν μια προσαρμοσμένη και συνδυασμένη τιμολογιακή πολιτική μεταφοράς αλλά και λιμενικών υπηρεσιών, στο σύνολο των λιμένων που ελέγχουν, για να μεταφέρουν τα κέρδη τους στα λιμάνια και στις χώρες που έχουν χαμηλότερο φορολογικό συντελεστή και όχι, φυσικά, στην Ελλάδα. Να, λοιπόν, πως θα έχουμε και δημοσιονομική απώλεια και αναπτυξιακή απώλεια και κοινωνική απώλεια!

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι οι εργαζόμενοι στα λιμάνια είναι αυτοί που πλήττονται πρωτίστως. Αποκαλύπτεται μια βαθιά

εργασιακή ηθική της πλειοψηφίας των εργαζομένων στα λιμάνια, κύριε Πρόεδρε. Δεν αποδέχονται τις γαλαντόμες προσπάθειες εξαγοράς των συνειδήσεών τους από την πλευρά της Κυβέρνησης, γιατί βλέπουν πίσω απ' αυτές την απαξίωση των λιμανιών και της οικονομικής ανάπτυξης, αλλά και την κατάργηση των θέσεων απασχόλησης και, φυσικά, το δικό τους εργασιακό και ασφαλιστικό μέλλον. Δεν θέλουν να πάρουν εφάπαξ κάποιο δώρο, κάποιο μποναμά και να αφήσουν μετέωρο το εργασιακό και ασφαλιστικό βίο μετέωρο από τη μια πλευρά αλλά και τα λιμάνια σε ξένα χέρια. Γι' αυτό, λοιπόν, δεν υπάρχει η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, όπως τόνισα και χθες. Αυτό αποδεικνύει, κύριε Πρόεδρε, πως δεν διασφαλίζονται τα ασφαλιστικά και τα εργασιακά δικαιώματα αυτών που προκρίνονται για εθελούσια έξοδο

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το ότι πρώτα έγινε η προκήρυξη και στη συνέχεια νομοθετικά θα ρυθμιστεί το καθεστώς και το πλαίσιο των εργασιακών σχέσεων αποδεικνύει και πάλι την προχειρότητα της Κυβέρνησης.

Κύριε Πρόεδρε, έχουν πει πολλοί ότι η Κυβέρνηση ουσιαστικά κάνει αυτό που λέμε «βρώμικη δουλειά» στα λιμάνια σε σχέση με τους εργαζόμενους για να έχει ασφάλεια και ανεμελιά ο ιδιώτης, το ξένο μονοπώλιο που θα πάρει αύριο το λιμάνι. Το έχει κάνει και αλλού η Κυβέρνηση, όπως στα λιπάσματα στη Θεσσαλονίκη. Μας είπε ότι δεν μπορεί να κάνει προσλήψεις. Να, προγραμματίζει τις προσλήψεις και με αξιοκρατία και με αντικειμενικότητα και με διαφάνεια. Μα, αφού δεν έχει λιμενική πολιτική η Κυβέρνηση, πώς να προγραμματίζει προσλήψεις; Θα μου πείτε, όταν θα τις κάνει ο ιδιώτης, εκεί δεν θα υπάρχει Α.Σ.Ε.Π. και έλεγχος και θα μπορεί να τις κάνει με όποιον τρόπο θέλει, το γνωστό ρουσφετολογικό και πελατειακό τρόπο.

Τέλος, οι εκατόν πενήντα εργαζόμενοι στον Ο.Λ.Θ., που θα παραχωρηθούν ή και θα δανειστούν ακόμα στον ιδιώτη για δεκαοκτώ μήνες, είναι μετέωροι στη διακριτική ευχέρεια του ξένου μονοπωλίου να τους διαχειριστεί όπως αυτό θέλει. Ποιος θα τους επιλέξει; Με ποια κριτήρια, με ποιο νομικό πλαίσιο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ισχύει ο 2688/1999, που είναι ο καθολικός και αποφασιστικός νόμος για τα λιμάνια ή θα είναι στη διακριτική ευχέρεια του ιδιώτη;

Σε αυτά δεν απαντάτε, κύριοι της Κυβέρνησης, γι' αυτό δεν μπορείτε να πείσετε τους εργαζόμενους, δεν μπορείτε να πείσετε τις τοπικές κοινωνίες για τις επιλογές σας, γι' αυτό απαντάτε με βία και με Μ.Α.Τ. απέναντι στους εκπροσώπους τους Κοινοβουλίου, της αυτοδιοίκησης και των εργαζομένων. Αυτή η πολιτική είναι αδιέξοδη, θα φέρει μόνο δεινά.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Και εγώ ευχαριστώ.

Ο κ. Χαίδος έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΪΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, πήρα το λόγο να μιλήσω για την τροπολογία που αφορά τις εφημερίες των νοσοκομειακών γιατρών. Δυστυχώς, όμως, και με λύπη μου διαπιστώνω ότι θα μιλήσω απουσία της πολιτικής ηγεσίας του αρμόδιου Υπουργείου ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Εδώ είμαι, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είναι απέναντί σας ο Υπουργός για να μη σας κουράζει, για να μην υποχρεώνεστε να στρίβετε το κεφάλι δεξιά. Μπορεί να μη σας αρέσει το δεξιά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΪΔΟΣ: Με συγχωρείτε, δεν τον είδα, κύριε Πρόεδρε.

Σημειώνω ότι η Κυβέρνηση φέρνει αυτήν την τροπολογία σε ένα άσχετο νομοσχέδιο και τη φέρνει τις Απόκριες, το τριήμερο με τις μάσκες, επειδή πιθανώς θέλετε κάτι να κρύψετε, κάποιους θέλετε να παραπλανήσετε.

Σημειώνω επίσης ότι δεν θα γνωμοδοτήσει η Ο.Κ.Ε. γι' αυτήν την τροπολογία, όπως επίσης δεν θα γνωμοδοτήσει το Επιστη-

μονικό Συμβούλιο της Βουλής, αφού ήρθε τόσο καθυστερημένα. Επισημαίνω ότι έρχεται σε ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, ίσως γιατί το θεωρείτε σχετικό, αφού εμπορευματοποιείτε την υγεία και την οδηγείτε σε παραγμένα νερά. Τονίζω ότι έρχεται σε σχέδιο νόμου που ιδιωτικοποιεί τα λιμάνια, ίσως γιατί ιδιωτικοποιείτε τις υπηρεσίες υγείας, υποχρηματοδοτείτε τις δημόσιες υπηρεσίες υγείας. Από το 47% ιδιωτικής δαπάνης, που αντιστοιχούσε το 2004, ανέβηκε σήμερα, το 2008, στο 57% και τώρα τρεις μήνες μετά, ενώ οι γιατροί εφημερεύουν χωρίς νομική κάλυψη από την αρχή του χρόνου έως σήμερα, αντιμετωπίζετε πάλι με προχειρότητα, χωρίς κατάλληλη προετοιμασία, χωρίς προσλήψεις γιατρών, χωρίς αυξήσεις των μισθών τους και με επικοινωνιακή διάκριση το πρόβλημα. Είναι μνημείο ασυνέπειας οι πολιτικές σας επιλογές.

Ο Υπουργός σε ερωτήσεις και σε συζητήσεις στη Βουλή διαβεβαίωνε ότι όλα θα γίνουν όπως πρέπει στην ώρα τους. Όμως, τώρα που πέρασε η ώρα, διαπιστώνεται με τον πιο οδυνηρό τρόπο ότι τίποτα δεν έγινε σωστά, τίποτα δεν έγινε έγκαιρα. Συγκεκριμένα το 2005 επί των ημερών σας εκδόθηκε προεδρικό διάταγμα για την εφαρμογή της ορθής κοινωνικής οδηγίας για περιορισμό του ανωτάτου επιτρεπόμενου ορίου εφημεριών στους γιατρούς του Ε.Σ.Υ. από την 1-1-2007 με στόχο τη μείωση της υπερεργασίας και τη διαμόρφωση ανθρώπινων συνθηκών εργασίας γι' αυτούς.

Ακολούθησε απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου που διευκρίνιζε με απόλυτη σαφήνεια ότι από το 2007 θα εγκρίνονται μόνο εντάλματα εφημεριών που θα είναι σύνομα με το προεδρικό διάταγμα. Όμως, επειδή δεν κάνατε καμμία προετοιμασία για την εφαρμογή του, πέρσει ο Υπουργός κατέθεσε καθυστερημένα τροπολογία αναστολής της εφαρμογής του έως το τέλος του 2007. Το Ελεγκτικό Συνέδριο τότε με τη γνωστή αιτιολόγηση της συγγνωστής πλάνης και για να πληρωθούν οι γιατροί, ποίησε την ανάγκη φιλοτιμία και δέχθηκε να εγκρίνει τις εφημερίες των γιατρών κατά παρέκκλιση του προεδρικού διατάγματος έως το Δεκέμβριο του 2007.

Όμως, σχεδόν τρεις μήνες μετά το τέλος αυτής της αναστολής, που έδινε η περυσινή τροπολογία, πάλι δεν έγινε τίποτα προς την κατεύθυνση της εφαρμογής του προεδρικού διατάγματος, αλλά αντιθέτως η υποχρηματοδότηση του νοσοκομείου επιδεινώθηκε τελευταία και οι ελλείψεις του ιατρικού προσωπικού αυξήθηκαν. Οι επικουρικοί γιατροί, δυστυχώς, δεν καλύπτουν τα προβλήματα, ούτε οι διακηρύξεις σας ούτε οι υποσχέσεις για χιλιάδες προσλήψεις. Αυτές δεν υλοποιήθηκαν ούτε πρόκειται να υλοποιηθούν και φέτος. Δεν εγγράφονται τα απαραίτητα κονδύλια γι' αυτό στον προϋπολογισμό. Έτσι τρεις μήνες τώρα στα νοσοκομεία επικρατεί αναστάτωση. Οι γιατροί το μήνα εφημερεύουν χωρίς νομική κάλυψη και δεν πληρώνονται. Εφημερεύουν καθ' υπέρβαση του προεδρικού διατάγματος βάσει εγγράφου της Γενικής Γραμματείας του Υπουργείου Υγείας.

Αυτή η απερίγραπτη και τραγική κατάσταση που βιώνουν οι γιατροί προκαλεί αγωνία σε αυτούς για τις εξελίξεις, ανησυχία για την ομαλή λειτουργία των νοσηλευτικών ιδρυμάτων, κυρίως της περιφέρειας και αμφιβολίες για την πληρωμή των εφημεριών που πραγματοποιήσαν ή θα κάνουν τους επόμενους μήνες.

Για τους λόγους αυτούς διαμαρτύρονται, κινητοποιούνται και διεκδικούν. Και εσείς πιστεύετε ότι θα αντιμετωπίσετε αυτό το μέζον πρόβλημα με επικοινωνιακά τετρίπια και αβάσιμες αιτιάσεις, καθώς επίσης και με νέες καθυστερημένες τροπολογίες αμφιβόλου νομιμότητας. Διερωτώμαι αν υπάρχει επαναλαμβανόμενη συγγνωστή πλάνη. Πώς θα ξεπεραστούν αυτά τα προβλήματα; Πώς θα πείσετε τους νοσοκομειακούς γιατρούς για τις προθέσεις σας, όταν δείχνετε προχειρότητα, δείχνετε ασυνέπεια και διαψεύδετε τον ίδιο σας τον εαυτό;

Κύριε Υπουργέ, εμείς πιστεύουμε ότι τα νοσοκομεία πρέπει να λειτουργούν ομαλά με τους γιατρούς να προσφέρουν τις υπηρεσίες κάτω από ανθρώπινες συνθήκες και να εργάζονται εβδομαδιαία τόσες ώρες όσες η συλλογική σύμβαση επιτρέπει, επιτάσσει το Σύνταγμα και επιβάλλει το Κοινωνικό και Εθνικό Δίκαιο.

Γι' αυτό σας καλούμε να δεσμευθείτε σήμερα εδώ ότι οι γιατροί θα αμειφθούν άμεσα για τις εφημερίες που πραγματοποιήσαν, καθώς επίσης και γι' αυτές που θα κάνουν. Να παρουσιάζετε συγκεκριμένα μέτρα προετοιμασίας κυρίως των νοσοκομείων της περιφέρειας σε αυτήν την αναγκαιότητα. Να αυξήσετε τη χρηματοδότηση του Ε.Σ.Υ.. Να κάνετε νέες προσλήψεις για κάλυψη των κενών οργανικών θέσεων που για χρόνια δεν καλύπτονται. Να αυξήσετε τους βασικούς μισθούς των νοσοκομειακών γιατρών και να εφαρμόσετε το προεδρικό διάταγμα και την κοινοτική οδηγία. Και πρέπει να τα κάνετε όλα αυτά, όχι μόνο με τα λόγια αλλά με συγκεκριμένες δεσμεύσεις, με συγκεκριμένα, εγκεκριμένα από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών κονδύλια που θα εγγράφονται και στον προϋπολογισμό με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα εφαρμογής. Διαφορετικά, οι γιατροί δεν θα σας πιστέψουν, όπως δεν σας πιστεύει η κοινωνία γενικότερα και εμείς εδώ μετά την προηγούμενη θητεία σας και τις παλινωδίες σε αυτό το ζήτημα. Άλλα είπατε, άλλα κάνετε, άλλα δεν κάνετε. Γι' αυτό καταψηφίζουμε αυτήν την τροπολογία. Είναι λόγοι αρχής που μας υποχρεώνουν να το κάνουμε. Αλλά ταυτόχρονα σας καλούμε να μεριμνήσετε και να ικανοποιηθούν τα δίκαια και χρόνια αιτήματα των νοσοκομειακών γιατρών και να υπάρξει λύση στο πρόβλημα των εφημεριών, με βάση το προεδρικό διάταγμα και την κοινοτική οδηγία, αλλά κυρίως να εφαρμοσθούν οι νόμοι και να πληρωθούν οι γιατροί για τις εφημερίες που κάνουν και θα κάνουν το επόμενο χρονικό διάστημα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Χάιδο.

Το λόγο έχει η συνάδελφος Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Σουλβάνα Ράπτη.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ.

Παίρνω το λόγο για να μιλήσω για το θέμα της τροπολογίας που κατατίθεται στο νομοσχέδιο για τα λιμάνια. Μίλησαν προηγουμένως αρκετοί συνάδελφοι από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα και αναρωτήθηκαν με το θετικό ή με τον αρνητικό ή, αν θέλετε, με το σκωπτικό τρόπο, γιατί αυτή η τροπολογία σε αυτό το νομοσχέδιο. Εγώ το εκλαμβάνω ως μία έμμεση ομολογία ότι τα έχουν κάνει θάλασσα στο Υπουργείο Υγείας με τις εφημερίες. Δεν στέκομαι, όμως, εκεί και προχωρώ στην ουσία του θέματος.

Η τροπολογία αυτή κρίθηκε αναγκαία να έλθει για έναν πάρα πολύ απλό λόγο. Διότι οι γιατροί, Μάρτιο μήνα του 2008, εξακολουθούν να παραμένουν απλήρωτοι για τις εφημερίες τους. Το ερώτημα είναι γιατί. Το γιατί βρίσκεται δύο χρόνια πίσω. Το 2005 το Υπουργείο Υγείας ενσωμάτωσε στα χαρτιά μόνο, δυστυχώς, μία κοινοτική οδηγία που έλεγε με δύο λόγια, με δύο κουβέντες ξεκάθαρες τα εξής πράγματα. Ότι ένας ειδικός γιατρός δεν επιτρέπεται να εργάζεται στο νοσοκομείο περισσότερο από σαράντα οκτώ ώρες και ότι ένας ειδικευόμενος γιατρός δεν επιτρέπεται να εργάζεται στο νοσοκομείο παραπάνω από πενήντα οκτώ ώρες. Την εβδομάδα οι ώρες αυτές.

Ο σκοπός της οδηγίας αυτής είναι ουσιαστικά να προστατεύσει τους ασθενείς. Ένας γιατρός που εργάζεται συνεχώς ολόκληρη την εβδομάδα, χωρίς διακοπές, χωρίς ρεπό, ξέρετε ότι από ένα σημείο και μετά, μπορεί να θέλει αλλά να τύχει η κακία στιγμή και να μην μπορέσει, λόγω της κόπωσης, να κάνει σωστά τη δουλειά του. Περιγράφω ακραίες καταστάσεις που όλοι απευχόμαστε να συμβούν, όμως αυτή είναι η πραγματικότητα.

Η οδηγία αυτή, λοιπόν, την οποία ενσωματώσατε στα χαρτιά το 2005 έλεγε πάρα πολύ απλά ότι θα αρχίσει να ισχύει την 1-1-2007. Ολόκληρο το 2007 το περάσαμε ως κοινωνία, ως κράτος, με ένα μπάλωμα που είναι αντίστοιχο και ανάλογο του μπαλωματος –γιατί μπάλωμα ονομάζω εγώ αυτήν την τροπολογία που κατατίθεται εδώ– αυτού. Δώσαμε παράταση έξι μήνες, ξαναδώσαμε και φτάσαμε στο Δεκέμβριο του 2007 και ερχόμαστε τώρα Μάρτιο μήνα του 2008 και κάνουμε τι ως Κοινοβούλιο; Ξανά τα ίδια, ανεβάζουμε την ίδια παράταση. Δίνουμε μια παράταση εξάμηνη έως τον Ιούνιο, με πρόβλεψη για περαιτέρω παράταση έως το Δεκέμβριο του 2008. Η παράταση, της παρά-

τασης, ω παράταση! Και για να παραφράσω το κοινώς λεγόμενο από το λαό μας «τα ίδια Παντελάκη μου, τα ίδια Παντελή μου», «τα ίδια Δημητράκη μου, τα ίδια Δημητρό μου». Αναφέρομαι στον κ. Αβραμόπουλο, τον Υπουργό Υγείας, διότι ο κ. Παπαγεωργίου που παρίσταται εδώ –κάθεται στα έδρανα αριστερά μου– δεν συμπεριλαμβανόταν τότε στην ηγεσία του Υπουργείου Υγείας. Το ερώτημα είναι από κάποιον που δεν παρακολουθεί έτσι από κοντά και ειδικά τα θέματα της υγείας. Ναι, αλλά με αυτήν την τροπολογία να καταστεί δυνατόν να πληρωθούν οι γιατροί και άρα να φέρουν χρήματα στις οικογένειές τους να αντιμετωπίσουν τις ανάγκες τους.

Με συγχωρείτε, αλλά εδώ είμαστε νομοθετικό Σώμα. Δεν είμαστε «μπαλωματούδες» εδώ μέσα οι Βουλευτές όλων των κομμάτων. Είμαστε για να νομοθετούμε. Με αυτήν την τροπολογία τι κάνετε εσείς; Για μια ακόμη φορά φαίνεται μια τροπολογία η οποία από νομική άποψη είναι έωλη. Ποια είναι η λύση, θα πει κάποιος και πολύ ορθώς. Διότι εδώ δεν είμαστε μόνο για να διαμαρτυρούμαστε και να καταγγέλλουμε, αλλά να προτείνουμε λύσεις για τα προβλήματα. Η λύση είναι μια και πολύ συγκεκριμένη: υπογραφή κλαδικής σύμβασης. Είναι η πρώτη φορά που λέγεται και γίνεται αναφορά για κλαδική σύμβαση στην Αίθουσα αυτή; Όχι βέβαια! Έχει αναφερθεί στο θέμα της κλαδικής συμβάσεως και το Υπουργείο Υγείας διά του Υπουργού κ. Αβραμόπουλου. Όμως ο κ. Αβραμόπουλος έχει ένα χούι: μιλάει, με ταλέντο μεγάλο, δεν πράττει όμως. Εάν, με βάση τα Πρακτικά, μετρήσουμε πόσες φορές έχει μιλήσει για προσλήψεις γιατρών στα νοσοκομεία, θα ήταν περισσότεροι οι γιατροί, από τους ασθενείς. Και δεν το αναφέρω αυτό τυχαία. Διότι αν οι τεσσαρτήμισι χιλιάδες γιατροί, στους οποίους έχει γίνει πλειστάκις αναφορά στην Αίθουσα αυτή, είχαν προσληφθεί αν όχι όλοι, τουλάχιστον οι μισοί, σίγουρα θα μπορούσαν να λειτουργήσουν καλύτερα τα νοσοκομεία. Ερώτημα: και γιατί δεν προσλαμβάνονται γιατροί; Κυκλοφορεί και ακούγεται «μα, είναι το Α.Σ.Ε.Π.». Λάθος! Το Α.Σ.Ε.Π. αφορά και εμπλέκεται στις προσλήψεις νοσηλευτών. Οι προσλήψεις γιατρών είναι άλλου παπά ιστορία. Εάν έχεις λεφτά από τον κ. Αλογοσκούφη και το Υπουργείο Οικονομικών, τους προσλαμβάνεις τους γιατρούς αύριο το πρωί. Άρα, να άλλο ένα πρόβλημα που υπάρχει σε σχέση με τις εφημερίες, με τους γιατρούς, με την υγεία και με τις προτεραιότητες που δίνει η Κυβέρνηση.

Επανερχομαι, λοιπόν, στο θέμα του πώς θα λυθεί οριστικά μια και έξω η υπόθεση των εφημεριών και της λειτουργίας των νοσοκομείων. Κλαδική σύμβαση. Μας έχει πει ο κ. Αβραμόπουλος επανειλημμένως σε αυτήν την Αίθουσα ότι έχει γίνει διάλογος με τους εκπροσώπους των γιατρών και ότι όπου να είναι σε μια-δύο βδομάδες αντιμετωπίζεται το θέμα. Μόνο που οι εβδομάδες αυτές γίνονται μήνες, γίνονται χρόνια. Αυτή η ιστορία της επίχειρησης αγοράς χρόνου από την πλευρά της Κυβέρνησης, κάποια στιγμή πρέπει να τελειώσει. Πολιτεύεται αυτή η Κυβέρνηση, επιχειρεί να κυβερνά μονίμως με αυτήν την πατέντα «αγοράζω χρόνο». Ξέρετε ο χρόνος δεν είναι άφθονος, κάποια στιγμή τελειώνει. Και σε κάθε περίπτωση με αυτήν τη μέθοδο δεν λύνονται τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Έλληνας πολίτης.

Αντιλαμβάνεστε, κύριε Πρόεδρε, ότι μετά την επιχειρηματολογία που σας ανέπτυξα η φυσιολογική κατάληξη είναι η άρνηση ψήφου σ' αυτή την τροπολογία. Και αν κάποιος ρωτήσει, μα γιατί αρνείστε να δώσετε ψήφο σε μια τροπολογία με βάση την οποία θα καταστεί δυνατόν να πληρωθούν οι γιατροί αύριο το πρωί, που δεν είναι βέβαια αύριο το πρωί; Για τον πολύ απλό λόγο ότι το πρόβλημα αυτό αφορά την Κυβέρνηση και Κυβέρνηση είναι η Νέα Δημοκρατία εδώ και τέσσερα χρόνια που αυτό το πρόβλημα σέρνεται. Το ένα είναι αυτό.

Το δεύτερο και τελευταίο και κλείνω με αυτό είναι ότι δεν πρέπει, αν εμείς οι Βουλευτές σεβόμαστε στοιχειωδώς τον εαυτό μας, το ρόλο μας, τη λειτουργία μας, να ψηφίζουμε συνεχώς και κατά συρροή «μπαλώματα».

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Ράπτη.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγινε χθες εκτενής συζήτηση για σειρά ζητημάτων. Έγιναν πολλές παρατηρήσεις, αλλά επιτρέψτε μου να πω ότι ελέγχθησαν και πάρα πολλές ανακρίβειες και θα ήθελα με τη σημερινή μου τοποθέτηση να ξεκαθαρίσω εκείνα τα ζητήματα τα οποία θεωρώ ότι ουσιαστικά στρεβλώνουν αυτά τα οποία έχουν συζητηθεί και στη Διαρκή Επιτροπή αλλά και στην Αίθουσα αυτή το προηγούμενο διάστημα και φυσικά προβλέπονται στο νόμο τον οποίο καλούμεθα σήμερα να κυρώσουμε και στα όσα κατά καιρούς έχουμε πει.

Πρώτα από όλα έγινε πολλές φορές αναφορά στον όρο «ιδιωτικοποίηση». Και έγινε σε τέτοια ένταση και σε τέτοιο βαθμό, όπου εδώ τελικά χάνουμε και το νόημα των λέξεων. Τι σημαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «ιδιωτικοποίηση»; Σημαίνει ότι παίρνω κάτι το οποίο είναι κρατικό, το μεταβιβάζω στον ιδιωτικό τομέα, το πωλώ δηλαδή και απεμπλέκομαι από αυτήν την κυριότητα την οποία μέχρι τώρα είχα. Κάνει αυτό το νομοσχέδιο; Δηλαδή το σχέδιο νόμου ή, εν πάση περιπτώσει, η απόφαση της Κυβέρνησης κάνει μεταβίβαση κυριότητας από το δημόσιο στον ιδιωτικό τομέα; Κάνει μια πολύ μεγάλη παραχώρηση, παραχώρηση χρήσης συγκεκριμένων εργασιών. Θα μπορούσε, να χρησιμοποιήσει κάποιος διαφορετική ορολογία λέγοντας ότι κάνει μια ενοικίαση του συγκεκριμένου χώρου προκειμένου να χρησιμοποιηθεί σε εργασίες τέτοιες οι οποίες θα αποδώσουν στη συνέχεια στο δημόσιο τα χρήματα τα οποία το δημόσιο ζητάει να πάρει.

Ελέχθη από τον Πρόεδρο του Συνασπισμού ότι τι πολιτική είναι αυτή που αντιτίθεται, ενδεχομένως, στις επιλογές της Ευρώπης, και ότι εμείς δεν είμαστε σε αρμονία με την Ευρώπη. Και ποιος σας είπε, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., πως οτιδήποτε συμβαίνει στην Ευρώπη είναι θέσφατο; Άσε που δεν είναι έτσι. Εμείς αντιλαμβανόμαστε την Ευρώπη ως μια διαρκή διαδικασία διαπραγμάτευσης, όπου πρέπει η κάθε χώρα με βάση τα δικά της κριτήρια, τις δικές της δεσμεύσεις, τις δικές της επιδιώξεις, το δικό της όφελος να διεκδικεί και να παίρνει. Το οτιδήποτε συμβαίνει στην Ευρώπη, επειδή αποφασίζεται, είναι θέσφατο και συνεπώς δεν πρέπει να γίνεται τίποτε άλλο; Νομίζω ότι είναι μια πολύ μεγάλη διαφορά αλλά επιτρέψτε μου να πω ότι στο σημείο αυτό έχετε επιλεκτική κρίση για την Ευρώπη. Εκεί που η Ευρώπη βολεύει, είμαστε ευρωπαϊστές, εκεί που δεν βολεύει, δεν είμαστε ευρωπαϊστές ή, εν πάση περιπτώσει, ολίγον ευρωπαϊστές. Σε κάθε περίπτωση αυτή είναι μια πολιτική η οποία είναι καθαρή εκ μέρους μας και η οποία υιοθετείται μεν από το σύνολο σχεδόν των χωρών σήμερα, η μια μετά την άλλη σπεύδει να κάνει παραχωρήσεις των λιμένων, αλλά και πέραν αυτού είναι μια δική μας επιλογή, την οποία κάνουμε.

Ασκήθηκε κριτική για τη στάση τη δική μας και την κριτική που ασκούμε στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης. Κατ'αρχάς επιτρέψτε μου να πω ότι το κάθε κόμμα διαμορφώνει εδώ πέρα ελεύθερα την άποψή του. Αυτό είναι ευρέως γνωστό. Ούτε εμείς θα υποδείξουμε στα κόμματα της Αντιπολίτευσης πώς θα τοποθετηθούν ούτε, πολύ περισσότερο, τα κόμματα της Αντιπολίτευσης θα υποδείξουν σε μας πώς εμείς θα τοποθετηθούμε απέναντι στα πράγματα.

Όμως, όταν έχουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια πολιτική η οποία έχει ξεδιπλωθεί εδώ και αρκετά χρόνια, που παραλαμβάνει τα λιμάνια, τα κάνει οργανισμούς, τα βάζει στο Χρηματιστήριο, συνάπτει συμβάσεις παραχώρησης με εταιρείες που είναι ήδη εγκατεστημένες, εκχωρεί ουσιαστικά, δημιουργεί τους όρους και δίνει άδεια για να λειτουργήσει ιδιωτικό λιμάνι, το οποίο σήμερα λειτουργεί στον Αστακό, παραχωρεί με είκοσι πέντε και τριάντα έτη δικαιώματα σε λιμενικές εργασίες στο Πέραμα, όπου σήμερα γίνονται ναυπηγήσεις με βάση τις συγκεκριμένες παραχωρήσεις, δεν μπορεί κανείς παρά να μη σημειώσει αυτήν την ανακολουθία. Από εκεί και πέρα βεβαίως ο κάθε ένας είναι ελεύθερος να διαμορφώσει τη θέση του και να έχει τα θετικά ή τα αρνητικά εκ μέρους του κόσμου, με βάση τη θέση την οποία έχει διατυπώσει. Και αυτή είναι μια άποψη την οποία πρέπει επίσης να καταθέσω.

Έγινε πολλή συζήτηση για τις μελέτες, για το αν υπάρχουν

μελέτες και τι μελέτες υπάρχουν. Γνωρίζετε τη μελέτη την οποία έχει κάνει ο Ο.Λ.Π.. Υπάρχει και η μελέτη την οποία έχει κάνει η Γ.Σ.Ε.Ε.. Βεβαίως αυτήν τη μελέτη εμείς ποτέ δεν την πήραμε ολόκληρη. Εξωδίκως την έχουμε στα χέρια μας. Πήραμε μόνο κάποιες σημειώσεις. Και σ' αυτήν τη μελέτη, όμως, αν ανατρέξει κάποιος, θα δει ότι οι παραδοχές είναι εντελώς διαφορετικές, διότι αυτή η μελέτη στηρίζεται στην ιδιωτικοποίηση, επαναλαμβάνω, κάτι το οποίο είναι εντελώς λαθεμένο ως προσδιορισμός. Παρ' όλα αυτά και η ίδια αυτή η μελέτη με αυτές τις παραδοχές λέει: «Η παγκόσμια εμπειρία έδειξε πως τα σχήματα τα οποία περιλαμβάνουν την ιδιωτική πρωτοβουλία μπορούν να βελτιώσουν τα αποτελέσματα σε ένα τέτοιο ανταγωνιστικό περιβάλλον με τις συγκεκριμένες απαιτήσεις. Πέρα απ' αυτά, όμως, δεν αποκλείεται και η διατήρηση λειτουργίας του δημόσιου σχήματος.» Δηλαδή και η ίδια αυτή η μελέτη παρά το γεγονός ότι η αφετηρία της είναι εντελώς διαφορετική, προσεγγίζει το ζήτημα με διαφορετικό τρόπο.

Και για τα έξοδα της επένδυσης η ίδια η μελέτη πάλι λέει «για την υλοποίηση της παραπάνω υπόθεσης ενδεκνεται η προσέλευση μεταμορφωτικής κίνησης μέσα από τις συνεργασίες πολυεθνικών εταιρειών που διακινούν τα φορτία αυτά». Δηλαδή κι αυτή η μελέτη λέει ότι δεν αρκεί η γεωγραφική σου θέση, πρέπει να έχεις και την εμπειρία και την τεχνογνωσία και το εμπόρευμα και τις συνέργειες που χρειάζονται προκειμένου να έχεις το αποτέλεσμα, το οποίο είναι το επιδιωκόμενο για να μπορέσεις να βελτιώσεις την κατάστασή σου.

Κρύβουμε εμείς τις διακηρύξεις; Ελέγχθη: Γιατί βάλατε το υπερβολικό τίμημα των 4.000.000 ευρώ; Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλουμε αυτοί οι οποίοι θα ζητήσουν τις διακηρύξεις να είναι άνθρωποι οι οποίοι τις ζητάνε προκειμένου να τις μελετήσουν για να συμμετέχουν σοβαρά, όπως βάλαμε όρους με κριτήρια on-off, ούτως ώστε αυτές οι εταιρείες που θα συμμετέχουν να είναι οι μεγαλύτερες και οι καλύτερες ανά τον κόσμο. Διότι προφανώς κάνουμε μια πολιτική με βάση αυτό το οποίο προσδοκούμε ως αναμενόμενο όφελος. Δεν κάνουμε μια πολιτική η οποία θα έχει ως αποτέλεσμα να μην έχουμε αυτό το οποίο εμείς θεωρούμε ότι είναι πρόπον για την ελληνική οικονομία. Κι αυτό είναι ένας όρος ο οποίος απαγορεύει σ' αυτούς οι οποίοι δεν έχουν τη διάθεση να συμμετέχουν σοβαρά στη διαδικασία, ούτε καν να το σκεφτούν.

Από εκεί και πέρα για δική σας διευκόλυνση και αφού ήδη οι περισσότερες εταιρείες έχουν πάρει τεύχη διακηρύξεως, επιτρέψτε μου να καταθέσω στη Βουλή τα τεύχη διακηρύξεως και του Ο.Λ.Π. και του Ο.Λ.Θ. για να τα μελετήσετε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Γεώργιος Βουλγαράκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Παραπέρα, μιλήσατε για ξεπούλημα και μάλιστα είπατε ότι «ξεπουλάτε τα λιμάνια, ξεπουλάτε την περιουσία» και σχεδόν ρίξατε κροκοδίλια δάκρυα στην Αίθουσα αυτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρείτε εσείς ξεπούλημα όταν το ετήσιο ενοίκιο, το οποίο έχει προβλεφθεί στις διαδικασίες αυτές, είναι πολύ περισσότερο από τα ετήσια κέρδη του Ο.Λ.Π.; Όταν δηλαδή το αρχικό ενοίκιο είναι 5.000.000 ευρώ με κέρδη επί ετήσιας βάσεως 4.000.000 ευρώ, αυτό το θεωρείτε ξεπούλημα; Θεωρείτε δηλαδή ξεπούλημα όταν από τη σύμβαση προβλέπεται υποχρεωτικά 50.000.000 ευρώ σε αρχική καταβολή, ετήσιο ενοίκιο στο βαθμό που σας είπα, ανανέωση του ενοικίου, ποσοστό επί τοις εκατό του κύκλου εργασιών, όπως αυτός διαμορφώνεται στη διάρκεια της παραχώρησης, επίσης για τα επιπλέον κέρδη τα οποία θα κάνουν, ποσοστό 50% εάν η αποδοτικότητα των ιδίων κεφαλαίων περάσει το 15%; Όλα αυτά τα θεωρείτε ξεπούλημα;

Αν αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα θεωρείτε ξεπούλημα, επιτρέψτε μου να πω ότι όσες συμβάσεις έκανε η κυβέρνηση σας όχι απλώς ξεπούλησαν, αλλά εξευτέλισαν την ελληνική περιουσία. Διότι καμμία από τις προηγούμενες συμβάσεις παραχώρησης που έχετε κάνει δεν έχει ούτε το 1/3 των όρων αυτών που έχει η σημερινή διακήρυξη.

Άρα δεν μιλάμε για ξεπούλημα, μιλάμε για μια αξιοποίηση επ' ωφελεία της ελληνικής οικονομίας.

Επιτρέψτε μου να πω ότι κάνετε σκόπιμες παρανοήσεις. Αναφέρεστε, δηλαδή, στο γεγονός ότι η κερδοφορία του Ο.Λ.Π. που είναι 17.000.000 ευρώ, μπορεί να στηρίξει επενδύσεις της τάξεως των 500.000.000 ευρώ. Και λέτε επίσης ότι η συμμετοχή του Ο.Λ.Π. στην υπόθεση των λιμένων είναι 63%. Είναι λάθος και είναι σκόπιμο λάθος.

Η συμμετοχή της «Ο.Λ.Π. Α.Ε.» στα έσοδα είναι 63%, αλλά η συμμετοχή της στην κερδοφορία είναι μόλις το 20%, πράγμα το οποίο αντιλαμβάνεστε ότι, σε συνδυασμό με την απαγόρευση πριμοδότησης εκ μέρους της ελληνικής οικονομίας των επενδυτικών σχεδίων της «Ο.Λ.Π. Α.Ε.» καθ' ότι η κρατική ενίσχυση απαγορεύεται από το Ευρωπαϊκό Δίκαιο, καθιστά αδύνατη οποιαδήποτε υποστήριξη με κρατικά μέσα οποιασδήποτε επένδυσης, η οποία θα είχε ως σκοπό να προσεγγίσει αυτά τα μέτρα, τα οποία εμείς έχουμεβάλει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρθηκαν επίσης πάρα πολλά που σχετίζονται με διάφορες σκόπιμες παρερμηνείες, οι οποίες έχουν να κάνουν με το μονοπώλιο, με το κατά πόσον το κράτος είναι σε θέση να κάνει αυτές τις επενδύσεις, με το κατά πόσον υπάρχει θεσμικά η δυνατότητα.

Επιτρέψτε μου να πω ότι η αγορά, την οποία συζητάμε, είναι παγκόσμια αγορά. Η έννοια του μονοπωλίου, του ολιγοπωλίου, του πλήρους ανταγωνισμού, είναι ήδη διαμορφωμένη σε παγκόσμιο επίπεδο. Όταν κάποιος αναφέρεται στη συγκεκριμένη αγορά, δεν έχει υπ' όψιν του μόνο τον άλφα ή βήτα λιμένα, έχει υπ' όψιν του το σύνολο των λιμένων της ευρύτερης περιοχής.

Και μια και έγινε αναφορά από συναδέλφους της Αντιπολίτευσης για το ποιοι λιμένες είναι αυτοί οι οποίοι έχουν έναν μόνο πάροχο στις εγκαταστάσεις, κατέθεσα έναν πίνακα, τον οποίο μπορώ να σας τον εξειδικεύσω. Στην Ιταλία, παραδείγματος χάριν, το Τζόρτζια Τάουερ, το λιμάνι της Μάλτας, το Πορτ-Σαίτ, η Αλεξάνδρεια, η Damietta... θα μπορούσα να συνεχίσω για ώρες ακόμα και να αναφέρω ποιοι είναι αυτοί που έχουν έναν μόνο πάροχο, αλλά επιτρέψτε μου να σας ρωτήσω: Αν μία πολιτική ξεκινήσει με έναν πάροχο και στο δρόμο διαπιστωθεί ότι μπορεί αυτή η πολιτική να έχει περισσότερα οφέλη με το να υπάρχουν και δύο και τρεις ενδεχομένως, εσείς πιστεύετε ότι δεν θα υιοθετηθεί; Όταν εγώ ανακοίνωσα το μοντέλο ανάπτυξης, εξήγησα εξαρχής ότι ο λόγος για τον οποίο ο λιμένας Θεσσαλονίκης ουσιαστικά ολόκληρος προσφέρεται προς παραχώρηση είναι επειδή έχει ακριβώς αυτήν τη μικρή δυναμικότητα των τετρακοσίων σαράντα χιλιάδων TUE, δύναμη μέτρησης. Δεν θα είχε ενδιαφέρον αν αυτός ο λιμένας κοβόταν στα δύο ή στα τρία. Θα είχε μεγάλο επενδυτικό ενδιαφέρον αν μπορούσε αυτός ο λιμένας να παραχωρηθεί όπως είναι, με τη δυνατότητα να επεκταθεί, ούτως ώστε να φθάσει στις ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες, ένα εκατομμύριο πεντακόσιες χιλιάδες κινήσεις, οι οποίες είναι ένα μέγεθος που δικαιολογεί τέτοιου είδους επενδυτικά σχέδια.

Για σκεφτείτε: επί δέκα χρόνια καρκινοβατεί ο προβλήτας Νο 6 της Θεσσαλονίκης. Το δημόσιο με διαφορετικούς Υπουργούς, με διαφορετικές κυβερνήσεις, με διαφορετικές διοικήσεις, δεν κατάφερε να ολοκληρώσει προβλήτα. Εσείς ισχυρίζεστε ότι αυτή η διαδικασία μπορεί να διαμορφώσει όρους συμμετοχής στο διεθνή ανταγωνισμό; Δηλαδή πιστεύετε ότι εμείς μπορούμε να πούμε «περιμένετε εσείς, κύριοι, που κάνετε μεταφορές μέχρι να τελειώσω με τον προβλήτα και τότε ελάτε να ξεφορτώσουμε εμείς για την υπόλοιπη Ευρώπη και να συμμετέχουμε σε αυτήν τη διαδικασία». Επιτρέψτε μου να πω ότι αυτά δεν είναι σοβαρά πράγματα να συζητούνται στην Αίθουσα αυτή.

Από την άλλη πλευρά, η δυνατότητα να προχωρήσουμε σε εναλλακτικά σχήματα τα οποία αθροιστικά μπορούν να διαμορφώσουν όρους ελεύθερου ανταγωνισμού, είναι πάντα ανοικτή. Στον Πειραιά ήδη κρατάμε μία προβλήτα. Το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης μπορεί να λειτουργήσει εναλλακτικά κάποια στιγμή. Το συνολικό σχέδιο της λιμενικής πολιτικής, που σε λίγο θα παρουσιάσουμε, περιλαμβάνει αξιοποίηση των διαφόρων λιμένων της χώρας με εναλλακτικά σενάρια για τον καθένα. Και

στην περιοχή της Πελοποννήσου και στην περιοχή της δυτικής Ελλάδας και στην περιοχή της βορείου Ελλάδας και φυσικά στην περιοχή που μιλάμε.

Άρα, λοιπόν, κυρίες και κύριοι, θα πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας ότι όταν αναφερόμαστε σε μία αγορά τέτοιας έντασης και τέτοιου ανταγωνισμού, αυτό το οποίο πρέπει να κυριαρχεί είναι πώς θα μπορέσουμε σήμερα αυτές τις εξελίξεις να τις επιταχύνουμε και να μην αφήσουμε να μας περάσουν. Ποιες εξελίξεις; Κυρίες και κύριοι, τα τελευταία χρόνια η Νέα Δημοκρατία έχει κάνει μία άριστη πολιτική επιλογή στο θέμα της ναυτιλίας- και ο συνάδελφός μου, ο προηγούμενος Υπουργός κ. Κεφαλογιάννης, και όλα τα μέτρα που πάρθηκαν- που οδήγησε σε πολύ καλύτερα αποτελέσματα. Τι αποτελέσματα; Σήμερα που μιλάμε η ναυτιλία προσφέρει στην Ελλάδα 2.000.000 ευρώ την ώρα, με βάση τα standards τα οποία υπάρχουν, πολύ περισσότερα απ' όσα προσφέρουν σε όλες τις άλλες χώρες της Ευρώπης. Κι εσείς μου λέτε ότι θα μείνουμε καθηλωμένοι σε μία πολιτική η οποία θα περνάει από το Α.Σ.Ε.Π., η οποία θα περνάει από τις διαδικασίες του δημοσίου για να φτιαχτούν οι προβλήτες, σε μία διαδικασία που θέλει τουλάχιστον δώδεκα έως δεκατέσσερις μήνες για να παρθεί ένα εξάρτημα, να φτιαχτεί μία γερανογέφυρα η οποία δεν δουλεύει και δεν προσφέρει; Και με αυτούς τους όρους θα αντιμετωπίσει κανείς στο μέλλον τις προκλήσεις;

Κυρίες και κύριοι, αυτή είναι η μεγάλη μας διαφορά. Εμείς αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο που τρέχει και τρέχουμε δίπλα του, ενώ εσείς αντιλαμβάνεστε έναν κόσμο που τρέχει και τον παρατηρείτε απαθώς. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε άλλο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παπουτσή έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε με προσοχή τον κύριο Υπουργό, ο οποίος επανέλαβε τη χθεσινή ρητορεία στο ίδιο προβληματισμό και στην ίδια κατεύθυνση.

Πριν όμως αναφερθώ στα σχόλια του κυρίου Υπουργού, θέλω να κάνω δύο επισημάνσεις στην Αίθουσα. Η μία αφορά το Συνασπισμό και η άλλη αφορά τους συναδέλφους του Κ.Κ.Ε., του Συνασπισμού και του Προέδρου του Συναγερμού κ. Καρατζαφέρη.

Άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή χθες τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., τον κ. Λαφαζάνη, να κατατροπώνει το άρθρο 1 και το άρθρο 2, δηλαδή τις συμβάσεις με τις οποίες επί επτά χρόνια λειτουργεί ο Ο.Λ.Π. και ο Ο.Λ.Θ. και παράγουν πλούτο για την οικονομία της χώρας και για τα λιμάνια της περιοχής. Αλλά δεν αναφέρθηκε καθόλου στο άρθρο 3, το οποίο τροποποιεί τις συμβάσεις, οδηγεί τα δύο λιμάνια στην αγκυλιά των συμφερόντων και βεβαίως, στην πραγματικότητα, παρέχει εκ των πλανίων μία πολύ καλή υποστήριξη προς την Κυβέρνηση.

Και, άκουσον- άκουσον, τον ενόχλησε μάλιστα τον κ. Λαφαζάνη και απευθύνθηκε στον Υπουργό λέγοντας «σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, διορθώστε τουλάχιστον το απόπμη της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το οποίο προβλέπει ότι μπορεί να πέσει και κάτω από το 51% η συμμετοχή του δημοσίου στα λιμάνια» αναφερόμενος σε τι; Στη διασφάλιση η οποία υπάρχει στις δύο συμβάσεις οι οποίες κυρώνονται με το άρθρο 1 και το άρθρο 2. Στη διασφάλιση η οποία τι λέει: «Υποχρεωτική η επανδιαπραγμάτευση στην περίπτωση που το ποσοστό μειωθεί κάτω του 51%».

Είναι αυτό ή δεν είναι αποπροσανατολισμός από τον πραγματικό στόχο και την πραγματική συζήτηση; Είναι ή δεν είναι αυτο παραπληροφόρηση των εργαζομένων; Είναι αυτό ή δεν είναι έμμεση υποστήριξη της Κυβέρνησης και της κυβερνητικής πολιτικής στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο;

Δεύτερον, αναφέρθηκαν ορισμένοι στην απελευθέρωση των λιμενικών υπηρεσιών της Ευρώπης. Μάλιστα, υπήρξε και διχογνωμία στο Συνασπισμό και στο Κ.Κ.Ε. για το αν και κατά πόσο οι λιμενικές υπηρεσίες είναι ευρωπαϊκή πολιτική ή όχι και ο κ. Καρατζαφέρης, ο Πρόεδρος του Συναγερμού χθες μας είπε ότι

έδινε τη μάχη για να μην περάσει η απελευθέρωση των λιμενικών υποδομών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ποια είναι η αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Η αλήθεια είναι ότι η πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την απελευθέρωση των λιμενικών υπηρεσιών δεν έγινε αποδεκτή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Και δεν έγινε αποδεκτή γιατί το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και οι σοσιαλιστές μαζί με άλλους Ευρωβουλευτές σε ολόκληρη την Ευρώπη και μαζί με τους εργαζόμενους αντιστάθηκαν. Ανάμεσά τους υπήρχαν και ορισμένοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

Έχω εδώ τη λίστα ψηφοφορίας, η οποία ήταν και ονομαστική. Την έχω εδώ! Παρεβρίσκονται οι Ευρωβουλευτές του Συνσπισμού και ορισμένοι από τους Ευρωβουλευτές του Κ.Κ.Ε.. Δεν είδα πουθενά τον κ. Καρατζαφέρη και τους συναδέλφους τους του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού να δίνουν τη μάχη, εκτός εάν την έδιναν σε κανένα λιμάνι και δεν ήταν μέσα την ώρα που ψηφίζονταν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Εδώ είναι.

Σε εκείνους οι οποίοι καταψήφισαν την απόρριψη της Οδηγίας περιλαμβάνονται και ορισμένα ονόματα Ελλήνων συναδέλφων, όπως για παράδειγμα του Υπουργού Μεταφορών κ. Χατζηδάκη, της κ. Κράτσα, της κ. Παναγιωτοπούλου-Κασιώτου. Τρεις Βουλευτές, δηλαδή, της Νέας Δημοκρατίας υποστήριξαν την απελευθέρωση των λιμανιών, για την οποία κατά τα άλλα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Παυλίδης εγκαλούσε χθες το Π.Α.Σ.Ο.Κ. διότι υποτίθεται ότι υποστήριξε την απελευθέρωση.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Δεν σας εγκάλεσα!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Χαίρομαι τότε που συμφωνείτε!

Έχω λοιπόν εδώ τη λίστα ψηφοφορίας του Ελληνικού Κοινοβουλίου, στην οποία αναγράφονται σαφώς τα ονόματα των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας που ψήφισαν υπέρ της απελευθέρωσης. Αυτά για την αποκατάσταση της αλήθειας.

Όσον αφορά την ουσία των λεγομένων, του κυρίου Υπουργού, δεν θα παρακολουθήσω ξανά την επιχείρηση παραπληροφόρησης.

Θα μιλήσουμε συγκεκριμένα σήμερα και θα μιλήσουμε για το άρθρο 3 γιατί περί αυτού πρόκειται. Όλο το νομοσχέδιο –το ξανατονίζω– είναι το άρθρο 3. Η παραχώρηση δικαιωμάτων από την «Ο.Λ.Π. Α.Ε.» και την «Ο.Λ.Θ. Α.Ε.» προς τρίτους δεν περιορίζεται μόνο στην περίπτωση της υλοποίησης έργων λιμενικής υποδομής, δηλαδή στον προσπορισμό ωφελειών από την εκμετάλλευση των έργων λιμενικής υποδομής που αυτοί θα χρηματοδοτήσουν. Αλλά με βάση το άρθρο 3, παράγραφος 4 του νομοσχεδίου, τι κάνετε, τι κάνει η Κυβέρνηση; Τροποποιεί το άρθρο 18, παράγραφος 7 του ν. 2932/2001 και την έννοια «της παραχώρησης εκμετάλλευσης σε ιδιώτες». Τι έλεγε ο νόμος; «Παραχώρηση εκμετάλλευσης σε ιδιώτες». Τι λέει το σημερινό νομοσχέδιο; Επεκτείνει τη δυνατότητα αυτή στη «λιμενική λειτουργία».

Στην Αίθουσα αυτή, ο επί πολλά χρόνια προσφέροντας και διακονώντας την εμπορική ναυτιλία διά των θώκων της Κυβέρνησης κ. Παυλίδης γνωρίζει τι σημαίνει «λιμενική λειτουργία» και βεβαίως δεν είναι μόνο τα κτήρια, κυρίες Παυλίδη. Δεν είναι το ΣΕΜΠΟ μόνο, κυρίες Παυλίδη. Είναι πότε και ποιο πλοίο μπαίνει μέσα στο λιμάνι και πότε βγαίνει.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Θα τα πούμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Να τα πείτε και στον κύριο Υπουργό για να μαθαίνει. Γιατί είναι νέος Υπουργός σ' αυτήν τη θέση και οφείλει να μαθαίνει σ' έναν τομέα που είναι εξαιρετικά δύσκολος και πολύπλοκος.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Τα ξέρει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Αφού λοιπόν τα ξέρει, τότε να αναλαμβάνει την ευθύνη των λόγων του και των πράξεών του. Γιατί η ευθύνη είναι πολύ μεγάλη για την παράταξη της Νέας Δημοκρατίας όταν τροποποιείτε τη σύμβαση ακριβώς σ' αυτά τα δύο θέματα. Αυτό θέτει σοβαρότατα ερωτήματα ως προς τον προσδιορισμό του περιεχομένου της «λιμενικής λειτουργίας» και της αποτίμησης των δικαιωμάτων που αυτή συνεπάγεται.

Αν θέσω το ερώτημα στην Κυβέρνηση πού ακριβώς αναφέρεται και ορίζεται η «λιμενική λειτουργία», το μοναδικό νομοθετικό κείμενο στο οποίο, αν ήταν ενημερωμένη, θα προσέτρεχε,

είναι το π.δ. 441/1970 που ορίζει τι είναι «λιμενική λειτουργία», δηλαδή όλες οι οικονομικές δραστηριότητες. Αυτό εκχωρείται. Αυτή είναι η τροποποίηση του άρθρου 3.

Επομένως εγώ θέτω ένα θέμα: Είναι σίγουρη η Κυβέρνηση; Είναι σίγουρη η Βουλή, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, και η Επισημονική Υπηρεσία της Βουλής η οποία υποτίθεται ότι έλεγξε αυτόν το νόμο; Είναι σίγουρη όταν βεβαιώνει για την επιστημονική αρτιότητα αυτού του νομοσχεδίου;

Τι σημαίνει «λιμενική λειτουργία» και πώς μία δημόσια εξουσία, δηλαδή μία αρμοδιότητα του κράτους που δεν διευκρινίζεται επαρκώς, εκχωρείται σε τρίτους; Γιατί αυτό γίνεται. Γίνεται εκχώρηση αρμοδιότητας χωρίς να ορίζεται επαρκώς το πεδίο εφαρμογής και άσκησης αυτής της δημόσιας εξουσίας. Αυτό κάνουν.

Επίσης, εγώ δεν γνωρίζω αν ο Οργανισμός Λιμένος Πειραιά ή Θεσσαλονίκης έχουν καταρτίσει επιχειρηματικό σχέδιο, business plan και ειδικότερα εάν υπάρχουν ταμειακές ροές, σε ιστορική βάση και σε μελλοντικούς χρονικούς ορίζοντες όπως όφειλαν να υπάρχουν και όπως έπρεπε να έχουν ενημερώσει την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και το Χρηματιστήριο Αθηνών γιατί σε κάθε περίπτωση, επειδή αυτό το σχέδιο είναι ένα σχέδιο ιδιότυπης σύμβασης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, οφείλει να στηρίζεται σε παραδοχές που διασφαλίζουν το δημόσιο συμφέρον και λειτουργούν επ' ωφελεία και των δύο μερών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου ένα-δύο λεπτά, σας παρακαλώ.

Γι' αυτό θεωρώ ότι αυτές οι διατάξεις στην ουσία τροποποιούν και διευρύνουν το πεδίο κερδοφορίας των ιδιωτών, δημιουργώντας για το μέλλον σοβαρότατα προβλήματα ως προς την άσκηση της δημόσιας εξουσίας στο χώρο του λιμένα. Γι' αυτό είναι πολιτικό σκάνδαλο, αλλά ταυτόχρονα και χρηματιστηριακό σκάνδαλο, γιατί την ίδια στιγμή στερούν την απαραίτητη και αναγκαία πληροφόρηση από τους μικροεπενδυτές οι οποίοι επί χρόνια έχουν επενδύσει τις αποταμιεύσεις τους στις μετοχές του Ο.Λ.Π. και του Ο.Λ.Θ..

Επιπλέον, κάνετε και κάτι άλλο. Στο άρθρο 3 εξειδικεύεται η έννοια του δικαιώματος χρήσης που παραχωρήθηκε από το ελληνικό δημόσιο με τη σύμβαση παραχώρησης και συμπληρώνεται ότι το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει την παραχώρηση του ιδίου του δικαιώματος ή μέρος αυτού του δικαιώματος σε τρίτους. Έθεσα και χθες το ερώτημα. Κάνετε πως δεν καταλαβαίνετε και πως δεν ακούτε. Αυτό κάνετε με την τροποποίηση του άρθρου 3. Εκχωρείτε, δηλαδή δίνετε τη δυνατότητα να εκχωρήσει ο Ο.Λ.Π. και ο Ο.Λ.Θ. αποκλειστικά το δικαίωμά του επί του λιμανιού. Αυτό κάνετε. Γιατί; Διότι προφανώς θέλετε να κάνετε δώρο σε κάποια φίλια συμφέροντα.

Ελπίζω –το λέω από το Βήμα της Βουλής– να μην επαληθευθεί η ρήση του πρώην Υπουργού και συναδέλφου κ. Κεφαλογιάννη όταν, από το Ντουμπάι, αναφέρθηκε στην «Κυβέρνηση των καραγκιόζηδων» λέγοντας ότι τελικώς αυτή η Κυβέρνηση τι κάνει; Δηλώνει ότι είναι εναντίον των νταβατζήδων της πολιτικής και στην πραγματικότητα συνεργάζεται με εκείνους. Μην ακούσουμε, λοιπόν, κανένα τέτοιο όνομα από αυτούς που καταγγέλλατε τα προηγούμενα χρόνια να αναλαμβάνει την τύχη του λιμανιού με τις ευθύνες που εκχωρείτε τώρα.

Αυτά τα λέω διότι η πιάτσα βοά, διότι το λιμάνι βοά, διότι η αγορά γνωρίζει τι σχεδιάζετε. Από το σημερινό νομικό πλαίσιο δεν προκύπτει από πουθενά ότι ο Ο.Λ.Π. ή ο Ο.Λ.Θ. δικαιούνται να παραχωρήσουν το σύνολο του δικαιώματος χρήσης των λιμενικών εγκαταστάσεων σε τρίτους.

Και βεβαίως, δεν προβλέπεται πουθενά από τα καταστατικά των δύο ανωνύμων εταιρειών. Φέρτε μου τα καταστατικά. Εδώ από πίσω είναι η διοίκηση του Ο.Λ.Π.. Παραυσιάστε παρακαλώ το καταστατικό του Ο.Λ.Π.. Δώστε το καταστατικό του Ο.Λ.Θ.. Πού προβλέπεται η παραχώρηση προς τρίτους; Είναι άλλο πράγμα να κάνεις συνδιαχείριση ή να κάνεις συνεκμετάλλευση ή να κάνεις συνεργασίες ή να κάνεις μακρόχρονες συμβάσεις, προκειμένου να κάνεις terminals για τους επιβατικούς σταθμούς, να κάνεις κτήρια, να δημιουργήσεις ενδεχομένως ξενοδοχεία, όπως υπήρχαν σκέψεις και άλλο πράγμα να εκχωρείς

όλο το δικαίωμά σου του πιο κερδοφόρου τμήματος του Λιμανιού σε συγκεκριμένες κοινοπραξίες, οι οποίες θα προκύψουν από το διαγωνισμό σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το άρθρο 3, επαναλαμβάνω ότι, στη δεύτερη παράγραφο του αυτό κάνει. Τροποποιεί με το χειρότερο δυνατό τρόπο και εις βάρος του δημοσίου συμφέροντος μία σύμβαση, η οποία μέχρι σήμερα παρήγαγε πλούτο για τα δύο λιμάνια, παρήγαγε πλούτο για την εθνική οικονομία και διασφάλιζε πλήρως τους εργαζομένους.

Στα υπόλοιπα άρθρα το νομοσχέδιο με καταχρηστικό τρόπο ρυθμίζει θέματα για τα οποία θα απαιτούντο αποφάσεις των καταστατικών οργάνων των ανωνύμων εταιρειών, δηλαδή των γενικών συνελεύσεων και των διοικητικών συμβουλίων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε, κύριε Παπουτσή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, αλλά επειδή είναι σοβαρό το θέμα αυτό, γι' αυτό παίρνω ένα λεπτό ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όλα σοβαρά είναι. Και τα προηγούμενα που είπατε, σοβαρά ήταν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ένα λεπτό και τελειώνω.

Και τι κάνουν; Νομιμοποιούν την παρανομία την οποία έχουν διαπράξει μέχρι σήμερα, διότι σύμφωνα με το νόμο περί ανωνύμων εταιρειών έπρεπε οι τροποποιήσεις των συμβάσεων να έχουν τη σύμφωνη γνώμη των γενικών συνελεύσεων των δύο εταιρειών που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο.

Έχετε αποφάσεις της γενικής συνέλευσης, κύριε Υπουργέ; Όχι βέβαια. Έχουν αποφάσεις των διοικητικών συμβουλίων, οι οποίες ελήφθησαν μάλιστα δια περιφοράς και εν κρυπτώ στα ξενοδοχεία, όταν οι εργαζόμενοι στο σύνολό τους ήταν έξω από τα λιμάνια μαζί με τους Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και των άλλων κομμάτων της Αντιπολίτευσης, όταν οι εργαζόμενοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και άλλες πολιτικές δυνάμεις ήταν παντού στους δρόμους και έδιναν τη μάχη.

Τις αποφάσεις ελάμβαναν τα διοικητικά συμβούλια, από τα οποία βεβαίως είχαν αποκλεισθεί οι εκπρόσωποι των τοπικών κοινωνιών, την ύπαρξη των οποίων στα διοικητικά συμβούλια, έχει θεσμοθετήσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και δεν τους επιτράπη να συμμετέχουν. Ο κ. Φασούλας, ο Δήμαρχος Πειραιά, εδώ στη Βουλή κατήγγειλε ότι δεν του επιτράπη να προσέλθει στο διοικητικό συμβούλιο. Ο Πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Πειραιά δεν μπόρεσε να συμμετάσχει στη συνεδρίαση. Για ποιο λόγο; Για να προχωρήσουν ανενόχλητοι στην παρανομία.

Και έρχονται τώρα με το άρθρο 3 και λένε ότι στο μέλλον οι τροποποιήσεις των συμβάσεων, όταν γίνονται με τους ιδιώτες παραχωρησιούχους, θα μπορούν να πραγματοποιούνται μόνο με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας, οι οποίοι δεν θα λειτουργούν μόνο ως εκπρόσωποι του δημοσίου όπως τώρα, αλλά και ως εκπρόσωποι του μετόχου.

Αυτό, κυρίες και κύριοι, δεν είναι οικονομικό σκάνδαλο. Είναι πολιτικό σκάνδαλο. Είναι ένα μεγάλο πολιτικό σκάνδαλο και γι' αυτό το τονίζω ξανά, όσο και αν διαμαρτύρεται ο κ. Παυλίδης ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μαζί με όλες τις δυνάμεις που πιστεύουν στην ανάγκη μίας ουσιαστικής ανάπτυξης των λιμανιών του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης θα είναι στους δρόμους και δεν θα επιτρέψουμε να εφαρμοστεί αυτός ο νόμος, όπως δεν εφαρμόστηκαν και άλλοι νόμοι και στο παρελθόν και τώρα, όπως δεν θα εφαρμοστεί και το ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Ακούτε σήμερα στους δρόμους την απάντηση του λαού. Σήμερα, έξω από τη Βουλή. Αλλά και σε όλη τη χώρα, παντού. Αυτή τη μάχη εμείς θα τη δώσουμε, γιατί είναι ένας δίκαιος αγώνας, ένας πολιτικός αγώνας υπέρ του δημοσίου συμφέροντος.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παπουτσή.

Πάντως εγώ ως κοινοβουλευτικός και ως Προεδρεύων, δυσκολεύομαι να ακούω –δεν σχολιάζω κομματικά– ότι νόμοι δεν θα εφαρμοστούν. Δυσκολεύομαι πάρα πολύ να το καταλάβω αυτό. Και πιστεύω ότι καλό είναι να το αποφεύγουμε αυτό, διότι έτσι υποβαθμίζουμε τις αποφάσεις της Εθνικής Αντιπροσωπείας, του νομοθετικού Σώματος.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Να μη λέγονται αυτά. Δεν πρέπει να λέγονται κατά τη γνώμη μου. Αισθάνομαι ως Βουλευτής, είκοσι επτά χρόνια εδώ, όταν το ακούω, απ' όπου κι αν το ακούω –και από την παράταξή μου παλιότερα– πάρα πολύ άσχημα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν είναι για σας προσωπικά. Ορίστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αισθάνθηκα την ανάγκη να κάνω αυτή τη διευκρίνιση, γιατί χθες ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας αναφέρθηκε στους λόγους μου, μετά από μένα, όσον αφορά το ζήτημα της εφαρμογής των νόμων.

Και θέλω να ξεκαθαρίσω ότι είμαστε εδώ, γιατί σεβόμαστε το ναό της δημοκρατίας, σεβόμαστε το Κοινοβούλιο, δίνουμε τη μάχη μας, όπως βλέπετε, εκ του συστάδην, προσέχουμε τι ψηφίζουμε. Διαφωνούμε με την Κυβέρνηση, όταν επιχειρεί να υποκλέψει στην πραγματικότητα την ψήφο των συναδέλφων Βουλευτών –γιατί αυτό γίνεται σήμερα– με ένα νομοσχέδιο, στο οποίο πραγματικά δεν γνωρίζουν οι συνάδελφοι τι ψηφίζουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν το είπα...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Αυτή είναι η αλήθεια. Λυπάμαι που το λέω, αλλά αυτή είναι η αλήθεια. Και τι κάνουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Παπουτσή, δεν το είπα...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Δηλώνουμε την πρόθεσή μας να συνεχίσουμε τον πολιτικό μας αγώνα υπέρ του δημοσίου συμφέροντος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Παπουτσή, ακούστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ο πολιτικός αγώνας, κύριε Πρόεδρε, δίνεται μέσα στη Βουλή, στα πλαίσια του κοινοβουλευτικού ελέγχου, αλλά ταυτόχρονα δίνεται και στους δρόμους μαζί με τους εργαζόμενους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η παρατήρησή μου ήταν γενικότερη. Δεν μπορεί να λέμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι δεν θα εφαρμόσουμε το νόμο. Βεβαίως, όταν ένα κόμμα γίνει κυβέρνηση, έχει δικαίωμα και υποχρέωση, ενδεχομένως, να αλλάξει το νόμο. Αλλά το «δεν εφαρμόζω το νόμο» απ' όπου κι αν προέρχεται...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Δεν είπα «δεν εφαρμόζω». Είπα ότι δεν θα εφαρμοστεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): ... κι απ' την δική μου παράταξη κάποτε προερχόταν αυτό, δεν ακούγεται καλά, ιδιαίτερα μέσα στην Αίθουσα. Γενικότερα δεν ακούγεται καλά. Ο πολίτης, ο οποίος ακούει το Βουλευτή ή τον Υπουργό ή το κοινοβουλευτικό στέλεχος να λέει ότι δεν θα εφαρμόσουμε τους νόμους, γιατί να σεβαστεί τους νόμους του κράτους; Και στο κάτω-κάτω δεν έχει και τις ευθύνες, τις οποίες έχουμε εμείς ως εκπρόσωποι...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Εδώ δεν τους σέβεται η Κυβέρνηση τους νόμους του κράτους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν το λέω για σας, κύριε Παπουτσή. Ξέρω και την ευπρέπειά σας και το ήθος σας. Είναι μια αφορμή γενικότερη μια επισήμανση. Είναι μια αφορμή να κάνω την παρατήρηση.

Θέλω να κάνω γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής σαράντα δύο σπουδαστές και τρεις συνοδοί καθηγητές από το 10ο Τ.Ε.Ε. Πάτρας.

Τους καλωσορίζουμε και τους ευχόμαστε καλές σπουδές.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσει ο

κύριος Υπουργός; Μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα μιλήσει ο κ. Παυλίδης, επειδή ζήτησε το λόγο πριν. Έξι λεπτά υπομονή, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εγώ σέβομαι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το ξέρω ότι το κάνετε αυτό και επομένως, κύριε Παυλίδη, έχετε το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Αν θέλει ο κ. Κακλαμάνης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εντάξει, σας παραχωρεί τη θέση του ο Πρόεδρος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσω μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε τότε, κύριε Παυλίδη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Θα μου επιτρέψτε, κύριοι συνάδελφοι, να αποτανθώ στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παπουτσή. Κύριε Παπουτσή, χθες εκάμαμε χρήση του όρου whip, μαστίγιο, μαστίγωμα κοινοβουλευτικό. Είναι, όμως, τέχνη το μαστίγωμα. Εσείς το παρακάματε. Άτεχνη χρήση του μαστιγίου.

Σοβαρά μου λέτε, κύριε Παπουτσή, ότι εμένα μου υποκλέπτουν την ψήφο μου οι κυβερνητικοί; Ο συνάδελφος κ. Βουλγαράκης υποκλέπτει την ψήφο μου; Ο Παυλίδης, δηλαδή, αφιείται εις χείρας Βουλγαράκη, στα κύματα, στα πελάγη και υποκλέπεται η ψήφος μου; Πού τα βρήκατε αυτά γραμμένα;

Υποκλέπεται η ψήφος τινός εκ των συναδέλφων σας, της οποίας πτέρυγος, που θα ήθελε να πει «ναι» σε κάποιο άρθρο που φέρει την υπογραφή σας; Δηλαδή, αν συνάδελφος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πει στο άρθρο 1 ή 2 «ναι», με υπογραφήν Παπουτσή, υποκλέπεται η ψήφος του; Πού τα βρήκατε αυτά γραμμένα;

Και επανέρχομαι εις την θεωρία που διακηρύττετε και καλώς την παρετήρησε ο Πρόεδρος κ. Σούρλας. Κοινοβούλιο. Νόμος του κράτους μεθαύριο. Θα πάτε κόντρα στο νόμο του κράτους; Διακήρυξη της παρανομίας δηλαδή; Αμ, τότε αλλάζουμε το καθεστώς. Αλλάζετε το καθεστώς!

Και χθες έκαμα μνεία της καλής θητείας σας εις την Εσπερία. Δεν έχω κανένα λόγο να το αποκρύπτω. Αυτά, όμως, εμάθατε εκεί έξω;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ξέρετε πόσα έχουμε ακούσει στην Εσπερία;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Αυτά μας φέρντε από την Εσπερία;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Και αυτά.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Το «κόντρα στους νόμους του κράτους»; Δεν έχω ακούσει κανένα Γάλλο, εγώ, Εγγλέζο, Βέλγο –μετέχω κι εγώ σε διεθνείς οργανισμούς- να λέει «πάμε κόντρα στους νόμους του κράτους».

Διατυπώνουμε την άποψή μας εδώ, τελικώς βγαίνει μια απόφαση και γίνεται νόμος του κράτους.

Πάμε τώρα σε αυτά που είπατε καθ' όσον αφορά σε αυτό καθ' αυτό κυρίως το κείμενο. Το άρθρο 3 το καταστήσατε ή επιχειρείτε να το καταστήσατε επίκεντρο του ενδιαφέροντος της Βουλής, προκειμένου να αποφύγετε τα δύο προηγούμενα άρθρα. Είναι τόσο φανερή αυτή η αγωνιώδης προσπάθειά σας να ξεφύγετε απ' όσα περιγράψατε εσείς και υπογράψατε για τα λιμάνια, τα οποία τα καταστήσατε –κατά τη δική σας ορολογία- λιμάνια της αγωνίας. Θυμάσθε εκείνο το ωραίο φιλμ, «Το Λιμάνι της αγωνίας»; Όμως, μία φορά προβάλλεται, δεν ξαναπροβάλλεται. Ο Πειραιάς λιμάνι της αγωνίας; Η Θεσσαλονίκη λιμάνι της αγωνίας; Είναι λιμάνια, τα οποία βάσει δικών σας πρωτοβουλιών θα αποκτήσουν μια άλλη δυνατότητα καλύτερης δραστηριοποίησης και καλύτερης αποδόσεως.

Μου μιλάτε περί διαφόρων μονοπωλίων. Δεν μου λέτε: Θα έρθει εδώ μια εταιρεία να πάρει σε διεθνή διαγωνισμό το Σ.ΕΜΠΟ.. Θα έρθει να το πάρει, για να κάθεται και να βλέπει το Σ.ΕΜΠΟ. εδώ στον Πειραιά ή στη Θεσσαλονίκη τον έκτο προβλήτα; Φορτία θα φέρει. Ο Οργανισμός Λιμένος Πειραιώς και ο Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης, με τις δυνατότητες που έχουν, πράγματι έχουν να παρουσιάσουν καλή δραστηριότητα. Ποια είναι η αγωνία σας στο «λιμάνι της αγωνίας», κατά τη δική σας περιγραφή; Η καλύτερη δραστηριότητα. Εάν υποθέσουμε

ότι θα έρθει η «COSCO», τι θα κάνει; Κάνω μνεία ονόματος, το οποίο συζητείται. Φορτία θα φέρει. Εκατομμύρια εμπορευματοκιβώτια διακινεί στον κόσμο. Για να το επιλέξει, σημαίνει πως το εντάσσει στο γενικό της σχεδιασμό. Τα φορτία μας λείπουν. «Χωράφια» σαν το Σ.ΕΜΠΟ. είναι γεμάτη η Μεσόγειος. Σοβαρά μου λέτε ότι ο Πειραιάς είναι ο μοναχογιός και η Θεσσαλονίκη μοναχοκόρη; Ε, μην το παρακάνουμε πια και να λέμε ότι είμαστε οι μοναδικοί στον κόσμο! Είναι γεωγραφικά καλή η τοποθεσία τους, αλλά δεν είμαστε και μοναχοπαίδια.

Κύπρος. Έχετε πάει στην Κύπρο και στη Λεμεσό και στη Λάρνακα; Μια φορά, θα θυμάσθε, πήγαμε και μαζί. Τα λιμάνια που αναφέρετε, είναι στην Ανατολική Μεσόγειο. Ο ανταγωνισμός θα αναπτυχθεί μεταξύ των λιμανιών; Μεταξύ των διεθνών διαχειριστών θα αναπτυχθεί ο ανταγωνισμός. Όλες αυτές οι θεωρίες ότι θα ακριβύνουν τα κόμιστρα, άρα το κόστος ζωής θα ανέβη και τα εισαγόμενα προϊόντα, δια των εταιρειών που θα τα μεταφέρουν δια των containers, τα θεωρώ ως υπερβολές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τι θέλω να σας πω; Το άρθρο 3, όσο και αν αγωνιάτε να το καταστήσατε το επίκεντρο του ενδιαφέροντος, δεν είναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Πράγματι.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Επίκεντρο του ενδιαφέροντος είναι οι υπογραφές σας –το άρθρο 1 και άρθρο 2- οι οποίες υπογραφές σας έχουν μπει κάτω από κείμενα που έχουν προβλέψει τα πάντα. Γι' αυτό τότε σας χειροκροτήσαμε. Έχετε προβλέψει την απελευθέρωση παροχής λιμενικών υπηρεσιών, άρθρο 3 παράγραφος 7 στη μία σύμβαση και άρθρο 3 παράγραφος 7 στην άλλη σύμβαση. Πανομοιότητες είναι. Καλώς το επράξατε. Και έρχεται τώρα το άρθρο 3 και λέγει ότι, εάν θα αλλάξει το γενικό νομοθετικό πλαίσιο, τότε θα έχει τη δυνατότητα το κράτος μας να παραχωρεί το δικαίωμα στην «Ο.Λ.Π. Α.Ε.» να κάνει τις ρυθμιστικές παρεμβάσεις που είναι απαραίτητο να γίνουν κατ' εκείνη την εποχή. Το πότε θα αλλάξει είναι μια άλλη ιστορία. Όποτε τελικά η Ευρωπαϊκή Ένωση δια των οργάνων της, στα οποία μετέχουμε και εμείς, πάρει μια κάποια απόφαση, διάφορη της σημερινής. Ίσαμε τότε δεν αλλάζει τίποτα, ισχύει ό,τι τώρα έχουμε στα χέρια των διοικούντων, τα δύο λιμάνια Ο.Λ.Π. και Ο.Λ.Θ., και πάντως έχουμε σαν οδηγό τα κείμενα που φέρουν την υπογραφή σας.

Κύριοι συνάδελφοι, «αποτάσσεσθε το σατανά» λίγο καθυστερημένα. Εγώ στη θέση σας θα εψήφιζα τα άρθρα 1 και 2. Στο άρθρο 3 και εις τα υπόλοιπα κρατήσατε τις όποιες επιφυλάξεις. Το ότι δεν το κάνετε, σημαίνει ασυνέπεια. Σας έκαμε τη μεγάλη τιμή η Βουλή να φέρει προς συζήτηση κείμενα με τις υπογραφές σας. Μεγάλη τιμή! Σπανίως γίνεται αυτό, προηγούμενης κυβερνήσεως Υπουργών αποφάσεις να έρχονται στη Βουλή και να λέμε ότι θα είναι οδηγοί μας. Ψηφίστε τα άρθρα 1 και 2, κρατήστε επιφυλάξεις στο άρθρο 3 ή σε άλλο άρθρο, αλλά ψηφίστε τουλάχιστον αυτά που υπογράψατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Παυλίδη.

Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Παντελάκη.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα ακολουθήσω πλέον τη συζήτηση που αφορά τον καυγά, ανάμεσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στη Νέα Δημοκρατία, για το ποιο είναι καλύτερο μοντέλο διαχείρισης των λιμένων.

Το θέμα είναι το εξής: Ιδιωτικοποίηση, τι σημαίνει; Αρχίσαμε τώρα να μιλάμε εγκυκλοπαιδικά. Ιδιωτικοποίηση για μας, λοιπόν, σημαίνει αυτό που έχει ξεκινήσει εδώ και χρόνια το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και συνεχίζει η Νέα Δημοκρατία, τις πηγές πλούτου της χώρας, τους στρατηγικούς τομείς της οικονομίας, όταν τους παίρνει ο ιδιώτης. Δεν μιλάμε για την κυριότητα. Ακούσαμε τώρα και άλλο θέμα. Ο Υπουργός επενδύει με την κυριότητα; Κάνουν μεταβίβαση της γης, της κυριότητας;

Εγώ βάζω τώρα το εξής ερώτημα: Ποιος κερδίζει από αυτή τη διαδικασία, από αυτήν την ανάπτυξη, ποιος κερδίζει; Κερδίζει ο ελληνικός λαός; Δεν κερδίζει ο ελληνικός λαός. Είναι συγκεκριμένοι ποιοι κερδίζουν από αυτήν την ανάπτυξη. Ψίχου-

λα, κόκαλα παίρνει ο ελληνικός λαός από αυτήν την ανάπτυξη και αυτοί που ωφελούνται, είναι οι παίκτες που μπαίνουν μέσα σ' αυτή τη διαδικασία της ανάπτυξης. Αυτό είναι και είναι καθαρό αυτό το πράγμα. Μάλιστα, ήταν και προκλητικό αυτό που ειπώθηκε, να έχουμε και ευγνωμοσύνη στους εφοπλιστές από τον Υπουργό που μας είπε ότι η ναυτιλία προσφέρει στην Ελλάδα 2.000.000 ευρώ την ώρα. Δεν κερδίζει, ούτε 1 ευρώ ο ελληνικός λαός, από τον τεράστιο πλούτο που έχουν οι εφοπλιστές, για να μιλάμε καθαρά.

Οι παραγγελίες, έως το 2007, ήταν πεντακόσια εξήντα έξι νέα πλοία. Το Φλεβάρη του 2007, με τα τελευταία στοιχεία, ήταν τρεις χιλιάδες εξακόσια ενενήντα έξι πλοία, που αν σ' αυτά τα πλοία τους έπαιρναν έναν-έναν ναυτεργάτη, δεν θα υπήρχε ανεργία. Την ίδια στιγμή, για να δούμε και τη διαφορά, το 1995 είχαμε πέντε χιλιάδες πεντακόσιους εβδομήντα δύο ναυτικούς και το 2004, το εργατικό δυναμικό είναι τρεις χιλιάδες εκατόν εβδομήντα τέσσερις. Δηλαδή, κατιούσα η πορεία του ναυτεργατικού δυναμικού και ανιούσα η πορεία των εφοπλιστών. Αλλά αυτόν τον πλούτο τον παράγουν αυτοί που δουλεύουν στα καράβια. Γι' αυτό λέμε ότι οι ναυτικοί μπορούν χωρίς εφοπλιστές, αλλά οι εφοπλιστές, χωρίς τους ναυτικούς δεν μπορούν, χωρίς τους εργάτες. Αυτό είναι το ζήτημα.

Άκουσα και από το ΛΑ.Ο.Σ. που είπε, τι θα γίνει, αν πάρουν τα λιμάνια μας οι ξένοι. Αν τα πάρουν οι Άραβες ή οι Κινέζοι θα δίνουν λεφτά στους Έλληνες; Μα, επιτέλους, ας συνεννοηθούμε. Είτε Έλληνες τα πάρουν είτε Άραβες τα πάρουν εδώ μετράει ότι το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα και λειτουργεί με βάση τους νόμους της αγοράς, της ελεύθερης κίνησης του κεφαλαίου. Αυτή είναι η ουσία.

Το τελευταίο που θέλω να πω, κύριε Πρόεδρε, είναι το εξής: Μην ανησυχείτε από αυτό που αναφέρθηκε από τον κ. Παπουτσή, ότι όταν θα έρθει θα ανατρέψει τους νόμους κ.λπ.. Είναι τουφεκιές στον αέρα. Είναι αυτά που χρόνια λένε και στην προηγούμενη κυβέρνηση, ότι όταν θα έρθουν, θα ανατρέψουν τους νόμους Σιούφα και συνέχισαν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Και όταν τα λέτε εσείς σαν Κομμουνιστικό Κόμμα, είναι στον αέρα και αυτά;

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κατάλαβα πολύ καλά αυτό που λέτε. Βεβαίως, όταν το λέμε εμείς, το συνειδητοποιείτε ότι το εννοούμε. Όταν υπάρχει μια λαϊκή εξουσία, σαφέστατα θα τα αλλάξει. Εδώ θα αλλάξει το σύστημα ολόκληρο. Αλλά πιστεύω ότι γίνεται και μία προσπάθεια –όχι από εσάς, γενικότερα– για να μην φοβηθεί ο κόσμος. Σου λέει είναι νόμος, πρέπει να τον τηρήσω. Όχι. Ίσα, ίσα. Ανάλογα με το συσχετισμό των πολιτικών δυνάμεων, αυτό θα κρίνει, εάν οι νόμοι θα εφαρμόζονται ή όχι, όταν είναι σε βάρος του κόσμου.

Αρα, είναι ανοικτό το πεδίο, οι νόμοι που θα ψηφιστούν από την Κυβέρνηση σήμερα αν θα είναι σε βάρος των εργαζομένων –και είναι– και είμαστε απέναντι σ' αυτόν τον κόσμο που πλήττεται, όχι μόνο από το νομοσχέδιο με τα λιμάνια, αλλά και συνολικότερα από τη βάρβαρη επίθεση που δέχεται, ένα δυνατό ενωμένο κίνημα που θα αμφισβητεί, όχι μόνο την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αλλά την τάξη που στηρίζει η Νέα Δημοκρατία, τότε έχει τη δύναμη αυτό το κίνημα να εμποδίσει, να ανατρέψει σήμερα νόμους και αύριο να πάρει την εξουσία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εγώ είμαι οπαδός του *Dura lex sed lex* και είμαι και οπαδός και θαυμαστής και θιασώτης του Ρήγα του Βελεστινλή. Πάνω από όλα οι νόμοι, σεβαστοί από όλους.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Μόνο που η ελευθερία που έχουμε σήμερα είναι ελευθερία κεφαλαίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτό θέλει πλειοψηφία του ελληνικού λαού, τι να κάνουμε;

Το λόγο έχει ο κ. Παπουτσης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μια διευκρίνιση μόνο, γιατί ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συναγερμού κ. Αϊβαλιώτης, είχε την καλοσύνη να μου διευκρινίσει ότι στο Πρακτικό της ψηφοφορίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δεν είχα δει εγώ –δεν φαινόταν καλά, δεν ήταν καλά τυπωμένο– το όνομα του κ. Καρτζαφέρη. Πράγματι, υπήρχε και συμμετείχε

στη ψηφοφορία, μαζί με τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., του Κ.Κ.Ε. και του Συνασπισμού και ορισμένων της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι υπερψήφισαν επί της προτάσεως για την απόρριψη της οδηγίας για την απελευθέρωση των λιμανιών, σε αντίθεση με τον Υπουργό κ. Χατζηδάκη, την κ. Κράτσα και την συνάδελφο κ. Κασσιώτου, οι οποίοι ψήφισαν, υπέρ της απελευθέρωσης των λιμενικών υπηρεσιών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτό επιβάλει η κοινοβουλευτική τάξη. Και κύριε Παπουτσή, δεν είναι Συναγερμός, είναι Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός. Ολόκληρο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Χάριν συντομίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εν συντομία είναι ΛΑ.Ο.Σ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με τη σύμφωνη γνώμη των συναδέλφων, αποφεύγω να χρησιμοποιώ την έκφραση ΛΑ.Ο.Σ., γιατί όλοι είμαστε εκπρόσωποι του λαού στην Αίθουσα αυτή και υπάρχει σύγχυση. Επομένως, Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός ή Συναγερμός είναι η καλύτερη ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ!

Υπήρχε και άλλος Συναγερμός, ο οποίος έχει τη δική του ιστορία.

Ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Κακλαμάνης έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ θα ήθελα να επανέλθουμε για λίγο στο σοβαρό θέμα που θεωρήσατε ότι έκλεισε με τη δική σας παρέμβαση.

Έχω την άποψη –επανελημμένως τη διατυπώνω– ότι χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια και από το Προεδρείο και από τα κόμματα, αλλά κυρίως, από κάθε έναν από τους εκπροσώπους του ελληνικού λαού στο Κοινοβούλιο –που το απεριόριστο δικαίωμα γνώμης και ψήφου που έχουμε σημαίνει και μια μεγάλη δέσμευση απέναντι στον ελληνικό λαό– να διατυπώνουμε τη γνώμη μας και να ψηφίζουμε κατά συνείδηση. Διότι ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος αίφνης προχθές, πριν κατατεθεί καν το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, προεξόφλησε ότι θα ψηφιστεί και από τους εκατόν πενήντα δύο Βουλευτές της Πλειοψηφίας.

Αυτό είναι ύβρις εναντίον όλων, όχι μόνο των συναδέλφων της Πλειοψηφίας, αλλά και υμών, διότι αποκλείει τη δυνατότητά μας, μέσα από ένα δημοκρατικό διάλογο, να πείσουμε ή να πεισθούμε για τις απόψεις τις ορθές –θα κριθεί τελικά από τη Βουλή– οποιασδήποτε πλευράς.

Χωρίς να το συνειδητοποιούμε, κύριε Πρόεδρε, διολισθαίνουμε σιγά-σιγά, ανεπαισθήτως. Όπως είπε ο ποιητής «διολισθαίνουμε στην αφυδάτωση της Κοινοβουλευτικής δημοκρατίας». Το βάθρο της δημοκρατίας, έλεγε ο Γεώργιος Παπανδρέου, είναι η δικαιοσύνη. Και οι λειτουργοί της δικαιοσύνης κατεδαφίζουν αυτό το βάθρο. Εσείς είστε γιατρός, εγώ ως νομικός μπορώ περισσότερο, μετά λόγου γνώσεως, να πω ότι είναι κατεδάφιση του βάθρου της δημοκρατίας όταν έρχεται ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου και καταφρονεί το Συμβούλιο της Επικρατείας, από το οποίο επίκειται η έκδοση της απόφασης, από την οποία εξαρτάται ο σεβασμός ή όχι ατομικών δικαιωμάτων των ελλήνων πολιτών και όταν η ηγεσία του Συμβουλίου της Επικρατείας, δεν συγκαλεί την Ολομέλεια –έχει περάσει ένας χρόνος– να επανασυζητήσει και να εκδώσει επιτέλους την απόφαση στο ερώτημα που έχει τεθεί στο δικαστήριο. Και είναι κατεδάφιση αυτού του βάθρου, όταν ο ίδιος εισαγγελικός λειτουργός εκδίδει αυτή την απαράδεκτη εγκύκλιο.

Αν ήγουν Υπουργός Δικαιοσύνης, θα τον καλούσα σε απολογία και θα ζητούσα τη δίωξη του κύριε Πρόεδρε. Διότι, ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου δεν δικαιούται να καταθέτει γνωμοδοτήσεις σε οποιονδήποτε κρίνει ότι ζημιώνεται από τη μία ή την άλλη απεργία. Αυτή είναι δουλειά των νομικών παραστατών, των δικηγόρων κάθε πολίτη.

Δεν μπορεί ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου να τέμνει με μία γνωμοδότηση, με μία εγκύκλιο τόσο σοβαρά ζητήματα που έχουν να κάνουν με την προστασία συνταγματικών δικαιωμάτων, όπως είναι το δικαίωμα της απεργίας ή δικαιωμάτων που αφορούν την ιδιοκτησία, τις υπηρεσίες. Τι είναι αυτό; Είμαστε Κοινοβούλιο ή τον τόπο κυβερνά ο Άρειος Πάγος και ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου;

Έρχομαι λοιπόν στο θέμα ουσίας, διότι, κύριε Πρόεδρε, τι θα πείτε στον πολίτη που τον καλείτε –και καλά κάνετε– να σεβαστεί τους νόμους; Ο Σωκράτης ήπια το κώνειο, διότι είπε «κακοί οι νόμοι, αλλά είναι οι νόμοι» ή όπως είπατε και εσείς «*dura lex, sed lex*». Ωραία, εμείς οι νομοθέτες το λέμε. Να δούμε όμως ποια απήχηση έχουν αυτά στη συνείδηση των πολιτών.

Στην περιφέρειά σας, κύριε Πρόεδρε, ένας πολίτης, ένας εργαζόμενος από το λιμάνι του Βόλου μπορεί να σκέπτεται ότι άβριο και το δικό σας λιμάνι αρχίζει να γίνεται πολύ προσοδοφόρο. Ενδεχομένως να έχει, με βάση αυτή τη λογική της Κυβέρνησης, την ίδια τύχη που έχει ο Πειραιάς και η Θεσσαλονίκη.

Θα σας ρωτήσει, «Σ' αυτό το κείμενο των διακοσίων δέκα πέντε σελίδων, το νομοθετικό κείμενο είναι τριάντα σελίδες». Τα υπόλοιπα είναι ολόκληρα κιβώτια αγαπητέ, κύριε Παυλίδη, κουτιά, σχέδια επί σχεδίων, μελέτες επί μελετών. Θα τολμήσει οποιοσδήποτε εδώ –και εσείς που γνωρίζετε ως πρώην Υπουργός Ναυτιλίας το θέμα και ο κ. Βουλγαράκης ή ο κ. Καμμένος– να πει ότι όλα αυτά τα έχει μελετήσει και δίνει ψήφο κατά συνείδηση, όπως ορίζει το Σύνταγμα; Να δούμε, λοιπόν, πώς νομοθετούμε. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, εσείς μεν ως Πρόεδρος του Σώματος, φροντίζοντας για την ευταξία, θα πείτε την άποψή σας και με σεβασμό θα την ακούσουμε. Εδώ, όμως, μιλάμε για το νομοθετικό έργο μιας Κυβέρνησης, η οποία έχει ρίξει τη χώρα στο σκοτάδι αυτή τη στιγμή, διότι νόμο τον οποίο ψήφισε σχεδόν ομοφώνως η Βουλή το 1999, όπως ξέρετε, δεν τον εφαρμόζει.

Και με μία παράγραφο κάποιου από τα εκατόν εξήντα άρθρα, που θέλει απενευστί να συζητηθούν και να ψηφιστούν μετά απενευστί από τη Βουλή, τον γράφει στα παλιά της τα παπούτσια, ένα νόμο τον οποίο ψήφισε η ίδια η Νέα Δημοκρατία ως αντιπολίτευση.

Τι θα πούμε για το σεβασμό των νόμων, αν τον πρώτο νόμο του Κοινοβουλίου, τον Κανονισμό του, τον κατασπαράσσουμε; Έπρεπε να έρθει το Επισημειωτικό Συμβούλιο της Βουλής, να μας πει αυτό που μόνο τυφλοί μπορούν να μην κατανοούν;

Αν διαβάσετε τον Κανονισμό, εκεί λέει ότι αν τα 2/5 μιας επιτροπής ζητήσουν την προσέλευση κάποιου προσώπου, αυτή η προσέλευση είναι υποχρεωτική. Αν εδώ, λοιπόν, καταργούμε τους νόμους, το βασικό, τον καταστατικό νόμο της δημοκρατίας, το Σύνταγμα, που αναθέτει στη Βουλή να οργανώνει τις εργασίες της, όπως και τον Κανονισμό, που με βάση τη συνταγματική εξουσιοδότηση, καταρτίζει και ψηφίζει η Βουλή, τι θα πούμε στον πολίτη;

Κύριε Πρόεδρε, αυτό το νομοσχέδιο εγώ φρόντισα να το κατανοήσω μέσα από τα Πρακτικά της επιτροπής, επειδή δεν είμαι μέλος της. Παρακολούθησα επίσης όλες τις τοποθετήσεις των κομμάτων και του Υπουργού.

Λυπάμαι, διότι δεν θέλω ποτέ αυτά που λέω να έχουν προσωπικές αιχμές. Δεν μπορώ όμως να δεχθώ ότι ενσυνειδήτως –άλλωστε ανέφερα πριν τον όγκο των κειμένων και των στοιχείων– έρχεται ένας Υπουργός, ένας εκπρόσωπος του λαού, που πήρε ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή και ρίχνοντας στάχτη στα μάτια όλων μας –και πρέπει να είμαστε αφελείς για να το δεχθούμε αυτό– μας λέει «φέρνω νόμο για να κυρώσω δύο συμφωνίες, δύο συμβάσεις». Από πού προκύπτει αυτή η υποχρέωσή σας;

Το λένε; Λέει η σύμβαση στο ακροτελεύτιο άρθρο, η παρούσα θα κυρωθεί με νόμο; Το λέει κάποιος νόμος ή αυτό που κατά κόρον έχει λεχθεί και κάνετε ότι δεν το ακούτε, ότι είναι το άρθρο 3; Διότι αν όλα αυτά που λέτε μπορούσατε να τα κάνετε με τις δύο συμβάσεις δεν υπήρχε λόγος να ταλαιπωρείτε ούτε τη Βουλή ούτε να δέχετε τους δικούς μας μύθρους. Άρα, οι συμβάσεις αυτές καθεαυτές δεν δίνουν αυτό το δικαίωμα. Αλλά πρέπει να μας πείτε: Δεν εφαρμόζονται οι συμβάσεις αυτές; Είναι στον αέρα μετέωρες; Πρέπει να υπάρχει τεράστιο ζήτημα και λειτουργικό για τον Ο.Λ.Π. και τον Ο.Λ.Θ. και για ένα σωρό υποθέσεις που θα αχθούν στα δικαστήρια. Άρα, λοιπόν, κρύβεστε πίσω από το δάχτυλό σας. Το άρθρο 3 είναι το θέμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής): Μου επιτρέπετε μία διακοπή;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ευχαρίστως αρκεί να μου κρατηθεί ο χρόνος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τέλος πάντων μία μικρή διακοπή, κύριε Υπουργέ, γιατί έχει περάσει ο χρόνος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής): Πάντα ο κύριος Πρόεδρος έχει την άνεση να μιλάει λίγο παραπάνω, γιατί κατ' αρχήν το δικαιούται, αλλά δεύτερον έχει τη δυνατότητα να λέει πράγματα που είναι χρήσιμα.

Κύριε Πρόεδρε, ουσιαστικά η κύρωση των δύο συμβάσεων δια νόμου, που είναι μία συνήθης πρακτική, όπως γνωρίζετε –δεν είναι βεβαίως υποχρεωτικό, αλλά είναι μία συνήθης πρακτική– ουσιαστικά τι κάνει; Εξυπηρετεί δεκάδες αποφάσεις, οι οποίες εν τω μεταξύ έχουν ληφθεί από τον Ο.Λ.Π. και τον Ο.Λ.Θ., έχουν στηριχθεί στις συμβάσεις αυτές, ως να έχουν ισχύ νόμου, οι οποίες μέχρι τώρα δεν είχαν. Πρακτικώς, λοιπόν, τι κάνουμε; Νομιμοποιούμε αναδρομικώς δεκάδες αποφάσεις των συμβουλίων, οι οποίες έχουν παρθεί και οι οποίες στηρίζονται σε νόμο που δεν υπάρχει. Υπάρχει μόνο σύμβαση. Άρα, λοιπόν, αυτό που κάνουμε ουσιαστικά είναι θεραπεία των αποφάσεων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μάλιστα.

Κύριε Πρόεδρε, όταν κάνει κανείς ένα λάθος και προσπαθεί να το διορθώσει, συνήθως το διορθώνει με μεγαλύτερο λάθος. Εγώ θα συνιστούσα στον κύριο Υπουργό, μια και μου αναγνωρίζει –εγώ νομίζω ότι όλοι λέμε χρήσιμα πράγματα εδώ– ότι λέω χρήσιμα πράγματα και μου κάνει και αυτή τη φιλοφρόνηση, θα του συνιστούσα, ευθέως πείτε, κύριε Υπουργέ, νομίζουμε ότι πέρα από τις άλλες εγκαταστάσεις, τα κτήρια, ότι προβλέπουν οι συμβάσεις αυτές, που σωστά τα δημόσιο.... Και εδώ θέλω να πω ότι το κρατικιστικό, κατά την άποψή σας, ΠΑ.ΣΟ.Κ. έδωσε στον Οργανισμό, αποκέντρωσε αυτές τις διαδικασίες και αυτή είναι η διαφορά μας από το δογματισμό, είτε του κρατισμού, που τον ακούμε από τα δύο κόμματα τα άλλα της Αριστεράς είτε από το δογματισμό της ασύδοτης ελεύθερης αγοράς. Αυτός είναι ο ρόλος ενός δημοκρατικού σοσιαλιστικού κόμματος, να μην είναι δογματικό, να κοιτάζει τι χρειάζεται το κράτος. Χρειάζεται το κοινωνικό κράτος, χρειάζεται να είναι ο διαπληκτής για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος και των πολιτών στον ανταγωνισμό των συμφερόντων της αγοράς. Αλλά εσείς βάζετε και μία διάταξη –σωστά σας το επεσήμανε ο κ. Παπούτσης– που αχρηστεύετε και την Επιτροπή Ανταγωνισμού.

Και εγώ θέλω να σας πω ευθέως ότι κανείς δεν σας ζητάει να κυρώσετε τις συμβάσεις. Σας είπε κανείς ότι η υπ' αριθμόν τάδε απόφαση εκρίθη από το τάδε δικαστήριο ότι δεν είναι νόμιμη, διότι δεν ορίζεται επικεκυρωμένης συμβάσεως; Να μας την φέρετε. Μην λέτε πράγματα, τα οποία βλάπτουν.

Νομίζω, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, και κλείνω ότι εδώ είναι σαφές το εξής που είναι και όνειδος για τον τόπο μας. Και αλλού οι πολυεθνικές δρουν, αλλά εδώ πια προεξοφλούν τι θα κάνει το κράτος, τι θα κάνει η Βουλή και μετά προχωρούν. Εδώ είναι προφανές ότι οι ενδιαφερόμενοι –και πολλά λέγονται, αλλά σέβομαι αυτόν το χώρο και δεν πρόκειται εγώ να αναφέρω, ούτε τους εκδότες ούτε τους άλλους οικονομικούς παράγοντες– αντί να περιορίζονται στο υποτιθέμενο αυτό έργο και αποστολή της ενημέρωσης του λαού, κάνουν και μπίζνες με όλες τις κυβερνήσεις και βρίσκουν πρόσφορους και Υπουργούς και Πρωθυπουργούς για να κάνουν τις δουλειές τους.

Κύριε Πρόεδρε, αυτή είναι η υπόθεση. Προφανώς οι μέλλοντες για να εκμεταλλευθούν το σταθμό εμπορευματοκιβωτίων θέλουν ξεκάθαρα πράγματα. Διότι οι δύο συμβάσεις δεν δίνουν αυτό το δικαίωμα στον Ο.Λ.Π. και στον Οργανισμό Λιμένος Θεσσαλονίκης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όσο για την τροπολογία του κ. Παπαγεωργίου, είναι κρίμα κύριε Παπαγεωργίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα σας απαντήσει ο κ. Παπαγεωργίου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Άκουσα χθες ότι κάποια ιδιω-

τική επιχείρηση υγείας είχε 1037% κέρδη μέσα σ' έναν χρόνο! Έλεος πια! Πάρτε γιατρούς, πάρτε νοσοκόμους, για να λειτουργήσει η δημόσια υγεία!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όπως πάντα έχουν ενδιαφέρον οι παρατηρήσεις που κάνετε και οι επισημάνσεις, κύριε Πρόεδρε, για την εφαρμογή των νόμων. Επικαλεστήκατε το άρθρο 60 που λέει ότι ο Βουλευτής έχει απεριόριστο δικαίωμα έκφρασης γνώμης και ψήφου. Όμως στα κόμματα υπάρχουν διατάξεις στους κανονισμούς λειτουργίας όπου τίθεται θέμα κομματικής πειθαρχίας. Και όταν προ δεκαπενταετίας, νεαρότερος Βουλευτής ων, έθεσα το θέμα του πώς γίνεται να υπάρχει θέμα κομματικής πειθαρχίας κατά παράβαση του άρθρου 60 του Συντάγματος, η απάντηση ήταν ότι έτσι γίνεται. Επομένως, εμείς οι Βουλευτές είμαστε εκείνοι οι οποίοι καταστρατηγούμε το Σύνταγμα και ιδιαίτερα το άρθρο 60.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπτε να σας πω το εξής;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και τότε και σήμερα τα κόμματα, όπως ξέρετε, δεν έχουν ούτε δημοκρατική οργάνωση ούτε λειτουργία, ώστε οι αποφάσεις γι' αυτά τα θέματα να λαμβάνονται από όργανα. Διότι εγώ θυμάμαι μια ερώτηση που είχατε καταθέσει για την υπόθεση Κοσκωτά. Δεν ξέρω ποιο όργανο του κόμματός σας αποφάσισε. Και μάλιστα υπήρξε και η δυνατότητα καμμία εφημερίδα να μην γράψει γι' αυτή την ερώτηση.

Αν θέλουμε, λοιπόν, να λειτουργήσει η κοινοβουλευτική δημοκρατία πρέπει να οργανωθούν τα κόμματα δημοκρατικά, να λειτουργούν δημοκρατικά και οι Βουλευτές να μην είμαστε τόσο «εύκολοι» στη λεγόμενη «κομματική πειθαρχία». Διότι όταν φεύγουμε από δω τότε πολλοί λένε: «Αχ, τι έκανα;» Μα, αυτό είναι το θέμα: να σκέπτεσαι όχι τώρα που είσαι εδώ αλλά τότε που δεν θα είσαι εδώ, τι μούτρα θα έχεις να αντιμετωπίσεις την ελληνική κοινωνία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ας αφιερώσουμε μία συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως για τη δημοκρατική οργάνωση και λειτουργία των κομμάτων. Ίσως θα άξιζε τον κόπο, για να μην ερίζουμε. Διότι έχουν συνταγματική κατοχύρωση τα περι λειτουργίας των κομμάτων.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αϊβαλιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ας προχωρήσουμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Προχωράμε τότε στον κατάλογο των Βουλευτών.

Ο κ. Σκουλάς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Ευχαριστώ, γιατί περιμένω δύο ώρες για να μιλήσω και τελικά αρχίζω να προβληματίζομαι για τη λειτουργία του Κοινοβουλίου.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μιλήσω για την τροπολογία του Υπουργείου Υγείας γιατί βρισκόμαστε ξανά μπροστά στο ίδιο σκηνικό, στο ίδιο σκεπτικό, δηλαδή μια τροπολογία σ' ένα νομοσχέδιο που δεν έχει καμμία σχέση με το αντικείμενο της τροπολογίας. Συνεχίζει η Νέα Δημοκρατία να νομοθετεί μ' αυτόν τον τρόπο, υποβαθμίζοντας τελικά το ρόλο της Εθνικής Αντιπροσωπείας. Από την άλλη πλευρά κάθε νομοσχέδιο το βαφτίζει «μεταρρύθμιση», με αποτέλεσμα να έχουμε το δικαίωμα να πιστέψουμε ότι αυτή η λέξη αποτελεί μια ιδεοληψία κι έναν ψυχαναγκασμό για σας.

Σ' ένα νομοσχέδιο λοιπόν του Υπουργείου Ναυτιλίας που εκχωρεί τα λιμάνια, τον εθνικό πλούτο στους ιδιώτες, η Κυβέρνηση φέρνει τροπολογία για τις εφημερίες των γιατρών, που για τέσσερις μήνες είναι απλήρωτοι για εφημερίες που έχουν ήδη πραγματοποιήσει: ειδικευμένοι και ειδικευόμενοι, μικροί και μεγάλοι στο κέντρο και στην περιφέρεια. Είναι απλήρωτοι παρανόμως. Γιατί πείτε μου: Σε ποια άλλη χώρα για τέσσερις μήνες εργασία θα είναι απλήρωτη η δουλειά σου; Μάλλον μόνο στο Υπουργείο Υγείας, γιατί το ίδιο συμβαίνει και με τις υπερωρίες του νοσηλευτικού προσωπικού.

Ο κλάδος των γιατρών του Ε.Σ.Υ. βρίσκεται σε κατάρρευση. Τα προβλήματα που τον απασχολούν είναι πολλά, όπως: Συν-

θήκες εργασίας που είναι απαράδεκτες, σε κτηριακές υποδομές που καταρρέουν καθημερινά, επιστημονική εξέλιξη των γιατρών τουλάχιστον προβληματική, καθυστέρηση σε κρίσεις για οργανικές θέσεις, καθυστέρηση σε κενές οργανικές θέσεις - ρώτησα και προχθές τον Υπουργό για μια θέση διευθυντή σε νοσοκομείο του Ηρακλείου που είναι κενή από το 2004!- αμοιβές χαμηλές, καθηλωμένες για χρόνια και τέλος, ωράριο εργασίας μεσαιωνικό και εφημερίες απλήρωτες.

Κυρίες και κύριοι, είναι φανερό πως επί κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας το Ε.Σ.Υ. καθημερινά απαξιώνεται. Μέσω της υποχρηματοδότησης και της ελλιπούς στελέχωσης νοσηλευτικού και ιατρικού προσωπικού, της κατασπατάλησης των πόρων, με αδιαφανείς προμήθειες υλικών το Ε.Σ.Υ. απαξιώνεται καθημερινά γιατί δεν στηρίζεται από την Κυβέρνησή σας και βέβαια τα παραπάνω εντάσσονται τελικά στη συνολική πολιτική σας, δηλαδή αυτή της απαξίωσης, αφού πρώτα απ' όλα έχετε δρομολογήσει την απαξίωση του δημόσιου στα μάτια της κοινωνίας γνώμης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΠΑΝΤΖΗΣ**)

Τα νοσοκομεία, για να καταφέρουν να λειτουργήσουν με ασφάλεια, χρειάζονται τουλάχιστον τεσσερις χιλιάδες γιατρούς. Πού είναι αυτοί οι γιατροί, που κάθε φορά εβδομάδα έρχεται ο κ. Αβραμόπουλος εδώ και κάθε φορά λέει ότι θα κάνει προσλήψεις;

Δεν μπορούμε να συζητάμε για εφημερίες με γιατρούς που θα δουλεύουν σαράντα και πενήντα ώρες! Επιτέλους, αυτό θα πρέπει να το λύσετε, να συμμορφωθούμε με τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και των αποφάσεων των ελληνικών δικαστηρίων που μιλάνε για σαράντα οκτώ ώρες για τους ειδικούς και πενήντα οκτώ για τους ειδικευόμενους την εβδομάδα.

Αυτό πρέπει να γίνει όχι μόνο για να τηρήσουμε τους νόμους, αλλά πάνω από όλα για την ασφάλεια των πολιτών, γιατί επιτέλους θα πρέπει να καταλάβετε ότι ένας γιατρός που εργάζεται τριάντα πέντε ώρες συνεχώς δεν μπορεί να παρέχει αξιόπιστες υπηρεσίες υγείας. Δεν μπορείτε να συνεχίζετε να στύβετε άλλο τον Έλληνα γιατρό!

Ο τρόπος λειτουργίας των εφημεριών επιτέλους θα πρέπει να αλλάξει, ο χρόνος να μειωθεί. Ας συζητήσουμε επιτέλους τις αμοιβές του ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού, ούτως ώστε ο γιατρός να αμείβεται γι' αυτό που πραγματικά κάνει, για το λειτούργημα που παρέχει. Με μπαλώματα και παρατάσεις δεν νομίζω ότι μπορείτε να συνεχίσετε να πολιτεύεστε.

Τελειώνω λέγοντας ότι στα νοσοκομεία του Ηρακλείου χθες υπήρχε στάση εργασίας γι' αυτή τη σημερινή κατάσταση που εσείς έχετε τις ευθύνες. Ξανατονίζω ότι έχουν μείνει απλήρωτοι για εργασία υπερωριακή τεσσάρων μηνών, πρωτοφανή γεγονός που δυστυχώς περνάνε ασχολίαστα από το δημόσιο διάλογο!

Η ελληνική κοινωνία έχει γοητευτεί μπροστά στην τηλεόραση από τους κήνοσορες των τηλεπαραθύρων, την ίδια στιγμή που έχει έλθει στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων το ασφαλιστικό, το οποίο η Κυβέρνηση και αυτό με συνοπτικές διαδικασίες προσπαθεί να περάσει λέγοντας ψέματα ότι έκανε διάλογο, αλλά στην επιτροπή είδαμε ότι δεν έγινε κανένας διάλογος. Ο Πρόεδρος της Συνομοσπονδίας Εμπόρων Ελλάδος είπε ότι έκαναν μιάμιση ώρα συζήτηση στο Υπουργείο.

Πώς, λοιπόν, μπορούμε να πιστέψουμε ότι θέλετε να βελτιώσετε και την οικονομία και την κοινωνία στην Ελλάδα; Βλέπουμε τη δική σας πρακτική, να νομοθετείτε βιαστικά, με σχέδια νόμου-εξπρές, με τροπολογίες άσχετες, με νομοσχέδια της Παρασκευής και του Σαββάτου, χωρίς διάλογο, χωρίς επαφή με την κοινωνία, με μια αλαζονεία και μια οίηση, η οποία δεν μπορεί να καταλάβω από πού προκύπτει.

Όμως, να ξέρετε ότι αυτό δείχνει -και μάλιστα ξεκάθαρα- τον ερασιτεχνισμό και την ανεπάρκεια της Κυβέρνησης, ότι δηλαδή δεν μπορείτε στοιχειωδώς να λειτουργήσετε. Είναι ξεκάθαρο ότι δεν μπορείτε να κυβερνήσετε, γιατί η πολιτική αυτή είναι αδιέξοδη, γιατί τελικά η πολιτική της ελεύθερης αγοράς, του laissez faire, δεν μπορεί να οδηγήσει πουθενά.

Όσο και να προσπαθείτε να απαξιώσετε το δημόσιο στην

Ελλάδα, αυτό δεν θα το καταφέρετε, γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι εδώ και θα είναι απέναντί σας!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ και για το ότι ήσασταν σύντομος, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη Β' Περιφέρεια Πειραιά κ. Γιάννης Διαμαντίδης.

Ορίστε, κύριε Διαμαντίδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ξεκινήσω με μια παρατήρηση. Βλέποντας εδώ τον κατάλογο των ομιλητών, διαπιστώνω ότι κανένας Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, με εξαίρεση τον κ. Βαρβιτσιώτη, δεν γράφτηκε για να πάρει το λόγο και να στηρίξει αυτή τη μεγάλη μεταρρύθμιση -που δυο μέρες ακούμε όλοι εδώ, αλλά και στην επιτροπή- της Κυβέρνησης.

Αυτό είναι ένα θέμα -και το θέτω στην Ολομέλεια- για το τι συμβαίνει, για το κατά πόσο οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας μέσα τους στηρίζουν το έργο της Κυβέρνησης και ότι, όπως πολύ καλά είπε προηγουμένως ο Πρόεδρος κ. Κακλαμάνης, το κάνουν μόνο από κομματική πειθαρχία.

Έρχομαι τώρα στην ουσία του νομοσχεδίου. Και ο κύριος Υπουργός, αλλά και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, μας εγκάλυψε γιατί δεν ψηφίζουμε το άρθρο 1 και το άρθρο 2.

Βεβαίως, δεν το ψηφίζουμε! Είμαστε υπερήφανοι για το έργο μας, αλλά δεν το ψηφίζουμε, παρά το γεγονός ότι είναι συμβάσεις που υπογράφηκαν από Υπουργούς του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Γιατί; Για έναν απλό λόγο. Διότι με το άρθρο 3 τι κάνετε; Αλλάζετε το άρθρο 1 και το άρθρο 2!

Κύριε Υπουργέ, οι συμβάσεις που είχαν υπογραφεί από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν για την παραχώρηση του χώρου στον Ο.Λ.Π.. Το άρθρο 3, λοιπόν, τι κάνει τώρα; Δίνει τη δυνατότητα στον Ο.Λ.Π. να παραχωρήσει αυτό το χώρο σε ιδιώτες, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Εμείς, κύριε Πρόεδρε, σαν Βουλευτές του Πειραιά, ρωτάμε: Έχουμε τη δυνατότητα ή θα έχουμε αύριο τη δυνατότητα να πάμε σε εκείνους τους χώρους, να δούμε τους εργαζόμενους, να μιλήσουμε με τους εργαζόμενους; Βεβαίως και δεν θα την έχουμε. Άρα, λοιπόν, γι' αυτό το λόγο είμαστε αντίθετοι.

Και βεβαίως, δεν μας είπε τίποτα ο κύριος Υπουργός και για τη λιμενική πολιτική της Κυβέρνησης. Ποια είναι η λιμενική πολιτική; Τρία χρόνια διατυμπανίζουν το χρηματοδοτικό πρωτόκολλο. Τι έκαναν; Τίποτα. Όμως, μας λέει ότι ο Ο.Λ.Π. δεν έχει τη δυνατότητα από μόνος του να επενδύσει. Και μάλιστα, σε κάποια διάταξη, για να ωριοποιήσει αυτή τη σύμβαση, λέει ότι μετά από πενήντα χρόνια, ο ιδιώτης θα παραχωρήσει στο δημόσιο τις γερανογέφυρες. Δηλαδή, η τεχνολογία του 2058 θα είναι η ίδια τεχνολογία με αυτή του 2008. Δηλαδή, κοροϊδεύομαστε εδώ μέσα.

Είπε ο κύριος Υπουργός ότι είναι περήφανος για τη ναυτιλία. Βεβαίως και είναι υπερήφανος. Και εκείνος και εμείς είμαστε υπερήφανοι για τη ναυτιλία μας. Όμως, εμείς διαφωνούμε με το νομοσχέδιο αυτό, γιατί έχουμε άλλη φιλοσοφία. Δεν διαφωνούμε για την πολιτική που πρέπει να έχουν οι Κυβερνήσεις για την ελληνική Εμπορική Ναυτιλία.

Προχωρώ στο τέταρτο άρθρο, κύριε Πρόεδρε, γιατί στην ουσία, ο Υπουργός μας είπε ότι αυτό είναι το νομοσχέδιο, αυτές είναι οι ρυθμίσεις που αφορούν το προσωπικό. Αυτή τη στιγμή, εδώ έξω, είναι χιλιάδες ο κόσμος που διαδηλώνει κατά του ασφαλιστικού νομοσχεδίου της Κυβέρνησης. Πριν από λίγο υπήρχαν εδώ πέρα ο Δήμαρχος και κάτοικοι του Περάματος, της περιοχής στην οποία εκλέγομαι και εγώ και ο κύριος Πρόεδρος και διαμαρτύρονταν γι' αυτό το νομοσχέδιο.

Και διαμαρτύρεται ο κόσμος για το ασφαλιστικό, όταν αυξάνονται τα όρια συνταξιοδότησης, κατά δύο χρόνια έως πέντε χρόνια σε πολλές περιπτώσεις. Και έρχεται εδώ ο Υπουργός και μας λέει και με το τέταρτο, πέμπτο, έκτο και έβδομο άρθρο του νομοσχεδίου ότι θα μπορούν οι εργαζόμενοι στο λιμάνι να πάρουν πέντε και επτά χρόνια πλασματικής σύνταξης. Από πού προκύπτει αυτό; Δεν είναι σε αντίθεση με το νομοσχέδιο που

συζητήθηκε σήμερα στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων; Πήρε την έγκριση του Υπουργείου Οικονομικών;

Όπως ξέρουμε πολύ καλά, τα νομοσχέδια που έχουν να κάνουν με ασφαλιστικά θέματα, επειδή έχουν daπάνη, έρχονται με εισήγηση, με νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και όχι με νομοσχέδια που φέρνουν άλλα Υπουργεία.

Άρα, λοιπόν, το θέμα είναι πάρα πολύ σοβαρό και δεν είναι θέμα μόνο των υπαλλήλων. Και να ξέρετε και κάτι. Δεν είναι δυνατόν να έχετε τη λογική εξαγοράς των πάντων. Αυτή τη λογική έχετε κι εσείς σήμερα καθώς και η διοίκηση του Ο.Λ.Π.. Να εξαγοράσετε τους δηλαδή εργαζόμενους. Να εξαγοράσετε τους πάντες.

Προχωρώ, κύριε Πρόεδρε, σε ένα άλλο θέμα που αφορά και τον Πειραιά γενικότερα. Πώς θα γίνει ο προβλήτας 3; Εάν αύριο έρθει ο Δήμος Περάματος ή ο Δήμος Πειραιά και φέρουν αντιρρήσεις -που φέρνουν αντιρρήσεις- και κλείσουν τους δρόμους και εμποδίσουν τους επενδυτές να προχωρήσουν στην κατασκευή, τι θα κάνετε; Τι θα πείτε ή τι θα πουν εκείνοι; Μας στερεί τη δυνατότητα ο Δήμος Περάματος; Πήγατε ποτέ να ρωτήσετε τους δημότες του Περάματος τι προβλήματα αντιμετωπίζουν με τα εκατομμύρια των αυτοκινήτων και των επιβατών που διακινούνται από το Πέραμα προς τη Σαλαμίνα;

Τι κάνετε; Κανένα διάλογο. Όπως δεν κάνετε διάλογο με τους εργαζόμενους. Δεν κάνετε με την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Δεν κάνετε διάλογο με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Ο Νομάρχης Πειραιά κατέθεσε μηνυτήρια αναφορά στον εισαγγελέα για τις περιβαλλοντολογικές επιπτώσεις που θα έχει αυτή η επένδυση. Τα λάβατε αυτά υπ' όψιν σας πριν προχωρήσετε; Τίποτα δεν κάνατε, αλλά πήρατε μία απόφαση από μόνι σας. «Αποφασίζουμε και προχωράμε».

Έρχομαι σε ένα άλλο θέμα τώρα, κύριε Πρόεδρε. Επειδή ακούστηκαν διάφορα θέματα και διάφορες εκφράσεις από άλλες πτέρυγες της Βουλής για τις αμαρτίες του ΠΑ.ΣΟ.Κ., για το Ρίο-Αντίριο, για το αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος» κ.ο.κ. από πλευράς του Προέδρου του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., του κ. Αλαβάνου. Εμείς είμαστε υπερήφανοι για το έργο μας αυτό και το έχουμε δηλώσει κατ' επανάληψιν. Και είναι έργα αυτά που σημάδεψαν τη διακυβέρνηση της χώρας μας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και δεν κάναμε πίσω ποτέ και προχωρήσαμε, θα έλεγα. Είναι έργα για τα οποία μιλούσε και μιλάει όλος ο κόσμος.

Αλλά θα πρέπει να πω ότι αυτά που λέμε εδώ και αυτά που είπε και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, δεν είναι τουφεκιά στον αέρα. Θα πρέπει επιτέλους, αυτή η αλαζονεία των δημοσκοπήσεων που υπάρχει στο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. να σταματήσει. Δεν μπορεί να μονοπωλείτε, κύριοι, το ενδιαφέρον σας για τους εργαζόμενους. Μαζί είμαστε στα λιμάνια, μαζί φάγαμε το ξύλο και στη Θεσσαλονίκη και στον Πειραιά, μαζί παρευρεθήκαμε στα δικαστήρια, συμπαραστέκομενοι στους εργαζόμενους. Μην μονοπωλείτε, λοιπόν, το ενδιαφέρον για τους εργαζόμενους. Ενδιαφέρεστε, τουλάχιστον, εξίσου με εμάς.

Θέλω να πω και κάτι άλλο και θα κλείσω. Είχαμε αναφερθεί και στην επιτροπή, κύριε Πρόεδρε -και ο κ. Καστανίδης και όλοι οι Βουλευτές της Θεσσαλονίκης, ο κ. Μαγκριώτης και εμείς οι Βουλευτές του Πειραιά- σχετικά με τα επεισόδια που έγιναν στα δύο λιμάνια. Δεν άφησαν οι δυνάμεις καταστολής, Βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου, εκπροσώπους του ελληνικού λαού, δεν άφησαν το Νομάρχη Πειραιά, δεν άφησαν το Δήμαρχο Πειραιά και το Δήμαρχο Περάματος να πάνε να συνοδεύσουν απλώς τους εργαζόμενους που συμμετείχαν στο διοικητικό συμβούλιο και τους οποίους δεν άφησε η διοίκηση του Ο.Λ.Π. να παρευρεθούν και να πουν την άποψή τους και να μειοψηφήσουν. Αυτό κάναμε και τίποτα άλλο. Δεν πήγαμε να βαιοπραγήσουμε. Αν είναι δυνατόν, Βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου να έχουν τέτοιες σκέψεις! Και προπηλακιστήκαμε. Τα είδαμε όλοι, τα είδε ο ελληνικός λαός στις τηλεοράσεις.

Και περιμέναμε μία ευαισθησία από εσάς, κύριε Υπουργέ, να δώσετε μία απάντηση. Το είπαμε και στην επιτροπή, το λέμε κι εδώ. Δεν είπατε τίποτα απολύτως. Καμμία ευαισθησία. Νομίζω ότι αυτό το πράγμα, αυτή η συμπεριφορά σας, θα σας σηματοδέψει όσο καιρό θα είστε Υπουργός στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε σε μισό λεπτό.

Τέλος, κλείνοντας θέλω να επαναλάβω αυτό που είπα και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος. Εμείς, όταν θα γίνουμε και πάλι Κυβέρνηση με την ψήφο του λαού, θα επαναδιαπραγματευθούμε αυτή τη σύμβαση. Εμείς θεωρούμε ότι αυτή η σύμβαση είναι εις βάρος των εργαζομένων, εις βάρος των συμφερόντων του ελληνικού λαού.

Δηλώνουμε για άλλη μία φορά ξεκάθαρα, για να ακουστεί από την Αίθουσα αυτή, ότι στηρίζουμε τις προσπάθειες και τους αγώνες των εργαζομένων, όχι μόνο στα λιμάνια, αλλά και σε όλους τους τομείς και είμαστε αντίθετοι στην αντεργατική πολιτική της σημερινής Κυβέρνησης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ. Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Λαμπήρης.

ΗΛΙΑΣ ΛΑΜΠΗΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πήρα το λόγο για να αναφερθώ στην τροπολογία που αφορά τις εφημερίες των γιατρών και που τη φέρατε για ψήφιση στη Βουλή σε άσχετο νομοσχέδιο.

Κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε πολύ καλά σαν γιατρός τις συνθήκες κάτω από τις οποίες λειτουργούν οι γιατροί μας στα δημόσια νοσοκομεία της χώρας. Το γνωρίζετε, αλλά ουσιαστικά μέχρι σήμερα δεν έχετε πράξει τίποτα απολύτως για να αλλάξει αυτή η εικόνα.

Προ ημερών επισκέφθηκα το Νοσοκομείο της Νίκαιας. Η εικόνα, κύριε Υπουργέ, σας βεβαιώ, σε ημέρα μη εφημερίας –σκεφθείτε τι γίνεται σε εφημερία!– ήταν απερίγραπτη. Τα παράπονα των γιατρών και των νοσηλευτών και γενικότερα του προσωπικού ήταν πολύ μεγάλα, γιατί όπως γνωρίζετε υπάρχουν σύγχρονα εξωτερικά ιατρεία, Τ.Ε.Π., από τότε που έγιναν τα ολυμπιακά έργα, τα οποία είναι κλειστά και στοιβάζονται οι άρρωστοι στους διαδρόμους του νοσοκομείου, δεκάδες τις ημέρες μη εφημερίας και εκατοντάδες τις ημέρες εφημερίας και τα παράπονα πράγματι ασθενών και γιατρών είναι πάρα πολύ μεγάλα.

Πριν από λίγο καιρό επισκεφθήκαμε τον «Ευαγγελισμό». Η εικόνα και εκεί ήταν απερίγραπτη, κύριε Υπουργέ. Επειδή ήταν ημέρα εφημερίας, περίμεναν οι ασθενείς από τέσσερις έως έξι ώρες, προκειμένου να δουν κάποιο γιατρό, γιατί υπήρχε τόσος κόσμος στα εξωτερικά ιατρεία, που ήταν αδύνατο με το υπάρχον προσωπικό να εξυπηρετηθούν. Περίμεναν καρδιοχειρουργικά περιστατικά έξι μήνες για να ορισθεί χειρουργείο και στη συνέχεια βέβαια, το συνηθέστερο είναι ότι σ' αυτές τις περιπτώσεις οι άρρωστοι φεύγουν, για να εξυπηρετηθούν από τα ιδιωτικά νοσοκομεία.

Και δεν είναι μόνο αυτό, αλλά αφού έκαναν εισαγωγή μέσα στο νοσοκομείο, περίμεναν ένα μήνα ακόμα μέχρι να χειρουργηθούν.

Νομίζω ότι αυτά, κύριε Υπουργέ, πρέπει να σας προβληματίσουν και να ψάξετε να βρείτε λύσεις, τις οποίες έπρεπε να έχετε βρει αυτά τα τέσσερα χρόνια που είστε Κυβέρνηση.

Όσον αφορά τα τακτικά εξωτερικά ιατρεία, ξέρετε ότι τις ημέρες εφημερίας στις απεργίες τα τακτικά εξωτερικά ιατρεία δεν λειτουργούν. Τι συμβαίνει λοιπόν; Δεν λειτουργούν τα εξωτερικά ιατρεία, δεν λειτουργούν τα χειρουργεία, οι άρρωστοι κατευθύνονται στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Δεν είναι, λοιπόν, περίεργο ότι το 45% των ιδιωτικών δαπανών έχει ανέλθει επί των ημερών σας στο 57%;

Ξέρετε, αυτά είναι μία συνέχεια, είναι μία αλυσίδα. Και νομίζω ότι πρέπει να λάβετε σοβαρά υπ' όψιν σας το θέμα των εφημεριών, γιατί ήρθατε πριν από μερικούς μήνες και είπατε ότι σε έξι μήνες θα λειτουργήσει το σύστημα εφημερίας κανονικά. Και τώρα, ήρθατε πάλι να δώσετε παράταση για την εφαρμογή του Προεδρικού Διατάγματος μέχρι τον Ιούνιο και με το δικαίωμα, με υπουργική απόφαση να ανασταλεί πάλι μέχρι το Δεκέμβριο.

Και τι είναι εκείνο που μας κάνει να πιστεύουμε ότι το Δεκέμβριο πράγματι θα λειτουργήσει; Έχω σοβαρές αμφιβολίες αν και το Δεκέμβριο θα είστε σε θέση να λειτουργήσετε με τον

τρόπο εφημεριών που προτείνει η Ευρωπαϊκή Ένωση και που οι γιατροί –τουλάχιστον στην πλειοψηφία τους, απ' ό,τι γνωρίζω– αποδέχονται.

Μ' αυτόν τον τρόπο, κύριε Υπουργέ, λειτουργείτε. Και κάτι ανάλογο έχετε κάνει και με τις προμήθειες. Γιατί να σας πιστέψουμε ότι θα λειτουργήσει το πρόγραμμα των εφημεριών, αφού και στις προμήθειες έχετε κάνει κάτι ανάλογο; Τον περασμένο Ιούνιο ψηφίσατε το νόμο. Ξέρετε τι πετύχατε; Πετύχατε τα χρέη των νοσοκομείων από 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ που παραλάβατε, να φθάσουν σήμερα στα 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Γιατί, θα μου πείτε. Το ένα θέμα είναι οι προμήθειες, το σύστημα που εσείς καταργήσατε, χωρίς να έχετε βρει άμεση και εφαρμόσιμη λύση. Τι είπατε, δηλαδή; Αφού έχει καταργηθεί το προηγούμενο σύστημα, οι προμήθειες θα γίνονται με εξωσυμβατικά υλικά;

Ξέρετε τι μου είπαν στη Νίκαια; Στη Νίκαια μου είπαν ότι υπάρχουν πλέγματα –και ισχύει το ίδιο και για τα ορθοπαιδικά υλικά, νευροχειρουργικά και όλα γενικότερα– που στοιχίζουν από 100 ευρώ έως 2.000 ευρώ. Είναι τα πλέγματα που χρησιμοποιείται στη βουβωνοκήλη. Δεν υπάρχει, λοιπόν, προμήθεια με 100 ευρώ. Όλες οι προμήθειες γίνονται στο ανώτατο όριο, διότι είναι εξωσυμβατικά υλικά.

Επομένως, βυθίσατε το σύστημα υγείας σε μία ανεπανάληπτη εικόνα, όσο και να μη θέλει κανείς να είναι ισοπεδωτικός. Εγώ προσωπικά δεν συνηθίζω να είμαι ισοπεδωτικός. Αλλά αυτά είναι θέματα τα οποία δεν τα έχετε αγγίξει. Και ούτε τώρα μας λέτε πότε θα εφαρμοστεί ο νόμος για τις προμήθειες.

Και δεν είναι μόνο αυτό που βυθίζει τα νοσοκομεία σ' αυτά τα χρέη. Όσον αφορά τους επικουρικούς γιατρούς, παραλάβατε περί τους τετρακόσιους και τους έχετε φθάσει στους χίλιους πεντακόσιους. Γιατί; Γιατί δεν κάνετε κανονικές προσλήψεις; Αφήνετε τα νοσοκομεία να χρεοκοπούν, γιατί τα νοσοκομεία πληρώνουν τους επικουρικούς γιατρούς. Γιατί δεν κάνετε κανονικές προσλήψεις;

Όμως και όταν σκεφτείτε να κάνετε προσλήψεις, θέλετε δύο χρόνια για μία πρόσληψη, χωρίς μάλιστα να έχουν καμμία σχέση με το Α.Σ.Ε.Π.! Και γιατί δεν ελέγχετε, λοιπόν, τα Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι., όταν καθυστερούν να κάνουν τις εκθέσεις τους; Εσείς έχετε την πολιτική ευθύνη για τα Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι.. Και όταν ακόμα γίνει η επιλογή κάποιου γιατρού, μετά, κύριε Υπουργέ, περνάνε τέσσερις μήνες για να ορκιστεί.

Δεν θα ελέγξετε αυτήν την εικόνα του Εθνικού Συστήματος Υγείας;

Αυτά είχα να πω και γι' αυτούς τους λόγους δεν μπορώ να ψηφίσω την τροπολογία. Αντίθετα, σας προτείνουμε να προχωρήσετε στην υπογραφή συλλογικής σύμβασης με τους εργαζομένους, ώστε να τελειώσει αυτή η εικόνα –η αυθαίρετη, θα έλεγα– της παράτασης και ξανά παράτασης και ούτε καθεξής.

Τελειώνοντας, όμως, κύριε Υπουργέ, πείτε μου γιατί αφήνετε να περάσουν τρεις μήνες, αφού ξέρατε από το Δεκέμβριο ότι δεν μπορεί να λειτουργήσει το νέο σύστημα;

Γιατί αφήνετε τρεις μήνες να μεσολαβήσουν, προκειμένου να φέρετε αυτήν την τροπολογία προς ψήφιση και μάλιστα σε άσχετο σχέδιο νόμου;

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας ευχαριστούμε, κύριε Λαμπήρη.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός κ. Παπαγεωργίου για μία σύντομη παρέμβαση.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, να διευκρινίσουμε ότι η τροπολογία δεν ήρθε για συζήτηση πραξικοπηματικά, αλλά μετά από συνεννόηση με το Προεδρείο της Βουλής, μια και ο Κανονισμός δίνει τη δυνατότητα, το δικαίωμα –κάτι που είναι συνηθισμένο– όταν πρόκειται για θέματα επείγοντα ή σοβαρά, αυτά να έρχονται σε νομοσχέδια που δεν έχουν σχέση με το περιεχόμενο της τροπολογίας.

ΗΛΙΑΣ ΛΑΜΠΗΡΗΣ: Γιατί είναι επείγον το θέμα, κύριε Υπουργέ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης):

ωνικής Αλληλεγγύης): Εγώ δεν σας διέκοψα, κύριε Λαμπίρη. Αυτό κάνετε κάθε φορά εσείς, αλλά και άλλοι συνάδελφοι απ' αυτήν την πλευρά. Για ό,τι δεν σας αρέσει σαν απάντηση, επιχειρείτε με τη διακοπή να διασκεδάσετε τις εντυπώσεις. Ακούστε, λοιπόν.

Το Προεδρείο της Βουλής, λοιπόν, έκρινε ότι είναι ένα σοβαρό θέμα και ότι θα έπρεπε να έρθει στη Βουλή, έτσι ώστε να μην υπάρχει ταλαιπωρία σ' ένα πολύ μεγάλο κομμάτι λειτουργίας των νοσοκομείων, που είναι οι εφημερίες των γιατρών.

Εκτός και αν εσείς δεν θεωρείτε –και μάλλον δεν θεωρείτε– σοβαρό το θέμα των εφημεριών των γιατρών των νοσοκομείων και γι' αυτό με την αρνητική σας θέση θέλετε να «πυρπολήσετε» την όλη διαδικασία συζήτησης, ενώ γνωρίζετε πολύ καλά ότι είναι απαραίτητο, αφού και η δική σας πλευρά, η δική σας συνδικαλιστική παράταξη, έχει συμφωνήσει στο κείμενο δέκα σημείων για την υπογραφή της κλαδικής σύμβασης, την πρώτη μετά από είκοσι δύο χρόνια εφαρμογής του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Και έρχεστε να κουβεντιάσουμε για την τροπολογία για μία παρακαλώ λίγων μηνών και τοποθετείστε αρνητικά, όταν οι ίδιοι στις κατ' ιδίαν συζητήσεις και στην κατάθεση που έγινε παραμονές των Χριστουγέννων –αλλά δεν είχε την τύχη λόγω της γνωστής πορείας της συζήτησης– αγωνιάτε για το πότε θα ψηφιστεί, ενώ όταν έρχεστε στην Αίθουσα και σας βλέπουν οι ψηφοφόροι σας ή οτιδήποτε άλλο, λέτε διαφορετικά πράγματα.

Όλες, λοιπόν, οι συνδικαλιστικές παρατάξεις, πλην μιας...

ΗΛΙΑΣ ΛΑΜΠΙΡΗΣ: Από τον Δεκέμβριο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Λαμπίρη, σας παρακαλώ πολύ. Δεν σας διέκοψε κανένας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): ...έχουν συμφωνήσει στο κείμενο των δέκα σημείων, έτσι ώστε για πρώτη φορά να πάμε σε κλαδική σύμβαση.

Επειδή, λοιπόν, μέσα στο τελικό σύμφωνο υπάρχει και η δυνατότητα ενσωμάτωσης ενός μεγάλου ποσοστού από της εφημεριακές αποδοχές στις υπάρχουσες τακτικές αποδοχές, ώστε αυτές να αποτελέσουν τη νέα βάση του μισθολογίου –για πρώτη φορά μετά από είκοσι τρία χρόνια που κόπτεστε, αλλά ποτέ δεν το κάνατε– γι' αυτό και αφήνουμε τη δυνατότητα παράταξης για το δεύτερο εξάμηνο, ώστε αν υπάρξει αυτή η συμφωνία, να γίνει η ενσωμάτωση.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι είχε κατατεθεί η τροπολογία και ότι θα τη συζητούσαν. Επίσης, γνωρίζετε πολύ καλά ότι δεν τίθεται κανένα απολύτως πρόβλημα και από το Ελεγκτικό Συνέδριο, το οποίο είναι σύμφωνο. Επίσης, έχει πάρει και τη σχετική ομόφωνη απόφαση από το Διοικητικό Συμβούλιο των νοσοκομειακών γιατρών –θα καταθέσω στα Πρακτικά και την επιστολή που έστειλε η Ένωση των Νοσοκομειακών Γιατρών και σε μας και στο Ελεγκτικό Συνέδριο– έτσι ώστε αυτή η τυπική διαδικασία να ολοκληρωθεί και να έχουμε τη χαρά για πρώτη φορά να έχουμε κλαδική σύμβαση με τους νοσοκομειακούς γιατρούς που μας προσαρμόζει και στα δεδομένα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά –ας μην κρυβόμαστε– κάνει και πιο αξιοπρεπείς τις σχέσεις εργασίας των νοσοκομειακών γιατρών, οι οποίοι μέχρι σήμερα τα καταφέρνουν πάρα πολύ καλά και κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες.

Όσον αφορά για τις προσλήψεις, το επαναλαμβάνετε συνέχεια, ενώ το έχετε ελέγξει, διότι κατετέθησαν τα σχετικά έγγραφα από συζήτηση στα Πρακτικά.

Συμφωνήσαμε για τεσσερισήμισι χιλιάδες γιατρούς με τους εκπροσώπους των συνδικαλιστικών οργανώσεων για το 2007, 2008 και 2009. Ήδη το 2007 έχουν προσληφθεί χίλιοι διακόσιοι ειδικευόμενοι γιατροί, κάτι που ξέρετε πάρα πολύ καλά. Είμαστε στην τελική συνεννόηση για τον αριθμό του έτους 2008. Και σας πληροφορώ ότι θα είναι μεγαλύτερος ο αριθμός απ' αυτούς που έχουμε κάνει συμφωνία.

Όσον αφορά για το νοσηλευτικό προσωπικό, ειπώθηκε, αλλά οι συνάδελφοι έφυγαν –και δεν θέλω να πω ότι δεν ήθελαν να ακούσουν την απάντηση– και εδώ κατετέθη όχι από το Υπουργείο, αλλά από έγγραφο του Α.Σ.Ε.Π. ότι οι προσλήψεις για το 2004, 2005, 2006 και 2007 είναι εννέα χιλιάδες επτάκοσιες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Επίσης, οι συνταξιοδοτήσεις είναι τρεις χιλιάδες διακόσιες. Άρα, μιλάμε για...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε. Δεν είναι το σημερινό αντικείμενό μας ο απολογισμός στον τομέα υγείας, ο οποίος είναι όντως πλούσιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Όμως, αυτά αποφεύγετε να τα πείτε, ενώ έχουμε απαντήσει επανειλημμένα και σε σας σε επίκαιρες ερωτήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Αν θέλετε, λοιπόν, την ομαλή πορεία προς τη συμφωνία, κύριε Πρόεδρε, ψηφίστε την τροπολογία, για την οποία αγωνιάτε –και μην μου διαψεύετε– στις κατ' ιδίαν συζητήσεις για το πότε θα ψηφιστεί.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ζιώγας.

Κύριε Ζιώγα, έχετε το λόγο

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας έγινε μία φιλότιμη προσπάθεια εξωραϊσμού του εφοπλιστικού κεφαλαίου της χώρας μας, ότι δηλαδή έχουν και κοινωνικές και φιλολαϊκές ευαισθησίες. Έλεος!

Αν το κεφάλαιο στη χώρα μας ανέπτυξε την κερδοφορία του από τον ιδρώτα και τη δουλειά, την υγεία και τις ζωές των εργαζομένων, το πιο σκληρό, το πιο ανάλγητο κομμάτι του, που αποτελεί το εφοπλιστικό κεφάλαιο, αναπτύχθηκε, μεγαλούργησε και μεγαλουργεί από το αίμα και τις ζωές των ναυτικών μας. Γι' αυτό άλλωστε από τις κυβερνήσεις των τελευταίων δεκαετιών οι μόνες ενστάσεις προς τις οδηγίες και τις αποφάσεις των Βρυξελλών ήταν αυτές που αφορούσαν τα εφοπλιστικά συμφέροντα, την κερδοφορία του εφοπλιστικού κεφαλαίου. Βεβαίως, καταλαβαίνουμε ότι «έκαστος εφ' ω ετάχθη». Εσείς στο ταξικό σας μετερίζι, Ηρακλειδείς των συμφερόντων του κεφαλαίου. Εμείς με τους εργαζόμενους.

Η παράδοση των λιμανιών στους ιδιώτες θα έχει, πρώτα απ' όλα, επιπτώσεις στους εργαζόμενους στα λιμάνια. Το αναμένουμε. Το ανέμεναν και οι εργαζόμενοι. Όχι μόνο οι αγώνες τους, αλλά η ίδια η ύπαρξή τους και τα δικαιώματά τους είναι εμπόδιο στην ιδιωτικοποίηση.

Γι' αυτό το νομοσχέδιο κηρύσσει διωγμό ενάντια στους εργαζόμενους. Σκοπός είναι να εξαφανιστούν οι σημερινοί εργαζόμενοι από τα λιμάνια, να αντικατασταθούν από άλλους εργαζόμενους, πάμφθινους και χωρίς δικαιώματα, που θα επιλέξει ο ιδιώτης επενδυτής κατά το δοκούν και οι οποίοι θα δουλεύουν σε συνθήκες γαλέρας.

Τη βρώμικη δουλειά αναλαμβάνει να την κάνει το κράτος, μιας και ο ιδιώτης δεν θέλει να μπλέξει με αγώνες των εργατών. Θέλει έτοιμο, καθαρό εργασιακό τοπίο, για να μεγαλουργήσει προς όφελος των κερδών του.

Ήδη, εδώ και καιρό, η Κυβέρνηση έχει παραβεί κάθε έννοια εργατικής νομιμότητας και ισονομίας, όταν εξαίρεσε τους νεοπροσλαμβανόμενους στο λιμάνι από τους κανονισμούς εργασίας που ήδη ισχύουν.

Με το νομοσχέδιο που συζητείται ο καθαρισμός, το ξεκαθάρισμα του εργασιακού τοπίου επέρχεται με τη γνωστή μέθοδο της εθελοούσιας εξόδου, στην πραγματικότητα με το πιστόλι στο κεφάλι των εργαζομένων. Ακολουθείται ένας τρόπος πανομοιότυπος με αυτόν που ακολουθήθηκε στην περίπτωση του Ο.Τ.Ε.. Στην αντίφασή σας, τη φαινομενική αντίφαση ότι την ώρα που η Κυβέρνηση επιτίθεται με την αντιασφαλιστική πολιτική της ενάντια, στις κατά την άποψή της, πρόωρες συνταξιοδοτήσεις και επισπεύδει την αύξηση των ορίων ηλικίας, εξαναγκάζει τους εργαζόμενους στα λιμάνια σε αποχώρηση απ' αυτά, η απάντησή είναι ότι κάθε φορά ακολουθείται ο δρόμος που συμφέρει το

κεφάλαιο. Λιμάνια κερδοφόρα επικαλούνται προσχηματικά οικονομική αδυναμία να προχωρήσουν σε επενδύσεις, αλλά μέσα από το συζητούμενο νομοσχέδιο αναλαμβάνουν να πληρώσουν εισφορές και συντάξεις σε εκατοντάδες εργαζόμενους για πολλά χρόνια.

Όποιος εργαζόμενος μένει στα λιμάνια μετά την κατοχή του ιδιώτη αλλάζει αναγκαστικά καθεστώς εργασίας και έτσι μετατρέπεται από δημόσιο σε ιδιωτικό υπάλληλο, με προφανή χειροτέρευση των όρων εργασίας. Και βέβαια, λόγος δεν γίνεται για τους νεότερους εργαζόμενους που θα δουλεύουν κάτω από ένα καθεστώς γαλέρας. Ακόμη και οι μετατάξεις στο δημόσιο όχι μόνο δεν διασφαλίζουν τα δικαιώματα των μετατασσόμενων, όπως έχει αποδείξει η πράξη, με πάγωμα και μείωση εισοδήματος, όπως προβλέπει το νομοσχέδιο, αλλά χρησιμοποιούνται για το ξεκαθάρισμα των λιμανιών από εργαζόμενους με δικαιώματα, μη ανεκτούς όμως στις δυνάμεις κατοχής του ιδιωτικού κεφαλαίου.

Οι επιδιώξεις είναι παραπάνω από σαφείς. Ο διωγμός των εργαζομένων είναι προϋπόθεση για την ιδιωτικοποίηση των λιμανιών, αλλά οι εργαζόμενοι θα είναι απλώς οι πρώτοι χρονικά που θα πληρώσουν την ιδιωτικοποίηση. Και άλλοι κλάδοι εργαζομένων και επαγγελματιών που συναλλάσσονται με τα λιμάνια, οι ευρύτερες περιοχές του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης, το σύνολο της οικονομίας θα υποστεί τις συνέπειες της ιδιωτικοποίησης.

Κατοχή των λιμανιών από ιδιωτικά μονοπώλια σημαίνει παράδοση του πιο κρίσιμου σημείου εισαγωγής ή εισαγωγικής και εξαγωγικής δραστηριότητας στα χέρια των ιδιωτών και λειτούργια τους αποκλειστικά με βάση τα δικά τους συμφέροντα.

Η τιμολόγηση της διακίνησης των εμπορευμάτων, καθώς βέβαια και η ποιότητά τους θα επηρεάσει άμεσα και αρνητικά το επίπεδο τιμών, θα οξύνει την ήδη άγρια ακρίβεια στην αγορά.

Ιδιαίτερα στο χρόνο και στον τόπο, όπως είναι τα Βαλκάνια σήμερα, οι τρέχουσες εξελίξεις σε γεωπολιτικό επίπεδο δεν εκφράζουν παρά τον ανηλεή ανταγωνισμό για το μίσημα της οικονομικής πίτας των Βαλκανίων, τον έλεγχο των δικτύων μεταφοράς αγαθών στην περιοχή, όπως η ενέργεια, οι τηλεπικοινωνίες, το νερό, οι εμπορευματικές μεταφορές.

Είναι προφανές ότι η παράδοση των λιμανιών και ιδιαίτερα αυτού της Θεσσαλονίκης σε ιδιωτικά μονοπώλια, δεν σημαίνει παρά την παράδοση των υποδομών, των πλεονεκτημάτων της χώρας σε τρίτους και σε ανταγωνιστές μας.

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες στα Βαλκάνια, παράδοση των λιμανιών σημαίνει παράδοση συνόρων της χώρας, όχι μόνο από οικονομική άποψη αλλά, και από άποψη εθνικής άμυνας. Άλλωστε δεν πέρασαν πολλά χρόνια από τότε που το λιμάνι της Θεσσαλονίκης με απόφαση της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε συμφωνία με τη Νέα Δημοκρατία μετατράπηκε σε πολεμικό ορμητήριο των δολοφόνων του ΝΑΤΟ ενάντια στη Γιουγκοσλαβία. Και αν δεν ήταν ο λαός της Θεσσαλονίκης να ανταποκριθεί μαζικά στο κάλεσμα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για καθημερινή μάχη μπροστά στις πύλες των λιμανιών, η τιμή αυτή του ελληνικού λαού δεν θα είχε σωθεί απέναντι στους λαούς της περιοχής και ιδιαίτερα της Σερβίας.

Την ώρα μάλιστα που όλα τα υπόλοιπα κόμματα έκλειναν τα μάτια στην ιμπεριαλιστική επέμβαση, έκρυσαν από το λαό τι θα φέρει αυτή και στη δική μας χώρα. Και το βλέπουμε αυτό, που έφερε τις μέρες αυτές που ο ιμπεριαλισμός στην περιοχή έχει αφηνιάσει με το Κόσσοβο, με τα παιχνίδια, με την ονομασία της FYROM, με το προετοιμαζόμενο νέο σχέδιο Ανάν για την Κύπρο. Είναι μία απόφαση παράδοσης συνόρων, συνόρων μέσα στα οποία τον πρώτο λόγο θα έχουν οι ιδιωτικές εταιρείες φύλαξης, οι κάμερες παρακολούθησης της λεγόμενης αντιτρομοκρατικής ασπίδας, με παράλληλο αποκλεισμό όλων των φορέων του κράτους και των συγκεκριμένων πόλεων από την πρόσβαση σε αυτά.

Να, γιατί τα λιμάνια, όπως και άλλες κρίσιμες στρατηγικές υποδομές της χώρας δεν πρέπει και δεν μπορεί να βρίσκονται στα χέρια των ιδιωτών και εννοούμε με κανένα τρόπο και με καμιά τους μορφή.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας επιμένει ότι τα λιμάνια πρέπει να είναι αποκλειστικά δημόσια, γιατί αποτελούν σημαντικό κομμάτι της λαϊκής περιουσίας, στρατηγικό τομέα της οικονομίας. Μπορεί και πρέπει να αποτελέσουν τη βάση μιας κεντρικά και δημοκρατικά σχεδιασμένης σε κλαδικό, σε τοπικό και σε εθνικό επίπεδο, ανάπτυξης του κρίσιμου τομέα των μεταφορών, με πολιτική μεταφορών που θα εξυπηρετεί τις ανάγκες μιας οικονομίας ταγμένης στην εξυπηρέτηση των πραγματικών σύγχρονων αναγκών του λαού, των εργαζομένων, με αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων και των γεωγραφικών πλεονεκτημάτων της χώρας.

Γνωρίζουμε ότι αυτό το πράγμα δεν είναι δυνατόν κάτω από τις παρούσες πολιτικές συνθήκες και γι' αυτό καλέσαμε και καλούμε, όχι μόνο τους εργαζόμενους στο λιμάνι, αλλά όλο το λαό και τους φορείς των πόλεων που φιλοξενούν λιμάνια, όχι μόνο να αντιτάξουν αγωνιστικό μέτωπο ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των λιμανιών αλλά και να δημιουργήσουν συνθήκες αποτελεσματικότητας αυτού του αγώνα, δηλαδή την πολιτική ανατροπή του δικομματισμού και όχι απλά κυβερνητική, όπως σχεδιάζουν τα επιτελεία της αναμόρφωσης του δικομματισμού σε διπολισμό, αλλά πραγματική αλλαγή εξουσίας από φιλομονοπωλιακή σε λαϊκή.

Καταψηφίσαμε ως κόμμα το σχέδιο νόμου επί της αρχής, καταψηφίζουμε και τα άρθρα, το καθένα ξεχωριστά και συνολικά. Εμείς θα παλέψουμε να μείνει ανενεργός αυτός ο νόμος, γιατί για μας «νόμος» είναι το δίκιο των εργαζομένων, δηλαδή της συντριπτικής πλειοψηφίας αυτής της κοινωνίας που παράγει τον πλούτο. Άλλωστε όλα κρίνονται με τους αγώνες στους χώρους δουλειάς.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί καθηγητές από το Γυμνάσιο Νεάπολης Αιτωλοακαρνανίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Νομό Ξάνθης ο κ. Παναγιώτης Σγουρίδης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, χθες και σήμερα άκουσα με μεγάλη προσοχή τον κύριο Υπουργό και στην εισήγησή του και στη δευτερολογία του και στις παρεμβάσεις που έκανε εξηγώντας κάποια πράγματα στον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο τον κ. Παπουτσή, αλλά και στον πρώην Πρόεδρο της Βουλής, τον κ. Κακλαμάνη.

Σας λέγω ότι είπε τη μισή αλήθεια. Δεν είναι ολόκληρη η αλήθεια. Δεν είπε την αλήθεια ότι ναι μεν, με το νομοσχέδιο κυρώσουμε κάποιες πράξεις οι οποίες έχουν γίνει από τον Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς και από τον Οργανισμό Λιμένος Θεσσαλονίκης, αλλά κατά βάση με το άρθρο 3 ανοίγουμε την κερκόπορτα για την πλήρη ιδιωτικοποίηση των δύο αυτών λιμανιών.

Δεν το είπα αυτό.

Είπε ότι ερχόμαστε να κυρώσουμε τις συμβάσεις αυτές με το νομοσχέδιο αυτό, ουσιαστικά για να περάσουμε τη διάταξη του άρθρου 3. Ειδάλλως, οι δύο συμβάσεις αυτές από τη στιγμή που δεν προσεβλήθησαν, θα μπορούσαν να ισχύουν.

Επίσης, άκουσα με προσοχή και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας τον κ. Παυλίδη, που με γλαφυρό τρόπο περιέγραψε κάποια πράγματα και του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, αλλά και του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Στόχος όλων αυτών των τοποθετήσεων ήταν η ενοχοποίηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την πολιτική την οποία άσκησε για τα λιμάνια και κυρίως για τα δύο λιμάνια του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης.

Είπε ότι το παρόν νομοσχέδιο είναι συνέχεια των συμβάσεων για τον Ο.Λ.Π. που έγινε το Φεβρουάριο του 2002 και για τον Ο.Λ.Θ. που έγινε τον Ιούλιο του 2001. Αυτό, όμως, δεν ισχύει, δεν είναι η πραγματικότητα, όπως είπα και προηγουμένως.

Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Μέχρι το 1990-1992

η Ελλάδα δεν είχε λιμενική πολιτική και ήταν πολύ λογικό να μην έχει λιμενική πολιτική, διότι μέχρι τότε τα σύνορά μας προς βορρά ήταν κλειστά. Μετά την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού, μετά το άνοιγμα των συνόρων, ήταν πολύ λογικό να αποκτήσουν αξία τα λιμάνια μας, διότι η Ελλάδα απέκτησε ενδοχώρα. Μέχρι το 1990-1992 ήταν η αγορά μόνο της Ελλάδας, άρα ήταν μικρής σημασίας ή ασήμαντης σημασίας. Ήταν μόνο για τα εμπορεύματα τα οποία ήταν για την κατανάλωση εντός της χώρας.

Έτσι, όταν προχώρησε και πήρε τη διακυβέρνηση της χώρας το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 1994, ευφυώς πράττοντας προχώρησε στις εξής κινήσεις:

Πρώτη κίνηση. Διαβάθμισε τα λιμενικά ταμεία σε δημοτικά, στα δέκα εθνικής σημασίας και στα δύο ευρωπαϊκά και δημιούργησε τον Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς και τον Οργανισμό Λιμένος Θεσσαλονίκης.

Δεύτερη κίνηση. Διακήρυξε ότι ο χαρακτήρας των δύο αυτών ευρωπαϊκών λιμανιών είναι δημόσιος, συνεπώς οι υπηρεσίες που προσφέρονται από τα λιμάνια αυτά υπόκεινται υπό δημόσιο έλεγχο, είναι κάτω από τον έλεγχο δημοσίας αρχής. Ακόμη και οι απελευθερωμένες υπηρεσίες υπόκεινται στη δημόσια αρχή.

Έρχομαι τώρα στις δύο συμβάσεις, τις οποίες πολύ υπερτονίστηκε. Αυτές κατά βάση τι έκαναν; Ανωνυμοποιούσαν τους οργανισμούς και τους εισήγαγαν στο Χρηματιστήριο. Έτσι παρήγαγαν πλούτο αυτά τα δύο λιμάνια. Όμως, δεν υπήρχε καμμία άλλη παρέμβαση, ήδη λειτουργούσαν οι συμβάσεις. Και με αυτές τις συμβάσεις θα μπορούσατε να κάνετε δημόσιο διαγωνισμό, να έρθει ο οποιοσδήποτε να πάρει ένα κομμάτι των υπηρεσιών και να το προσφέρει και κυρίως στα εμπορευματοκιβώτια, που είναι αν θέλετε και το φιλέτο. Όμως, με αυτές τις δύο συμβάσεις υπήρχε και μία πρόνοια, η πρόνοια ότι το 51% θα το κρατούσε το ελληνικό δημόσιο. Άρα, θα υπήρχε ανταγωνισμός, αλλά αυτός ο ανταγωνισμός θα γίνονταν μέσα από δημόσιο διαγωνισμό, όπου θα μπορούσαν να έρθουν πολλοί πάροχοι για τις υπηρεσίες.

Δεν χρειαζόταν, λοιπόν, η κύρωση στη Βουλή. Το κάνατε κυρίως γι' αυτό που σας είπα, για να μειώσετε το 51% και κατά βάση να καθαρίσετε το θέμα των εργαζόμενων και να αφήσετε το φιλέτο της διακίνησης των εμπορευματοκιβωτίων να το πάρει καθαρό ο ιδιώτης. Άρα, εσείς αυτό το οποίο επιδιώκατε ήταν η λογική της αποκρατικοποίησης, δηλαδή να φύγουμε από το κρατικό μονοπώλιο και να πάμε στο ιδιωτικό μονοπώλιο.

Πείτε μου, αν το πάρει μία εταιρεία, για ποιο λόγο οι υπόλοιποι τέσσερις που ενεργούν στον κλάδο, στη διακίνηση των εμπορευματοκιβωτίων, να έρθουν στο λιμάνι του Πειραιά ή της Θεσσαλονίκης;

Για ποιο λόγο να μην πάνε στο λιμάνι της Σικελίας ή σε οποιοδήποτε άλλο λιμάνι; Έτσι δεν βοηθάτε τον ανταγωνισμό, δεν βοηθάτε την προκοπή των λιμανιών. Εμείς γι' αυτό το λόγο κατά βάση -και παρ' όλες τις προτροπές που έκανε γλαφυρά ο κ. Παυλίδης να ψηφίσουμε τα άρθρα 1 και 2- καταψήφισουμε συνολικά το νομοσχέδιο και επί της αρχής και επί των άρθρων.

Έρχομαι τώρα στην τροπολογία. Άκουσα τον Υφυπουργό και μου θύμισε τον πατροκτόνο, ο οποίος, αφού σκότωσε τον πατέρα του, έκλεγε γιατί έμεινε ορφανός. Εσείς πριν από ένα χρόνο δεν λέγατε ότι έπρεπε να ψηφίσουμε την τροπολογία για το θέμα των εφημεριών των νοσοκομειακών γιατρών, μια και είχε ενσωματωθεί η κοινοτική οδηγία για σαρανταοκτώ στους γιατρούς; Και ότι από τον επόμενο χρόνο, δηλαδή από το 2008, θα είχατε ήδη προχωρήσει σε αύξηση διορισμών προσωπικού και θα είχατε εντάξει το 20% των αποδοχών των εφημεριών στα συνταξιοδοτικά τους, κάτι που έχουν κάνει και άλλα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τη στιγμή που ενσωμάτωσαν την οδηγία αυτή για το σαρανταοκτώ των υπερωριών και για τις εφημερίες; Εσείς τίποτε απ' όλα αυτά δεν κάνατε και έρχεστε σήμερα με αυτή την τροπολογία να παρατείνετε την προηγούμενη -τη βάζετε για εξάμηνο και με υπουργική απόφαση να πάει μέχρι τέλος του χρόνου- χωρίς όμως να επιλύετε το βασικό ζήτημα που είναι η αύξηση των γιατρών στα νοσοκομεία της χώρας. Μπορεί ένας γιατρός να εφημερεύει σαράντα οκτώ

ώρες; Προχθές μου έλεγε ένας συνταξιούχος γιατρός από την Αλεξανδρούπολη ότι είχε αιματοουρία και πήγε στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο της Αλεξανδρούπολης -πήρε τον καθηγητή, αλλά βρισκόταν στη Στοκχόλμη σε σεμινάρια- και ο εφημερεύων βρισκόταν στη Θεσσαλονίκη και ήταν ειδικευόμενος εκεί. Και μου λέει: «Τι να πω, αγαπητέ μου Παναγιώτη, κι εγώ γιατρός ήμουν και ξέρω πολύ καλά ότι δεν βγαίνουν οι εφημερίες».

Προχωρήστε, λοιπόν, στην πρόσληψη των γιατρών. Αυτό τον πλούτο που έχουν δημιουργήσει οι νόμοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο θέμα των νοσοκομείων αξιοποιήστε τον, προσλαμβάνοντας γιατρούς. Τους έχει ανάγκη ο τόπος. Και γι' αυτό το λόγο εμείς πάλι καταψήφισουμε αυτήν την τροπολογία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κ. Σγουριδίδη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Αθανάσιος Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ειδικός αγορητής του κόμματός μας κ. Δρίτσας αναφέρθηκε εκτενώς και εμπεριστατωμένα στο συζητούμενο νομοσχέδιο.

Εγώ θα ήθελα να πω ότι αυτά τα δύο λιμάνια είναι η αρχή. Περιμένουν άλλα λιμάνια να ακολουθήσουν την ίδια μοίρα, όπως της Ελευσίνας, της πατρίδας μου, του Λαυρίου, της Πάτρας και πάει λέγοντας. Επομένως, εδώ δεν προοιωνίζεται τίποτα καλό και πρέπει να σας πω ότι η Ελευσίνα που διαθέτει μία ακτή δεκατριών χιλιομέτρων, δεν έχει παραχωρήσει ένα μέτρο για το λαό της Ελευσίνας και όλης της περιοχής, αυτή τη βιομηχανική και ταλαιπωρημένη περιοχή της Ελευσίνας, γιατί όλα έχουν καταπατηθεί κυριολεκτικά από βιομηχανίες, οι οποίες τα έχουν αποκλείσει, οι οποίες έχουν επιχωματώσει και μάλιστα έχουν αγοράσει και επιχωματωμένη ακτή, κάτι που αντίκειται προς το Σύνταγμα. Και βέβαια αυτή τη στιγμή, όχι μόνο δεν μπορείτε να περάσετε, αλλά απαγορεύεται γενικά η είσοδος. Και ο Βουλευτής ακόμη δεν μπορεί να μπει μέσα, αν τυχόν δεν του το επιτρέψει ο ιδιοκτήτης. Εκεί έχουμε καταντήσει και φοβάμαι ότι θα έχουμε και χειρότερα ακόμη.

Σ' αυτό που θα ήθελα κυρίως να επικεντρώσω είναι αυτή η περίφημη τροπολογία, η οποία έρχεται μεσούντος του καρναβαλού, χωρίς κανέναν να έχει ενημερωθεί και βέβαια μπαίνει σε ένα εντελώς άσχετο νομοσχέδιο. Και αυτό είναι ένα ερωτηματικό.

Κύριε Πρόεδρε, εδώ έχει ειπωθεί τόσες φορές ότι δεν πρέπει να μπαίνουν σε άσχετα νομοσχέδια τροπολογίες. Εδώ, ακολουθείται η ίδια τακτική. Τι σχέση έχουν τώρα οι εφημερίες των νοσοκομειακών γιατρών, το ωράριο των νοσοκομειακών γιατρών μ' αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε; Και απορώ γιατί γίνεται δεκτό από το Προεδρείο.

Επί της ουσίας τώρα. Αυτή η τροπολογία δεν θα έπρεπε να έρθει, γιατί θα έπρεπε το θέμα να είχε λυθεί εδώ και πολύ καιρό. Πέρσι, είχαμε εδώ μία διεξοδική συζήτηση γι' αυτό το θέμα. Εμείς το θέμα το είχαμε φέρει και εγώ προσωπικά με επίκληση ερώτησης πριν από τέσσερα χρόνια στην Βουλή, θέτοντας το πρόβλημα της εργασίας των νοσοκομειακών γιατρών και του ωραρίου. Ύστερα από αγώνες αιώνων, η ανθρωπότητα πέτυχε ορισμένες κατακτήσεις, μία από τις οποίες ήταν και το περίφημο οκτάωρο, το οποίο υποτίθεται ότι ισχύει για όλους τους εργαζομένους, μάλιστα σε πολλές κατηγορίες εργαζομένων έχει γίνει επτάωρο, όπως είναι οι γιατροί, επτάωρο και πενήντα-μερη εργασία, δηλαδή τριάντα πέντε ώρες εργασία την εβδομάδα. Πλην, όμως, υπάρχουν και οι περίφημες εφημερίες για να καλυφθούν οι ανάγκες των νοσοκομείων. Κανένας δεν λέει ότι δεν πρέπει να καλυφθούν, γιατί τα νοσοκομεία πρέπει να δουλεύουν τριακόσιες εξήντα πέντε μέρες το χρόνο σε εικοσιπεντάωρη βάση. Αλλά πώς δουλεύουν; Αυτήν τη στιγμή εξαντλώντας κυριολεκτικά, εξουθενώνοντας το προσωπικό και μάλιστα τους γιατρούς, γιατί το νοσηλευτικό προσωπικό στο οποίο υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις, δουλεύει το οκτάωρο του και ενδεχομένως και μερικές ώρες εφημερίες οι οποίες πληρώνονται γλίστρα, όπως άλλωστε είναι και οι μισθοί συνολικά. Οι για-

τροί, όμως, είναι υποχρεωμένοι να είναι εκεί όλο το εικοσιτετράωρο και φτάνουν να δουλεύουν ογδόντα και εκατό ώρες την εβδομάδα, δηλαδή τρεις φορές παραπάνω απ' ό,τι είναι το κανονικό. Μάλιστα, στην επαρχία τα πράγματα είναι ακόμη δυσκολότερα, ακόμη χειρότερα. Και τι κάνει η Κυβέρνηση; Αντί να λύσει αυτό το πρόβλημα, παίρνει συνεχώς παράταση χρόνου. Πέρσι, είχε φέρει το θέμα ο κ. Αβραμόπουλος και είχε υποσχεθεί ότι σε έξι μήνες θα λυνόταν το πρόβλημα. Οι έξι μήνες έγιναν ένας χρόνος. Υπήρχε μία παράταση. Και τώρα, αντί πάλι να λυθεί το πρόβλημα, έρχεται πάλι με τροπολογία για να παραταθεί αυτή η κατάσταση, η οποία είναι ανεπίτρεπτη. Γιατί; Υπάρχουν πρώτα-πρώτα σαφείς κοινοτικές οδηγίες, οι οποίες επιβάλλουν σαράντα οκτώ ώρες για τους ειδικευμένους και πενήντα οκτώ ώρες για τους ειδικευόμενους.

Υπάρχουν δύο προεδρικά διατάγματα. Επίσης οι οδηγίες 104/93, 34/2000 και 88/2003 της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, καθώς και τα προεδρικά διατάγματα που επιβάλλουν να τηρηθεί αυτή η κοινοτική οδηγία. Έρχεται και το Ελεγκτικό Συνέδριο, επίσης, που με εμπειρισταμένη εδώ απόφαση λέει ότι θα πρέπει επίσης να τηρούνται αυτές οι οδηγίες και να εφαρμοστεί το ωράριο που λένε οι κοινοτικές οδηγίες και τα προεδρικά διατάγματα. Και τι κάνουμε εμείς εδώ, όπως το συνηθίζουμε σε αυτόν τον τόπο; Βρίσκουμε διάφορα νομικά, δικολαβίστικα, θα μου επιτρέψετε να πω, τεχνάσματα, για να παρατείνουμε αυτήν την απαράδεκτη κατάσταση, η οποία εξουθενώνει τους γιατρούς, αλλά και δεν εξυπηρετεί το λαό. Γιατί ένας εξουθενωμένος γιατρός, ο οποίος είναι τριάντα έξι και σαράντα οκτώ ώρες συνεχώς στο πόδι δεν μπορεί να αποδώσει, φθείρεται η σωματική και η ψυχική του υγεία, αλλά επίσης μπορεί να είναι και επικίνδυνος. Μέσα σε αυτήν την εξουθένωση δεν μπορεί να είναι πάντα τα αντανάκλαστα αυτά τα οποία θα πρέπει να είναι άμεσα, κεραυνοβόλα σε κάθε περίπτωση. Δεν μπορούμε, λοιπόν, να ζητάμε το υπεράνθρωπο απ' αυτούς τους ανθρώπους. Έχει αναγνωριστεί και από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, εδώ ότι αν δεν υπήρχαν αυτοί οι ηρωικά εργαζόμενοι στα νοσοκομεία γιατροί, νοσηλευτικό και άλλο προσωπικό, το σύστημα θα είχε καταρρεύσει. Το αποτέλεσμα είναι πως όχι μόνο δεν προσλαμβάνεται προσωπικό, όχι μόνο δεν αναπροσαρμόζονται οι αμοιβές τους, όχι μόνο δεν μπαίνουν στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, αλλά δεν τηρούνται έστω οι στοιχειώδεις διατάξεις, οι οποίες θα έπρεπε εδώ να έχουν εφαρμογή, όπως εφαρμόζονται σε μία σειρά από άλλες ευρωπαϊκές χώρες και επιβάλλουν, όπως είπαμε, και οι οδηγίες.

Αυτό το σύνολο των διατάξεων των δύο προεδρικών διαταγμάτων έχει άμεση εφαρμογή στους νοσοκομειακούς γιατρούς χωρίς την παραμικρή εξαίρεση. Οι γιατροί νομιμοποιούνται να αξιώσουν την άμεση και άνευ ετέρου εφαρμογή των διαταγμάτων αυτών που περιλαμβάνει και το ωράριο, αλλά επίσης τα ρεπό, την εκτίμηση του επαγγελματικού κινδύνου, την τήρηση των κανόνων υγιεινής και ασφάλειας στην εργασία κ.ο.κ.. Οι νοσοκομειακοί γιατροί νομιμοποιούνται απόλυτα να αρνηθούν την εφαρμογή της τροπολογίας, διότι δεν είναι δυνατόν απλή διάταξη νόμου να υπερισχύει αυξημένης τυπικής ισχύος διάταξης νόμου, που ρυθμίζει διαφορετικά το ίδιο θέμα.

Και επειδή πολλές φορές αρχίζει η κινδυνολογία, οι απειλές και οι εκβιασμοί, θα πρέπει να έχουν υπ' όψιν όλοι αυτοί που προχωρούν σε τέτοιες μεθοδεύσεις ότι αυτά είναι απαράδεκτα, ανεπίτρεπτα, καταδικαστέα και επίσης ποινικών κολάσιμα.

Εμείς πιστεύουμε ότι θα πρέπει άμεσα να λυθεί το πρόβλημα, να πληρωθούν οι καθυστερημένες υπερωρίες των νοσοκομειακών γιατρών και να προσληφθεί το προσωπικό που χρειάζεται. Δεν μπορεί με αυτά τα μπαλώματα να λειτουργήσουν τα νοσοκομεία και οι άλλες υγειονομικές μονάδες. Χρειαζόμαστε με άμεσες προλήψεις να καλύψουμε τουλάχιστον τις κενές οργανικές θέσεις που είναι πάνω από τέσσερις χιλιάδες στα νοσοκομεία και στις άλλες μονάδες υγείας. Και αυτές οι οργανικές θέσεις που αφορούν οργανισμούς που έχουν θεσπιστεί προ εικοσαετίας όταν ήταν εντελώς διαφορετικά τα πράγματα, δεν υπήρχαν μονάδες εντατικής θεραπείας, δεν υπήρχε η σύγχρονη τεχνολογία που έχει αναπτυχθεί, δεν υπήρχαν οι σύγχρονες ανάγκες και η τόση απαίτηση για υπηρεσίες υγείας.

Επομένως, εμείς καταψηφίζουμε αυτήν την τροπολογία και απαιτούμε να εφαρμοστούν οι νόμοι, τα προεδρικά διατάγματα, οι οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προπαντός, το καλώς εννοούμενο συμφέρον για το υγειονομικό σύστημα, για τους Έλληνες πολίτες, αλλά και τους υγειονομικούς και τους γιατρούς. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο Βουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Τσούκαλης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πήρα το λόγο προκειμένου να διατυπώσω την άποψή μου και την άποψη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς πάνω σε δύο συγκεκριμένες διατάξεις. Μία διάταξη είναι αυτή επί του σχεδίου νόμου και η άλλη επί της τροπολογίας του κ. Αβραμόπουλου.

Ξεκινώ από την τροπολογία του κ. Αβραμόπουλου, η οποία έρχεται προς συζήτηση στο Σώμα κάτω από μία βαρύτατη συγκυρία που επικρατεί αυτήν τη στιγμή στην Αχαΐα. Και αναφέρομαι, κύριε Πρόεδρε, σε πρωτοσέλιδα των τοπικών εφημερίδων σήμερα, όπου δηλώνεται η αποχή των ειδικευόμενων στο Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Πατρών από τις εφημερίες, πράγμα το οποίο έχει προκαλέσει σοβαρότατες αρρυθμίες στις κλινικές του Νοσοκομείου.

Χαρακτηριστικό είναι ότι όλοι οι διευθυντές του Νοσοκομείου επισκέφθηκαν πανικόβλητοι τον Διοικητή του Νοσοκομείου, προκειμένου να διατυπώσουν το φόβο τους όσον αφορά τη λειτουργία του Νοσοκομείου. Βεβαίως η Διοίκηση απάντησε στην Ένωση Νοσοκομειακών Γιατρών με ένα πρωτοφανές ως και κατάπτυστο εξώδικο, όπου -άκουσον, άκουσον- καλεί το νοσηλευτικό προσωπικό του Νοσοκομείου να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων. Απευθύνει ένα εξώδικο που καλεί τους στυλοβάτες ουσιαστικά του Εθνικού Συστήματος Υγείας να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων.

Κύριε Πρόεδρε, η συγκεκριμένη τροπολογία, επαναλαμβανόμενη, χαρακτηρίζεται από όλο το νοσηλευτικό προσωπικό του Ε.Σ.Υ. ως τροπολογία ντροπής, μία τροπολογία η οποία αναδεικνύει ανάγλυφα την κατάσταση στην οποία βρίσκεται το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Οι νοσοκομειακοί γιατροί έχουν βαρεθεί να ακούν τα μεγάλα λόγια και τους πομφόλυγες του κ. Αβραμόπουλου κάθε φορά που αναφέρεται στο έργο της Κυβέρνησης, στον τομέα της δημόσιας υγείας. Είναι πρωτοφανές αυτό το οποίο συμβαίνει στα νοσοκομεία. Η κατάσταση είναι σε οριακό σημείο και κανένας δεν μπορεί να εγγυηθεί για την υγεία των συμπολιτών μας, όσων απ' αυτών τουλάχιστον προσέρχονται στα δημόσια νοσοκομεία, προκειμένου να νοσηλευτούν.

Και δεν είναι μόνο αυτό, αλλά φθάσαμε στο σημείο -όπως αναφέρθηκε και από τον συνάδελφό μου κ. Λεβέντη προηγουμένως- από το μήνα Δεκέμβριο να μην πληρώνονται ακόμα και τις εφημερίες αυτές τις οποίες πραγματοποιούν παράνομα, εντελώς, οι γιατροί μέχρι σήμερα. Και έφθασε στο σημείο ο κύριος Υπουργός σε ένα άσχετο νομοσχέδιο να καταθέσει τη συγκεκριμένη τροπολογία προκειμένου να προλάβει τη μήνη των γιατρών.

Κύριε Πρόεδρε, για άλλη μία φορά λέμε ότι η κατάσταση στα νοσοκομεία είναι απερίγραπτη. Σύμφωνα με τους εκπροσώπους του σωματείου των εργαζομένων στο πανεπιστημιακό νοσοκομείο της Πάτρας οι οποίοι -σημειωτέον- βρίσκονται σε συνεχείς κινητοποιήσεις, υπάρχουν στο νοσοκομείο 1.027 οργανικές θέσεις νοσηλευτικού και βοηθητικού προσωπικού. Στην πραγματικότητα υπηρετούν 662 υπάλληλοι και υπάρχουν 401 κενά σε νοσηλευτικό και βοηθητικό προσωπικό.

Εκείνο όμως που προκαλεί την αγανάκτηση των εργαζομένων και της διοίκησης του νοσοκομείου είναι ότι φύλλα πορείας τριάντα πέντε μονίμων νοσηλευτριών που είχε υποσχεθεί ο κ. Αβραμόπουλος αναμένονται από τις 11 Απριλίου του 2007. Τις περιμένουν επί ένα χρόνο να προσέλθουν στο νοσοκομείο προκειμένου να αναλάβουν δουλειά. Αυτή είναι η κατάσταση που επικρατεί στα νοσοκομεία της Πάτρας.

Βεβαίως απ' ό,τι ακούστηκε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα και σε

όλη την Ελλάδα και παρά τις απεγνωσμένες προσπάθειες και του κ. Αβραμόπουλου, αλλά και του αρμόδιου Υφυπουργού τον οποίο παρακολουθώ κάθε φορά όταν απαντά σε επίκαιρες ερωτήσεις σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα προσπαθώντας να ωραιοποιήσει την κατάσταση, η κατάσταση όμως δεν ωραιοποιείται, είναι τραγική. Πραγματικά, η κατάσταση στα δημόσια νοσοκομεία είναι οριακή, όπως έχει ομολογήσει και ο κ. Αβραμόπουλος.

Έρχομαι στην τροπολογία του σχεδίου νόμου που συζητάμε, που αφορά εκτός των άλλων, κύριε Πρόεδρε, και το λιμάνι της Πάτρας. Αναφέρομαι βεβαίως στην τροπολογία της παραγράφου 7 του άρθρου 18 του ν. 2932, όπου πλέον η διαχείριση όλων των λιμενικών ζωνών των λιμανιών που λειτουργούν κάτω από το καθεστώς ανωνύμων εταιρειών ανατίθεται αποκλειστικά και όσον αφορά και τις ιδιωτικές επενδύσεις στον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής.

Δεν μπορώ όμως να αποφύγω τον πειρασμό να πω το εξής, κύριε Πρόεδρε: Χθες άκουσα με πολύ μεγάλη έκπληξη τον κύριο Παπουτσή να υπεραμύνεται του θεσμικού πλαισίου που καθιέρωσε για πρώτη φορά το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δηλαδή το ν. 2932, αναφέροντας ότι εάν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν κυβέρνηση, δεν θα δρομολογούσε τις εξελίξεις μ' αυτόν τον τρόπο.

Όπως αναφέραμε και κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου που καθιέρωνε ή ρύθμιζε την εφαρμογή του κώδικα ασφαλείας ISPS στα λιμάνια, είχαμε προσδιορίσει ότι το έγκλημα, όσον αφορά τη διαχείριση όλων των λιμενικών ζωνών, θεσπίστηκε ακριβώς μ' εκείνο το νόμο. Βεβαίως, η Νέα Δημοκρατία, πιστή στις αρχές του νεοφιλελευθερισμού, εκμεταλλεύεται με τον καλύτερο τρόπο αυτό το θεσμικό πλαίσιο, προκειμένου να εφευρέσει την πολιτική της.

Καλό θα ήταν και ο κ. Παπουτσης, αλλά και οι άλλοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να απευθυνθούν στους δικούς τους δημάρχους, που αυτήν τη στιγμή διαχειρίζονται τις τύχες των πόλεων-λιμανιών και να ζητήσουν την άποψή τους σε σχέση με τα εμπόδια που βρίσκουν προκειμένου οι τοπικές κοινωνίες να διεκδικήσουν ρόλο στη διαχείριση των λιμενικών ζωνών. Αναφέρω χαρακτηριστική περίπτωση της πόλεώς μου τον κ. Φούρα, ο οποίος ως Βουλευτής το 2001 ψήφισε το συγκεκριμένο νόμο και αυτήν τη στιγμή επιδιώκοντας να αποσπάσει μία διαβεβαίωση είτε από το Υπουργείο είτε από τη διοίκηση του Ο.Λ.ΠΑ. για συνδιαχείριση τουλάχιστον κάποιων τμημάτων της λιμενικής ζώνης, πέφτει σε τοίχο και αντιμετωπίζει ακριβώς το νόμο αυτό και το θεσμικό πλαίσιο το οποίο ο ίδιος ψήφισε.

Καταψηφίζοντας βεβαίως το νομοσχέδιο, αυτό που πρέπει να γίνει καθαρό, είναι ότι το θεσμικό πλαίσιο που έχει διαμορφωθεί δυστυχώς αποκόπτει εντελώς τις λιμενικές ζώνες από τον πολεοδομικό ιστό κάθε πόλεως, δημιουργεί «μαύρες ζώνες» μέσα στα ρυθμιστικά και γενικότερα στα αναπτυξιακά σχέδια των πόλεων και παραχωρείται εντελώς απροστάτευτο στα επιχειρηματικά συμφέροντα, όπως αυτά τα εκπροσωπούν οι ανώνυμες εταιρείες.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Άδωνις Γεωργιάδης. Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη.

ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς πριν πω οτιδήποτε άλλο, αν και διόρθωσε το λάθος του ο κ. Παπουτσης, μόνο και μόνο για τα Πρακτικά και για να μην γίνει παρεξήγηση, καταθέτω στα Πρακτικά και την ψηφοφορία του Προέδρου του ΛΑ.Ο.Σ. στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αλλά και το λόγο για τον οποίο καταψήφισε, όταν τότε προσπάθησαν κάποιοι από την Ευρωβουλή να περάσουν την οδηγία για την ιδιωτικοποίηση των λιμένων.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Άδωνις Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματειάς της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Κύριε Υπουργέ, άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή αυτά τα οποία είπατε. Σταχυολογώ, λοιπόν, από αυτά που είπατε μία

φράση, ότι χάρη στην πολύ καλή δουλειά που κάνατε εσείς, αλλά και ο προκάτοχός σας στο Υπουργείο, έχουμε πολύ μεγάλη ανάπτυξη της ελληνικής εμπορικής ναυτιλίας και μάλιστα έχουμε 2.000.000 ευρώ την ημέρα, τα οποία μπαίνουν μέσα εις το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν της χώρας, λόγω αυτής της επιτυχημένης σας πολιτικής.

Θα σας στεναχωρήσω λίγο, εάν σας πω ότι αυτό δεν οφείλεται στην καλή σας πολιτική, αλλά είναι παγκοίως γνωστό σε όσους ασχολούνται έστω και λίγο με τη ναυτιλία ότι διάγουμε μία περίοδο πολύ μεγάλης ανάπτυξης της εμπορικής ναυτιλίας παγκοσμίως. Αυτό, κυρίως, οφείλεται στην ταχεία οικονομική ανάπτυξη της Κίνας, η οποία ζητά διαρκώς και νέα εμπορεύματα. Τα πλοία τα οποία υπάρχουν δεν επαρκούν, άρα όλοι οι εφοπλιστές έχουν πολύ δουλειά και μπράβο και ευχόμαστε να έχουν και πολύ δουλειά στο μέλλον.

Η δική σας επιτυχία ως Κυβέρνηση στον τομέα της ναυτιλίας θα κριθεί -εγώ προσωπικά σας εύχομαι να έχετε μία πολύ μεγάλη επιτυχία, διότι είναι εθνικό κεφάλαιο η ναυτιλία- εάν θα καταφέρετε να πείσετε τους Έλληνες εφοπλιστές, να έχουν όσο το δυνατόν περισσότερα ελληνικά πλοία με ελληνικές σημαίες, εάν θα πείσετε τους Έλληνες εφοπλιστές, να μεταφέρουν το οικονομικό τους κέντρο από το Σίτι του Λονδίνου στο λιμένα του Πειραιώς, εάν θα καταφέρετε να έχουν περισσότερους Έλληνες στα πλοία τους ως προσωπικό και όχι, κυρίως, αλλοδαπούς.

Εάν τα κάνετε αυτά, θα πούμε και εμείς «Μπράβο, κύριε Βουλγαράκη. Κάνετε πολλά πράγματα και επιτύχατε στον τομέα της ναυτιλίας». Γι' αυτό, όμως, το οποίο είπατε, θα μου επιτρέψετε να πω ότι δεν είστε εσείς ούτε η Κυβέρνησή σας υπεύθυνοι για την οικονομική ανάπτυξη της Κίνας και άρα και για την πολύ καλή δουλειά που έχουν και οι Έλληνες εφοπλιστές.

Τώρα όσον αφορά το παρόν νομοσχέδιο, για να έρθουμε λίγο στο προκείμενο, είναι προφανές ότι εδώ υπάρχει μία ιδεολογική πάλη μεταξύ της πλευράς της Αριστεράς, η οποία λέει «Δεν θέλω καθόλου ιδιωτικά, σε τίποτε ιδιωτικό, γιατί πιστεύω πως οτιδήποτε ιδιωτικό, είναι κακό» και μεταξύ της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, που χωρίς να το παραδέχεται ευθαρσώς, στην ουσία λέει «Θέλω να ιδιωτικοποιήσω αρχικά τους δύο αυτούς λιμένες και στην πορεία βλέπουμε, πού θα πάει για τους υπόλοιπους».

Θα μου επιτρέψετε να πω ότι εμείς ως ΛΑ.Ο.Σ. έχουμε μία διαφορετική θέση και δεν έχω ακούσει καθόλου τον αντίλογο. Είναι προφανές ότι εμείς, κυρία Παντελάκη, επειδή αναφερθήκατε σ' αυτά τα οποία είπε χθες και ο Πρόεδρός μας και ο εισηγητής μας, ρωτήσαμε εάν είναι στη σκέψη του Υπουργού με κάποιο τρόπο να διασφαλίσει, έστω και σ' αυτήν τη διαδικασία, εργασία εις τους Έλληνες εργαζομένους σ' αυτά τα λιμάνια, ή εάν δεν έχει περάσει καθόλου από το μυαλό του αυτό το πράγμα.

Εσείς μας απαντήσατε για το διεθνές οικονομικό σύστημα, για την πάλη των τάξεων και τα υπόλοιπα. Θα σας σοκάρω εάν σας πω ότι εμείς δεν είμαστε κομμουνιστές, άρα έχουμε το δικαίωμα να θέτουμε από άλλη άποψη την κριτική μας. Επιμένουμε, λοιπόν, και ρωτάμε τον κύριο Υπουργό, εάν έχει μέσα στο μυαλό του -ο συγκεκριμένος Υπουργός ή η Κυβέρνηση- την ιδέα να διασφαλίσει με κάποιο τρόπο τα εργασιακά δικαιώματα των Ελλήνων εργαζομένων. Είναι για εμάς ένα πολύ σημαντικό θέμα, για το οποίο θέλουμε να έχουμε τη συγκεκριμένη απάντηση.

Τώρα όσον αφορά αυτήν τη μεγάλη ιδεολογική διάσταση, για να το συγκεκριμενοποιήσω λίγο, στο θέμα της ιδιωτικής οικονομίας, προφανώς στην Ελλάδα ακούγονται διάφορες ακραίες απόψεις. Διάβασα με πολύ μεγάλη προσοχή τη συνέντευξη του Προέδρου του Συνασπισμού κ. Τσίπρα στον «ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΥΠΟ» της Κυριακής, όπου στην ερώτηση εάν υπήρξε κατά τη γνώμη του κάποια βλάβη από το κλείσιμο του Χρηματιστηρίου, είπε όχι, δεν θεωρεί ότι είναι κάποια βλάβη για την Ελλάδα, να κλείνει το Χρηματιστήριο.

Για εμάς αυτή η απάντηση δεν είναι σωστή. Προφανώς υπάρχει μεγάλη βλάβη, γιατί πιστεύουμε στην ιδιωτική οικονομία. Εκείνος δεν πιστεύει. Δικαίωμά του. Όμως, εμείς θέτουμε μία

άλλη διάσταση, στην οποία δεν μας έχετε απαντήσει. Στην πατρίδα του καπιταλισμού, στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, εκεί όπου η έννοια της ατομικής επιχειρηματικότητας βρίσκεται στο υψηλότερο σημείο, πέρυσι το καλοκαίρι, έγινε μία προσπάθεια παρόμοια μ' αυτή που μας φέρνεται εδώ τώρα και αποκαλύφθηκε από το CNN, από το CBS και από άλλα μεγάλα κανάλια δίκαια στην Αμερική ότι μία από τις ενδιαφερόμενες εταιρείες, για να εξαγοράσουν αυτούς τους λιμένες ήταν αραβικών συμφερόντων.

Λόγω, λοιπόν, του πολέμου κατά της τρομοκρατίας, που έχει στο μυαλό του ο Πρόεδρος της Αμερικής ότι διεξάγει, δόθηκε εντολή από τον Πρόεδρο της Αμερικής και δεν προχώρησε αυτή η ιδιωτικοποίηση. Πού; Στην πατρίδα του καπιταλισμού. Με ποια δικαιολογία; Ότι λόγοι εθνικής ασφαλείας της Αμερικής λένε ότι δεν μπορούμε να δώσουμε τα κλειδιά της χώρας μας, σε κάποιους που δεν ξέρουμε ποιοι είναι.

Όταν σας είπε, λοιπόν, αυτήν την ένσταση ο Πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ., ο κ. Καρατζαφέρης, υπήρξαν ενστάσεις. Μα δεν είναι τα κλειδιά της χώρας, δεν παραδίδουμε τα κλειδιά της χώρας. Μα, σας λέμε, στην πατρίδα του καπιταλισμού στην αντίστοιχη ακριβώς στιγμή με σας, τους απασχόλησε το γεγονός: μήπως δίνοντας τα λιμάνια, που είναι στρατηγικού χαρακτήρα επιχειρήσεις για μία χώρα, διευκολύνουμε ξένα συμφέροντα, που θέλουν να βλάψουν την Αμερική;

Εμείς ρωτάμε, λοιπόν: την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, την έχει απασχολήσει το ενδεχόμενο ότι δι' αυτού του τρόπου, θα μπορέσουν να έρθουν αύριο off-shore εταιρείες, που δεν ξέρουμε ποιοι είναι, φερ' ειπείν τούρκικες; Μας έχει απασχολήσει αυτό το ενδεχόμενο και τι σημαίνει για την εθνική μας ασφάλεια; Ή δεν μας απασχολεί καθόλου; Ούτε σ' αυτό έχουμε ακούσει καμμία απολύτως απάντηση.

Τώρα, ερχόμενος προς το ΠΑ.ΣΟ.Κ., πρέπει να πω ότι γνώμονας σ' ό,τι κάνουμε, πρέπει πρωτίστως να είναι η λογική. Θα μου επιτρέψετε, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να σας πω ότι προσωπικά δεν μπορώ να καταλάβω πώς μπορεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να έρχεται να καταψηφίζει το άρθρο 1 και το άρθρο 2.

Εμείς θα τα καταψηφίσουμε. Έχουμε δικαίωμα να το κάνουμε. Εσείς πώς μπορείτε να έρθετε ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. και να καταψηφίσετε αυτά, που φτιάξατε ως ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Εκτός αν μας πείτε σήμερα στο Κοινοβούλιο ότι πλέον εσείς ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. σήμερα, δεν θέλετε να έχετε καμμία σχέση με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. του παρελθόντος. Αυτό είναι μια σεβαστή θέση, αλλά θα πρέπει να γίνει γνωστό στον ελληνικό λαό, ότι το σημερινό ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν θέλει ούτε να θυμάται την περίοδο που διακυβερνούσε τη χώρα το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Κατά τη γνώμη μου, θα ήταν μια σοφή κίνηση από εσάς, διότι όσο ο ελληνικός λαός θυμάται πώς κυβερνήσατε τη χώρα, τόσο χειρότερα πηγαίνουν τα πράγματα.

Και προς το κλείσιμο της τοποθετήσεώς μου, μια και ετέθη ένα πολύ μεγάλο θέμα, λόγω της φράσης του κ. Παπουτσή. Παρενέβη ο κ. Σούρλας, μίλησε και ο κ. Πρόεδρος κ. Κακλαμάνης, για το αν μπορούμε να λέμε ότι θα τηρούμε τους νόμους ή όχι.

Προφανώς και το *dura lex sed lex* είναι αληθές. Σκληρός νόμος, αλλά νόμος. Και προφανώς, για όποιον πιστεύει στην κοινοβουλευτική δημοκρατία και μόνο να λέμε, μέσα στο Κοινοβούλιο ότι δεν θα τηρούμε τους νόμους του κράτους, είναι φρικώδες.

Για μένα προσωπικά αλλά και για το κόμμα μου, εφόσον μια κυβέρνηση έχει εκλεγεί δημοκρατικά και εφόσον έχει τη δημοκρατική πλειοψηφία σ' ένα δημοκρατικά εκλεγμένο κοινοβούλιο, έχει δικαίωμα να νομοθετεί. Εμείς θα την πολεμούμε όσο μπορούμε περισσότερο, αλλά βεβαίως οι νόμοι, πρέπει να είναι σεβαστοί, να εφαρμόζονται και όποιοι θέλει, να πείσει τον ελληνικό λαό να αλλάξει αυτούς τους συσχετισμούς και να έρθει ο επόμενος να νομοθετήσει, πάλι με τον ίδιο δημοκρατικό τρόπο.

Πράγματι, η ιδέα και η φράση «δεν θα εφαρμοστεί ο νόμος» είναι μια φρικώδης έννοια. Όμως, πρέπει να σας πω ότι το ψάρι, όπως λέει ο λαός, βρωμάει από το κεφάλι.

Ήμουν, λοιπόν, κι εγώ ένα από τα μέλη της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων –και σ' αυτό, κρίμα που δεν είναι ο κ. Σούρ-

λας εδώ να τοποθετηθεί, που τόσο πολύ του αρέσει η εφαρμογή των νόμων- όπου εκεί, ενώ τα 2/5 και περισσότεροι της επιτροπής, ζήτησαν να έρθει ο κύριος Πρωθυπουργός και να πει τις απόψεις του για το σκάνδαλο Ζαχόπουλου, ο κύριος Πρωθυπουργός αποφάσισε να καταπατήσει τους νόμους. Και ήρθε, λοιπόν, το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής και είπε «ναί, ο κ. Καραμανλής είναι παράνομος και ήταν υποχρέωσή του να πάει στην επιτροπή».

Όταν, λοιπόν, σε μία χώρα ο Πρωθυπουργός παρανομεί, ε, ας ξεκινήσουμε από εκεί, να δούμε πόσο ο καθένας μας θα σέβεται τους νόμους, για να σέβονται τους νόμους και οι πολίτες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ, κύριε συνάδελφε.

Γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, σαράντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί -καθηγητές του 19ου Γυμνασίου Πάτρας.

Το Σώμα τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όταν έχουμε την οποιαδήποτε συζήτηση στο Κοινοβούλιο που άπτεται ιδιωτικοποιήσεων, αυτομάτως έχουμε και έναν ανταγωνισμό ανάμεσα στα μοντέλα της οικονομίας που επιθυμούμε. Από τη μια πλευρά υπάρχει η άκρατη κρατικοποίηση, το κομμουνιστικό μοντέλο, που τίποτα δεν πρέπει να είναι ιδιωτικό, από την άλλη πλευρά, υπάρχει τάση που –δεν το λέει ξεκάθαρα η Νέα Δημοκρατία, αλλά αυτή είναι η τάση της, που ξεκίνησε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. βέβαια- θέλει πλήρη ιδιωτικοποίηση οποιουδήποτε τομέα βρίσκεται στην ελληνική επικράτεια.

Εμείς, αυτό που πιστεύουμε, κύριε Υπουργέ, είναι ότι η ιδιωτική πρωτοβουλία και βεβαίως η ιδιωτικοποίηση, είναι κάτι σημαντικό, υπάρχει όμως και ένα όριο, που ελέγχεται με βάση το κατά πόσο κάτι είναι στρατηγικής σημασίας ή δεν είναι στρατηγικής σημασίας.

Αυτό, για να μην έχουμε τα φαινόμενα που έπαθε η ίδια η Κυβέρνησή σας με τον Ο.Τ.Ε., όπου έκρινε ότι δεν είναι στρατηγικής σημασίας, μπήκε στο παιχνίδι της ιδιωτικοποίησης και όταν είδε ξαφνικά ότι θα έρθουν κάποιοι Άραβες να τον πάρουν, κατέβασε μια τροπολογία, η οποία, για όποιον ξέρει στοιχειώδη νομικά, δεν πρόκειται να στηριχθεί σε κανένα δικαστήριο, προκειμένου το ελληνικό κράτος, έχοντας το 27%, να μπορεί να περιορίζει την ιδιωτική πρωτοβουλία.

Συνεπώς θα πρέπει να επιλέξετε τι θέλετε. Θέλετε να παίξετε με τους όρους της φιλελεύθερης αγοράς; Εάν θέλετε να παίξετε μ' αυτούς τους όρους, θα πρέπει να τους σεβαστείτε.

Στο παρόν νομοσχέδιο εμείς πιστεύουμε, ως κόμμα, ότι υπάρχουν τομείς που δεν μπορούν να γίνουν ιδιωτικοί. Αυτοί οι τομείς είναι και τα λιμάνια. Γιατί τα λιμάνια, όπως ειπώθηκε, είναι τα κλειδιά της χώρας, γιατί τα λιμάνια είναι εθνικής σημασίας, γιατί στα λιμάνια, θα πρέπει ανά πάσα στιγμή να έχουμε τον απόλυτο έλεγχο για ό,τι γίνεται και μάλιστα σε μια περίοδο, που επειδή ακριβώς η εφοπλιστική δραστηριότητα έχει μια πολύ μεγάλη άνοδο, θα μπορούσαμε να κερδίσουμε ακόμα περισσότερα από αυτήν την δραστηριότητα. Και, βεβαίως, θα κερδίζαμε, εάν εμείς εκμεταλλευόμασταν τα λιμάνια, από τα χρήματα που θα εισέρρεαν στη χώρα.

Εσείς επιλέγετε το μοντέλο της νεοφιλελεύθερης οικονομίας. Όμως, δεν παίζετε με τους όρους της φιλελεύθερης αγοράς. Φιλελεύθερη οικονομία, είναι να υπάρχει ανταγωνισμός. Πείτε μου: Πού υπάρχει ανταγωνισμός εδώ πέρα; Δόθηκαν σε συγκεκριμένες εταιρείες τα λιμάνια. Υπάρχει κάποιος ανταγωνισμός; Βλέπετε πουθενά υγιή ανταγωνισμό; Υγιή ανταγωνισμό θα ήταν στο ίδιο λιμάνι, εάν δίνονταν διαφορετικά σημεία, ώστε πραγματικά μέσα από τον ανταγωνισμό -μπαίνω στη δική σας λογική, τη λογική της φιλελεύθερης οικονομίας- να ανακαζό-

ταν ο ιδιώτης να γίνει καλύτερος, να ρίξει τις τιμές και τελικά, να υπήρχε όφελος και για τη χώρα και για τους εργαζόμενους και για τον απλό καταναλωτή που χρησιμοποιεί τα λιμάνια.

Όταν όμως με τέτοιου είδους συμβάσεις δίνεται η διαχείριση των λιμένων σε ιδιωτικές εταιρείες, τότε πείτε μου, τι διαφορά έχει από τη διαχείριση των λιμένων από το κράτος; Εκχωρείτε αυτήν τη στιγμή μια αρμοδιότητα της χώρας, όχι όμως στα πλαίσια του ελεύθερου ανταγωνισμού. Εμείς τονίζουμε ότι δεν θέλουμε στα λιμάνια τον ελεύθερο ανταγωνισμό, αλλά εάν είναι όμως να μπορούμε σ' αυτούς τους όρους, τότε να μπορούμε με τους όρους του ελεύθερου ανταγωνισμού και όχι με τους όρους ότι σε όποια εταιρεία θέλουμε, δίνουμε το συγκεκριμένο λιμάνι, το εκμεταλλεύεται αυτή η εταιρεία, το έχει για πενήντα έτη και δεν μπορούμε ουσιαστικά να κάνουμε κάτι σ' όλη αυτήν τη δραστηριότητα.

Θέτουμε και ένα εύλογο ερώτημα: Όταν ξεκινά κάποιο πείραμα –πείραμα είναι, γιατί δεν ξέρουμε εάν θα πετύχει- ξεκινά από τα δύο μεγαλύτερα λιμάνια της χώρας; Είναι λογικό αυτό, κύριε Υπουργέ; Δοκιμάστηκε πουθενά αλλού αυτό το μέτρο, ώστε να δούμε εάν τυχόν έχει όλα αυτά τα οφέλη που μας είπατε; Εάν είχε δοκιμαστεί, θα μπορούσατε να μας φέρετε και κάποια στοιχεία, να μας πείτε ότι «στο τάδε λιμάνι εφαρμόστηκε και υπάρχουν όλα αυτά τα οφέλη», να ενδυναμώσετε τη διαπραγματευτική σας δύναμη εδώ, μέσα στο Κοινοβούλιο, και να μας πείσετε. Ξεκινάτε, όμως, από τα πιο σημαντικά λιμάνια της χώρας, με άμεση συνέπεια, να υπάρχει πολύ μεγάλος κίνδυνος, σε περίπτωση που το μέτρο αυτό, όπως εμείς πιστεύουμε, δεν θα λειτουργήσει προς όφελος της εθνικής οικονομίας, να βρεθούμε σε πολύ δυσχερή θέση.

Ειπώθηκαν και κάποια άλλα θέματα, που για εμάς δεν είναι ελάσσονος σημασίας. Πρέπει κάποια στιγμή, να δώσετε τα κίνητρα στους εφοπλιστές και να έχουν ελληνική σημαία και να έχουν ελληνικό πλήρωμα. Το να χαϊρόμαστε εμείς, διότι έχουμε την πιο ισχυρή ναυτιλία παγκοσμίως, όταν δεν εργάζονται Έλληνες σε αυτά τα πλοία και όταν αυτά τα πλοία δεν έχουν ελληνική σημαία, τότε απλώς πανηγυρίζουμε, επειδή κάποιοι καπιταλιστές -που καλά κάνουν, γιατί θέλουν να βγάλουν χρήματα- κερδίζουν περισσότερα. Δεν έχετε θέσει τους όρους, ώστε πραγματικά να εκμεταλλευτεί η χώρα, αυτό που μπορεί περισσότερο από τη ναυτιλία. Υπάρχουν οι δυνατότητες και το γνωρίζετε, αλλά αυτήν τη στιγμή, κερδίζουμε το λιγότερο δυνατό, ενώ μπορούσαμε να είχαμε κερδίσει πολύ περισσότερα.

Θα ήθελα να αναφερθώ με δυο λόγια, για την περίφημη τροπολογία με τους ειδικευόμενους γιατρούς. Ξέρετε, κύριε Υπουργέ -και σας παρακαλώ να το μεταφέρετε στο συνάδελφό σας στο Υπουργείο Υγείας- ότι κατ' αρχάς για εμάς, είναι άκομφο να έρχεται μια τροπολογία του Υπουργείου Υγείας στο δικό σας Υπουργείο, το οποίο δεν έχει καμμία αρμοδιότητα και για την οποία δεν μπορούμε να συζητήσουμε περαιτέρω.

Να δούμε, όμως, στην ουσία το θέμα. Το θέμα είναι ότι υπάρχει μία ευρωπαϊκή οδηγία, που λέει ότι δεν μπορούν οι εργαζόμενοι ειδικευόμενοι γιατροί, να εργάζονται περισσότερες ώρες την εβδομάδα από ένα συγκεκριμένο πλαίσιο. Εμείς έπρεπε να εισάγουμε αυτήν την οδηγία και καλά κάναμε και την εισαγάγαμε, αλλά δεν θέσαμε τις βάσεις, ώστε να υπάρχει αυτό το προσωπικό στα νοσοκομεία, για να μπορεί να εφαρμοστεί, με αποτέλεσμα να την παρατείνουμε. Ήδη παρατάθηκε για το 2007, τώρα θα παραταθεί για το 2008.

Το μεγάλο ερώτημα είναι και αυτό σας το λέω και με μία εμπειρία, γιατί τυγχάνει το διδακτορικό μου να είναι πάνω στην ιατρική ευθύνη, ότι αυτήν τη στιγμή, το 70% των ιατρικών σφαλμάτων, οφείλεται στην υπερεργασία του γιατρού. Άνθρωπος είναι ο γιατρός, δεν μπορεί να είναι τρεις μέρες συνεχόμενες στο νοσοκομείο και να έχουμε την απαίτηση να μην κάνει το οποιοδήποτε λάθος. Συνεπώς αντί να ψάχνουμε να βρούμε αυτά τα μπαλώματα και να παρατείνουμε την ανάγκη για προστασία της δημόσιας υγείας, αλλά και τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει η χώρα, διότι έχουμε εισάγει μια οδηγία εδώ πέρα και δεν είναι δυνατόν να μην την εφαρμόζουμε, αντί να τεθούν όλες αυτές οι βάσεις, δυστυχώς κύριε Υπουργέ, παρατείνουμε συνέχεια την εφαρμογή της οδηγίας, με αποτέλεσμα ο ίδιος ο κατα-

ναλωτής, που δυστυχώς στον τομέα της υγείας δεν είναι καταναλωτής, είναι ο άνθρωπος, να κινδυνεύει, διότι ακριβώς το κράτος δεν έχει αναλάβει τις υποχρεώσεις του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Τιμοσίδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο έχει να κάνει με την παραχώρηση κυριαρχικών ουσιαστικά δικαιωμάτων της ελληνικής πολιτείας σε ιδιώτες, με σκοπό τη διαχείριση τη διακίνηση και τη λειτουργία των δύο μεγαλύτερων οργανισμών της χώρας, του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς και του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης, όταν μάλιστα απ' ό,τι γνωρίζω, τουλάχιστον για τη Θεσσαλονίκη, οι εργασίες στο λιμένα έχουν αποδώσει κέρδη και μάλιστα εις στο διπλάσιο περίπου, απ' ό,τι αναμενόταν και θα μπορούσε κάποιος να πει, γιατί έρχεται αυτή η ρύθμιση. Είναι, όμως, ένα θέμα, που έχει αναλυθεί και έχει συζητηθεί στη Βουλή από άλλους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., από τον εισηγητή τον συνάδελφο κ. Ζωΐδη, από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, αλλά και από τους άλλους συναδέλφους.

Θέλησα να πάρω το λόγο σ' αυτήν τη συζήτηση της Ολομέλειας, κύριε Πρόεδρε, για την τροπολογία, η οποία έρχεται και η οποία αφορά στη ρύθμιση της δυνατότητας εργασίας ειδικευμένων και ειδικευόμενων γιατρών του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Θέλω να δηλώσω ότι προέρχομαι από το Εθνικό Σύστημα Υγείας, είμαι γιατρός του Εθνικού Συστήματος Υγείας από την πρώτη μέρα. Είναι ένας χώρος, στον οποίο έχω προσφέρει όλα αυτά τα χρόνια. Γνωρίζω τα προβλήματά του, γνωρίζω τις αγωνίες των συναδέλφων ιατρών, νοσηλευτικού, διοικητικού και παραϊατρικού προσωπικού, για να μπορέσει να είναι κάθε νοσοκομείο, κάθε κέντρο υγείας, δυνατό και ικανό, να ανταποκριθεί στις ανάγκες των Ελλήνων πολιτών και όχι μόνο αυτών.

Είναι αλήθεια ότι έπρεπε να είχαν γίνει περισσότερα πράγματα και με τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., παρ' ό,τι αυτός ο τομέας στη συνείδηση του ελληνικού λαού, το Εθνικό Σύστημα Υγείας, θεωρεί ο ελληνικός λαός ότι ήταν μια από τις μεγαλύτερες τομές στη μεταπολιτευτική περίοδο, ή στην ιστορία του ελληνικού κράτους. Άνθρωποι που δεν είχαν πού να ακουμπήσουν, ήξεραν ότι όλο το εικοσιτετράωρο, όχι μόνο στην απομακρυσμένη πόλη στο νοσοκομείο του νομού, αλλά σε ένα κοντινό κέντρο υγείας και σε αγροτικά ιατρεία, υπήρχαν πάντοτε άνθρωποι του Εθνικού Συστήματος Υγείας, να παράσχουν τις πρώτες και τις ουσιαστικές βοήθειες, σε οποιοδήποτε πρόβλημα του Έλληνα πολίτη, του αγρότη της απομακρυσμένης περιοχής της χώρας.

Τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία, παρά τις πολλές τυμπανοκρουσίες και τις υποσχέσεις που είχαν γίνει και από τον κ. Καραμανλή τον σημερινό Πρωθυπουργό, αλλά και από το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, δεν υπάρχει μία νομοθετική ρύθμιση, η οποία να προωθεί, ή να απαντάει και να δίνει λύσεις σε προβλήματα που χρόνιζαν, αν θέλετε, του Εθνικού Συστήματος Υγείας, αλλά και που το ίδιο το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, δεσμευόταν ότι θα αρχίσει να υλοποιείται, αυτή η λεγόμενη μεταρρύθμιση του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Αντ' αυτού, αυτό το οποίο βιώνει ο Έλληνας πολίτης και οι εργαζόμενοι μέσα στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, είναι οι ελλείψεις προσωπικού. Τέτοιες ελλείψεις μάλιστα, που αγγίζουν πια τα όρια της επικινδυνότητας.

Θέλω να αναφέρω στο Σώμα ότι υπάρχουν προβλήματα με τις άδειες των εργαζομένων. Το καλοκαίρι δεν μπορούν ούτε το 1/3 των αδειών να πάρουν οι εργαζόμενοι, γιατί δεν βγαίνει η δουλειά, επειδή είναι αυξημένη σε πάρα πολλές περιοχές της χώρας, όπως στο Νοσοκομείο και στα κέντρα υγείας της Καβάλας. Υπάρχει προσωπικό το οποίο δεν έχει αναπληρωθεί. Τα ελλείμματα, από το 2004 που ανέλαβε η Νέα Δημοκρατία είναι πολλά. Πάνω από τριετήμισι χιλιάδες κενές θέσεις, από συνταξιοδοτήσεις, δεν έχουν αναπληρωθεί.

Ο κ. Αβραμόπουλος και στην προηγούμενη περίοδο και στην τωρινή, έκανε ιδιαίτερες αναφορές ότι θα πάρει πρωτοβουλίες και θα δώσει απάντηση, ότι θα φέρει, για παράδειγμα, το νέο νομοσχέδιο για την πρωτοβάθμια περίθαλψη, ή θα έφερνε νομοσχέδιο που θα αναβάθμιζε τα νοσοκομεία και τη λειτουργία τους, τις μονάδες εντατικής θεραπείας και όλα αυτά, ή το νομοσχέδιο για τη ψυχική υγεία, μία υπόθεση, που είχε προχωρήσει πάρα πολύ καλά και έχει εγκαταλειφθεί όλος ο χώρος της ψυχικής υγείας κυριολεκτικά στην τύχη του. Αντί, λοιπόν, να υπάρξει μία τέτοια πρωτοβουλία, είδαμε τους κυρίους Υπουργούς στη Βουλή, μόνο όταν το Π.Α.ΣΟ.Κ. έκανε επερωτήσεις για όλα αυτά τα μεγάλα ζητήματα. Έχουμε αναφερθεί πάρα πολλές φορές και έχουμε συζητήσει αυτά τα προβλήματα στην Αίθουσα.

Αυτό που θέλησα να επισημάνω σήμερα με τη δική μου ομιλία και τοποθέτηση, είναι ακριβώς η παρελκυστική πολιτική, αυτός ο ενεστώτας διαρκείας, μία κατάσταση αναμονής, που έχω ξαναπεί και άλλη φορά για τον κύριο Υπουργό, τον κ. Αβραμόπουλο. Μάλιστα όταν περίπου προ μηνός, σε ειδική επίκαιρη ερώτηση του συναδέλφου κ. Νασιώκα, είχε επισημανθεί ότι δεν είχε δοθεί απάντηση και λύση σ' αυτό το μεγάλο ζήτημα των εφημεριών, τότε ο κύριος Υπουργός, μίλησε πάλι για τεσσερισήμισι χιλιάδες γιατρούς που θα προσληφθούν. Είπε ότι θα τακτοποιηθεί και είχε επισημανθεί από τον κ. Νασιώκα τότε ο φόβος του ότι θα φέρει πάλι αυτήν τη ρύθμιση επείγοντως και ότι θα ζητήσει καινούργια παράταση μετά το εξάμηνο, όπως έχει τη δυνατότητα ως Υπουργός να κάνει. Ορίστε, λοιπόν, σήμερα να συζητάμε πάλι αυτό το θέμα ως επείγον.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή και σεις, από ό,τι γνωρίζω, είστε γιατροί, θέλω να πω ότι έχει χαθεί και η έννοια του επείγοντως.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ: Δεν είναι γιατρός, είναι δικηγόρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ό,τι πείτε σεις το αποδέχομαι. Αφήστε τους άλλους συναδέλφους να λένε.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, αλλά επειδή η Βουλή έχει πολλούς γιατρούς μπερδεύτηκα. Πάντως, σας βλέπω ότι παρακολουθείτε και από τόσες φορές που αναφερθήκαμε στα ιατρικά θέματα, έχετε γίνει και εσείς ειδικός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ (Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής): Παθολόγος.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Εντάξει, θα του δώσουμε ειδικότητα μετά, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θεραπεύω καρδιάς και νεφρούς.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχει χαθεί η έννοια του επείγοντος. Επείγον στην ιατρική, λέγεται ένα περιστατικό το οποίο γίνεται εντελώς αιφνίδια, εκείνη τη στιγμή και θέλει άμεση αντιμετώπιση. Επείγον λέγεται ένα περιστατικό όταν γίνουν φυσικά γεγονότα, καταστροφές και χρειάζεται άμεση αντιμετώπιση. Εδώ –και θέλω να αναφερθώ στους Υπουργούς Υγείας, Πρόνοιας και στον κύριο Υφυπουργό που ήταν εδώ προηγούμενως– μόνο επείγον δεν μπορεί να θεωρηθεί αυτό το νομοσχέδιο, γιατί έκανε αναφορά στον κ. Λαμπίρη, που έθεσε τα ζητήματα και είπε ότι είναι ένα επείγον νομοσχέδιο, που πρέπει να αντιμετωπίσουμε, ένα σοβαρό ζήτημα, που αφορά στις εφημερίες και στη πληρωμή των γιατρών.

Βεβαίως θα μπορούσαμε να συναινέσουμε εάν ήταν η πρώτη φορά, για να δοθεί η δυνατότητα στην Κυβέρνηση και στο Υπουργείο να μπορεί να φέρει μία ολοκληρωμένη λύση-πρόταση γι' αυτό το σοβαρό θέμα, το οποίο επιβάλλεται η χώρα μας να εναρμονιστεί με την κοινοτική οδηγία για τις εφημερίες των γιατρών.

Φοβούμαστε, λοιπόν, ότι, αν συναινέσαμε σε μια τέτοια τροπολογία, θα δίναμε ένα άλλοθι, ώστε να αναβληθούν και άλλες πρωτοβουλίες, που θα έπρεπε και πρέπει να πάρει το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, γιατί, πράγματι, το Εθνικό Σύστημα Υγείας νοσεί και πρέπει άμεσα να γίνουν παρεμβάσεις τις οποίες δεν βλέπουμε να γίνονται.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής): Κύριε Πρόεδρε,

μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Υφυπουργέ, έχει δύο ομιλητές ακόμη και θα κλείσετε.

Το λόγο έχει η κ. Αμανατίδου-Πασχαλίδου.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για τα δύο μεγαλύτερα λιμάνια της χώρας μας, του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης, είναι επιεικώς απαράδεκτο. Θα μου επιτρέψετε να μιλήσω για το στρατηγικό λιμάνι του νομού μου, της Θεσσαλονίκης.

Θέλω να ξεκινήσω, μ' ένα κοινά αποδεκτό δεδομένο. Το λιμάνι της Θεσσαλονίκης παρουσιάζει γεωγραφικό πλεονέκτημα, γιατί είναι κοντά στη ραγδαία αναπτυσσόμενη βαλκανική ενδοχώρα, την Ανατολική Ευρώπη και τη Δυτική Ασία. Σε συνδυασμό με τα υπό ανάπτυξη διευρωπαϊκά δίκτυα βορρά-νότου, τη σύνδεση με την Εγνατία, την Π.Α.Θ.Ε. και τη σιδηροδρομική υποδομή μπορούν να καταστήσουν το λιμάνι πύλη στην Νοτιοανατολική Ευρώπη και ιδανικό διαμετακομιστικό κέντρο. Αυτό που θα περίμενε κάποιος, είναι οι παραπάνω διαπιστώσεις να οδηγήσουν σε μία εθνική λιμενική πολιτική, σε συνδυασμό με την ανάπτυξη σύγχρονων δημόσιων λιμένων, που να στοχεύουν στην αποτελεσματική ένταξή τους στα ολοκληρωμένα μεταφορικά συστήματα. Αντ' αυτού, βλέπουμε να απαξιώνεται η λειτουργία του λιμανιού με δημόσιο χαρακτήρα και να παρουσιάζεται ως πανάκεια και μόνη λύση, η είσοδος των ιδιωτών στην παροχή λιμενικών λειτουργιών και να απορρίπτονται χωρίς δεύτερη σκέψη, ο φορέας δημόσιου χαρακτήρα στην εκμετάλλευσή του Σ.ΕΜΠΟ..

Τα στοιχεία που διαθέτουμε για τη δραστηριότητα του Ο.Λ.Θ., είναι σημαντικά και χρήσιμα και γι' αυτό πρέπει να τα υπενθυμίσουμε. Μεγάλη αύξηση διακίνησης της πενταετίας. Εκρηκτική αύξηση διακίνησης στο +25%, στο δεκάμηνο Ιανουαρίου-Οκτωβρίου 2007. Αύξηση των κερδών στο δεκάμηνο σχεδόν +200% επάνω. Κατακόρυφη άνοδος, δηλαδή, του διακινούμενου φορτίου και υπερδιπλασιασμός της κερδοφορίας. Γεγονότα και δυναμική ανάπτυξη τέτοια, που θα έπρεπε να κινητοποιήσουν τις διοικήσεις και το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας στην κατεύθυνση της αξιοποίησης. Αντί γι' αυτό όμως, προωθείτε σχέδια ιδιωτικοποίησης, χωρίς να απαντάτε σε βασικά ερωτήματα. Πώς θα ελεγχθεί το ιδιωτικό μονοπώλιο, προκειμένου να εξυπηρετηθεί το σύνολο των χρηστών; Ποια τιμολογιακή πολιτική θα εφαρμοστεί και πώς θα διασφαλιστεί η λειτουργία του λιμανιού υπέρ της ανάπτυξης της ευρύτερης περιοχής;

Στους όποιους σχεδιασμούς, είναι αναγκαίο να λάβουμε υπ' όψιν μας ότι το μοντέλο βέλτιστης ανάπτυξης, εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις ιδιαίτερες συνθήκες που επικρατούν σε κάθε λιμάνι. Δηλαδή, το κάθε λιμάνι, δημιουργεί το μοντέλο του με βάση τα δικά του δεδομένα. Αντ' αυτού, διαπιστώνουμε το εξής παράδοξο. Ενώ οι προκηρύξεις για την παραχώρηση των σταθμών εμπορευματοκιβωτίων των λιμανιών του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης βρίσκονται ήδη στον αέρα, η Κυβέρνηση, επιχειρεί να συμπληρώσει ετεροχρονισμένα το θεσμικό πλαίσιο, ώστε οι παραχωρήσεις να είναι νομικά ισχυρές.

Ένα εξίσου σημαντικό ζήτημα, είναι ότι δεν υπάρχει καμία αναφορά για τους εργαζόμενους που μεταβιβάζονται στον ιδιώτη. Από τη προκήρυξη προκύπτει ότι η «Ο.Λ.Θ. Α.Ε.» παραχωρεί έως εκατόν πενήντα εργαζόμενους στον ιδιώτη μονοπωλητή, δηλαδή, κάτι παραπάνω από το 20% όσων απασχολεί σήμερα. Αλήθεια, πώς ανέλαβε αυτήν την ευθύνη; Η επιλογή όσων θα πάνε στον ιδιώτη πάροχο, γίνεται από τον Ο.Λ.Θ. με ασαφή κριτήρια. Αυτό συνιστά ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα.

Μ' άλλα λόγια, το νομοσχέδιο απορρυθμίζει τις εργασιακές σχέσεις και δεν παρέχει τις αναγκαίες εργασιακές διασφαλίσεις. Οι δήθεν διασφαλίσεις των θέσεων εργασίας και των δικαιωμάτων που επικαλείται η Κυβέρνηση, αποτελούν κορυφαίες πράξεις αποπροσανατολισμού και υποκρισίας. Οι δυνατότητες εθελουσίας εξόδου και μετατάξεων, εκφράζουν την πρόθεση του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και των διοικήσεων των λιμανιών του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης να κατοχυρώσουν τον πάροχο, ο οποίος και θα αποφασίσει τελικά, με

ποιον τρόπο να διαχειριστεί προς όφελός του το εργασιακό ζήτημα.

Όμως προκύπτουν τα εξής ερωτήματα: Η εθελουσία έξοδος, δεν χρειάζεται ασφαλιστικό νόμο; Μπορεί να ισχύσει με απλό νομοσχέδιο; Ποιός εγγυάται την καταβολή της σύνταξης για τον πλασματικό χρόνο αναγνώρισης; Έχουν προχωρήσει οι αναλογιστικές μελέτες για το κόστος της εθελουσίας εξόδου ή δεν υπάρχουν καθόλου, στις δικές σας θέσεις και κατευθύνσεις; Έχει υπολογιστεί πόσα χρήματα θα χάσει ο κάθε εργαζόμενος από τη διαφορά μεταξύ μισθού και σύνταξης, που θα προκύψει από τις αποδοχές;

Το νομοσχέδιο στην ουσία, προωθεί την κατάρρευση των εργασιακών σχέσεων που άλλωστε επιχειρείται ήδη από τον Οργανισμό Λιμένος Θεσσαλονίκης, η διοίκηση του οποίου, αρνείται να υπογράψει με όσους προσέλαβε μέσω του Α.Σ.Ε.Π. στα τέλη του 2007, συμβάσεις εργασίας με τους όρους της συλλογικής σύμβασης εργασίας. Οι εργαζόμενοι πιστεύουν στις δυνατότητες ενός λιμανιού, με δημόσιο χαρακτήρα και συγκεντρωμένη εργασία, γι' αυτό απορρίπτουν συνολικά την παραχώρηση των δραστηριοτήτων σε ιδιώτες, που θα αποβεί καταστροφική για την ανάπτυξη, την απασχόληση και τις εργασιακές σχέσεις και βέβαια σαν Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς, είμαστε με τους εργαζόμενους. Συμπερασματικά, η διατήρηση του δημόσιου χαρακτήρα ως προς την κυριότητα των υποδομών αλλά και την εκμετάλλευση – διαχείριση είναι η ενδεδειγμένη επιλογή και για τον Οργανισμό Λιμένος Θεσσαλονίκης αλλά και για τον Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΠΙΣ.Α.)

Είδατε, κύριε Νεράντζη; Ήμουν πολύ σύντομη αυτήν τη φορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ήσασταν όντως σύντομη, το εκτιμώ ιδιαίτερα αυτό. Μακάρι να το επαναλαμβάνετε κάθε φορά που θα μιλάτε.

Υπάρχει ακόμη και μια προτασόμενη δευτερολογία. Είναι του συναδέλφου μας κ. Τσιρώνη για τέσσερα λεπτά και σας παρακαλώ να τα τηρήσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς σήμερα, αντί να συζητάμε το μεγάλο ζήτημα του μέλλοντος της ελληνικής ναυτιλίας, του μέλλοντος και της ανάπτυξης των δύο μεγαλύτερων λιμανιών της χώρας και ουσιαστικά της ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, δυστυχώς συζητάμε γι' αυτήν την τροπολογία του Υπουργείου Υγείας, αυτή αποτέλεσε σήμερα, το μεγαλύτερο κομμάτι της συζήτησης εδώ πέρα, κύριε Υπουργέ, και κακώς το Προεδρείο της Βουλής δέχθηκε να συζητηθεί αυτή η τροπολογία σ' ένα τόσο σοβαρό νομοσχέδιο.

Σήμερα το Υπουργείο Υγείας, έξι μήνες μετά τις εκλογές της 16ης Σεπτεμβρίου, δεν έχει φέρει ούτε ένα νομοσχέδιο να συζητήσουμε για το μεγάλο και σοβαρό ζήτημα της υγείας. Αυτό το τόσο μεγάλο ζήτημα, το οποίο καίει χιλιάδες, εκατομμύρια συμπολίτες μας, εκατομμύρια Έλληνες και Ελληνίδες, το μεγάλο ζήτημα της υγείας, δεν έχει συζητηθεί ακόμη στη Βουλή.

Τώρα, σ' ό,τι αφορά το ίδιο το νομοσχέδιο, θα σταθώ σε δύο-τρία σημεία. Πράγματι, το ίδιο πράγμα επιδιώκαμε και εμείς όταν ήμασταν κυβέρνηση και σήμερα επιδιώκει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Επιδιώκαμε πραγματικά την ανάπτυξη των λιμανιών, τον εκσυγχρονισμό τους, την ανάπτυξη της ελληνικής ναυτιλίας, το διαμετακομιστικό εμπόριο στην Ανατολική Μεσόγειο, αλλά φυσικά το επιδιώκαμε με πολύ διαφορετικό τρόπο. Εμείς κάναμε δύο συμβάσεις παραχώρησης των χερσαίων λιμενικών εγκαταστάσεων, γηπέδων, κτηρίων και όλων των εγκαταστάσεων των λιμένων και του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης σε δύο κρατικούς οργανισμούς, οι οποίοι είχαν τόσες δεκαετίες παρουσία στην ανάπτυξη αυτών των λιμανιών, στο διαμετακομιστικό εμπόριο, είχαν γίνει κέντρα ανάπτυξης και εμπορίου με μεγάλη εξαγωγική και εισαγωγική δραστηριότητα όλες αυτές τις δεκαετίες και πραγματικά εμείς θέλαμε μέσω αυτών των δύο κρατικών λιμανιών, των δύο κρατικών οργανισμών, να αναπτύξουμε όλη αυτήν την επενδυτική δρα-

στηριότητα.

Σήμερα η Κυβέρνηση, ομολογεί την αποτυχία της να μπορεί να αναπτύξει με κρατικούς οργανισμούς αυτήν την επενδυτική δραστηριότητα στα δύο μεγάλα λιμάνια. Είναι ή ομολογία ότι δεν μπορείτε να τα υλοποιήσετε, δεν μπορείτε δηλαδή να τα κάνετε με δύο κρατικούς οργανισμούς, ή ομολογείτε ότι θέλετε, κύριε Υπουργέ, να δώσετε αυτά τα δύο μεγάλα λιμάνια της χώρας σε φίλα προσκείμενα συμφέροντα. Αυτά είναι τα δύο μεγάλα ζητήματα. Διαφορετικά, δεν θα είχε νόημα να περάσουμε αυτό το άρθρο τρίτο, γιατί το άρθρο τρίτο, είναι αυτό που δημιουργεί το μεγάλο πρόβλημα σήμερα στο μεγάλο ζήτημα του νομοσχεδίου το οποίο φέρατε για ψήφιση.

Σήμερα εδώ στο ελληνικό Κοινοβούλιο, ψηφίζουμε για να ξέρουμε πρώτον, την ιδιωτικοποίηση των δύο μεγάλων λιμανιών της χώρας. Δεύτερον, την κατάργηση του Ο.Λ.Π. και του Ο.Λ.Θ., γιατί μιλάμε για ουσιαστική κατάργηση, αφού δεν θα έχουν κανένα αντικείμενο, ούτε ο Ο.Λ.Π. ούτε ο Ο.Λ.Θ. μετά από αυτό το νομοσχέδιο και μετά από την παραχώρηση, εκχώρηση των δικαιωμάτων τους, σε ιδιωτικά συμφέροντα. Ουσιαστικά, δηλαδή, σήμερα στο ελληνικό Κοινοβούλιο για να ξέρουμε τι ψηφίζουμε, ψηφίζουμε την κατάργηση του Ο.Λ.Π. και του Ο.Λ.Θ., αυτών των δύο οργανισμών.

Παράλληλα επιβαρύνουμε το ελληνικό δημόσιο, δηλαδή, τον Ο.Λ.Π. και τον Ο.Λ.Θ. με όλες αυτές τις δαπάνες για την πρόωρη συνταξιοδότηση, όταν έχουμε σήμερα συζήτηση στη Βουλή στην αρμόδια επιτροπή –την άλλη τη βδομάδα θα έρθει στην Ολομέλεια- το μεγάλο ζήτημα της μεταρρύθμισης του ασφαλιστικού συστήματος, στο οποίο επεκτείνονται τα όρια ηλικίας. Εδώ αντίθετα έχουμε κάτι διαφορετικό. Δίνουμε κίνητρα να φύγει πιο γρήγορα το προσωπικό και μάλιστα με δαπάνες του ελληνικού δημοσίου. Θέλετε, κύριε Υπουργέ, να τους διώξετε νωρίς και να δώσετε πρόωρη συνταξιοδότηση; Σ' αυτούς τους οποίους θα εκχωρήσετε τα λιμάνια να τους δώσετε και τις δαπάνες της επιβάρυνσης της πρόωρης συνταξιοδότησης του προσωπικού. Αυτό θα ήταν το πιο σωστό.

Για τους λόγους που προανέφερα εδώ και στην αρμόδια Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο Υφυπουργός κ. Καμμένος έχει το λόγο για μια σύντομη παρέμβαση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής): Κύριοι συνάδελφοι, οι αλλαγές στην παγκόσμια ναυτιλία, στις οποίες αναφέρθηκαν οι περισσότεροι εκ των συναδέλφων, η αύξηση του όγκου του εμπορίου, του μεγέθους των πλοίων δημιουργούν νέες απαιτήσεις στα λιμάνια για αποδοτικότερη λειτουργία και για βελτίωση της παραγωγικότητας. Η αποδοτικότερη λειτουργία επιτυγχάνεται με υιοθέτηση νέας τεχνολογίας, με τη βελτίωση των κανονισμών λειτουργίας, με την εκπαίδευση και με την επανακατάρτιση του προσωπικού.

Το συμπέρασμα, λοιπόν, είναι ότι πρέπει να κινηθούμε. Σ' αυτήν τη λογική κινήθηκε και η προηγούμενη κυβέρνηση. Σ' αυτήν τη λογική ήταν η παραχώρηση χρήσεως του Ο.Λ.Π. και του Ο.Λ.Θ. από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από δύο Υπουργούς, από τον κ. Παπουτσή και τον κ. Ανωμερίτη, που προχώρησαν στην εισαγωγή των δύο μεγάλων λιμένων στο Χρηματιστήριο. Δηλαδή προχώρησαν στην παροχή μετοχών των δύο μεγάλων λιμανιών της χώρας προς ιδιώτες. Αυτή ήταν η σωστή κίνηση, η οποία όμως δεν είχε συνέχεια με νομοθετική επικύρωση και παραχώρηση σε μεγάλους διακινητές.

Πρέπει να καταλάβει ο ελληνικός λαός τις σημαίνει διεθνείς διακινητές. Είναι χαρακτηριστικό να πούμε ότι τα δέκα μεγαλύτερα λιμάνια της Ευρώπης πλην του λιμένος του Πειραιώς, έχουν παραχωρήσει σε διεθνείς διακινητές εμπορευματοκιβωτίων μεγάλους χώρους στα λιμάνια τους. Μόνο ο Πειραιάς δεν έχει τη δυνατότητα αυτή, όπως επίσης μόνο ο Πειραιάς, μαζί με το λιμάνι Γκιόγια Τάουρο της Ισπανίας, δεν έχουν τη δυνατότητα των νέων τεχνολογιών του AMG και RTG και παραμένουν με την παλιά τεχνολογία, η οποία έχει πολύ μεγάλη επιβάρυνση στην παραγωγικότητα, στην αποδοτικότητα του λιμανιού, αυξά-

νοντας πολύ σοβαρά το χρόνο παραμονής ενός πλοίου, προκειμένου να ξεφορτώσει. Έχουμε, λοιπόν, μία αύξηση της τάξεως 30% λόγω της παλιάς τεχνολογίας.

Η αύξηση 30% σημαίνει ότι το πλοίο το οποίο παραμένει παραπάνω μια μέρα στο λιμάνι, πληρώνει από 40 έως 80.000 δολάρια λιμανιάτικα. Αυτό σημαίνει ότι απαξιώνεται ουσιαστικά εκείνο το λιμάνι, το οποίο παραμένει στην παλιά τεχνολογία. Σήμερα έχουμε να επιλέξουμε, ψηφίζοντας αυτό το νομοσχέδιο τι επιθυμούμε. Να παραμείνουμε μ' ένα λιμάνι, που δεν κατάφερε τα τελευταία δέκα χρόνια παρ' όλες τις μεγάλες προσπάθειες των πολιτικών ηγεσιών και των διοικήσεων των οργανισμών να εκσυγχρονιστεί ή να προχωρήσουμε στο αύριο και να κάνουμε αυτήν τη μεγάλη μεταρρύθμιση, που θα δώσει μία νέα πνοή στη χώρα μας, την πρώτη ναυτιλιακή δύναμη της Ευρώπης, την πρώτη ναυτιλιακή δύναμη του κόσμου;

Όσον αφορά τα τρία πρώτα άρθρα, είναι ξεκάθαρο ότι σ' αυτήν τη λογική προχωρούμε.

Λυπάμαι που αυτό το νομοσχέδιο έγινε πεδίο εσωκομματικής αντιπαράθεσης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., για το αν πρέπει να γυρίσουμε στην παλαιά λογική της σοσιαλιστικής κρατικοποίησης ή να κάνουμε ένα βήμα μπροστά προς την ελεύθερη οικονομία.

Όσον αφορά τα τέσσερα επόμενα άρθρα που αναφέρονται στους εργαζόμενους, εγώ θα κρατήσω μια μόνο φράση του συναδέλφου και έμπειρου Βουλευτή, του Ιωάννη Διαμαντίδη της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως. Μας κατηγορήσε για εξαγορά των εργαζομένων. Οι λέξεις «εξαγορά των εργαζομένων» δείχνουν ότι αυτή εδώ η Κυβέρνηση κοίταξε τους εργαζόμενους και με το παραπάνω. Φρόντισε, ώστε κανείς εργαζόμενος να μην θιγεί απ' αυτήν την κίνηση στην οποία προχωρά η Κυβέρνηση και η χώρα.

Όσο για αυτά που ακούστηκαν περί ξεπουλήματος των λιμανιών, περί παραχωρήσεων σε ξένους, οι οποίοι μπορεί να έρθουν εδώ και να παραχωρήσουν μέσω off shore εταιρειών σε Τούρκους και λοιπούς εχθρούς της χώρας τα λιμάνια, αυτό δεν ισχύει, διότι το κράτος είναι εκείνο το οποίο παραμένει υπεύθυνο και για τον τελωνειακό έλεγχο και για τον έλεγχο όσον αφορά τις εισαγωγές, για τα παράνομα φορτία, για την ασφάλεια των λιμανιών.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, και κλείνω αμέσως.

Θα πρέπει όλοι μας να δούμε, ποια είναι η πραγματικότητα αυτήν τη στιγμή στις δυνατότητες του κάθε λιμανιού στην Ευρώπη. Η Ελλάδα είναι με τον Πειραιά στην προτελευταία θέση, έχοντας τη δύναμη να ξεφορτώνει δεκατρία TEU ανά γερανό ανά ώρα, όταν ο μέσος ευρωπαϊκός όρος είναι στα είκοσι και όταν γύρω στα δεκαοκτώ λιμάνια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχουν δυνατότητες που φτάνουν στα τριάντα τρία TEU ανά γερανό ανά ώρα.

Ειπώθηκαν εδώ πάρα πολλά, σχετικά με το συμβαίνει σ' άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άκουσα με προσοχή τον κ. Χρυσόχοϊδη, που μίλησε για την Αγγλία. Ζήτησα, λοιπόν, από τους συνεργάτες μας από το Υπουργείο να μας κάνουν μια γρήγορη αναφορά για το τι συμβαίνει στην Αγγλία.

Δεν υπάρχει ούτε ένα λιμάνι στην Αγγλία αυτήν τη στιγμή, που να μην έχει ένα χώρο που έχει παραχωρηθεί σε ιδιώτες. Στην DUBAI PORT, έχει δοθεί το Λονδίνο και το Τίλμπουρι. Το Σαουθάμπτον, έχει παραχωρηθεί στην εταιρεία «HYTCHISON PORT HOLDINGS». Το σύνολο των λιμανιών στην Αγγλία, έχει δοθεί σε διεθνείς διακινητές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε την ευκαιρία να κάνουμε ένα βήμα μπροστά, ένα βήμα μπροστά, που θα δώσει τη δυνατότητα στις νέες γενιές, παράλληλα με την ελληνική ναυτιλία για την οποία είμαστε όλοι περήφανοι να προχωρήσουμε και σε νέες υποδομές, που θα δώσουν δουλειά στους νέους μας στα λιμάνια, που θα δώσουν νέες δυνατότητες για τον Πειραιά, για την Θεσσαλονίκη και για το σύνολο των μεγάλων λιμανιών αυτής της χώρας, που αποτελεί κόμβο για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για τα Βαλκάνια, για την Ανατολική Μεσόγειο.

Ας ψηφίσουμε, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο και ας αφήσουμε τη μικροπολιτική. Ας προχωρήσουμε μπροστά με όραμα για το

αύριο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων και των τροπολογιών του νομοσχεδίου και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά. Παρακαλώ πολύ τα κόμματα, να τοποθετούνται ευκρινώς για να καταγράφεται στα Πρακτικά η τελική τους θέση απέναντι στα άρθρα του νομοσχεδίου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο πρώτο ως έχει...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατά την παγία τακτική να καθορίζεται για να καταγραφεί στα Πρακτικά και ποιο ψηφίζουν. Δηλαδή οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τα δυο πρώτα άρθρα, με τις υπογραφές των τότε Υπουργών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Παυλίδη, έρχεστε δεύτερος. Το διεκρίνισα ότι τα κόμματα πρέπει να τοποθετούνται ευκρινώς και παρακαλώ πολύ να μη δυναμιτίζουμε τη συζήτηση.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Είναι ευκρινές ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είπε όχι.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, σας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριοι συνάδελφοι, καθίστε σας παρακαλώ. Έχετε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο. Θέλετε να τον καταργήσουμε; Αν το θέλετε, να τον καταργήσουμε.

Ορίστε, κύριε Παπουτσή, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή ο κ. Παυλίδης αρέσκεται να επαναλαμβάνει την ίδια καραμέλα –διότι περί καραμέλας πρόκειται– θέλω να διευκρινίσω για μια ακόμη φορά το εξής: Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταψηφίζει το άρθρο πρώτο και το άρθρο δεύτερο του νομοσχεδίου το οποίο εισηγάει η Κυβέρνηση, κατηγορώντας ταυτόχρονα την Κυβέρνηση, για τη μεθόδευσή την οποία επιχειρεί για μια επικύρωση συμβάσεων που δεν οφείλει –ως μη όφειλε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Στο στάδιο αυτό δεν γίνονται αγορεύσεις. Παραμένει μόνο η θέση σας...

(Θόρυβος- Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ, κυρία συνάδελφε. Εμφανίστες θορυβούσα. Τα Τρίκαλα δεν έχουν θάλασσα ακόμη! Μη μας υποχρεώνετε, λοιπόν, να εξεγειρώμαστε. Σας παρακαλώ!

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Αυτό δεν σημαίνει ότι τα λιμάνια δεν μας ενδιαφέρουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Στο στάδιο της ψηφοφορίας, λοιπόν, δεν υπάρχουν αγορεύσεις και αιτιολογήσεις ψήφου.

Κρατούμε για τα Πρακτικά τη σαφή τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταψηφίζει τα άρθρα πρώτο και δεύτερο.

Παρακαλώ να δηλώσουν και τα άλλα κόμματα ποια είναι η θέση τους ξεχωριστά για το άρθρο πρώτο και ξεχωριστά για το άρθρο δεύτερο, δηλαδή η κ. Παντελάκη, ο κ. Δρίτσας και από τον ΛΑ.Ο.Σ. ο κ. Αποστολάτος.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο πρώτο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο πρώτο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο δεύτερο;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς το άρθρο δεύτερο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής

ψηφοφορίας Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί του άρθρου τρίτου του νομοσχεδίου της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

«Αθήνα 12 Μαρτίου 2008-03-17

Προς: τον Πρόεδρο
της Βουλής των Ελλήνων

Οι Υπογράφωντες Βουλευτές ζητούμε ονομαστικής ψηφοφορίας επί του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής «Κύρωση συμβάσεων Παραχώρησης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένος Πειραιώς (Ο.Λ.Π. Α.Ε.) και Θεσσαλονίκης (Ο.Λ.Θ. Α.Ε.), ρυθμίσεις για το προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και άλλες διατάξεις».

Οι Βουλευτές
Χρήστος Παπουτσής
Ιωάννης Διαμαντίδης
Νικόλαος Ζωΐδης
Δημήτριος Τσιρώνης
Βασίλειος Κεγκέρογλου
Γρηγόριος Νιώτης
Ιωάννης Κουτσούκος
Παναγιώτης Ρήγας
Ιωάννης Αμοιρίδης
Μιχάλης Χρυσοχοΐδης
Ιωάννης Μαγκριώτης
Ιωάννης Σκουλάς
Ηλίας Λαμπίρης
Χρήστος Χαΐδος
Συλβάνα Ράπτη
Μιχάλης Τιμοσίδης
Ευστάθιος Κουτμερίδης
Αθανασία Μερεντίτη
Ελπίδα Τσουρή
Μιλτιάδης Βέρρας
Ροδούλα Ζήση
Παναγιώτης Μπεγλίτης
Παναγιώτης Αγουρίδης
Δημήτριος Ρέππας
Τσετίν Μαντατζή
Εύη Χριστοφιλοπούλου»

Θα αναγνώσω και τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών, για να διαπιστω-

θεί, αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Ο κ. Χρήστος Παπουτσής. Παρών.
Ο κ. Ιωάννης Διαμαντίδης. Παρών.
Ο κ. Νικόλαος Ζωΐδης. Παρών.
Ο κ. Δημήτριος Τσιρώνης. Παρών.
Ο κ. Βασίλειος Κεγκέρογλου. Παρών.
Ο κ. Γρηγόριος Νιώτης. Παρών.
Ο κ. Ιωάννης Κουτσούκος. Παρών.
Ο κ. Παναγιώτης Ρήγας. Παρών.
Ο κ. Ιωάννης Αμοιρίδης. Παρών.
Ο κ. Μιχάλης Χρυσοχοΐδης. Παρών.
Ο κ. Ιωάννης Μαγκριώτης. Παρών.
Ο κ. Ιωάννης Σκουλάς. Παρών.
Ο κ. Ηλίας Λαμπίρης. Παρών.
Ο κ. Χρήστος Χαΐδος. Παρών.
Η κ. Συλβάνα Ράπτη. Παρούσα.
Ο κ. Μιχάλης Τιμοσίδης. Παρών.
Ο κ. Ευστάθιος Κουτμερίδης. Παρών.
Η κ. Αθανασία Μερεντίτη. Παρούσα.
Η κ. Ελπίδα Τσουρή. Παρούσα.
Ο κ. Μιλτιάδης Βέρρας. Παρών.
Η κ. Ροδούλα Ζήση. Παρούσα.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών.

Συνεπώς διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα (10) λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Κύριοι συνάδελφοι, το Προεδρείο εκτιμώντας τις ανάγκες του νομοθετικού έργου, σύμφωνα με τον Κανονισμό (άρθρο 72 παράγραφος 3), θα λύσει τη συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 13 Μαρτίου 2008 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση επί της «Ετήσιας Εκθέσεως 2006» του Συνηγόρου του Πολίτη, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που έχει ήδη διανεμηθεί.

Λύεται η συνεδρίαση.

Ωρα λήξης: 16.12'

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ